

COLLECTIO LIBRORVM
IVRIS ANTEIVSTINIANI

IN VSVM SCHOLARVM

EDIDERVNT

PAVLVS KRVEGER THEODORVS MOMMSEN
GVILELMVS STVDEM VND

TOMVS I.

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCCXCI.

Law
Rom.
G144i
1891

GAI
INSTITVTIONES

AD
CODICIS VERONENSIS
APOGRAPHVM STVDEMVNDIANVM
NOVIS CVRIS AVCTVM

IN VSVM SCHOLARVM

TERTIVM EDIDERVNT

PAVLVS KRVEGER ET GVILELMVS STVDEMVND

INSVNT SVPPLEMENTA AD CODICIS VERONENSIS APOGRAPHVM
A STVDEMVNDO COMPOSITA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCCXCI.



21374
2611/92

8

PRAEFATIO GVILELMI STVDEMVND.

Crisis in Gai Institutionibus exercenda pendet praecipue et a codice Veronensi (nobis *C*) saeculo p. Chr. n. quinto uel sexto scripto et ab excerptis, quae in Iustiniani Digestis et Institutionibus leguntur; accedunt minora fragmenta Gaiana partim in aliis iuris collectionibus partim apud grammaticos seruata, quae enumerauit Adolfus Fridericus Rudorff in commentationibus regiae academiae scientiarum Berolinensis a. MDCCCLXV pag. 323 seqq.

Codicis Veronensis rescripti (in bibliotheca capitulari olim numero XV nunc 43 signati) reliquias, quotquot legere ei contigit, primus descripsit Iohannes Fridericus Ludouicus Goeschen opitulantibus Immanuele Bekker et Mauricio Augusto de Bethmann-Hollweg. Hoc apographo, quod postea passim emendauit Fridericus Bluhme, omnes quae ante annum 1874 publici iuris factae sunt editiones Gai nituntur. Cum propter imperfectam codicis *C* lectionem permulta emendatione egerent et multi uiri docti huic operam darent, nemo Goescheno aut concludere subtilius aut probare acrius coniecturas potuit; proxime ad hunc accedit uir de Gaio post Goeschenum optime meritus Philippus Eduardus Huschke.

Nouum codicis *C* apographum ipse annis 1866. 1867. 1868 Veronae confeci et iussu academiae regiae scientiarum Berolinensis ita ornatum edidi anno 1874, ut ueritati proximam imaginem redderet¹⁾. In prooemio huic apographo, quod *C*^a nota significabimus, praemisso de fatiis et condicione codicis *C* tam copiose egi, ut hic paucis ea absoluere liceat, quae ad librum Veronensem pertinent. Ipse pleraque ex eis, quae ante me Goeschen et Bluhme

1) »Gaii Institutionum commentarii quattuor. Codicis Veronensis denuo collati apographum confecit et iussu academiae regiae scientiarum Berolinensis edidit Guilelmus Studemund. Prostat Lipsiae apud Salomonem Hirzel a. 1874.«

legerant, confirmare, multa corrigere, non pauca primus legere potui. Attamen propter miseram multarum membranarum condicionem multis locis etiam nunc adeo hiat oratio Gaiana, ut nisi qui iuris sit consultissimus, edendi Gai officium solus suscipere non debeat. Itaque cum ego soleam artem criticam consaeptis philologiae finibus terminare et iurisconsultorum disciplinam non ut meam possideam sed ut alienam libauerim, Paulum Krueger, qui, si ab incomparabili Theodori Mommsen sollertia recesseris, in fontibus iuris Romani edendis hodie facile principem locum tenet, precibus adii, ut eam praecipue editoris prouinciam, quam ad administrandam accuratiore iuris cognitione opus esset, susciperet. Inde igitur ab anno 1869 subsiciuis feriarum horis Krueger et ego Gaium una tractauimus et editionem primam absoluimus sub finem anni 1873. Quam quominus statim publici iuris faceremus, non Kruegeri culpa fuit, sed officiorum, quae ego hic sustineo, mole effectum est; quae ut inde demum ab aestate anni 1876 typis describeretur et anno 1877 ablueretur editio prima permisit. Nec Theodori Mommsen fidelissimi et summe reuerendi amici mihi defuit opera: is enim annis 1876 et 1877 benigne et omnia ea quae nouanda esse in contextu Gaiano censeret, nobiscum communicare uoluit et si qua grauiora inscitiae meae elapsa essent indicauit et multifariam consiliis adiuuit. Mommseni adnotationum plerasque cum nostris contextui adscripto ubique Mommseni nomine.²⁾

Post absolutam anno 1877 Gai editionem primam cum mihi uere anni 1878 et aestate anni 1883 liceret Veronae commorari, Carolus comes Giuliani, bibliothecae capitularis praefectus mihi amicissimus, liberalissime, ut solet uir egregius, permisit, ut locos nonnullos difficiliore denuo cum codice rescripto conferrem. Per paucos ex paucis, quos anno 1878 Veronae degere mihi contigit, diebus laboris socium sese obtulit Paulus Krueger, per reliquos eosque plures solus officium conferendi sustinui. Ex remediis chemicis, quibus ipse olim annis 1867 et 1868 usus eram, paucis locis codicem leuiter fatigauerat kalium sulphocyanatum mixtum paucis guttis acidi muriatici; nec tamen commissae iniuriae urit

2) »Gai Institutiones. Ad codicis Veronensis apographum Studemundianum in usum scholarum ediderunt Paulus Krueger et Guilelmus Studemund. Inest epistula critica Theodori Mommsen. Berolini apud Weidmannos. 1877.« In hac epistula critica Mommsen eas observationes composuerat, quae in ipso apparatu critico editionis a nobis a. 1877 curatae commemoratae non erant. In editione altera, quam annis 1883 et 1884 paruimus, fere omnes adnotationes Mommsenianas, nisi quae iterata codicis *C* lectione irritae factae erant, in ipsum apparatus criticum recepimus.

me angitue conscientia: sane nusquam grauiiores labes contraxit codex in eis locis, quos hoc remedio olim temptaueram; huius enim ope tamquam uelo detracto nudatur antiqua scriptura, eademque intra exiguum tempus denuo operitur et in ueteres tenebras demergitur. Contra non pauci ex eis locis, ad quos legendos olim lentiore ui kalii sulphurati usus eram³⁾, anno 1878 et anno 1883 facilius ac plenius legi potuerunt quam anno 1868. Itaque acriter intenta oculorum acie nonnullorum locorum desperatorum lectionem nuperrime perficere potui, in aliis id certe discernere potui, utrum id quod aut a nobis aut ab aliis uiris doctis⁴⁾ diuinando coniectum esset, in codice extare potuerit necne. Atque utinam saepius coniecturae tot laboribus excogitatae codice confirmatae essent! At quamquam ego et Krueger aliquanto cautius plerisque eorum, qui ante nos ad Gaium emendandum accesserant, in locis lacunosis crisin factitauimus, paucis locis ipsum Gaianorum uerborum contextum coniciendo recuperauimus. Artem igitur nesciendi multo etiam fortius, quam a nobis adeo factum est, in futurum exercendam esse mihi constat. Cui admonitioni nefas sit si quis parere nolit. Discant igitur homines docti ex eis correctionibus additamentisque, quae inde a pagina xvii huius editionis a me composita sunt, quam fallax sit ingeniosissimi cuiusque opinatio diuinatrix. Ceterum haec quoque iterata codicis Veronensis lectio mihi statio est, non portus; quam emendare uelim, si mihi fatum largiatur, ut in Italiam reuertar; nam libros rescriptos perscrutantibus difficile est ab incepto labore se abducere, siquidem spes spem excitat, quotiens codex in manus resumitur.

3) Conf. *C^a* prooem. pag. xvii.

4) Interim Gai Institutionum libros cum alii ediderunt tum Huschke (Lipsiae a. 1878), cuius uenerabilem senectutem felix illa, quae iuuenem ornauerat, ingenii ubertas comitatur, et Polenaar (*o*Syntagma Institutionum nouum. Gai Institutiones iuris ciuilis Rom. secundum Guilelmi Studemund cod. Ver. collationem edid. emend. notisque illustrauit, apposisit Iustiniani Institutionibus, iis quidem ex recensione Pauli Krueger fere repetitis, etc. B. I. Polenaar, litt. hum. et iur. utr. dr. Lugduni Batauorum apud E. I. Brill. 1876—1879^a). Cuius uiri doctissimi ut acumen ingenii agnoscimus, ita audaciam et celeritatem in emendando opere Gaiano non aemulamur. Nam quo diutius in Gaio restituendo operam collocaueris, eo certius intelleges, quam difficulter in locis desperatis pestifera medicamenta a salutaribus secernantur, et quo longiore usu exercitationeque adquisita et roborata fuerit in hoc officio facultas, eo cautius a lectione tradita recedas. Ego his undeiginti annis, quibus Gaium tractaui, si nihil aliud sane hoc didici, multo saepe difficilior esse ab incertis coniecturis abstinere quam praecipitem in coniectandi periculum ferri. Nec dubito quin et ipse Polenaar mox artem nesciendi in crisi Gaiana saepius commendaturus sit, postquam primus animi coniectantis ardor consederit. Ceterum uidendum quo sua quemque natura maxime ferre uideatur.

In constituendo contextu praeter apographum meum adhibuimus subsidia, quae in huius praefationis initio indicauimus; in his principem locum ad libri *C* lectionem imperfectam suppleendam uel deprauatam corrigendam tenent eae particulae Institutionum Gaianarum, quae in Iustiniani Digestis Institutionibusue leguntur. Quodsi quae discrepantiae lectionis in *C* et in uno alteroue ex illis subsidiis obuiam fiebant, quae utraeque ad orationis Gaianae indolem quadrarent, codicis *C* lectionem in contextum recepimus. Ceterum in hunc codicem permulta menda influxisse et apographum meum quisquis obiter perlegerit intellet⁵⁾ et confirmant subsidia illa in eis locis, ad quae haec extant. Atque ut omittam negligentium librariorum calamis non pauca uerborum monstra excidisse, ut omittam uerba eadem ab oscitantibus artificibus uel potius opificibus saepe ad taedium usque repetita, tria potissimum sunt genera mendorum in *C*, de quibus hic breuiter dicendum est: aut enim compendia scripturae, quae in codice illo archetypo extabant, ex quo Veronensis descriptus est, foede uitata sunt, aut scholia siue glossemata quae olim in margine uel intra uersus adscripta erant, in uerborum contextum irrepserunt, aut plura uerba propter homoeoteuton interciderunt. Haec potissimum necesse est nosse et animo semper agitare, ubi in emendando loco aliquo difficili atque scopuloso uerseris.

Ac certa fere emendatione longe plurimae earum corruptelarum libri *C* sanari possunt, quae ex scripturae compendiis saepissime adhibitis ortae sunt; certam enim rationem certaue praecepta librariolos in adhibendis notis olim secutos esse constat. Atque cum is codex, ex quo Veronensis descriptus est, illius modi compendiis siue notis abundaret⁶⁾, factum est ut is qui Veronensem exarauit, cum in eo quod profitebatur non aeque atque antiquiores notarii excelleret, alias notas male intellectas falso explicaret, alias cum similibus notis commutaret. Huius generis corruptelarum plurimarum origines ut monstrarem

5) Conf. *C*^a prooem. pag. xxix seq.

6) Abundasse codicem archetypum, ex quo Veronensis descriptus est, scripturae compendiis cum per se palam est tum ipse dixi in prooemii apographo meo praemissi pag. xx his uerbis: »constat... archetypum ea aetate exaratum fuisse, qua artis notandi studia laetissime uigerent.« Dixi autem fuisse, non esse ideo, quia codex archetypus hodie non superest. Verba mea aliter intellexit I. B. Polenaar in *Mnemosyne* (nou. ser. uol. iv pag. 443 seqq.), quasi dixissem archetypum eam aetatem antecessisse, qua studia notandi laetissime uigerent. Recte me de notarum in codice archetypo frequentia iudicasse docet INDEX NOTARVM apographo meo (pag. 253—312) subiectus.

operam dedi in INDICE NOTARVM sub finem apographi mei (pag. 253—312) typis descripto. Ad hunc igitur indicem eos qui nostra editione usuri sunt sescenties in apparatu critico delegauimus additis his uerbis: *conf. C^a pag. . . .*; ueluti I § 43 (in apparatu critico huius editionis pag. 11 ad uersum 26) uerba praescribit *Goeschen* postscribit *C^a*, *conf. C^a pag. 286* significant, quam facile fieri potuerit ut pro *praescribit* per scripturae compendium exararetur *postscribit*, intellectum iri, si in INDICE illo NOTARVM (pag. 286 uers. 5. 6) simillimae praepositionum *post* et *prae* notae conferantur.

Sed haec leuiora; illa uero grauia, quae ad glossemata spectant; de quibus admodum lubrica quaestio est: nam cum scholarum in usum Institutiones scripserit Gaius, neque copiosior explicatio offendit neque eiusdem sententiae iterata repetitio; alibi, ubi paucis uerbis praeter expectationem insertis sententia turbatur, cum in libro *C* multa commata atque adeo longiora enuntiata librariorum ad finem properantium oculis omissa esse constet, plerique ex eis uiris doctis, qui Gaium ediderunt, maluerunt de supplementis ad orationem Gaianam redintegrandam adsciscendis cogitare, atque paucis glossis codicem *C* inquinatum esse censuerunt. Sane non nimis pauca ac plura quam ex eis expectes, quae in prooemii apographo meo praemissi pagina xx breuissime dixi, in librum *C* irrepsisse glossemata is, qui diligentius animum aduertet, cum sententiarum conexu docebitur tum Institutionum Iustinianarum comparatione, quae in nonnullis locis ex Gaio haustis recte glossematis illis carent. Haec adulterina additamenta pleraque singulis uel paucis uerbis comprehensa sunt, quibus glossatores praecipue aut uerborum structuram adiuuare aut sententiae uel uocabuli alicuius uim explicare studuerant; exemplis a me in *C^a l. l. collectis* facili negotio alia exempla ex hac editione ipsa addas; glossemata enim omnia, nisi quae in apparatus criticum relegauimus⁷⁾, in ipso uerborum Gaianorum contextu his uncinis [] saepsimus, *conf. e. g. II § 94 etc. etc.*⁸⁾. Potest sane fieri ut plura quam in hac edi-

7) Paucas illas atque ex parte ineptas rubricas, quas in libri I initio (§§ 1. 8. 9. 13. 14. 18. 20. 28) secunda manus (*C²*) et alibi passim prima manus (uel rubricator) addidit (I § 166^a; II § 80. 109. 174. 192. 224. 229. 235; III § 139 — aliae rubricae nunc legi nequeunt, *conf. C^a pag. xxviii seq.*), quamquam non ab ipso Gaio scriptas esse constat, intra hos uncinos [] suis locis in ipso uerborum Gaianorum contextu, ut lectorum modo consuleremus, retinuimus.

8) Facillime ea glossemataprehenduntur, quae codicis *C* corrector (nobis *C²*) temere ex suo ingenio adiecit: ea non modo superuacanea sunt (sic indices et argumenta paragraphorum), sed ex parte per sententiae rationem ne ferri quidem possunt.

tione seclusimus glossemata in libro *C* insint, nec uero nefas ducendum est in tanta huius quaestionis difficultate a suscepta semel persuasione discedere; nec tamen multo plura quam, cum cautissime in hac quaestione ageremus, nos ipsi deleuimus, ex glossematis orta esse certo demonstratum iri confidimus; certe modum excessit Polenaar, cum hac emendandi ratione ita uteretur, ut glossemata sescenties latere suspicaretur.

Propter homoeoteleuton multa orationis commata in codice *C* intercidisse et Collatio atque Iustiniani Digesta Institutionesque docent et dudum intellectum est⁹⁾. Sicubi hi fontes in locis propter homoeoteleuton in *C* mutilatis nos deficiunt, partim uetera aliorum uirorum doctorum partim noua additamenta exempli gratia proposita in contextum quidem uerborum recepimus, sed nostrum illud sollemne seruauimus, ut ne quam grauiorem libri *C* labem sine adnotatione dimitteremus: omnia quae in *C* ita desunt, ut ne lacunae quidem signum ullum in *C* extet, et his uncinis < > saepsimus (conf. e. g. I § 427 aliaque id genus fere innumerabilia) et *inclinatis* litteris exprimenda curauimus.

Ex his quae diximus apparet, quam saepe in emendando Gaio ad coniecturas refugiendum sit. Cum uero ex eis coniecturis, quae post Goeschenum a uiris doctis ad codicis Veronensis apographum Goeschenianum a Bluhmio passim emendatum prolatae sunt, paucae noua quam ipse institui codicis lectione confirmatae, multo plures irritae factae sint, in hac editione oranda eam fere uiam sequendam esse duxi, quam cum alii praeuierunt tum Carolus Lachmann caute tenuit. Itaque cum olim syntaxi Gaianae suam constantiam perpoliendo uindicare instituissem, postea in contextu uerborum omnia ea intacta relinquere malui, quae aliquo modo ferri posse uiderentur; oratio enim quamquam a Gaio diligenter formata est, non tamen eam aequabilitatem adsecuta est, quam seuerioribus Ciceronianae aetatis scriptoribus restituere fas est. Accedit quod adhuc nemo accuratius de eis orationis legibus quaesiuit, quas in reliquis praeter Institutiones libris Gaius secutus est¹⁰⁾. Itaque (praeter orthographica) in minutiis sibi constantem esse Gaium nolui;

9) Quod Polenaar in *Mnemosyne* (nou. ser. uol. IV pag. 445 seqq.) inuenisse sibi uisus est singulos codicis archetypi uersus fere undeuicenas litteras complexos esse, id frustra ita demonstrare conatus est, ut prorsus incredibilibus notarum monstris exaratum fuisse codicem archetypum identidem statueret.

10) Initium huius quaestionis nuperrime publici iuris fecit Guillelmus Kalb in *Woelfflini Archiv für lateinische Lexikographie und Grammatik* uol. I (1883) pag. 82—92 [conf. Kalb, *Roms Juristen* (1890) pag. 73—88].

quod qui maluerit, facili negotio talia emendabit quale illud est I § 192 (pag. 43, 17 huius editionis) *obligationisue suscipiendae*. Eandem inconstantiam in uerborum modis adhibendis non raro cum *C* conseruare malui: ueluti I § 76 (pag. 19, 24 huius editionis) expectes *conubium sit*, I § 195^b (pag. 44, 14) expectes *dederit*, etc. Nec tamen inani prudentiae laude sola delector. Quin etiam nescio an nonnullis locis longius quam par est progressus sim in perpolienda oratione Gaiana: sic uidetur quidem Gaio in Institutionibus, si codici *C* fides habenda est, ubique reddi posse *proinde* forma (conf. *C*^a pag. 286); attamen confitendum est in eis fragmentis, quae qui iussu Iustiniani Digesta compilauerunt ex aliis (praeter Institutiones) Gai libris excerpserunt, Gaium, si his testibus fides habenda est, multo saepius *perinde* aduerbio usum esse quam *proinde*. Nescimus autem, qua libertate compilatores Iustiniani orationis antiquiorum iuriconsultorum formam mutauerint: e. g. testibus Digestis 45, 1, 141, 2 Gaius semel scripsit *proinde ac si paterfamilias*¹¹⁾, alibi constanter *proinde ac* (sine *si*) in eiusmodi locutionibus; iam cum I § 148 (pag. 36, 9 huius editionis) codex *C* praebeat *proinde ac si filiae*, hunc soloecismum ipsi Gaio tribuere prima specie uix quisquam dubitauerit; attamen cum in eodem enuntiato (I § 148) Gaius teste eodem codice *C* scripserit *proinde ac nepti*, non *proinde ac si nepti*, elegantiore forma etiam in priore huius enuntii parte usum esse Gaium mecum consenties. His et similibus exemplis cautior factus in contextum non recepi nisi eas emendationes, quae fere certae uiderentur, ac ne in apparatu critico quidem adscripsi nisi selectas uirorum doctorum coniecturas, quae aliqua probabilitate commendarentur. Ceterum etiam earum emendationum uel correctionum, quas facili negotio quiuisset paulo doctior faciat, primum auctorem fere ubique adieci; attamen meum nomen nusquam adscripsi, quoniam non tam recensendi Gai quam intermortuae scripturae codicis *C* plenissime recipiendae et corrigendorum uulgarium huius codicis mendorum munus ad me potissimum pertinuit, et sane pauperis ingenii esse ex emendatiunculis facilem gloriam quaerere Lachmann¹²⁾ suo iure monuit. Quodsi quis amplissimam coniecturarum a uiris doctis excogitarum copiam cognoscere uelit, is adeat Gai editiones ab Eduardo Boecking anno 1866 Lipsiae curatam et ab Ernesto Dubois anno 1884 Parisiis publici iuris factam.

41) De Iustiniani Institutionum usu loquendi conf. Eduardus Grupe »de Iustiniani Institutionum compositione« Argentorati 1884 (in Dissertationum Philologicarum Argentoratensium uolumine IX) § 1 nr. 3.

42) Praef. ad Terent. Maur. pag. vii.

Cum maior difficultas in Gaio restituendo quam ex mendis librariorum codicis *C* inde oriatur, quod multae huius libri re-scripti paginae aut totae aut ex parte hodie legi nequeunt, summa cautione usi sumus in his hiatibus lectionis Veronensis explendis¹³⁾. Deseruimus igitur non paucas lacinias desperata conec-tendi facultate ac maluimus orationem Gaianam foede hiare quam in pertusum, ut cum Plauto loquar, ingerere dicta dolium ope-ramque ludere atque falsa uel incertissima contextui obtrudere. Hanc abstinentiam probaturos esse philologos confidimus; sed quoniam inueterauit ut in libris iuridici argumenti lacunae paulo confidentius explerentur, propter iurisconsultos, qui Gaianis stu-diis non tam propter orationem operam dare solent quam propter argumentum, in adnotationibus apparatui critico insertis saltem ea quae in codicis *C* hiatibus olim infuisse cum aliqua proba-bilitate uiderentur, indicauimus, alibi artem nesciendi exercen-dam esse expressis uerbis monuimus. Vbi enuntiatorum in codicis *C* lectione hiantium plura uerba uel commata fere integra in *C* supersunt¹⁴⁾, ut appareret quo fere sententiarum conexu uerba uel commata quae legi possunt olim coniuncta essent, supplendi periculum in adnotationibus ita fecimus, ut excepto uno aut summum altero loco fere nusquam ipsum Gaianae orationis con-textum recuperatum esse persuasum haberemus¹⁵⁾. Hanc longe

13) In locis lacunosis uersuum codicis *C* confinia significauimus hac lineola |

14) Plerumque, ut comodo eorum prospiceremus ac consuleremus, qui adhibito codicis Veronensis apographo examinaturi essent, quatenus supple-mentum coniectura factum cum ductibus litterarum, qui in *C* dispici po-tuerunt, congrueret, *crassioribus* typis describendas curauimus eas litte-ras, quae in ipso *C* lectae sunt; contra ubi a litterarum ductibus ex *C* enotatis recedendum erat, *inclinatis* litteris usi sumus: ueluti quod II § 14 in apparatus critici paginae huius editionis 47^{ae} subiecti uersu 14 expressum est »*tollendi aedes et officendi luminibus*«, id significat litteras *tollend* et litteras *luminibus* in codice Veronensi lectas esse, pro litteris *endi* aliarum litterarum umbras in *C* uideri apparuisse, litteras denique »*aedesetoffici*« suppletas esse in loco desperatae in *C* lectionis. Ceterum non in omnibus supplementis haec typorum discrimina curanda duximus.

15) Supplementorum formam genuinam si quis sola coniectura restituere se posse confidat, quam uana is captet, docent permulti illi conatus, qui, antequam codex Veronensis denuo excuteretur, ad schedarum Goeschenia-narum uel Bluhmianarum fidem a uiris doctis facti sunt: quippe qui raro ipsa ea uerba coniectando reppererint, quae postea a me in codice *C* legi potuerunt. Itaque cum facilius inueniantur quam eligantur supplementa, ubi in locis lacunosis, de quorum sententia nulla esset dubitatio, plures supplendi uiae patebant, unam eligere malui: multa adferri possunt exempla, sed uel unum ex eis quodlibet sufficiet: itaque I § 122 non minore iure quam id, quod e. g. posui, haec supplementa proponi poterant: *sed in pondere; nam olim (uel nam tum) et as[ses] librales erant et dupundii bilibres,*

difficillimam editionis partem fere solus administravit Krueger, qui, quantum fieri posset, ad ea supplementa se accommodavit, quae ab aliis uiris doctis ueri non dissimiliter proposita esse censeret, cum praesertim hoc toto supplendi officio ipsa uerba Gaiana recuperari uix posse Krueger mecum consentiret.

Superest ut de typorum discrimine dicamus et de adnotationibus, quibus hanc editionem instruximus:

Atque primum quidem in uerborum Gaianorum contextu hoc ipso typorum genere quo in hac praefatione typographum uti iussimus, expressa non sunt nisi ea uerba eaeue litterae, quaecumque certo uel ueri simillime in *C* aut a me aut ab eis qui ante me hunc codicem excusserunt dispici potuerunt. Ea quae in uerborum contextu *inclinatis* litteris expressa sunt, aut in libro *C* legi quidem non potuerunt uel a legentibus cum similibus litteris permutata sunt, sed tam probabiliter suppleri uel mutari potuerunt, ut fere nulla restaret dubitatio, aut aliter in libro *C* leguntur, quid autem liber *C* pro his praebeat, in inferiore adnotationum laterculo accurate adnotauimus¹⁶). Omisimus tamen in apparatu critico longe plurima eorum quae ad solam rem orthographicam¹⁷) uel ad notas (siue compendia scripturae sollemnia) leuiter corruptas pertinent; quae si relinquam et inertiae meae largiar, non uereor ne mihi irascantur lectores: ea omnia si quis accuratius cognoscere uelit, adeat *C*^a et inprimis indices notarum et orthographicum (*C*^a pag. 253—312 et pag. 313—325); apographo enim meo carere omnino non poterit, si quis crisin Gaianam recte instituere uoluerit. Ceterum ut eorum, qui hac editione usuri essent, commodum inseruiretur, nonnulla in genere orthographico firmitus constituenda putauimus

uel: *sed in pondere posita; nam et as|ses librales erant et dupundii binas libras continebant* uel similia.

16) Legentium oculis ut succurreremus, in apparatu critico lectiones codicis *C*, qui continua scriptura id est non diremptis uocabulis exaratus est, ita repraesentauimus, ut uerba fere constanter dirempta exhiberemus. Vbi propter imperfectam lectionem nonnullae litterae in *C* legi quidem non poterant sed quae litterae extitissent sententiarum conexu perpenso probabiliter diuinare licuit, nonnusquam eas ipsas litteras his uncinis () saepius perscripsimus: sic I § 127 adnotatio ad pag. 29 uers. 20 huius editionis a nobis adscripta »(nep|te)sue« significat in *C* legi non potuisse nisi »sue« litteras, probabile tamen esse proximum ante has litteras locum occupasse litteras »nepte« ita, ut in prioris uersus exitu litterae »nep«, in posterioris uersus initio litterae »te« ante »sue« extarent.

17) Nec magis uocabula in *C* male dissecta uel perperam duobus uersibus distributa in apparatu critico curauimus; conf. de syllabarum diuisione *C*^a pag. xxiii seqq.

quam factum adhuc est¹⁸⁾; itaque etiam inuito libro *C* fere ubique constantem eorundem uocabulorum orthographiam in contextu restituimus; in quo *inclinatis* litteris usi sumus, ubicumque uel in minimis orthographicis a libri *C* auctoritate recessimus. In locis eis, qui nisi audaci coniectura restitui nequeunt, et in locis desperatis, de quibus nihil nisi incertae et quae uario modo in uerborum Latinorum speciem comprehendendi possint reliquiae supersunt, propter typographum non omnes litterarum apices omniaue bacilla inflexa et incuruata, quae in *C* legi posse uisa sunt, typis describenda curauimus, sed delegauimus lectores ad *C*^a (conf. e. g. pag. 76, 40—77, 4 huius editionis etc. etc.), similiterque in desperatis paginarum partibus (ueluti in priore parte paginae libri *C* 45) non descripsimus in uerborum Gaianorum contextu nisi eas litteras, quae aliquam uerborum latinorum formam inducere posse uiderentur.

Notam codicis Veronensis, sicut supra pag. v diximus, in apparatu critico a nobis composito uoluimus esse *C* litteram. Vbi primae manus (*C*¹) scriptura a uetere correctore semidocto (de quo conf. *C*^a pag. xxix seq.) secernenda erat, hunc nota *C*² distinximus. Nota *C*ⁿ significauius scripturam in *C* non plenius integrisque litteris omnibus perscriptam sed per unum pluraue compendia tachygraphorum notariorum more expressam¹⁹⁾. *C*²ⁿ igitur significat scripturam, quae a *C*² ita profecta est, ut ipse *C*² (i. e. codicis Veronensis corrector uetus) compendio scripturae siue nota sollemni uteretur. Signum interrogationis in apparatu critico idem significare uoluimus atque *ut uidetur*; sic ad pag. 3 uers. 48 hoc signum indicat non prorsus certo dici posse in *C* nihil nisi *et* (non addita lineola, qua compendium scripturae indicaretur) extitisse, uideri tamen nihil nisi *et* ibi scriptum fuisse.

Denique in apparatu critico praeter discrepantiam scripturae libri *C* et selectas uirorum doctorum coniecturas conguessimus plenius, quam a prioribus editoribus factum est, subsidiorum illorum, de quibus supra in huius praefationis initio diximus, lectiones a *C* discrepantes; atque *Digesta* quidem ad editionis

18) Scriptura sollemnis et in codice *C* constanter seruata *rerum mancipi et nec mancipi*, quam antea in *res mancipii et nec mancipii* mutauimus, in tertia editione restituta est.

19) Notarum usus ingenioli uel mediocris est, exercitationis tamen maximae. Itaque quoniam non omnes, qui hac editione utentur, magnam illam notarum sollemnium copiam memoria tenebunt, in apparatu critico fere constanter pro ipsis codicis *C* notis harum explicationem dedimus (addito ubi utile uisum est *C*ⁿ [id est »*C* per notam] signo). Accuratiores de his scripturae compendiis, quibus liber *C* abundat, qui scire uolet, is adeat *C*^a pag. 253—342.

Mommsenianae, Institutiones Iustiniani ad editionis Kruegerianae fidem laudauimus. Maluimus autem plures quam ad Gaium emendandum opus esset lectionis discrepantias ex Digestis et Institutionibus Iustiniani excerptas adscribere, ut appareret, quam libere interdum ei qui iussu Iustiniani Digesta Institutiones componebant, orationis Gaianae formam immutassent; nec parum inde ad crisin et Gai et Iustiniani Institutionum promovendam profecimus, quod hos compilatorum Iustinianorum libros denuo contulimus. Qui compilatores ubicumque propter ius nouatum uerba Gaiana aut omittendo aut addendo aut alia substituendo mutauerunt, id genus discrepantiae in apparatus criticum fere non recepimus: nec magis adnotauimus, sicubi in periodi alicuius ex Gaianis Institutionibus depromptae initio particulae copulatiuae ab Iustinianis propter sententiarum conexum mutatae sunt. Raro mutatum in Iustiniani Institutionibus uerborum ordinem non enotauimus, ubi transpositionem illam arbitrio compilatorum Iustinianorum deberi (e. g. ex Digestorum comparatione) certo apparet. Atque uel magis Epitomae Gaianae lectiones a codice *C* discrepantes silentio praetermittendae erant.

In superiore adnotationum laterculo, id est inter uerborum Gaianorum contextum et illum de quo diximus apparatus criticum, indicem conguessimus eorum locorum, qui uel in Digestis uel in Institutionibus Iustiniani uel in aliis libris iuridici argumenti ex Gai Institutionibus siue ad uerbum tenus seruata orationis Gaianae forma siue leuius immutata desumpti sunt²⁰). Omisimus tamen in hoc indice Epitomam Gaianam, quam ne in apparatu critico quidem citauimus nisi in locis quibusdam difficilioribus. Vbi eorum, qui in hoc indice respiciuntur, fontium contextus adeo consentit cum ipsis Gai uerbis, ut omnes discrepantias ex illis in apparatu critico enotare liceat, hoc signo utimur »=« (uide e. g. I § 4); ubi paulo pluribus immutatis ita consentit, ut fere omnes discrepantias enotare licuerit, hoc signo »fere =« (uide e. g. I § 38); ubi denique Gaianam orationem liberius mutatam esse apparet, quam ut omnes discrepantias enotare fas sit — id quod saepius in libris Institutionum Iustiniani tertio et quarto quam in libris primo et secundo factum esse constat —, hoc signo utimur »conf.« (uide e. g. I § 39).

In eodem adnotationum laterculo sicubi Gaius ipse alios commentariorum suorum locos citat, eos locos suis numeris signatos indicauimus (uide e. g. I § 39).

²⁰) Raro, ubi opus esse uisum est, conferri iussimus similes locos in aliis (praeter Institutiones Gaianas) Gai libris extantes; uide e. g. II §§. 67. 70.

In paginarum margine dextro numeros paginarum codicis Veronensis adscripsimus, confinia harum paginarum in ipso uerborum Gaianorum contextu his lineolis || significauimus: ueluti huius editionis pag. 4 uers. 22 hae lineolae indicant post *uel* terminari codicis Veronensis paginam 2, incohari eiusdem paginam 3. Praeterea in eodem paginarum margine dextro numerauimus uersus paginarum huius editionis, ad quos adnotationes criticas redegitimus.

In paginarum margine sinistro adscripsimus numeros paragraphorum cuiusque libri; eorundem summam comprehensam prope marginem exteriorem (in summa pagina) exhibuimus.

Postremo cum nullum opus a typographis ita finiatur, ut plane perfectum dici possit, pag. xl sequatur index eorum, quae in hac editione corrigenda uel addenda esse uideantur.

Scribebam Argentorati Kal. Iun. a. MDCCCLXXXIII.

PRAEFATIO PAVLI KRVEGERI.

Praematura Studemundi nostri morte Gaianarum Institutionum crisis damnum passa est quod reparari uix potest. Cum ipso periit spes fore, ut codicem Veronensem iterum atque iterum tractando quae remanserunt lacunas nobis expleret: quis unquam erit, qui eum iuncta Latini sermonis et iuris Romani scientia aequet; quis tanta oculorum acie, quis pari ardore atque assiduitate ductus euanidos remediisque chimicis opertos perscrutabitur?

Haec igitur tertia editio non aliis lectionibus codicis Veronensis nititur nisi quae continentur apographo Studemundi (*Ca*) et supplementis huius apographi quae infra sequuntur (*Cas*).

Inter subsidia critica Graecam Iustinianarum Institutionum paraphrasin, quae Theophili esse traditur, a Gai editoribus adhibitam non esse non sine causa notauit Contardus Ferrini¹⁾; constat enim huius paraphrasis auctorem praeter Iustiniani contextum Gai quoque commentarios ante oculos habuisse et ex his plurima eorum adsumpsisse, quae Iustiniani uerbis in paraphrasi accesserunt, maxime in eis locis, quibus ius antiquum expositum est.²⁾ Eos igitur paraphraseos locos, qui uel ad crisin Gaiani contextus uel ad supplendos hiatus aliquam utilitatem uidentur habere, inter reliqua subsidia critica adnotaui.

Bonnae mense Aprili anni 1894.

1) Rendiconti dell' Istituto Lombardo 16 (1883) pag. 569 sqq. et Archivio giuridico 37 (1887) pag. 384 sqq.

2) Ferrinii coniecturam, qua omnia Gaianis similia, quae apud Iustinianum aut aliter leguntur aut omnino non extant, Gaianae origini attribuuntur, ualde restringendam esse docuit cauta et arguta dissertatio Henrici Brokate de Theophilinae quae fertur Iustiniani Institutionum Graecae paraphraseos compositione. Argentorati 1886 (Dissertationes philologicae Argentoratenses selectae XI pag. 113 sqq.).

SUPPLEMENTA

AD

CODICIS VERONENSIS APOGRAPHVM

STVDEMYNDIANVM¹⁾

COMPOSUIT

GVILELMVS STVDEMYND

¹⁾ Haec SUPPLEMENTA in apparatu critico editionis Gaianae nota Cas significauimus.

Praeter eos, quos infra commemorabo, locos annis 1878 et 1883 denuo contuli has partes codicis Veronensis pag. 23, 12—24; 65, 1. 2. 10; 66, 1—3; 69, 18; 70, 1—24; 73, 20; 81, 9; 86, 1—8; 87, 20—24; 95, 1—24; 96, 1—24; 109, 1—24; 110, 1—24; 141, 1—6. 16—24; 157, 1—24; 158, 1—24; 171, 1—24; 172, 1—24; 177, 1—24; 192, 1—24; 199, 1—24; 224, 5—7. 10—12. 18. 19; 249, 1—24; 250, 21—24.

Versuum fines in apographo ideo parum accurate codici Veronensi respondent, quia paulo diuersa spatia singulis litteris in codice occupantur. Parum accurate typographus aliquot litterarum formas reddidit, ueluti uarias γ uel γ formas (= *con-*), pag. 110, 24 litteram ultimam, litteram \mathbf{N} etc. Altiores quam in apographo sunt litterulae *r* et *l* sub uersuum finem.

Paululo inferius collocandae erant e. g. hae litterae: pag. 109, 8 litterae 14^a; pag. 171, 11 littera prima; etc.

Paulo graciliores ac minus crassae esse debebant e. g. hae litterae: pag. 23, 14 littera prima; pag. 110, 1 littera 16^a; pag. 141, 18 littera prima; pag. 157, 22 littera 14^a; pag. 158, 1 littera prima; pag. 249, 6 littera prima; pag. 249, 8 littera prima.

Paulo minus altae esse debebant e. g. hae litterae: pag. 23, 14 littera prima; pag. 65, 10 littera 9^a; pag. 86, 7 littera prima; pag. 96, 1 littera prima; pag. 96, 16 littera prima; pag. 110, 14 litterae tres ultimae; pag. 141, 23 litterae duae ultimae; pag. 157, 5 littera tertia; pag. 177, 3 litterae tres ultimae; pag. 177, 7 littera 16^a; pag. 177, 11 littera prima; pag. 249, 1 litterae 1^a et 2^a; item numeri in marginibus paginarum 65. 95. 111 etc.

Paulo altiores esse debebant e. g. hae litterae: pag. 110, 1 littera prima; pag. 110, 24 littera prima; pag. 158, 12 littera prima; pag. 171, 12 littera paenultima; pag. 249, 8 littera 34^a.

Paululo maiore spatio a littera proxime sequente separandae erant e. g. hae litterae: pag. 23, 15 littera 10^a; pag. 23, 18 littera quinta; pag. 65, 1 littera 24^a; pag. 66, 1 littera 30^a; pag. 70, 23 littera 25^a; pag. 86, 3 littera 11^a; pag. 86, 8 littera 16^a; pag. 95, 2 littera quinta; pag. 95, 12 littera 33^a; pag. 95, 13 littera 11^a; pag. 96, 10 littera 26^a; pag. 109, 8 littera quinta; pag. 109, 14 littera nona; pag. 109, 16 littera prima; pag. 109, 19 littera 23^a; pag. 110, 12 littera nona; pag. 110, 13 littera 22^a; pag. 141, 21 littera 22^a; pag. 171, 15 littera 18^a; pag. 171, 16 littera 8^a; pag. 177, 3 littera 34^a.

Paululo minore spatio a littera proxime sequente separandae erant e. g. hae litterae: pag. 96, 3 littera altera; pag. 158, 7 littera septima.

Punctum paulo altius collocandum erat e. g. pag. 23, 19.

ADDENDA ET CORRIGENDA¹⁾

IN

CODICIS VERONENSIS APOGRAPHO STVDEMYNDIANO.

pag. VI in ultimae adnotationis uersu (ab ultimo) quinto pro
92 239, 240 93 249, 250 lege 92 249, 250 93 239, 240

pag. XVIII uers. 22—25 uerba inde ab ac ne memorabili usque
ad quaesiuisse uidetur una cum adnotatione a) delenda sunt

pag. XXI in tabulae laterculo quarto pro
92 — 93 lege 93 — 92
239.240 249.250 239.240 249.250

pag. XXVI uers. 12 ante 100, 3 adde 95, 13;

pag. XXVI uers. 20 ante 39, 18 adde 17, 3?; 20, 24;

pag. XXXII in uersu paenultimo dele ~~FUEPI~~

pag. 1 supra uersum 1 corrector non ~~NAI~~ per scripturae com-
pendium sed uocabulum ~~NAI~~^{1 1 1 1}~~NAI~~ perscriptum dedit

pag. 1, 9 et 13 lectio certa est

pag. 2, 1 non ~~hopr̄·sia~~ sed ~~hopr̄·sia~~ apparuit; fuerit
~~hopr̄·sia~~

pag. 2, 1 pro ~~plebiscita~~ lege ~~plebiscita~~

pag. 2, 5 pro ~~fuit~~ lege ~~fuit~~

1) Conf. etiam CORRIGENDA ET ADDENDA in Ca pag. xxxi seq.

8 septima ab exitu littera fortasse λ^{ci} fuit superscriptis ci litterulis.
 9 littera ab exitu 23^a non λ fuit. 12 littera sexta non uidetur I
 fuisse. 14 litterae quinta et sexta aut $\overline{\text{N}\lambda}$ aut $\text{N}'\lambda$ fuerunt.
 16 hic uersus nullo modo ab **TUSCUIUS λ TETIN** aut ab
TUSCUI λ TETIN incepit, quamquam initii huius uersus lectio
 incertissima est. 16 ante **INBONIS** quominus **ET** scriptum
 fuisse sumamus, denuo inspecto codice nihil uidetur obstare; ante
INBONIS non **NONMODO** perscriptum perue compendium
 scriptum extitit

pag. 10, 1 et 13 lectio certa est

pag. 11, 4 littera ab exitu nona **U** (uix **P**) fuisse uidetur, non
 uidetur $\overset{\text{O}}{\text{T}}$ aut **TT** fuisse

pag. 11, 20 potest e. g. ab **lepprouisum** incepisse, quam-
 quam quinque primae litterae foramine haustae sunt; uidetur tamen
 adeo inferior pars **P** litterae in sede tertia superesse. nullo modo
 spatium sufficit ad **P λ YNepuisum** litteras capessendas

pag. 11, 23 earum litterarum, quae Bluhme supra uersum con-
 spicere sibi uisus est, nec uola nec uestigium superest

pag. 11, 24 eas litteras, quas solus Goeschen legit, ne nunc qui-
 dem dispicere potui

pag. 13, 6 pro **λ S** lege $\overline{\lambda\text{S}}$

pag. 13, 6 septimam ab exitu litteram **T** fuisse ueri est si-
 millimum

pag. 13, 6 in fine lege **$\lambda\text{UT}^{\text{II}}\text{P}^{\text{E}}$**
 possit aliquis suspicari tenuibus illis ductibus supra uersum r
 litterulas significari

pag. 13, 24 littera decima non **T** sed **T'** fuit

pag. 15, 1 lectio certa est

pag. 15, 3 pro **C λ UIT $\overset{\text{C}}{\text{N}}$** lege **C λ UIT $\overset{\text{C}}{\text{N}}$**
 possit aliquis suspicari litterula illa supra lineam non **C** litteram
 sed aut signum illud indicari, quo nos solemus loquentis uerba in-
 troducere, aut illud potius, de quo dixi in praefatione ad C^a pag.
 XXX uers. 5 et adnotat. f); quamquam respondens huic signo alterum
 neque 15, 3 neque 15, 4 apparet

pag. 16, 11 lectio certa est

pag. 17, 3 **FUIT·IDEO** nulla supra prius uerbum addita lineola scriptum fuisse paene constat

pag. 17, 12 lectio certa est

pag. 17, 22. 23 lege:

22 **exlatina** $\lambda^i \alpha^o \epsilon \mu \rho \omicron \mu \lambda \nu \mu \epsilon \chi \rho \omicron \mu \lambda \nu \lambda \nu \omicron \nu$

23 **habebite** $\mu \iota \nu \rho \omicron \tau \epsilon \sigma \tau \alpha \tau \epsilon$ (— $\lambda^i \alpha^o \epsilon \times \times \times \omicron^c \iota^c \lambda^i (\times \times \iota \iota)$)

23 pro priore () Bluhme: — $\lambda^o \epsilon^c \cdot \cdot \beta \lambda^c \tau^i$, pro posteriore () Bluhme ϵ —|. 23 ante λ , quam litteram non procul ab uersus fine certo legere potui, potest e. g. **pβλτ** fuisse; post illam litteram uix **cr** extitit, potest e. g. **iur** extitisse, atque inprimis **u** litterae uestigia tenuia nonnumquam apparere uisa sunt; sed omnia incerta sunt

pag. 17, 24 ne nunc quidem quicquam legere potui; in fine **potest** $\sigma \tau \alpha \tau \epsilon$ lectio cum obscuris litterarum umbris congruere uidetur

pag. 19, 2. 3. 12 neque plura neque certiora quam olim legere potui

pag. 19, 6 in fine **εε ετοβ** lectio certa est

pag. 19, 8 lectio certa est

pag. 19, 21 ultimam litteram **c** non **q** fuisse paene constat

pag. 20, 1—3 lege:

1 **Siperegrinus** $\epsilon \rho \gamma \rho \iota \nu \sigma \rho \mu \chi \omicron \rho \epsilon \mu \delta \iota \chi \epsilon \rho \iota \tau \alpha \nu \epsilon \chi \varsigma \cdot \epsilon \beta \rho \rho \omicron$

2 $\times^u \lambda^b$ $\epsilon \rho \omicron \sigma \sigma \iota \tau \epsilon \text{quesit}^? \text{it}^? \text{um}^? \epsilon$ —————

3 $\epsilon^e \rho^q \text{quis}^n \text{ip}^a \epsilon \delta \epsilon \text{ceper}^c \text{io}^b \text{ali}^c \text{per}^r \text{om}^i \lambda$ —————

2 proxima post **quesitume** littera uix uidetur **s** fuisse.

3 litterae 17^a et 18^a incertissimae sunt

pag. 20, 14 **ε³ex·cleα** lectio certa est

pag. 20, 20 **contrahiet** $\tau \nu \nu \epsilon$ lectio certa est

pag. 20, 21 in fine lege **ΠΑΤΡΙΣΕΡΙΤ·ΙΤ·Ι·Q·SICIUIP·O**
littera ab exitu undecima incerta est; attamen multo probabilius
est **ΙΤ·Q·** quam **ΙΤ·Q·** in codice fuisse

pag. 21, 4 duae ultimae ex eis litteris, quas olim descripsi, in-
certissimae sunt; constat post **QUE** nullo modo si conubium
n(on) sit q(ui) extitisse

pag. 21, 5. 6 lege:

5 **ΝΑΣCΙΤΥΡΡΕΡΕCΡΙΝΥΜΕΕΛΕQ·ΕΜΙΝΙCΙ·Ι·C·Λ·Υ·**

6 **ΕΥΤΣΙΙΣQ·ΔΕC·** **ΠΑΡΕΝΤΙC** etc.

5 litterae quattuordecim ultimae incertissimae sunt; in fine post
Ε·Λ·Υ· uix **ΤΥΜ**, aliquanto tolerabilior **ΕΤΥΡ** lectio uidetur.

5 post **ΕΜΙΝΙCΙ·Ι·** nullo modo **ΥΕΝΙΤ** extitit. 6 litterarum
secundae et tertiae lectio fere certa est. 6 litterae undecimae lectio
incertissima est. 6 ante **ΠΑΡΕΝΤΙC** non uidetur iubent(ur)
deterioris extitisse

pag. 21, 7. 8 lege:

7 **Ε·Δ·Λ·Ε·Q·Ν·Ε·X·Δ·Ι·Υ·Ε·Ρ·C·Ο·C·Λ·Υ·Ε·Τ·** **CΙΡΕΡΕCΡΙΝ·**

8 **Q·ΕΙ·C·Ο·Ν·Υ·Β·Ι·Υ·Μ·Ν·C·Ι·Τ·Υ·Χ·Ο·Ρ·Ε·Μ·Δ·Υ·X·** **ΠΕΡΕCΡΙ**

7 litterae septimae lectio incertissima est. 8 spatium inter **ΔΥΧ**
et **ΠΕΡ** sufficit e. g. ad **ΕΡΙΤCΡ** litteras capessendas

pag. 21, 9 **ΝΑΣCΑΤ·C·HOC** lectio certa est

pag. 21, 10. 11 lege:

10 **CΑΡΙΑ·Λ·Ε·X·Μ·Ι·Ν·Ι·C·Ι·Α·Ν·Δ·Μ·Ρ·Ε·Μ·Ο·Τ·Α·Ε·Λ·Ε·Q·Ε·Δ·Ι·Υ·Ε·Ρ·C·Α·**

11 **C·Ο·Ν·Δ·Ι·C·Ι·Ο·Ν·Ε·Μ·C·Ε·Q·Ι·Δ·Ε·B·** **Ε·Χ·Ε·Ι·C·Ι·Q·Υ·Ο·Ε·Ν·**

10 in fine ueluti **ΔΙΥΕΡCΑΜ** uel **ΔΙΥΕΡCΑ** fuisse potest

pag. 21, 16 post **Υ·Τ·** non **CΙ** extitit sed aut **Ε·X·Λ·** aut simile
aliquid

pag. 23, 23 littera ab exitu septima **C** est

pag. 23, 24 littera ab exitu 11^a **Ρ'** est

pag. 35, 2—4 lege:

NAMNOMENDED

pag. 35, 12 in fine scribendum est $\overline{\text{XII}} \cdot \text{T} \cdot \text{TAN} \text{Tum}$

pag. 35, 13 inter ΤΡΙΒ et ΜΑΝCIPΑTIONΙΒ paululum
uacui spatii relinquendum erat

pag. 35, 14. 15 lege:


14 uerbissipat filiusthenucodu^{e i t} x x apatre filiur
15 liberesto x x x x pres[itax] [g]itur etc.

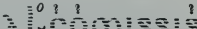
14 non recte rettuli in C^a de codicis lectione. 15 spatium inter
ESTO et RES optime expleatur litteris ΕΛΟΥ


pag. 35, 19—23 lege:

19 cιpαrιusq·eum¹p'τeαsιmιlιιtuινδιcταμιτιτeο
20 τακτορuρsusινprotestαteμpαtrιsφueρiρeuer
21 τιτurτerτιοpαteρeuμαncιρατueιdeμueιl
22 αliseθocιnusueuteιdeμανcιρ_____μα[N]
23 cιρατιοne(×csινιο)np(cιc×)ατepαtrιsεs(s×ι)ε×ιαο
dele ea quae olim ad uersum 23 adnotauimus.

pag. 36, 1—12 lege:

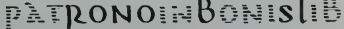
1  _____


2 _____ 

3 _____  st

4 _____

5 _____

6 _____  Pronoun Bonus!

7 _____ 

8 _____

9 _____

10

[illegible]

12 _____ MISSΔΕΦΥΕΡΙΝΤΣ

4 hic uersus nullo modo ab **dupet** incipiebat, nec magis apud eum cui mancipatus est uerba in hoc uersu uidentur extare potuisse. 4 tertia littera uix **τ** fuit. 2 pro **co** litteris incertissimis de unico **m** non uidetur cogitari posse

In posteriore paginae 36 parte eorum, quae in Dig. 4, 7, 28 et in Inst. 4, 42, 7 tradita sunt, nullum uestigium in codice apparuit

pag. 38, 8 ne nunc quidem quicquam dispicere potui

pag. 46, 42 in fine **luerit** potius quam **liberit** in codice uidetur fuisse, quamquam duae ultimae litterulae a **τι** litterarum forma haud longe recedunt

pag. 46, 13 initium nunc legi nequit

pag. 47, 11 et 48, 3 lectio certa est

pag. 48, 43 in fine **INPUBESSIT·LIB·TAE** extitisse ueri est
simillimum

pag. 48, 23 in fine lege $\lambda\mu\iota\tau\tau\epsilon\tau^i$

pag. 49, 11 septima littera nullo modo **E** fuit, ac ne **I** quidem
videtur fuisse


pag. 51, 4 certo constat in fine post ei numquam r scriptum
fuisse

pag. 51, 23 extremarum litterarum lectio certa est.

pag. 52, 46 post **M**ascul^{um} extitisse **autem** ueri est
simillimum; sane constat pro **autem** non **ueroc** scriptum
fuisse

pag. 52, 17 ante ~~ex~~ **binus** potest **uberemlute**
in codice fuisse, non potest **uberemuero**

pag. 55, 24 exitum ne nunc quidem legere potui

pag. 56, 8 littera dubia, quam olim fuisse conieci, potest
etiam  fuisse

pag. 56, 12 **αυτεμ**q lectio certa est

pag. 56, 14 in fine lege **UNIUEPΣITAT**η

pag. 56, 15 in fine lege **σιν**guloρuαmbo

pag. 56, 16 initio lege **μιν**_____ **qu**αεδλm etc.
spatium inter **μιν** et **q** sufficit ad **umsunt** litteras capes-
sendas

p. 56, 20 **qu**αειuρe, non **q̄**-iniuρe scriptum erat

p. 56, 23 **res** litterae uix apte ad interuallum quadrant,
quod est inter **ρ**eipiunt et **corp**orales

pag. 56, 23 in fine post **corp**orales uidetur fere
σετ extare potuisse, at uersum 56, 24 non ab **ιδ** sed ab **ε**τ in-
cepisse constat

pag. 56, 24 in fine lege **οβλιgatione**nouisδεβe_____
spatium post **δεβe** sufficit e. g. ad **turid** litteras capessendas,
quamquam nihil certo legi potest

pag. 58, 6 initio lege **ne**ρint

pag. 58, 6 inter **solent** et **fer**αe (cuius prima littera
nunc non apparuit) **ι**τ [id est it(em)] quam **α**τ extitisse paululo
probabilius est

pag. 58, 10 in fine lege **Ν**αmNε^{???}εε litterae ab exitu
quartae lectio incertissima est; certe neque **NOTIO** neque **NOY**
neque **NOTITIA** neque **NULLUM** ibi extitit

pag. 58, 24 in fine lege **δ**ομινuσσισm[?]μινεα
pro sexta ab exitu littera neque de **IC** neque de **IO** cogitari uide-
tur posse

pag. 60, 8 lege:

8 **ex**φορμuλαquα^hhⁱq^ui_____

pro 13^a et 14^a litteris non uidetur de unico **μ** cogitari posse

pag. 60, 12 lege:

12 **τε**μαδ^hhuc_____

quod enim olim post **αδ**hucι legere mihi uisus sum **N** nunc
ueri dissimile uisum est in codice extitisse

pag. 86, 5 initio ante **OMNE** aut [?]**ISI**[?] aut simile aliquid extitisse uidetur

pag. 86, 5 spatium post **SUNTO** apte sufficit ad **queue** litteras capessendas

pag. 87, 21 in fine lege **ee mihiu**_____

pag. 88, 16 initio lege **QUIPOTUMPATRIS** etc.
litterae secunda et tertia **ui** non **IN** fuerunt

pag. 92, 1 in fine lege **pSUNTNEcul**

pag. 92, 2. 3 lege:

2 **umiusaduersuseⁱⁱshabentcoqnat**_____ **leq**

3 **timoiuredeficiunturⁱalio**_____ **pⁱra**

2 spatium inter **coqnat** et **leq** apte sufficit ad **qui** litteras capessendas. 3 Goeschen post **alio** exitum talem dederat:

lⁱacⁱlcⁱlⁱacⁱlⁱlcⁱlⁱai Mibi inter **alio** et **pⁱra** uisae sunt e. g. hae litterae extare potuisse **taMENSICUTSU**, quamquam omnia incerta sunt

pag. 92, 4 in fine lege **quo(qⁱxxc)p(colⁱxxx)**

pag. 92, 5 lege:

5 **potior scribitⁱhabenturu**_____ **siⁱdeⁱo^o(Nⁱiiiiⁱxxx)**

inter **u** et **si** uidetur e. g. **uti** extare potuisse. in fine post **ideo** e. g. **niure** lectio cum incertis umbris uisa est consociari posse

pag. 92, 8 lege:

8 **ca^odo^dnat^xipeⁱetan^ctheredⁱit(xii)**_____ **pⁱreⁱm**

certo constat sub initium huius uersus **INTESTATO** non extitisse

pag. 92, 16 lege:

16 **riteⁱstⁱapⁱteⁱtestatopⁱridnoluerituaⁱlepeurⁱque**

pag. 92, 18 lege:

18 **icⁱuⁱaleatⁱquinetⁱameiⁱdeleⁱberitⁱqⁱayⁱbuiⁱer**_____

litterae 35^a et 36^a **is** magis quam **re** fuisse uidentur. in fine post **p**

uidetur fere **le**___ uel **ie**___ extitisse; hae autem litterae possunt e. g. **rit** litterulis exceptae fuisse

pag. 92, 19 de litteris **niðeomius** recte rettuli; harum tertia et quarta non possunt **hil** fuisse

pag. 92, 19 in fine post **uālepe** ueri non est dissimile aliquot litteras uelut **quāe** olim extitisse

pag. 92, 20 lege:

20 **Bi f u e r u n t e s c r i p t a h i c e t e o r u m p b a t i o d i f f**___
in fine post **diff** potest e. g. **icilir** scriptum fuisse

pag. 92, 21 initio lege **sitquide^{1 1 1}re¹ces¹i**

pag. 95, 13 med. lege **adeunda sed**

pag. 95, 20 med. lege **p̄r**.

pag. 109, 3 ultima littera **p**• est

pag. 128, 9 **progenerati** non **procreati** scriptum est

pag. 132, 9 **tutum** lectio certa est

pag. 132, 11 seqq. nunc nihil dignosci potest

pag. 133, 1—12 lege:

1 _____ **ch¹es¹i¹** _____
2 _____
3 _____
4 _____
5 _____
6 _____
7 _____
8 **s** _____ **n** _____
9 _____ **nam** _____
10 _____
11 _____ **ed** _____
12 _____ **tasnon^{1 1 1}fin^ce** _____

8 ea quae Bluhme in hoc uersu legere sibi uisus est, ad litterarum umbras non quadrant. 9 post **nam** probabile non est **q** extitisse. 12 in fine nihil amplius scriptum erat

23 ea, quae Bluhme in hoc uersu legere sibi uisus est, ad litterarum
umbras non quadrant

pag. 136, 15 in fine post *λcr* nihil amplius extitisse uidetur; quamquam negari nequit fieri potuisse ut praeterea *ιr* litterulae ibi extarent

pag. 137, 4 lege:

4 $\epsilon\iota\phi\lambda\times\times$ $\overset{ctu}{\text{SNONER}}\lambda\tau\epsilon\tau\iota\eta\tau\epsilon\sigma\tau\alpha\tau\alpha\lambda\iota\overset{??? ?}{\text{B}}\cdot\tau\alpha\mu\omicron\tau\epsilon\beta\lambda\tau$
ultima littera aut τ aut τ' fuit

pag. 137, 5—7 lege:

5 AD

6 ΤΙΝΕΒΑΤΗΕΣΕΜΕΛΕΓΕΤΟΙΣ

⁷ POSSITΡΑΤΡΟΝΥΜΑΒΟΝΙΣ: _____ e

dele adnotationem, quam in Ca uersui 6 subscripsi. 6 litterae 20^a
21^a 22^a incertissimae sunt. littera 20^a non **h** fuit. 7 littera quinta
l non **e** fuit. spatium inter **lib** et **e** aliquanto maius est quam
quod **ERTAEINUITUMR** litteris expleatur

pag. 137, 13—16 lege:

13 $\frac{p}{\text{e}} \text{h} \lambda \text{B} \text{e} \text{r} \text{i} \text{t} \text{u} \text{i} \text{r} \text{i} \text{l} \text{s} \text{p} \text{a} \text{r} \text{s} \text{p} \text{a} \text{t} \text{r} \text{o} \text{n} \text{o} \text{d} \text{e} \text{B} \text{e} \text{a} \text{t} \text{u} \text{r} \text{e} \frac{?}{\text{e}}$

14. ^c ~~ex~~ ^e ~~boni~~ ⁱ ~~seius~~ ^{il} ~~qua~~ ² ~~deom~~ ^e ~~nia~~ ^p ~~_____~~ ⁱ ~~boni~~ ¹ ~~deom~~ ¹ ~~u~~ ¹ ~~x~~ ¹ ~~ir~~

[illegible]

16 June

44 littera 18^a O non C fuit. 44 spatium inter tertiam et secundam
ab exitu litteram sufficere uidetur ad m litterulam e. g. capessen-
dam. 44 in fine nullo modo pluris extitit. 45 primam litteram
P fuisse minus ueri simile est. 45 tertiam litteram T fuisse minus
ueri simile est. 45 ante () pro h litteris incertissimis Goeschen
B legerat. 45 nullo modo ab uereliquerit inceptit. 46 nullo
modo ab dimidia inceptit. 46 non uidetur in tota exiisse

pag. 139, 23 in fine ne nunc quidem certi quicquam legi potuit

pag. 140, 23 ab ^{???}Α^{???}Σ^{???}ΟΙ^{???}ΝΕ incepisse ueri non est dissimile

pag. 152, 8 in adnotatione (pro 9) lege: 8

pag. 153, 14. 15 lege:

14 [?]ΣΙ[?]ΔΕ[?]ΒΙ[?]ΤΟ[?]Ρ[?]Μ[?]Η[?]Ε[?]ΡΙ[?]ΣΙ[?]Υ[?]Σ[?]Υ[?]ΕΙ[?]Σ[?]Δ[?]Υ[?]Μ _____ Δ
15 ΔΟ[?]ΠΙ[?]ΔΙ[?]Α[?]Τ[?]Q[?]UΟ[?]Δ[?]ΔΕ[?]ΒΕ[?]Τ[?]Α[?]ΛΙ[?]Υ[?]Σ[?]Α[?]Τ[?]·Ο[?]Β[?]ΛΙ[?]Γ[?]Α[?]×××× ΜΟ[?]Δ[?]Ο
14 littera 28^a [?]Υ non **Ε** fuit. 14 in fine nullo modo ΔΕΒΙΤΥΜ-
ΣΥΜΣΠΟΝΣΟ extitit. 15 spatium ante ΜΟΔΟ paulo aptius
ad ΡΙΕΟ quam ad ΡΙΗ' e. g. sufficere uidetur

pag. 153, 19—24 lege:

19 ΤΙΤΥ× _____ ΙΤΕΜΥΝΟΛΟQΥΕΝΤΕ _____
20 _____ ^{??}Σ[?]Ε _____ **F** _____
21 _____
22 _____
23 [?]ΣΙ[?]Η[?]ΔΕ[?]ΣΟ[?]ΛΟ[?]Σ[?]Ε[?]Χ[?]Q[?]Υ[?]ΔΙ[?]Υ[?]ΡΕΙ[?]Υ[?]Ρ[?]Α[?]ΝΔ[?]Ο[?]Σ[?]Ο[?]Ν[?]Τ[?]Ρ[?]Α[?]ΒΙ[?]Τ[?]
24 Ο[?]Β[?]ΛΙ[?]Γ[?]Α[?]ΤΙ[?]Ο[?]Σ[?]Α[?]Ν[?]Ε[?]Ε[?]Χ[?]Α[?]ΛΙ[?]Α[?]ΝΥ[?]ΛΙ[?]Σ[?]·Ι[?]Υ[?]ΡΕΙ[?]Υ[?]Ρ[?]Α[?]ΝΔ[?]Ο[?] [?]hοmινε[?]
23 littera decima non **Δ** fuit. 23 littera duodecima non **Ε** fuit

pag. 157, 6 in fine lege [?]Q[?]Υ[?]Ε[?]ΜΥ[?]Ν[?]Ι[?]Γ[?]Ο[?]Α[?]Δ[?]Ρ[?]ΤΙ

pag. 157, 18 littera ab exitu 12^a **Ε** esse debebat

pag. 167, 5 lege [?]Ρ[?]Α[?]ΣΕ[?]Ρ[?]Ε[?]Ε[?]Τ

Ceterum totius paginae 167 lectio certissima est

pag. 168, 24 in fine lege [?]Η[?]ΔΕ[?]ΣΟ[?]ΛΟ[?]Σ[?]

pag. 169, 1 med. lege [?]ΛΟ[?]Q[?]ΜΥ[?]ΡΙ[?]Σ[?]Ε[?]Q[?]CONSENSU etc.,
quamquam harum litterarum septima et octaua incertissimae sunt

ad pag. 169, 16 haec adnotanda erant: litterae 1^a et 2^a **ΥΤ**, 4^a
et 5^a **ΕΜ** fuisse possunt.

p. 169 in adnotationis uersu ultimo lege: 13^a **Τ**, non **Τ'** fuit

p. 171, 15 littera ab exitu tertia **Τ** ex **Ι** a prima manu effecta est

p. 172, 21 dele typographi sordes supra litteram octauam

p. 177, 5 littera 15^a **Τ** non **Τ'** fuit

pag. 180, 49 in fine lege ^{s s} ~~herextetn~~ etc. sextam harum litterarum **T** quam **S** fuisse paulo probabilius uidetur

pag. 194, 7 nunc^z nihil noui dignoscere potui

pag. 194, 10 initio lege $\text{F}\alpha\text{ls}\text{i}[\lambda] \overset{e}{\text{C}} \overset{g}{\text{C}} (\times \text{III}) \text{A} \text{T} \text{C}$ etc.
ad hunc uersum haec adnotanda sunt: 10 init. $\text{F}\alpha\text{ls}\text{i}$ lectio certissima
est: pro [] Goeschen **I**; pro () Bluhme modo $\lambda \overset{c}{\text{C}} \text{III}$, modo $\text{m}\overset{x}{\text{II}}$,
modo $\text{m}\overset{x}{\text{II}} \text{III}$; constat hunc uersum neque ab falsis sacramenti
causa neque ab falsidicis incepisse

pag. 195, 3 initio lege ἔπειτα _____ dicere etc.

pag. 212, 5. 6 lege:

5 $\tau\lambda\eta\delta\alpha\tau\iota\delta\epsilon\rho\sigma\iota\tau\iota\tau\iota\delta\upsilon\sigma\iota\alpha\epsilon\rho\sigma\circ\iota\tau\upsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\epsilon$
6 $\delta\alpha\tau\iota\delta\epsilon\rho\sigma\iota\tau\iota\tau\iota\delta\upsilon\sigma\iota\alpha\epsilon\rho\sigma\circ\iota\tau\upsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\tau\epsilon\tau\epsilon\epsilon$

pag. 212, 8 lege:

8 NISRA TION E M H A B E R E N⁷ H A P T A E F O R M U L A E U E B I⁸
dele adnotationes in C^a a me olim huic uersui subscriptas

Illa folia, quae in C^a his paginarum numeris insignita sunt: 239. 240 et 249. 250, nunc manu Caroli Giuliani bibliothecae capitularis Veronensis praefecti his numeris inscripta sunt:

pagina Gaiana	239	= fol. 93 ^r	(non = fol. 92 ^r)
»	»	240	= fol. 93 ^u (non = fol. 92 ^u)
»	»	249	= fol. 92 ^r (non = fol. 93 ^r)
»	»	250	= fol. 92 ^u (non = fol. 93 ^u).

Propter hanc numerorum confusionem de condicione paginarum 239
et 250 in C^a non recte rettuli. Itaque prima adnotatio paginae 239
haec potius esse debet.

Pagina exterior propter remedia Bluhmiana difficillime legitur.

Contra prima adnotatio paginae 250 haec potius esse debet:

Pagina exterior propter litterarum pallorem difficulter legitur.

pag. 239, 14 initio lege:

^t
^a ⁱ ^c
14 ΝΕΠΡ xxx δε x ηη xx ρυθουατQUIA etc.

dele adnotationes a me in C^a huic uersui subscriptas. inter quartam litteram et **de** potest e. g. **psi** scriptum fuisse. spatium

inter **η** et **quo** sufficit ad duas litteras ueluti ^{*s s*}**io**, uix ad **ιτα** litteras capessendas; nonnumquam supra proximam ante **quo** litteram linea, qua compendium significari solet, extare uidebatur, cuius tamen lineae species fortasse fallax est. spatium inter **de** et **εumquid** non uidetur litteris **ραλτερο** expletum fuisse

pag. 240, 23 med. lege **periculον̄que** etc.

pag. 241, 10 in fine post **rect**= nihil amplius extitisse multo probabilius est quam **po** litterulas secutas esse

pag. 241, 11. 12 lege:

- 11 **η̄useη̄ιutmod̄estior̄euīal̄ιtīcīet̄ar̄bit̄r'q̄uir̄q̄.**
12 **petit̄q̄uid̄con̄f̄itet'**

pag. 246, 3 lege:

- 3 **quorūn̄b̄_____λ̄s̄b̄λ̄ec̄ēūt̄q̄ceter̄λ̄** etc.
littera septima non **u** fuit. inter **b** et **λs** potest e. g. scriptum fuisse **is̄et̄pot̄est**

pag. 246, 6—8 lege:

- 9 **η̄ρᾱc̄it̄er̄p̄ens̄ion̄is̄uēiud̄icīλ̄n̄λ̄acc̄ip̄īλ̄ts̄iuēp'̄ēid̄ēλ̄**
7 **sīp̄est̄it̄īūλ̄t̄ādūer̄ēλ̄rīōpos̄s̄ession̄is̄.̄s̄_____p'̄ēid̄_____**
8 **λ̄n̄t̄īūīōīll̄p'̄s̄id̄ent̄īn̄f̄λ̄cīλ̄t̄** etc.



7 duae primae litterae **si** magis quam **et** uidentur fuisse. 7 sub finem umbrae inter **ε** et **p** non nimis bene ad **iuen** litteras quadrant, quamquam omnia incerta sunt


pag. 248, 20 spatium inter **partis** et **adūsus** uidetur fere paulo aptius ad **ptq** quam ad **ptq̄** litteras capessendas sufficere, quamquam omnia nunc incerta sunt

pag. 249 (= fol. 92r), 6 litterae 20^a et 21^a **λ̄o** esse debebant

pag. 249, 13 littera sexta **η̄** est

pag. 249, 16 litterae 29^a et 30^a **ūd** esse debebant

litteras capessendas. 12 **λ**io quam **λ**ius extitisse multo probabilius est. 12 spatium ante  sufficere uidetur e. g. ad **etco** litteras capessendas. 12 in fine post  utrum i extiterit necne, dici nequit. 13 litterarum 32^{ae} et 33^{ae} lectio incertissima est; 33^a non uidetur **ū** fuisse. 14 post **ēē** uix amplius quicquam scriptum erat. 17 littera paenultima non **N** fuit. 19 pro litteris 15^a et 16^a nullo modo unicum **q** extitit. 20 in fine prorsus dissimile ueri est **CONÍTUTAE** extitisse

pag. 250, 22 in fine lege **FACIENDUM** **ut**

pag. 250, 23 initio lege **PMITTAT** etc.

pag. 250, 24 in fine lege **SATISDATION** neque enim quicquam amplius post ultimum **n**, ac ne **e** quidem ibi uidetur extitisse

pag. 251, 6 (non 254, 10, ut typographus in C^a pag. XXXII dedit) tertia ab exitu littera **N** fuisse uidetur

in adnotatione ad pag. 254, 13 priore lege littera 25^a pro littera 27^a

Praeterea in indice notarum in eis laterculis, qui notas ad Gaium pertinentes continent, haec corrigenda sunt:

pag. 256 dele uersum 23

pag. 257 dele uersus 8 et 9

ibidem uersum 13 lege hoc modo: »uel **λS** (13, 6; 24, 23) uel **λS** (146, 22) uel **λ S** (9, 22);«

ibidem uers. 25 pro 159, 4 lege 159, 9

pag. 258 dele uersum 4

ibidem uers. 10 in fine pro **u·Bp·** lege **u·B·p·**

pag. 259 uers 3 lege bonorum possessorum 148, 12

ibidem uers. 15. 16 dele haec: **CAUTEM** pro causa 126, 12;


ibidem post uersum 21 adde: »**B** pro **c** (i. e. causam) 20, 1«

pag. 261 uers. 4 dele signa interrogationis

ibidem uers. 20 (post 19, 2;) adde: »**CIUISP** = ciuis Romanus 8, 4;«

ibidem uers. 24 lege »**CIUISPROM** (8, 1; similiter 9, 8)«

ibidem uers. 34 pro **p̄** lege **p'**

pag. 262 uers. 17 lege: »cuius (conf. etiam 244, 3) fere in solo libro quarto; semel in libro primo  = cuius, 9, 16; conf.«

pag. 263 post uersum 9 adde: »inde **ΔΙΥΗΑΔΡΙΑΝΙ** pro diuus Hadrianus 14, 24—15, 1«

ibidem post uersum 10 adde: »inde fortasse **ΔΙΧΙ** pro diximus 25, 12; 174, 16«

ibidem post uersum 14 adde: »inde eiusdum pro eiusdem 153, 14«

pag. 264 uers. 14 ante »212, 14« adde »208, 1;«

*pag. 265 uers. 30 ante **DEUENT'** adde: »**MORIENTUR** 9, 14 pro morietur,«*

*ibidem uers. 35 adde »**P'SID(E)ANT** 246, 8 pro possideat«*

pag. 267 uers. 6 ante 250, 9 adde »249, 13;«

ibidem dele uersum 7

*pag. 268 uers. 31 adde: »**FILIO** falso pro filii 204, 20«*

*pag. 269 uersus 2 et 3 lege: **FUF·CAN·** = Fufia Caninia (praecedit legis pro lege) 39, 11*

*pag. 270 post uersum 41 adde: »inde **HADRIANI** pro Hadrianus 14, 24—15, 1«*

*pag. 271 uers. 17 dele uerba »**IUNGIT'** 250, 3 pro iniungitur,«*

ibidem uers. 21 pro 73, 15 lege »73, 5«

ibidem uers. 28 pro intenden- lege »inten-«

ibidem uers. 34—35 lege: »16; 250, 9; 226, 24 [pro interesse]] = interest; etc.«

pag. 272 uers. 1 pro 97, 4 lege »97, 14«

ibidem uers. 3 post interempto adde »(?)«

ibidem uers. 8 pro 56, 22 lege »59, 22«

*ibidem uersum 20 lege hoc modo: »**IE.** (251, 2) uel **IE.** (250, 22) uel **IE** (222, 20; 250, 24)«*

*ibidem ante uers. 29 adde: »**IURISIURANDUM** pro ius-iurandum 248, 9;«*

*pag. 273 uers. 36—39 lege: »17) uel **IUD** (249, 14. 22; 250, 2) uel **IUD** (249, 16) uel **IUD** (161, 9) uel **IUD.** (244, 23; 248, 19) uel **IUD** (250, 3) uel **IUD.** (249, 8) [uel **IUD** (228, 3; 245, 1. 16; 248, 22. 24) uel **IUD** (245, 18) = iudici- i. e.«*

*pag. 274 uers. 34 ante »falso« adde: »uel **QDI**«*

pag. 275 uers. 32 post lege adde »11, 20??;«

*pag. 276 uers. 2 ante **LEGUM** adde: »**LEGIS** 39, 11 pro lege,«*

*ibidem uers. 16 adde: »el **LIB.** = liber in subscriptione 187«*

ibidem uers. 23 pro 95, 2 lege »95, 10«

ibidem dele uersum 31

*pag. 277 uers. 27—28 dele uerba inde ab **MM***

pag. 279 uers. 4 post 9, 4 adde »; 9, 8«

*ibidem post uersum 15 adde: »**MM** falso pro **MM** = manu-missionem scriptum esse uisum est 9, 9«*

ibidem uers. 36. 37 pro »semel in libro quarto: 190, 5« lege: »bis in libro quarto: 190, 5 et 251, 6 (hoc loco pro non)«

pag. 280 uers. 17 (post 248, 15;) adde »250, 2;«

- ibidem uers. 19 lege »inde* **nque** = «
ibidem uers. 22 (post 240, 12;) adde »250, 3; «
ibidem uers. 24. 25 dele omnia inde ab **ITEM**
ibidem uers. 36 adde: »; *conf. etiam* **N** = nunc «
pag. 284 uers. 23 pro 212, 15 *lege* »212, 8. 15 «
pag. 282 uers. 8 lege: »**NUPARE** = nuncupare 82, 21 «
ibidem dele uersus 11 et 16
ibidem post uersum 10 *adde* »**N'** pro nec 15, 3 (*i. e. nec ex nunc correctum?*) « *et adde deinceps* »**Nλ** = ?? 9, 14 «
ibidem uers. 33—34 dele uerba inde ab »fortasse «
pag. 284 post uersum 12 *adde:* »inde **λPTem** pro aperte 186, 8 «
ibidem dele uersum 16
pag. 285 dele uersus 1 et 2 et 22
ibidem uers. 19 ante 200, 18 *adde:* »20, 3; «
pag. 286 uers. 25. 26 pro »uno tantum loco (136, 15) « *lege:* »nusquam «
ibidem uers. 29 ante 144, 5 *adde* »136, 15; «
ibidem uers. 40 lege **p̄cūrem**
pag. 287 uers. 23 lege »PVBLIVS MEIVS « *deletis uncinis*
ibidem uers. 37 ante 37, 2 *adde* »35, 4 ?; «
pag. 288 uers. 33 lege »inde **p̄r̄·p̄ris** (250, 17) *uel* **p̄r̄·p̄ris** (250, 8) *uel* **p̄r̄p̄ris** (228, 24) *uel* **p̄r̄p̄ris** (236, 9) = praetoris; «
pag. 289 uers. 19 lege: »**p̄ūcis** (2, 12) [*uel* **p̄ūcis** (2, 17)] = prouinciis «
pag. 290 uers. 18 dele numeros 230, 7
ibidem post uersum 24 *adde:* »**q̄** pro -que 185, 5 «
pag. 291 uers. 30. 31 dele **q̄** *usque ad* »18, 6; *item* «
pag. 293 uers. 8 adde: »; *conf. etiam* 28, 9 «
ibidem dele uersus 23. 24. 37
ibidem uers. 25 post 18, 14 *adde:* »; 168, 24 «
ibidem uers. 33 post quo adde »34, 13; 68, 10 «
ibidem post uersum ultimum adde: »**q̄** pro quoquo 22, 9 «
pag. 294 uers. 10 pro 92, 6 *lege* »92, 6. 16 «
pag. 295 uers. 4 (post 6, 12;) *adde* »9, 16; «
ibidem uers. 21 dele »; **q̄** *pro quod* 218, 9 «
pag. 296 post uersum 4 *adde:* »**q̄** falso pro quia 218, 9 «
ibidem uers. 30 (ante 58, 11) *adde* »9, 10; «
ibidem post uersum 38 *adde:* »**qo** = -quando 92, 3 «
pag. 297 uers. 17 pro 52, 22 *lege* »55, 22 «
ibidem uers. 21 post 178, 9 *adde* »(?) «
ibidem uers. 33 dele »31, 4 et «

pag. 298 uers. 8 post 230, 22 adde »; 250, 13«

ibidem uers. 9 pro 409, 25 lege »409, 5«

ibidem uers. 24 adde: »; **RSTITUERE** 241, 5«

pag. 299 in fine adde: »**Ꝛ uλe** = rei uxoriae 242, 5. 6 *conf.*

R. U. re uxoria T«

pag. 300 uers. 40 ante 11, 15 adde »9, 12; «

pag. 304 uers. 3 dele »et 173, 4?«

ibidem uers. 4 post 103, 7 adde »et 79, 23«

ibidem post uersum 6 adde: »**S** falso pro est 153, 23 «

ibidem uers. 29 ante **FAMILIAS** adde: »**p'si** falso pro pos-
sunt 162, 9«

pag. 302 uers. 2 post **SC**· adde »uel **S·C** (20, 1)«

pag. 303 uers. 34 adde »; 250, 1—2 (REŢIP|ONIS)«

pag. 304 uersum 2 ita lege: **Ē** (i. e. stipulatus est)

ibidem uers. 19 lege: »ἵ. = -ten- 2, 1 (hori·sia); fuerit

hōr̄t·sīd̄«

pag. 306 uers. 8 dele »28, 14; «

ibidem uers. 44 (*ante* 179, 2) *adde* » 177, 5; «

ibidem uers. 20 pro »17. 18« lege »17—18«

ibidem uers. 31. 32 *dele omnia post* committitur

ibidem uers. 39 *dele omnia post itur;*

pag. 307 dele uersum 4 et uersum 6

pag. 309 uers. 1 adde: »et **TOT** pro testamento 9, 8«

pag. 310 uers. 6 lege **pūcis**

ibidem uers. 36 *initio lege* **u. b. r.** (250, 6)

pag. 344 uers. 1 lege: »**U. R.** falso pro **U. B. R.** 250, 7«

ibidem uers. 27 post 59, 12 adde »(?)«

ibidem dele uersum 30

pag. 312 uers. 8 pro 221, 14 lege »228, 18«

pag. 314 uers. 35 (ante certae) adde: »apertae 212, 8;«

pag. 315 uers. 24 post 246, 3 dele signum interrogationis

pag. 317 uers. 25 post querere etc. adde »20, 2; «

pag. 349 uers. 30 post possit adde »126, 45;«

ibidem uers. 32 ante »et 104, 17« adde: »et 250, 16 (uenierit [pro uenerit])«

pag. 320 uers. 36, 37 dele omnia post »160, 8—9«

pag. 323 uers. 42 pro 59, 9 lege »57, 9«

pag. 324 uers. 32 ante 86, 13—14 adde »46, 12; «

ibidem uers. 33 (post 204, 2;) adde »212, 6«

ibidem uers. 35 ante 101, 13 adde » 56, 24 ; «

CORRIGENDA ET ADDENDA

IN HAC EDITIONE

- pag. 6 *in apparatu critico ad uers. 19 adde: puberum uidetur delendum*
- 17 *in contextu uers. 11 lege Sentia*
 - 47 *in apparatu critico uers. 14 lege tollendi*
 - 53 *in contextu uers. 24 lege bona*
 - 76 *in contextu uers. 15 lege (non)*
 - 82 *in contextu uers. 18 lege maleficium*
 - 85 *in apparatu critico ad uers. 3 lege aut qui aut qui^a*
 - 99 *in apparatu critico ad uers. 11, 12 lege lacunas*
 - 128 *in contextu uers. 25 lege fideiussorem*
 - 189 *in contextu uers. 2 lege eademque*
 - 202 *in contextu uers. 20 lege fil*

GAI
I N S T I T V T I O N V M
COMMENTARII QVATTVOR

I N D E X

PRAECIPVARVM NOTARVM QUIBVS VSI SVMVS

C = codex Veronensis rescriptus

*C*¹ = eiusdem codicis manus prima

*C*² = eiusdem codicis corrector primae manui fere coaeuus

*C*ⁿ = idem codex in eis locis, ubi notis sollemnibus compluribus uel singulis usi sunt librarii

C^a = codicis Veronensis apographum Studemundianum (anno 1874 publici iuris factum)

C^{as} = supplementa ad codicis Veronensis apographum Studemundianum anno 1878 et 1883 a Studemundo Veronae collecta et huic editioni praemissa

() his uncinis quae circumscripta sunt, a *C* absunt lacunae signo nullo relicto

[] his uncinis quae circumscripta sunt, tradita quidem sunt in *C*, sed abesse debebant

Coll. = Collatio legum Mosaicarum et Romanarum

Dig. = Digesta Iustiniani

Inst. = Institutiones Iustiniani.

Alia uide in praefatione.

⟨COMMENTARIVS PRIMVS.⟩

- § 1 [I. DE IVRE CIVILI ET NATVRALI.] *Omnes populi qui legi-*^{Cod.Ver.}
bus et moribus reguntur, partim suo proprio, partim com-^{pag. 1}
*muni omnium hominum iure utuntur; nam quod quis|*que
populus ipse sibi ius constituit, id ipsius proprium est
uocaturque ius ciuile, quasi ius proprium ciuitatis; quod 5
uero naturalis ratio inter omnes homines constituit, id
apud omnes populos peraeque custoditur uocaturque ius
gentium, quasi quo iure omnes gentes utuntur. populus
itaque Romanus partim suo proprio, partim communi om-
nium hominum iure utitur. quae singula qualia sint, suis 10
locis proponemus.
- 2 Constant autem iura populi Romani ex legibus, ple-
biscitis, senatusconsultis, constitutionibus principum, edictis
eorum qui ius edicendi habent, responsis prudentium.
- 3 Lex est quod populus iubet atque constituit. Plebiscitum 15
est quod plebs iubet atque constituit. plebs autem a po-
pulo eo distat, quod populi appellatione uniuerſi ciues
significantur, connumeratis etiam patriciis; plebis autem
appellatione sine patriciis ceteri ciues significantur; unde
olim patricii dicebant plebiscitis se non teneri, quia sine 20
auctoritate eorum facta essent; sed postea || lex Hortensia
lata est, qua cautum est ut plebiscita uniuerſum populum

~~~~~  
§ 1 usque ad 8 *utuntur* = Dig. 1, 1, 9; § 1 = Inst. 1, 2, 1 ||  
§ 3 inde ab 16 *plebs autem* — 4, 3 *significantur* conf. Inst. 1, 2, 4.  
~~~~~

1 *rubricam addidit* C², *conf.* C^{as} || 1—3 *Omnes*—quod quis *sup-*
pleuit Goeschen ex Dig. et Inst., *quamvis tribus uersibus in C explendis*
haec uerba uix sufficiant; conf. C^a || 4 *proprium* C, *proprium* ciui-
tatis Dig. Inst. || 5 *ciuitatis* C, *ipsius ciuitatis* Dig. Inst. || 7 *populos*
C Inst., om. Dig. || 8 *populus* C, et *populus Inst.* || 10 *utitur* *conf.*
C^a pag. 306 || *sint* C, *sunt Inst.* || 18 etiam *Inst., et? C, conf.* C^a
pag. 267 uers. 10 || 20 *quia* *conf.* C^a *pag. 293* || 21 *auctoritatem* C.

4 tenerent; itaque eo modo legibus exaequata sunt. Senatusconsultum est quod senatus iubet atque constituit, id-
 5 que legis uicem optinet, quamuis fuerit quaesitum. Constitutio principis est quod imperator decreto uel edicto uel epistula constituit. nec umquam dubitatum est, quin
 6 id legis uicem optineat, cum ipse imperator per legem imperium accipiat. <—————>

>). ius autem edicendi habent magistratus populi Romani; sed amplissimum ius est in edictis duorum praetorum, urbani et peregrini, quorum in prouinciis iuris-
 dictionem praesides earum habent; item in edictis aedilium curulium, quorum iurisdictionem in prouinciis populi Romani quaestores habent; nam in prouincias Caesaris omnino quaestores non mittuntur, et ob id hoc edictum
 7 in his prouinciis non proponitur. Responsa prudentium
 15 sunt sententiae et opiniones eorum quibus permissum est iura condere. quorum omnium si in unum sententiae concurrunt, id quod ita sentiunt, legis uicem optinet; si uero dissentiunt, iudici licet quam uelit sententiam sequi; id-
 que rescripto diui Hadriani significatur. 20

8 [II. DE IVRIS DIVISIONE.] Omne autem ius quo utimur, uel ad personas pertinet uel || ad res uel ad actiones. et pag. 3 prius uideamus de personis.

9 [III. DE CONDICIONE HOMINVM.] Et quidem summa diuisio de iure personarum haec est, quod omnes homines 25
 10 aut liberi sunt aut serui. Rursus liberorum hominum alii
 11 ingenui sunt, alii libertini. Ingenui sunt qui liberi nati sunt; libertini, qui ex iusta seruitute manumissi sunt.

§ 4 usque ad 2 *constituit* = Inst. 1, 2, 5 || § 7 usque ad 17 *condere* = Inst. 1, 2, 8 || § 8 usque ad 22 *actiones* = Dig. 1, 5, 1; § 8 = Inst. 1, 2, 12 || § 9 = Dig. 1, 5, 3; Inst. 1, 3 pr. || § 11 inde ab *libertini* = Dig. 1, 5, 6; Inst. 1, 5 pr.

3 Contitutio Cⁿ || 6 optineat *ex* optineatur *correctum* C, *conf.* C^a pag. 306 || legem C¹, leges C²?, *conf.* C^a pag. 276 || 8 ante ius *interdicisse edictorum definitionem perspexit Huschke* || 14 quaestores C², quaestore C¹ || 17 concurrant C || 18 optinet *ex* optinetur *correctum* C || 19 uellit C || sequi] sedqui Cⁿ || 20 rescripto Cⁿ, *conf.* C^a pag. 298 || significantur Cⁿ || 21 *rubricam addidit C²* || autem Cⁿ *Inst.*, *omis.* *Dig.* 22 et *Theodorus Mommsen*, sed uel set Cⁿ, ac *Inst.* || 23 uideamus de personis C, de personis uideamus *Inst.* || 24 *rubricam addidit C²* || et quidem summa C, summa itaque *Dig. Inst.* || diuisio de iure personarum C *Inst.*, de iure personarum diuisio *Dig.* || 28 libertini qui C, libertini sunt qui *Dig. Inst.*

- 12 Rursus libertinorum *(tria sunt genera; nam aut ciues Ro-*
mani aut Latini aut dediticiorum) numero sunt. de quibus
singulis dispiciamus; ac prius de dediticiis.
- 13 [III. DE DEDITICIIS VEL LEGE AELIA SENTIA.] Lege itaque
Aelia Sentia cauetur, ut qui serui a dominis poenae no- 5
mine uincti sint, quibusue stigmata inscripta sint, deue
quibus ob noxam quaestio tormentis habita sit et in ea
noxam fuisse conuicti sint, quique ut ferro aut cum bestiis
depugnarent traditi sint, inue ludum custodiamue con-
iecti fuerint, et postea uel ab eodem domino uel ab alio 10
manumissi, eiusdem condicionis liberi fiant, cuius condi-
14 tionis sunt peregrini dediticii. [V. DE PEREGRINIS DEDITICIIS.]
Vocantur autem peregrini dediticii hi qui quondam aduer-
sus populum Romanum armis susceptis pugnaverunt, deinde
15 uicti se dediderunt. Huius ergo turpitudinis seruos quo- 15
cumque modo et cuiuscumque aetatis manumissos, etsi
pleno iure dominorum fuerint, numquam aut ciues Roma-
nos aut Latinos fieri dicemus, sed omni modo dediticiorum
16 numero constitui intellegemus. Si uero in nulla tali tur-

§ 13. 14 conf. Theophilus 1, 5, 3; § 13—15 conf. Glossarium Ansileubi uoc. *dedicii* (u. i.) et Isidor. orig. 9, 4, 49. 50.

1—2 (<) ex Epit. 1, 1 pr. addidit Goeschen || 3 de dediticiis
dediticis C || 4—19 Glossarii supra laudati contextus in codice Parisiensi
Latino 11529 fol. 82 hic est: *dedicii sunt, qui ante libertate ob*
manifestam culpam a dominis stigmata uel tormenta perpassi sunt.
hii quoque modo a dominis suis manumissi numquam aut ciues
Romanos aut Latinos fieri, sed omnino deditici quorum numero
constituuntur. deditii autem dicti serui, qui condam aduersus po-
pulum Romanum armis sumptis dimicauerunt, deinde uicti se de-
diderunt. uaria turpitudine affecti (conf. Conrat Epitome exactis
pag. CCCXXX) || 4 rubricam addidit C² || *dedicii* C || 5 ut om. C¹, uel?
add. C²ⁿ || 6 sint Goeschen, sunt Cⁿ, conf. C^a pag. 301 || sint Goeschen,
sunt Cⁿ || 7 sit Goeschen, sit (i. e. sunt it) Cⁿ, conf. C^a pag. 312 ||
8 conuicti ex conuictii correctum C || sint Goeschen, sunt C || quique
Goeschen, quique Cⁿ || ut Caplick, aut Cⁿ || bestiis ex uestiis correc-
tum C || 9 sint C¹, sunt C² || coniecti Goeschen, coniecti C || 10 ab
eodem Goeschen, auem C¹, ab eo? C² || 11 fiant Goeschen, fiunt C ||
12 dediticici C || rubricam addidit C² || 13 peregrini dediticii om. C¹,
add. C² || 14 susceptis C, sumptis Glossarium et Isidorus || pugna-
uerunt C, dimicauerunt Glossarium, dimicassent Isidorus || deinde C²
cum Glossario, et C¹ (non et deinde nec deinde et) || 15 uicti ex uictis
correctum C || 19 constitui Goeschen, constituti C.

- pitudine sit seruus, manumissum modo ciuem Romanum
 17 modo Latinum fieri dice||mus. nam in cuius persona tria pag. 4
 haec concurrunt, ut maior sit annorum triginta, et ex
 iure Quiritium domini, et iusta ac legitima manumissione
 liberetur, id est uindicta aut censu aut testamento, is cuius 5
 Romanus fit; sin uero aliquid eorum deerit, Latinus erit.
- 18 [VI. DE MANVMISSIONE VEL CAUSAE PROBATIONE.] Quod
 autem de aetate serui requiritur, lege Aelia Sentia introductum
 est. nam ea lex minores XXX annorum seruos non aliter
 uoluit manumissos ciues Romanos fieri, quam si uindicta, 10
 19 apud consilium iusta causa manumissionis adprobata, liberati
 fuerint. Iusta autem causa manumissionis est ueluti si
 quis filium filiamue aut fratrem sororemue naturalem, aut
 alumnum, aut paedagogum, aut seruum procuratoris habendi
 gratia, aut ancillam matrimonii causa apud consilium 15
 manumittat.
- 20 [VII. DE CONSILIO ADHIBENDO.] Consilium autem adhi-
 betur in urbe Roma quidem quinque senatorum et quin-
 que equitum Romanorum puberum; in prouinciis autem
 uiginti recuperatorum ciuium Romanorum, idque fit ultimo 20
 die conuentus; sed Romae certis diebus apud consilium
 manumittuntur. maiores uero triginta annorum serui sem-
 per manumitti solent, adeo ut uel in transitu manumittan-
 tur, ueluti cum praetor aut pro consule in balneum uel
 21 in theatrum eat. Praeterea minor triginta annorum seruus 25
 [manumissus] potest ciuis Romanus fieri, si ab eo domino
 qui soluendo | non erat, testamento eum liberum et here-
 dem relictum —||—

pag. 5

§ 19 conf. Inst. 1, 6, 5 || § 20 usque ad 22 *manumittuntur*
 conf. Theophilus 1, 6, 4; § 20 inde ab 22 *semper* = Inst. 1, 5, 2.

2 personam Cⁿ || 5 uindicta C², uincta C¹ || testamento C²ⁿ, IOT
 C¹, conf. C^a pag. 508 inf. || 7 rubricam addidit C² || VI Goeschen, VII C²,
 12 fuerint C², fueri C¹ (conf. C^a pag. 299) || 13 naturalem C, natu-
 rales Inst. || 14 pelagogum C || uerba aut paedagogum collata § 59 delet
 Lachmann || 15 apud om. C¹, add. C² || 17 rubricam add. C² || aut VII aut
 VIII fuerit in C² (conf. C^a) || 18 roma om. C¹, add. C² || quinque equi-
 tum] quinqueequitum C || 24 pro consule C, proconsul aut praeses Inst. ||
 26 manumissus Huschke, mmm C; glossema agnoscendum esse suspiceris ||
 ab eo C², a C¹ || 27 et Goeschen, ei? C || 28 de relictum et de pagina
 proxima, quae legi nequit, confer C^a et C^{as} || proxima inde ab relictum
 ad sensum e. g. sic supplet Mommsen: relictum alius heres nullus
 excludit; (quodsi quis a ductibus litterarum longius recedere audeat,

(24 uersus in C legi nequeunt)

- 22 homines Latini Iuniani appellantur; Latini ideo, quia ad- pag. 6
simulati sunt Latinis coloniaris; Iuniani ideo, quia per
legem Iuniam libertatem acceperunt, cum olim serui uide-
23 rentur esse. Non tamen illis permittit lex Iunia uel ipsis 5
testamentum facere, uel ex testamento alieno capere, uel
24 tutores testamento dari. Quod autem diximus ex testamento
eos capere non posse, ita intellegemus, ne quid directo
hereditatis legatorumue nomine eos posse capere dicamus:
alioquin per fideicommissum capere possunt. 10
- 25 Hi uero qui dediticiorum numero sunt, nullo modo
ex testamento capere possunt, non magis quam quilibet
peregrinus, nec ipsi testamentum facere possunt secundum
26 id quod magis placuit. Pessima itaque libertas eorum est
qui dediticiorum numero sunt; nec ulla lege aut senatus- 15
consulto aut constitutione principali aditus illis ad ciuita-
tem Romanam datur. Quin etiam in urbe Roma uel intra
27 centesimum urbis Romae miliarium morari prohibentur; et
si qui contra ea fecerint, ipsi bonaque eorum publice
uenire iubentur ea condicione, ut ne in urbe Roma uel 20
intra centesimum urbis Romae miliarium seruiant neue
umquam manumittantur; et si manumissi fuerint, serui

§ 26 et 27 uerbis 16 aditus — 18 prohibentur conf. Isidor. orig. 9, 4, 52.

uel testamento cum libertate ei hereditas relicta fuerit | neque ullus
alius ex eo testamento heres existat uel similia proponat) idque
eadem lege Aelia Sentia cautum est. De reliquis quae interciderunt,
conf. Inst. 1, 6, 1 et Vlp. 1, 12 extr. 14; conf. etiam Epit. 1, 1, 2
et Gai 3, 56 et Theophilus 1, 5, 4. Spatii angustiae prohibere uiden-
tur, quominus secundum § 17 statuas actum esse in pagina codicis C
quinta etiam de manumissione ab eo facienda, cuius ex iure Quiritium
seruus sit (conf. Vlp. 1, 16—19 Theophilus l. c.) et de modis manumissio-
num (conf. Theophilus l. c.); quamquam et res ipsa flagitat, ut manu-
mittendi modos a Gaio expositos esse statuamus, et ad eiusmodi exposi-
tionem Gaius 1, 126 remittit.

2 proximum ante homines spatium talia occuparunt qualia legun-
tur apud Dosith. 5, 6; Vlp. 1, 10. 12 || 4 uiderantur Cⁿ || 5 aut non
aut nec Cⁿ || permittit Goeschen, promittit C || 7 aut tutorem aut
tutores Cⁿ, conf. C^a pag. 298 || 8 directo] indirecto C, delet hoc uoca-
bulum ut glossema ad alioquin — possunt (uers. 10) adscriptum
Mommsen || 13 nec] quia nec? Cⁿ || 14 magis] mgn Cⁿ, quod magis non
uel magis nunc (uix magistris nostris) significare uidetur || 19 conf. C^{as}.

populi Romani esse iubentur. et haec ita lege Aelia Sentia comprehensa sunt.

- 28 [QVIBVS MODIS LATINI AD CIVITATEM ROMANAM PERVENIANT.] || pag. 7
 Latini uero multis modis ad ciuitatem Romanam perue-
 29 niunt. Statim enim ex lege Aelia Sentia minores triginta 5
 annorum manumissi et Latini facti si uxores duxerint uel
 ciues Romanas uel Latinas coloniaras uel eiusdem condi-
 tionis cuius et ipsi essent, idque testati fuerint adhibitis
 non minus quam septem testibus ciuibus Romanis puberi-
 bus, et filium procreauerint, cum is filius anniculus esse 10
 coeperit, datur eis potestas per eam legem adire praetorem
 uel in prouinciis praesidem prouinciae, et adprobare se
 ex lege Aelia Sentia uxorem duxisse et ex ea filium anni-
 culum habere; et si is apud quem causa probata est, id
 ita esse pronuntiauerit, tunc et ipse Latinus et uxor eius, 15
 si et ipsa <eiusdem condicionis sit, et filius, si et ipse> eius-
 30 dem condicionis sit, ciues Romani esse iubentur. Ideo
 autem in huius persona adiecimus »si et ipse eiusdem con-
 dicionis sit«, quia si uxor Latini ciuis Romana est, qui
 ex ea nascitur, ex nouo senatusconsulto quod auctore diuo 20
 31 Hadriano factum est, ciuis Romanus nascitur. Hoc tamen
 ius adipiscendae ciuitatis Romanae etiamsi soli minores
 triginta annorum manumissi et Latini facti ex lege Aelia
 Sentia habuerunt, tamen postea senatusconsulto quod Pegaso
 et Pusione consulibus factum est, etiam maioribus triginta 25
 32 annorum manumissis Latinis factis concessum est. Ceterum
 etiamsi ante decesserit Latinus, quam anniculi filii causam
 probauerit, potest mater eius causam probare, et sic et
 ipsa fiet || ciuis Romana, si Latina fuerit ————— pag. 8

—|—permissum—————

————quibusdam—————

30

3 rubricam in inferiore paginae codicis sextae margine addidit
 C² || QVIBVS MODIS suppleuit Goeschen || 5 ex lege Aelia Sentia
 Polenaar, ex lege Aelia Sentia cautum est ut C (ex glossemate) ||
 ciuitate romana C² || 7 ciues romanas uel latinas C², ciuem ro-
 manam latinam C¹ || 8 et Goeschen, ei C || 11 uerba per eam legem
 tamquam glossema delet Polenaar || 12 prouinciae C¹, prouinciarum C²ⁿ,
 conf. C^a pag. 289 || 13 Sentia uxorem] sent ā (i. e. sentia aut?) xorem
 (uel aorem) C¹, sent. ā|uxorem C² || ex ea C², ea C¹ || 14 is ex his correc-
 tum C || 15 latinus C¹, latinus iunianus C² || 16 < > addidit Mommsen || 18 in
 huius persona] conf. C^a || 19 quia] qui? C || 22 soli Goeschen; socii C¹,
 deleuit C²? || 24 senatusconsulto] conf. C^a pag. 305 uers. 21 || 27 filii C²,
 fili C¹ || 28 probat C², prebet C¹ || 29—31 lacunas explendi (conf.
 C^{as}) periculum facere nolimus; de eis casibus, de quibus in prima
 editione Krueger et Mommsen cogitauerant, Gaium non egisse apparet.

- ipse filius ciuis Romanus sit, quia ex ciue Romana matre
 natus est, tamen debet causam probare, ut suus heres
 32^a patri fiat. *<quae>* uero diximus de filio annicul^o, *eadem*
et de filia annicula) dicta intellegemus.
- 32^b |—————| 5
 id est
 fiunt ciues Romani, si Romae inter uigiles sex annis mili-
 tauerint. postea dicitur factum esse senatusconsultum, quo
 data est illis ciuitas Romana, si triennium militiae ex-
 32^c pleuerint. Item edicto Claudii Latini ius Quiritium con- 10
 secuntur, si nauem marinam aedificauerint, quae non
 minus quam decem milia modiorum frumenti capiat, eaque
 33 frumentum Romam portauerit. Praeterea a Nerone consti-
 tutum est, ut si Latinus qui patrimonium sestertium cc 15
 milium plurisue habebit, in urbe Roma domum aedifica-
 uerit, in quam non minus quam partem dimidiam patri-
 34 monii sui inpenderit, ius Quiritium consequatur. Denique
 Traianus constituit, ut si *Latinus* in urbe triennio pistri-
 num exercuerit, in quo in dies singulos non minus quam 20
 centenos modios frumenti pinseret, ad ius Quiritium per-
 35 ueniat. —————| pag. 9

1 concessiui enuntiati exitum superesse constat, quod pertinuisse uide-
 tur ad eum casum, quo patre Latino mortuo, matre ciue Romana superstite
 filius cuius causa probatur, iam ciuis Romanus est || 3 quae om. C,
 conf. Cas || 3—4 anniculo eadem et de filia annicula] annicul C,
 conf. Cas || 5—6 (conf. Cas) collatis uerbis Vlpiani 3, 5 ita fere suppleri
 posse uidentur Huschkio: Praeterea ex lege Visellia tam maiores
 quam minores triginta annorum manumissi et Latini facti ius
 Quiritium adipiscuntur, || 10 claudi C, (diui) Claudii Huschke,
 conf. Vlp. 3, 5 || consecuntur ex secuntur correctum C ||
 12—13 supplementa ex parte ex Vlp. 3, 6 deprompta sunt; conf.
 etiam Scaeuola Dig. 50, 5, 3 || 12 capit? C || 13 pro sit possis etiam de
 fuerit supplendo cogitare || 14—15 suppletum est collato Tac. Annal. 15, 43 ||
 15 seqq. conf. quae dicta sunt in Actis Philolog. Wirceburg. (1868) pag.
 128 || 17 quam Huschke, quo C || 19 traianus C, (diuus) Traianus Huschke ||
 21 frumentis? C, conf. Cas || 22 seqq. — pag. 10 uers. 1 med. Gaius egerit
 oportet de iis, qui beneficio principali ciuitatem Romanam accipiunt
 (secundum Vlpianum 3, 2) et (secundum Vlpianum 3, 1) de muliere
 Latina ter enixa, quae ex senatusconsulto ciuitatem Romanam conse-
 quitur. Quamquam spatii angustiae (conf. Cas) uix sufficere uidentur
 ad hanc materiam complectendam. Deinde post definitam iterationem
 manumissionis (conf. Epit. 1, 1, 4: nam Latini patronorum beneficio,
 id est si iterum ab ipsis aut testamento aut in ecclesia aut ante
 consulem manumittantur, ciuium Romanorum priuilegium conse-

sequi — maiores
 triginta annorum manumissi et Latini facti — ius
 Quiritium consequi — tri|ginta annorum
 manumittant —

manumissus uindicta 5
 aut censu aut testamento — ciuis Romanus — libertus
 fit, qui eum iterauerit. ergo si seruus in | bonis tuis, ex
 iure Quiritium meus erit, Latinus quidem a te solo fieri
 potest, iterari autem a me, non etiam a te po-
 test, et eo modo meus libertus fit. sed et ceteris modis 10
 ius Quiritium consecutus meus libertus fit. bonorum autem
 quae —, cum is morietur, reliquerit, tibi possessio datur,
 quocumque modo ius Quiritium fuerit consecutus. quodsi
 cuius et in bonis et ex iure Quiritium sit manumissus, ab
 eodem scilicet et Latinus fieri potest et ius Quiritium 15
 consequi.

- 36 | Non tamen cuicumque uolenti manumittere licet. nam
 37 is qui | in fraudem creditorum uel in fraudem patroni
 manumittit, nihil agit, quia lex Aelia Sentia inpedi-
 38 tatem. Item eadem lege minori xx annorum domino non 20
 aliter manumittere permittitur, quam [si] uindicta apud
 con||siliu iusta causa manumissionis adprobata [fuerit]. pag. 10
 39 Iustae autem causae manumissionis sunt ueluti si quis
 patrem aut matrem aut paedagogum aut conlactaneum

§ 36 = Inst. 1, 6 pr. || § 37 = Inst. 1, 6 pr. || § 38 fere =
 Inst. 1, 6, 4 || § 39 usque ad 14, 1 manumittat conf. Inst. 1, 6, 5.

quantur) specialiter de minoribus et de maioribus (conf. pag. 10 uers. 1. 2.)
 XXX annorum agebatur; sed cum in codicis C pagina 5 nihil legi
 potuerit, quo modo uel fusius uel breuius de hac re agere potuerit
 Gaius, non liquet.

1 — 14 conf. Cas || 6—7 expectes: ciuis Romanus | et
 eius libertus fit, qui eum iterauerit (in C uisum est ex-
 tare qcumitauerit); Studemund pro qui eum iterauerit resti-
 tuere maluit qui manumissionem iterauerit, idemque infra uers.
 9 legit iterari autem {manumissio} a me . . . potuit ||
 9 iterari — a me] conf. nota praecedens || 12 quae — cum is]
 quae nāc is Cⁿ; quid nota nā (an n'a) significet, nescimus; expectes
 inuerso uerborum ordine: quae is, cum morietur, reliquerit || morientur
 C || 17—18 Non — qui supplēuit Göeschen ex Inst. || 18 uel in fraudem
 patroni C, om. Inst. || 20 minori xx annorum domino C, domino
 minori annis uiginti Inst. || 21—22 quam — fuerit C, quam si uin-
 dicta apud consiliu iusta causa manumissionis adprobata fuerit
 (ita libri meliores, fuerint deteriores) manumissi Inst.; si et fuerit
 glossemata deleuit Mommsen.

manumittat. sed et illae causae quas superius in seruo minore $\overline{\text{xxx}}$ annorum exposuimus, ad hunc quoque casum de quo loquimur, adferri possunt. item ex diuerso hae causae quas in minore $\overline{\text{xx}}$ annorum domino rettulimus, 40 porrigi possunt et ad seruum minorem $\overline{\text{xxx}}$ annorum. Cum 5 ergo certus modus manumittendi minoribus $\overline{\text{xx}}$ annorum dominis per legem Aeliam Sentiam constitutus sit, euenit ut qui $\overline{\text{xliii}}$ annos aetatis expleuerit, licet testamentum facere possit et in eo heredem sibi instituere legataque relinquere possit, tamen si adhuc minor sit annorum $\overline{\text{xx}}$, 40 41 libertatem seruo dare non possit. Et quamuis Latinum facere uelit minor $\overline{\text{xx}}$ annorum dominus, tamen nihilo minus debet apud consilium causam probare, et ita postea inter amicos manumittere.

42 Praeterea lege Fufia Caninia certus modus constitutus 43 est in seruis testamento manumittendis. nam ei qui plures quam duos neque plures quam decem seruos habebit, usque ad partem dimidiam eius numeri manumittere permittitur; ei uero qui plures \parallel quam $\overline{\text{x}}$ neque plures quam pag. 41 $\overline{\text{xxx}}$ seruos habebit, usque ad tertiam partem eius numeri 20 manumittere permittitur. at ei qui plures quam $\overline{\text{xxx}}$ neque plures quam centum habebit, usque ad partem quartam potestas manumittendi datur. nouissime ei qui plures quam $\overline{\text{v}}$ nec plures quam $\overline{\text{v}}$ habebit, non plures manumittere permittitur quam quintam partem; neque plures <— 25

> tur: sed praescribit

§ 39 superius] § 49 \parallel § 40 = Inst. 1, 6, 7 \parallel § 42 inde ab lege = Inst. 1, 7.

1 superius] superius id est C, sed id expunctum est \parallel 5 minorem Goeschen, minorum Cⁿ, conf. C^a pag. 298 \parallel 6 uiginti Inst., $\overline{\text{xxx}}$ C \parallel annorum C, annis Inst. \parallel 9 heredem Inst., herede C \parallel 40 annorum C, annis Inst. \parallel 41 possit Goeschen, potest C \parallel latinum ex uel latinum correctum C \parallel 42 nihilo minus supra tamen ita additum a C, ut uideatur liberior tamen nihilo minus potius quam nihilo minus tamen uoluisse \parallel 45 fufia Inst., fufia? ex fufidia correctum C; conf. Acta Philolog. Wirceburg. (1868) pag. 127 \parallel 49 ei Goeschen, si C \parallel quam x neque plures om. C¹, add. C² \parallel 20 nimeri C \parallel 23 datur] udatur? (non ttdatur) Cⁿ, conf. Cas \parallel 24 nec plures quam $\overline{\text{v}}$ om. C¹, add. C² ita, ut utrum post an ante habebit haec uerba collocanda sint, non liqueat \parallel manumittere] ei manumittere C \parallel 25 quam] quam ut? C \parallel post neque plures, ubi C atur exhibet, nonnulla uidentur intercidisae, quae ita fere supplere possis: neque plures (quam $\overline{\text{v}}$ seruos habentis mentio in ea lege habetur; fortasse in archetypo habebatur pro habetur scriptum erat. Multas alias uias supplendi patere consentaneum est \parallel 26 praescribit Goeschen, postscribit Cⁿ, conf. C^a pag. 286.

lex, ne cui plures manumittere liceat quam \bar{c} . quod-
 si quis unum seruum omnino aut duos habet, ad hanc
 legem non pertinet, et ideo liberam habet potestatem ma-
 44 numittendi. Ac ne ad eos quidem omnino haec lex per-
 tinet, qui sine testamento manumittunt. itaque licet \bar{c} 5
 qui uindicta aut censu aut inter amicos manumittunt, totam
 familiam liberare, scilicet si alia causa non impediat liber-
 45 tatem. Sed quod de numero seruorum testamento manu-
 mittendorum diximus, ita intellegemus, ne umquam ex eo
 numero, ex quo dimidia aut tertia aut quarta aut quinta 10
 pars liberari potest, pauciores manumittere liceat, quam ex
 antecedenti numero licuit. et hoc ipsa lege prouisum est;
 erat enim sane absurdum, ut \bar{x} seruorum domino quinque
 liberare liceret, quia usque ad dimidiam partem eius
 numeri manumittere ei conceditur, \bar{xii} *autem* seruos ha- 15
 bent non plures liceret manumittere quam \bar{iiii} ; item eis
 qui plures quam \bar{x} neque || ————— pag. 12

(24 uersus in C legi nequeunt)

|| nam et si testamento scriptis inpag. 13
 46 orbem seruis libertas data sit, quia nullus ordo manumis- 20
 sionis inuenitur, nulli liberi erunt, quia lex Fufia Caninia
 quae in fraudem eius facta sint rescindit. sunt etiam

1 \bar{c} quodsi] \bar{c} cqi? C || 1—3 expectes: quodsi quis unum
 seruum aut duos habet, ad eum haec lex omnino non per-
 tinet || 4 haec C², ea C¹ || 5 manumittunt Goeschen, manu-
 mittuntur Cⁿ || 7 familiam C¹, familiam suam C² (suam glossema
 esse uidetur) || 10 dimidia ex dimidiam correctum C || quinta ex quintam cor-
 rectum C || 12 conf. C^{as} || 13 absurdum C || 14 eius add. C², om. C¹ ||
 15 conceditur \bar{xii} autem] concedit \bar{xii} C¹, cui teritiae superscripsisse C²
 uidebatur soli Bluhmio, conf. C^a et C^{as} || 16 item] at C teste Goeschen ||
 17 post neque in noua pagina, quae nunc legi nequit, Gaius reliqua
 de eo casu addidisse uidetur, quo dominis plures quam \bar{x} neque plures
 quam \bar{xxx} seruos habentibus plures manumittere licere uideretur quam
 eis qui plures quam \bar{xxx} seruos habuerint. Fortasse alia exempla de
 maioribus numeris seruorum addita erant. Sequebantur ea, de quibus
 in Epit. 1, 2, 2—4 his uerbis agitur: Nam si aliquis testamento plures
 manumittere uoluerit, quam quot continet numerus supra scriptus,
 ordo seruandus est, ut illis tantum libertas ualeat, qui prius manu-
 missi sunt, usque ad illum numerum, quem explanatio continet
 superius comprehensa; qui uero postea supra constitutum numerum
 manumissi leguntur, in seruitute eos certum est permanere. Quodsi
 non nominatim serui uel ancillae in testamento manumittantur, sed
 confuse omnes seruos suos uel ancillas is qui testamentum facit,

specialia senatusconsulta, quibus rescissa sunt ea quae in fraudem eius legis excogitata sunt.

47 In summa sciendum est, *<cum>* lege Aelia Sentia cautum sit, ut creditorum fraudandorum causa manumissi liberi non fiant, *hoc etiam* ad peregrinos pertinere (senatus 5 ita censuit ex auctoritate Hadriani), cetera uero iura eius legis ad peregrinos non pertinere.

48 Sequitur de iure personarum alia diuisio. nam quaedam personae sui iuris sunt, quaedam alieno iuri subiec-
49 tae sunt. Rursus earum personarum quae alieno iuri sub- 10
iectae sunt, aliae in potestate, aliae in manu, aliae in
50 mancipio sunt. Videamus *nunc* de his quae alieno iuri
subiectae sint; *<nam>* si cognouerimus quae istae personae
51 sint, simul intellegemus quae sui iuris sint. ac prius dis-
spiciamus de iis qui in aliena potestate sunt. 15

~~~~~  
§ 48 = Dig. 1, 6, 1 pr.; Inst. 1, 8 pr. || § 49 usque ad 11  
*potestate* = Inst. 1, 8 pr. || § 50 = Dig. 1, 6, 1 pr.; Inst.  
1, 8 pr. || § 51 = Dig. 1. 1.; fere = Inst. 1. 1.  
~~~~~

liberos facere uoluerit, nulli penitus firma esse iubetur hoc ordine data libertas, sed omnes in seruili condicione, qui hoc ordine manumissi sunt, permanebunt. nam etsi ita in testamento seruorum manumissio adscripta fuerit, id est in circulo, ut qui prior, qui posterior nominatus sit, non possit agnosci, nulli ex his libertatem ualere manifestum est, si agnosci non potest qui prior, qui posterior fuerit manumissus. — (§ 3) Nam si aliquis in aegritudine constitutus in fraudem huius legis facere noluerit testamentum, sed epistulis aut quibuscumque aliis rebus seruis suis pluribus quam per testamentum licet, conferre uoluerit libertates, et sub tempore mortis hoc fecerit, hi qui prius manumissi fuerint, usque ad numerum superius constitutum liberi erunt, qui uero post statutum numerum manumissi fuerint, serui sine dubio permanebunt. (§ 4) Nam si incolumis quoscumque diuerso tempore manumisit, inter eos qui per testamentum manumissi sunt, nullatenus computentur || 19 si testamento Goeschen, sit C, conf. C^a pag. 304 inf.

3 cum add. Lachmann, om. C || 4 ut Huschke, aut C¹, aut si?? C², conf. C^{as} || manumissi C¹, manumissi sint C² || 5 hoc etiam Goeschen, etiam hoc C || *uerba* senatus — Hadriani *tamquam glossema expellit Mommsen in Zeitschrift für Rechtsgeschichte uol. IX pag. 98* || 6 hadriani C (diui) Hadriani Huschke || 8 sequitur ante de iure collocant C Inst., post diuisio Dig. || nam Cⁿ Inst., quod Dig. || 9—10 subiectae sunt Dig. Inst., sunt subiectae sunt Cⁿ || 10 personarum Cⁿ, om. Inst. || 12 nunc? Cⁿ (conf. tamen C^a pag. 282 uers. 9), itaque Dig. Inst. || 13 subiectae Dig. Inst., subiecta? C || sint C, sunt Dig. Inst. || nam Dig. Inst., om. C || istae Dig. Inst., iustae C || 14 sint Inst., sunt C Dig. || sint C, sunt Dig. Inst. || ac prius dispiciamus C Inst., dispiciamus itaque Dig. || 15 qui in C Inst., quae in Dig.

- 52 In potestate itaque sunt serui dominorum. quae quidem potestas iuris gentium est; nam apud omnes peraeque gentes animaduertere possumus dominis in seruos uitae necisque potestatem esse; et quodcumque per seruum ad-
- 53 quiritur, id domino acquiritur. sed hoc tempore neque 5 ciuibus || Romanis nec ullis aliis hominibus qui sub imperio pag. 14 populi Romani sunt, licet supra modum et sine causa in seruos suos saeuire; nam ex constitutione imperatoris Antonini qui sine causa seruum suum occiderit, non minus teneri iubetur, quam qui alienum seruum occiderit. sed 10 et maior quoque asperitas dominorum per eiusdem principis constitutionem coercetur; nam consultus a quibusdam praesidibus prouinciarum de his seruis qui ad fana deorum uel ad statuas principum confugiunt, praecepit, ut si intolerabilis uideatur dominorum saeuitia, cogantur seruos 15 suos uendere. et utrumque recte fit; male enim nostro iure uti non debemus; qua ratione et prodigis interdicitur
- 54 bonorum suorum administratio. Ceterum cum apud ciues Romanos duplex sit dominium (nam uel in bonis uel ex iure Quiritium uel ex utroque iure cuiusque seruus esse 20 intellegitur), ita demum seruum in potestate domini esse dicemus, si in bonis eius sit, etiamsi simul ex iure Qui-

§ 52 = Dig. 1. 6, 1, 1; Inst. 1, 8, 1 || § 53 usque ad 12 *coercetur* = Dig. 1, 6, 1, 2; usque ad 16 *uendere* = Inst. 1, 8, 2. || § 53 uers. 8 *constitutione*] conf. Dig. 1, 6, 2; Inst. 1, 8, 2.

1 in potestate itaque Cⁿ Inst., igitur in potestate Dig. || sunt serui dominorum C Dig., dominorum sunt serui Inst. || 3 animaduertere C || 4 quodcumque Dig. Inst., quocumque C || 5 conf. Cas^u || 5—6 neque ciuibus Romanis nec ullis aliis C, nullis Dig. Inst. || 7 populi romani C, romano Dig., nostro Inst. || causa C, causa legibus cognita Dig. Inst. (*hae ordinem uerborum uicinorum inuertunt*) || 8 constitutiones imperatoris C, constitutione diui Dig., constitutione diui Pii Inst.; conf. H. Dernburg »Die Institutionen des Gaius ein Collegienheft« (Halis 1869) pag. 68 et C^a pag. 300 uers. 1 || 10 teneri C, puniri Dig. Inst. || alienum seruum C Dig., seruum alienum Inst. || 11 quoque Cⁿ, om. Dig. Inst. || per eiusdem principis constitutionem Cⁿ, eiusdem principis constitutione Dig. Inst. || 13 praesidibus] conf. C^a pag. 286 uers. 1 || deorum ex eorum correctum C || 15—16 seruos suos C, seruos Inst. || 16 male Savigny, regula male C (*ex glossemate*, conf. C^a pag. XX) || 17 interdicitur C², dicitur C¹ || 21 intellegitur Goeschen, intellegatur Cⁿ || seruum ex seruus correctum C.

ritium eiusdem non sit; nam qui nudum ius Quiritium in seruo habet, is potestatem habere non intellegitur.

55 Item in potestate nostra sunt liberi nostri quos iustis nuptiis procreauimus. quod ius proprium ciuium Romanorum est; fere enim nulli alii sunt homines qui talem in 5 filios suos habent potestatem qualem nos habemus. idque diuus Ha||drianus edicto, quod proposuit de his qui sibi pag. 13 liberisque suis ab eo ciuitatem Romanam petebant, significauit. nec me praeterit Galatarum gentem credere in potestate parentum liberos esse. 10

56 |—————, | si ciues Romanas uxores duxerint, uel etiam Latinas peregrinasue cum quibus conubium habeant; cum enim conubium id efficiat, ut liberi patris condicionem sequantur, euenit ut non <solum> ciues Romani fiant, sed etiam in potestate 15 patris sint. Unde et ueteranis quibusdam concedi solet principalibus constitutionibus conubium cum his Latinis peregrinisue quas primas post missionem uxores duxerint; et qui ex eo matrimonio nascuntur, et ciues Romani et in potestate parentum fiunt. 20

58 | Non tamen omnes nobis uxores ducere licet; | nam a 59 quarundam nuptiis abstinere debemus; inter eas enim personas quae parentum liberorumue locum inter se optinent, nuptiae contrahi non possunt, nec inter eas conubium est, ueluti inter patrem et filiam, uel inter matrem et filium, 25

§ 55 usque ad 5 est = Dig. 4, 6, 3; usque ad 6 habemus fere = Inst. 4, 9 pr. § 2. || § 58 fere = Inst. 4, 10, 4 || § 59 fere = Inst. 4, 10, 4.

3 iustis C, ex iustis Dig. Inst. || 4 procreauimus C, procreauerimus Dig. Inst. || ciuium Romanorum est Cⁿ Dig., est ciuium Romanorum Inst. || 5 qui Inst., que? Cⁿ, conf. C^a pag. 293 || 6 filios suos C, liberos Inst. || habent C, habeant Inst. || 7 diuus Hadrianus Goeschen, diui hadriani C, conf. C^a pag. 263 uers. 8 seq. et pag. 270 sub finem; conf. etiam C^{as} || 9 nec? n' Cⁿ (i.e. nec ex nunc correctum?) || praeterit ex praeterita correctum C || 10 potestatem C || 11 ante si, ubi in C post uersum rubricae destinatum unus uersus rubricatori uacuuus relictus esse uidetur, talia fere perierunt Itaque liberos suos in potestate habent ciues Romani, quibus similia iam Goeschen suppleuit || 13 habeant Goeschen, habeantur C || 15 solum addidit Goeschen || 16 unde et? conf. C^a || 18 post Goeschen, p Cⁿ, conf. C^a pag. 285 || 19 matrimanio Cⁿ || 20 potestatem C || 21 Non — licet om. C post spatium uacuum (rubricatori?) relictum; suppletum est ad Institutiones, in quibus Ergo non pro Non tamen legitur || a C, om. Inst. || 23 liberorumue locum Inst., liberorum uel hoc C || 25 (priori loco) inter] inter ter Cⁿ.

uel inter auum et neptem; et si tales personae inter se
coierint, nefarias || et incestas nuptias contraxisse dicuntur. pag. 16
et haec adeo ita sunt, ut quamuis per adoptionem paren-
tum liberorumue loco sibi esse coeperint, non possint inter
se matrimonio coniungi, in tantum, ut etiam dissoluta 5
adoptione idem iuris maneat; itaque eam quae mihi per
adoptionem filiae aut neptis loco esse coeperit, non potero
60 uxorem ducere, quamuis eam emancipauerim. Inter eas
quoque personas quae ex transuerso gradu cognatione iun-
guntur, est quaedam similis observatio, sed non tanta. 10
64 sane inter fratrem et sororem prohibitae sunt nuptiae, siue
eodem patre eademque matre nati fuerint, siue alterutro
eorum: sed si qua per adoptionem soror mihi esse coe-
perit, quamdiu quidem constat adoptio, sane inter me et
eam nuptiae non possunt consistere; cum uero per eman- 15
cipationem adoptio dissoluta sit, potero eam uxorem du-
cere; sed et si ego emancipatus fuero, nihil inpedimento
62 erit nuptiis. Fratris filiam uxorem ducere licet, idque
primum in usum uenit, cum diuus Claudius Agrippinam fra-
tris sui filiam uxorem duxisset; sororis uero filiam uxorem 20
ducere non licet. et haec ita principalibus constitutionibus
significantur. || Item amitam et materteram uxorem ducere pag. 47
63 non licet. item eam quae mihi quondam socrus aut nurus aut
priuigna aut nouerca fuit. ideo autem diximus »quondam«,
quia si adhuc constant eae nuptiae, per quas talis adfinitas 25
quaesita est, alia ratione mihi nupta esse non potest, quia
neque eadem duobus nupta esse potest, neque idem duas
64 uxores habere. Ergo si quis nefarias atque incestas nup-

§ 60 = Inst. 1, 10, 2 || § 64 = Inst. 1, 10, 2.

2 et incestas C, atque incestas Inst. || 4 liberorumue Inst., libero-
rum uel Cⁿ, conf. C^a pag. 509 || possint Inst., possunt C || 5 coniungi Cⁿ,
iungi Inst. || 7 filiae aut neptis loco Goeschen, filias neptis (priore s littera ex-
puncta) loco C, filia aut neptis Inst. || 8 uxorem Inst., eam uxore C ||
emancipauerimus C, conf. C^a pag. 278 uers. 8 || 9 cognatione C, cognationis
Inst. || 11 sane C, sane enim Inst. || et sororem C, sororemque Inst. || prohibi-
tae sunt nuptiae C, nuptiae prohibitae sunt Inst. || siue C, siue ab
Inst. || 12 siue C, siue ex Inst. || 14 constat Inst., constant C || 15 non
possunt consistere C, consistere non possunt Inst. || 17 in(pe)dimento
erit C, est impedimento Inst. || 24 fuit. C, conf. C^{as}; an fuerit legen-
dum? (conf. C^a pag. 269 uers. 6).

tias contraxerit, neque uxorem habere uidetur neque liberos; itaque hi qui ex eo coitu nascuntur, matrem quidem habere uidentur, patrem uero non utique: nec ob id in potestate eius *<sunt, sed tales>* sunt quales sunt hi quos mater uulgo concepit; nam et hi patrem habere non intelliguntur, cum is etiam incertus sit; unde solent spurii filii appellari, uel a Graeca uoce quasi *σποράδην* concepti, uel quasi sine patre filii.

- 65 |*Aliquando autem euenit, ut liberi qui statim ut na*|ti sunt, parentum in potestate non fiant, ii postea tamen redigan- 10
66 tur in potestatem. *Veluti si Latinus ex lege Aelia Senita uxore ducta filium procreauerit aut Latinum ex Latina aut ciuem Romanum ex ciue Romana, non habebit eum in potestate; sed si postea causa probata ius <Quiritium> consecutus fuerit,* simul eum in potestate || sua habere incipit. pag.18 14
67 Item si ciuis Romanus Latinam aut peregrinam uxorem duxerit per ignorantiam, cum eam ciuem Romanam esse crederet, et filium procreauerit, hic non est in potestate eius, quia ne quidem ciuis Romanus est, sed aut Latinus aut peregrinus, id est eius condicionis cuius et mater fuerit, 20 quia non aliter quisque ad patris condicionem accedit, quam si inter patrem et matrem eius conubium sit; sed ex senatusconsulto permittitur causam erroris probare, et ita uxor quoque et filius ad ciuitatem Romanam perueniunt, et ex eo tempore incipit filius in potestate patris esse. idem iuris 25 est, si eam per ignorantiam uxorem duxerit quae dediticiorum numero est, nisi quod uxor non fit ciuis Romana. Item si ciuis Romana per errorem nupta sit peregrino tamquam ciui Romano, permittitur ei causam erroris probare, et ita filius quoque eius et maritus ad ciuitatem Romanam perueniunt, et 30 aequae simul incipit filius in potestate patris esse. idem iuris est si peregrino tamquam Latino ex lege Aelia Sentia nupta

§ 64 inde ab 2 itaque fere = Inst. 1, 10, 12 || § 65 fere = Inst. 1, 10, 13.

4 { } additum duce contextu Institutionum || 6 is Goeschen, his C Inst. || etiam Inst., aut et C aut etiam Cⁿ || sit C, est Inst. || spurii filii C, filii spurii Inst. || 7 quasi] conf. C^a pag. 289 uers. 26 || *σποράδην* Inst., sporade C || 9 Aliquando — ut na| *suppleuit Lachmann ex Inst.* || 10 parentum in potestate C, in potestate parentum Inst. || ii C, om. Inst. (concinnius) || 11 ueluti si] conf. C^a || 14—15 ad incertos Goescheni et Bluhmii ductus (conf. C^a) dubitanter suppletum; in C fuisse poterit uelut s'sip'eaē pbataius] consecutus fuerit simul, conf. C^a || 15 eum] ergo eum C teste Goescheno, conf. C^a || 19 eius] conf. C^a pag. 264 uers. 34 || ne quidem Goeschen, neque dem? Cⁿ, conf. C^a pag. 293. || 24 ad] at ex et correctum C || 26 dediticiorum Cⁿ.

sit; nam et de hoc specialiter senatusconsulto cauetur. idem iuris est aliquatenus si ei qui dediticiorum numero est, tamquam cui Romano aut Latino e lege Aelia Sentia nupta sit; nisi quod scilicet qui dediticiorum numero est, in sua conditione permanet, et ideo filius, quamvis fiat ciuis Romanus, 5
 69 in potestatem patris non redigitur. Item si Latina peregrino, cum eum Latinum esse crederet, <e lege Aelia Sentia> nup- pag.19
 serit, potest ex senatusconsulto filio nato causam erroris probare, et ita omnes fiunt ciues Romani, et filius in po-
 70 testate patris esse incipit. Idem constitutum est, si Latinus 40
 per errorem peregrinam quasi Latinam aut ciuem Romanam
 71 e lege Aelia Sentia uxorem duxerit. Praeterea si ciuis Romanus qui se credidisset Latinum esse, ob id Latinam <uxorem duxerit>, permittitur ei filio nato erroris causam probare, tamquam <si> e lege Aelia Sentia uxorem duxisset. 45
 Item his, qui cum ciues Romani essent, peregrinos se esse credidissent et peregrinas uxores duxissent, permittitur ex senatusconsulto filio nato causam erroris probare; quo facto fiet | uxor ciuis Romana et filius ——— non
 solum ad ciuitatem Romanam peruenit, sed etiam in po- 20
 72 testatem patris redigitur. Quaecumque de filio esse diximus,
 73 eadem et de filia dicta intellegemus. Et quantum ad erroris causam probandam attinet, nihil interest cuius aetatis filius sit | ————
 ———— | ———— 25
 ———— | ————, si minor anniculo sit filius filiae, causa probari |
 non potest. nec me praeterit in aliquo rescripto diui Ha-

4 cauetur. idem Goeschen, caueturridem uel cauetupridem C || 2 dediticiorum Goeschen, dediticiorum? Cⁿ, conf. C^a pag. 299 || 3 e lege Aelia Sentia Goeschen, a. selegē. s. (i. e. Aelia Sentia e lege Aelia Sentia?) C, conf. C^a pag. 257 || 7 e lege Aelia Sentia addidit Huschke || 9 et ita Goeschen probabiliter, etsi tribus tantum litteris capessendis spatium in C sufficit || 10 si] ut si? C || 13 esse] esse et C, conf. C^{as} || uerba ob id fortasse delenda sunt || 14 <> ad sensum supplendum additum est || ei Goeschen, eis C || 15 tamquam si Hollweg, tamq modo Cⁿ || duxisset Goeschen, duxissent C || 16 his Goeschen, hi C || 17 crededissent C || 19 inter filius et non in C 8—9 fere litterae (conf. C^a) extant, quae quid sibi uelint non liquet, cum ad sententiam nihil desideretur || 20 potestate C || 21 esse delendum uidetur || 24 ante sit uidetur filiae intercidis, nisi post hoc uerbum (conf. C^a) eadem notio aliquo modo addita erat. in lacuna quae sequitur dictum fuisse, ex lege Aelia Sentia causam probari non posse, si minor anniculo sit filius filiae, intellexit Goeschen; sententiarum conexum e. g. hoc modo restitui posse censet Krueger: ,nisi forte eorum aliquis, qui e lege Aelia Sentia matrimonium se contrahere putarint, erroris causam probare uelit; ab hoc enim, si etc.

driani ita esse constitutum, tamquam quod ad erroris quoque
causam probandam

- 74 imperator _____ dedit. || <Sed> si pere- pag.20
grinus ciuem Romanam uxorem duxerit, an ex senatus- 5
consulto causam probare possit, quaesitum est. _____
_____ probare | causam non potest, quamvis ipse
_____ | hoc ei speci-
aliter concessum est. sed cum peregrinus ciuem Romanam
uxorem duxisset et filio nato alias ciuitatem Romanam 10
consecutus esset, deinde cum quaereretur an causam pro-
bare posset, rescripsit imperator Antoninus proinde posse
eum causam probare, atque si peregrinus mansisset. ex quo
75 colligimus etiam peregrinum causam probare posse. Ex his
quae diximus apparet, siue ciuis Romanus peregrinam siue 15
peregrinus ciuem Romanam uxorem duxerit, eum qui nasci-
tur peregrinum esse. sed siquidem per errorem tale matri-
monium contractum fuerit, emendari uitium eius ex sena-
tusconsulto licet <secundum> ea quae superius diximus. si
uero nullus error interuenerit, <sed> scientes suam condi- 20
cionem ita coierint, nullo casu emendatur uitium eius ma-
trimonii. Loquimur autem de his scilicet, <inter> quos co-
nubium non sit; nam alioquin si ciuis Romanus peregrinam
cum qua ei conubium est, uxorem duxerit, sicut supra
quoque diximus, iustum matrimonium contrahitur; et tunc 25
ex his qui nascitur, ciuis Romanus est et in potestate pa-
77 tris erit. Item si ciuis Romana peregrino cum quo ei co-

§ 76 supra] § 55.

1 quoque Goeschen, qc C conf. Cas || 2 post probandam tale quid
supplere possis duce fere Goescheno: attinet, anniculus filius esse
debeat. Deinde Krueger dubitanter conicit Gaium addidisse: nihil ex
hoc rescripto Hadriani contra ius supra expositum concludi posse, quia
is qui, ut erroris causam probaret, preces imperatori obtulisset, filium
anniculum se habere adseuerauerit et propter hoc ipsum, non iuris
nouandi gratia imperator in rescripto anniculi filii mentionem fecerit ||
4 sed om. C || 5 dixerit C || 5—8 conf. Cas || 6 causam] b C ||
supplementum quod olim proposuimus, ad codicis C ductus non qua-
drat || 11 queureretur C || 17 esse sed] in C fuerit ee sed uel ee set ||
per Huschke, pro C || talem | matrimonium C, conf. Ca pag. 279
uers. 25 || 18—19 ex senatusconsulto licet secundum] ex-cl C || 20 sed
om. C || 21 coierint] conf. Ca pag. 299 uers. 4 || casu] conf. Ca pag.
260 inf. || emedatur C || eius] es C, conf. Ca pag. 264 inf. || 22 inter
om. C || 23 aliquin C || 25 contrahi C, conf. Cas || 27 item] itaque C
conf. Cas || quo] qua C.

- nubium est, nupserit, peregrinus sane procreatur et is iustus patris filius est, tamquam si ex peregrina eum procreasset. || hoc tamen tempore *<ex>* senatusconsulto quod pag.21 auctore diuo Hadriano factum est, etiamsi non fuerit conubium inter ciuem Romanam et peregrinum, qui nascitur, 5
- 78 iustus patris filius est. || Quod autem diximus inter ciuem Romanam peregrinumque ————— *qui | nascitur,* peregrinum esse, lege Minicia cauetur, *<—————>* | est, ut s————— parentis condicionem sequatur. | eadem lege enim ex diuerso cauetur, *ut si peregrina-* 10 *nam, cum qua ei conubium non sit, uxorem duxerit ciuis Romanus,* peregrinus ex eo coitu nascatur. sed hoc maxime casu necessaria lex Minicia; nam remota ea lege diuersam condicionem sequi debebat, *quia ex eis inter quos non est conubium, qui nascitur, iure gentium matris condicioni* 15 *accedit. qua parte autem iubet lex ex ciue Romano et peregrina peregrinum nasci, superuacua uidetur; nam et remota ea lege hoc utique iure gentium | futurum erat.*
- 79 Adeo autem hoc ita est, ut ————— | ————— 20
————— non | solum exterae nationes et gentes, sed etiam qui Latini nominantur; sed ad alios Latinos pertinet, qui proprios populos propriasque ciuitates
- 80 habebant et erant peregrinorum numero. Eadem ratione ex contrario ex Latino et ciue Romana, siue ex lege Aelia 25

4 nupserit | erit peregrinum C; *possis etiam nupserit, peregrinum sane procreat temptare* || 4 Hadriano Goeschen, hadriano? C, *conf. Ca pag. 300* || 7 peregrinumque Goeschen, peregrinoque aut peregrinuque C || 7—10 locus lectu difficillimus (*conf. Cas*) uario modo suppleri potest; nec tamen ullum supplementum satis apte ad reliquiarum umbras quadrare uidebatur. Sententia nunc fere haec fuisse uidetur Kruegero: Quod autem diximus (§ 75) inter ciuem Romanam peregrinumque contracto matrimonio eum [pro his tribus uocabulis Mommsen mauult nisi conubium sit] qui nascitur, peregrinum esse, lege Minicia cauetur, *<qua lege effectum>* est, ut si matrimonium inter ciues Romanos peregrinosque non interueniente conubio contrahatur, is qui nascitur peregrini parentis condicionem sequatur. || 42 hoc C; *sententia potius illo pronomen flagitari uidetur* || 45 condicioni Hollweg, condicione C || 49—21 lacuna, quae ita est ut uerba excipit (*conf. Cas*), sic fere ad sensum suppleri posse Mommseno uidetur: Adeo autem hoc ita est, ut ex ciue Romano et Latina qui nascitur, Latinus nascatur, quamquam ad eos qui hodie Latini appellantur, lex Minicia non pertinet; nam comprehenduntur quidem peregrinorum appellatione in ea lege non solum etc. || 23 ciuitates Goeschen, ciuitate C.

Sentia siue aliter contractum fuerit matrimonium, cuius Romanus nascitur. fuerunt || tamen qui putauerunt ex lege Aelia pag.22
 Sentia contracto matrimonio Latinum nasci, quia uidetur eo casu per legem Aeliam Sentiam et Iuniam conubium inter eos dari, et semper conubium efficit, ut qui nascitur patris 5
 condicioni accedat; aliter uero contracto matrimonio eum qui nascitur, iure gentium matris condicionem sequi et ob id esse ciuem Romanum. sed hoc iure utimur ex senatusconsulto, quo auctore diuo Hadriano significatur, ut quoquo modo ex Latino et ciue Romana natus ciuis Romanus nasca- 10
 81 tur. His conuenienter etiam illud senatusconsultum diuo Hadriano auctore significauit, ut <qui> ex Latino et peregrina, item contra <qui> ex peregrino et Latina nascitur, is 15
 82 matris condicionem sequatur. Illud quoque his consequens est, quod ex ancilla et libero iure gentium seruus nascitur, 15
 83 et contra ex libera et seruo liber nascitur. Animaduertere tamen debemus, ne iuris gentium regulam uel lex aliqua uel quod legis uicem optinet, aliquo casu commutauerit.
 84 ecce enim ex senatusconsulto Claudiano poterat ciuis Romana quae alieno seruo uolente domino eius coit, ipsa ex 20
 pactione libera permanere, sed seruum procreare; nam quod inter eam et dominum istius serui conuenerit, eo senatusconsulto ratum esse iubetur. sed postea diuus Hadrianus iniquitate rei et inelegantia iuris motus restituit 24
 iuris gentium regulam, ut cum ipsa mulier libera perma- pag.23
 85 neat, liberum pariat. <Item e lege———> ex ancilla et libero poterant liberi nasci; nam ea lege cauetur, ut si quis cum aliena ancilla quam credebat liberam esse coierit, siquidem masculi nascantur, liberi sint, si uero feminae, ad

1 siue aliter] conf. C^a || contractum] contrarium? Cⁿ, conf. C^a pag. 260 || 4 casu Bluhme, casu C || conubium Goeschen, conubion C || 5 efficit Goeschen, effecit C || 6 aliter Bluhme, alter C || matrimonio C, conf. C^a pag. 279 || 8 sed Bluhme, s̄ (i. e. sunt) C || 9 quo Goeschen, quod? Cⁿ (conf. C^a pag. 295 inf.); possis etiam ad modum § 81 scribere: quod — significat || quoquo Polenaar, quo? Cⁿ || 11 conuenienter Goeschen, queniuntur? C, conf. C^a pag. 260 uers. 14 || 12 hadriano ex hadrianos correctum C, conf. C^a pag. 300 || auctore Goeschen, auctor C, conf. C^a pag. 256 et pag. 298 || qui om. C || et peregrina Goeschen, etperetperegrina C || 13 qui om. C || 16 nascitur Goeschen, nascitur C, conf. C^a pag. 312 || 17 ne Huschke, nec C || uel lex Goeschen, uellex C || 18 legis Goeschen, lege C || 20 coit Lachmann, coit C || 21 nam Goeschen, non Cⁿ || 22 dominum Goeschen, dominu C || eo Huschke, ex C || 26 de qua lege et num de lege Romana egerit Gaius (conf. § 86), non liquet || ancilla C || 27 liberi Goeschen, hibere C || 28 acilla C || 29 masculi C.

- eum pertineant, cuius mater ancilla fuerit. sed et in hac specie diuus Vespasianus inegantia iuris motus restituit iuris gentium regulam, ut omni modo, etiamsi masculi
 86 nascantur, serui sint eius cuius et mater fuerit. Sed illa pars eiusdem legis salva est, ut ex libera et seruo alieno 5 quem sciebat seruum esse, serui nascantur. itaque apud quos talis lex non est, qui nascitur, iure gentium matris condicionem sequitur et ob id liber est.
- 87 Quibus autem casibus matris et non patris condicionem sequitur qui nascitur, isdem casibus in potestate eum pa- 10 tris, etiamsi is ciuis Romanus sit, non esse plus quam manifestum est. et ideo superius rettulimus quibusdam casibus per errorem non iusto contracto matrimonio senatum interuenire et emendare uitium matrimonii, eoque modo plerumque efficere, ut in potestatem patris filius redigatur. 15
- 88 Sed si ancilla ex ciue Romano conceperit, deinde manumissa ciuis Romana facta sit, et tunc pariat, licet ciuis Romanus sit qui nascitur, || sicut pater eius, non tamen in pag.24 potestate patris est, quia neque ex iusto coitu conceptus est neque ex ullo senatusconsulto talis coitus quasi iustus 20 constituitur.
- 89 Quod autem placuit, si ancilla ex ciue Romano conceperit, deinde manumissa pepererit, qui nascitur liberum nasci, naturali ratione fit; nam hi qui illegitime concipiuntur, statum sumunt ex eo tempore quo nascuntur; itaque 25 si ex libera nascuntur, liberi fiunt, nec interest ex quo mater eos conceperit, cum ancilla fuerit; at hi qui legitime
- 90 concipiuntur, ex conceptionis tempore statum sumunt. itaque si cui mulieri ciui Romanae praegnati aqua et igni interdictum fuerit, eoque modo peregrina facta tunc pariat, 30 complures distinguunt et putant, siquidem ex iustis nuptiis

~~~~~

§ 87 *superius*] § 67 seqq.

~~~~~

1 eum *Goeschen*, em *C* || pertineant *Goeschen*, pertineat *C* ||
 quius *C* || acilla *C* || 2 inegantia *C* || 7 nascitur *Goeschen*, nascan-
 tur *C* (*conf. u. 6*) || 8 condicione *C* || 9 condicione *C* || 15 rediga-
 tur *Goeschen*, redigantur *C* || 16 sed *Cn*, sed et *Mommsen* || 17 (*fin.*)
 eiues *C* || 18 Romanus *Goeschen*, rum? *Cn*, *conf. Cas et Ca pag. 261*
et pag. 299 med. || 19 potestatem *C* || 23 pepererit *Goeschen*, pe-
 perit *C* || 24 naturali *Goeschen*, turali *C* || 28 sumunt *Goeschen*,
 sumuntur *C* || 29 cui *Goeschen*, cua *C* || 30 pro facta possis cum
Goescheno fiat et scribere, *conf. tamen Ca*.

- conceperit, ciuem Romanum ex ea nasci, si uero uulgo con-
 91 ceperit, peregrinum ex ea nasci. Item si qua mulier ciuis
 Romana praegnas ex senatusconsulto Claudiano ancilla facta
 sit ob id quod alieno seruo inuito et denuntiante domino
 eius <coierit>, complures distinguunt et existimant, siquidem 5
 ex iustis nuptiis conceptus sit, ciuem Romanum ex ea nasci,
 si uero uulgo conceptus sit, *seruum* nasci eius cuius mater
 92 facta esset ancilla. Peregrina quoque si uulgo conceperit,
 deinde ciuis Romana <fiat> et tunc pariat, ciuem Romanum 9
 parit; si uero ex peregrino || secundum leges moresque per- pag.25
 egrinorum conceperit, ita uidetur ex senatusconsulto quod
 auctore diuo Hadriano factum est, ciuem Romanum parere,
 si et patri eius ciuitas Romana donetur.
- 93 Si peregrinus sibi liberisque suis ciuitatem Romanam
 petierit, non aliter filii in potestate eius fient, quam si im- 15
 perator eos in potestatem redegerit; quod ita demum is
 facit, si causa cognita aestimauerit hoc filiis expedire. dili-
 gentius autem exactiusque causam cognoscit de inpueribus
 absentibusque; et haec ita edicto diui Hadriani significan-
 94 tur. Item si quis cum uxore praegnate ciuitate Romana 20
 donatus sit, quamuis is qui nascitur, ut supra diximus, ciuis
 Romanus sit, tamen in potestate patris non fit; idque sub-
 scriptione diui Hadriani significatur; qua de causa qui in-
 tellegit uxorem suam esse praegnatam, dum ciuitatem sibi
 et uxori ab imperatore petit, simul ab eodem petere debet, 25
 ut eum qui natus erit in potestate sua habeat.
- 95 Alia causa est eorum, qui Latii iure cum liberis suis
 ad ciuitatem Romanam perueniunt; nam horum in potestate
 fiunt liberi. quod ius quibusdam peregrinis ciuitatibus da-
 96 tum est uel a populo Romano uel a senatu uel a Cae|sare. — 30
 ————— aut maius est Latium aut minus:

§ 94 supra] § 92.

2 nasci *Goeschen*, nascitur *Cⁿ* || 5 coierit addidit *Hollweg*; fortasse
 «coierit, plerique distinguunt» potius scribendum est, *conf.* *C^a* || 6 iustiis
C || 8 esset *C*, expectes sit uel est (sic *Goeschen*) || 19 significantur
Goeschen, significatur *C* || 21 diximus *Goeschen*, dixi *C* || ciuis *Holl-*
weg, ciues *C* || 23 diui *Goeschen*, diuis *C* || 26 suam *C* || 29 quod
Goeschen, que *Cⁿ*, *conf.* *C^a* pag. 294 inf. || 31 ante aut maius, nisi
 post spatium initio paragraphi uacuum relictum ceterum uel sed uel
 similis particula supplenda est, talia fere suppleri posse uidentur: Huius
 autem iuris duae species sunt; nam

maius est Latium, cum et hi qui decuriones leguntur et ei qui honorem aliquem aut || magistratum gerunt, ciuitatem pag.²⁶ Romanam consecuntur; minus Latium est, cum hi tantum qui magistratum uel honorem gerunt, ad ciuitatem Romanam perueniunt: idque conpluribus epistulis principum signifi-
ficatur.

- 97 | *Non solum tamen naturales liberi secundum ea quae* | dixi-
mus in potestate nostra sunt, uerum et hi quos adoptamus.
98 Adoptio autem duobus modis fit, aut populi auctoritate, aut
99 imperio magistratus, ueluti praetoris. Populi auctoritate ¹⁰
adoptamus eos qui sui iuris sunt; quae species adoptionis
dicitur adrogatio, quia et is qui adoptat rogatur, id est in-
terrogatur, an uelit eum quem adoptaturus sit, iustum sibi
filium esse; et is qui adoptatur rogatur, an id fieri patia-
tur; et populus rogatur, an id fieri iubeat. imperio magis- ¹⁵
tratus adoptamus eos qui in potestate parentum sunt, siue
primum gradum liberorum optineant, qualis est filius et
filia, siue inferiorem, qualis est nepos neptis, pronepos pro-
100 neptis. Et quidem illa adoptio, quae per populum fit, nus-
quam nisi Romae fit; at haec etiam in prouinciis apud prae- ²⁰
101 sides earum fieri solet. Item per populum feminae non
adoptantur, nam id magis placuit; apud || praetorem uero pag.²⁷
uel in prouinciis apud proconsulem legatumue etiam feminae
102 solent adoptari. Item inpuberem apud populum adoptari
aliquando prohibitum est, aliquando permissum est; ²⁵
nunc ex epistula optimi imperatoris Antonini quam scrip-
sit pontificibus, si iusta causa adoptionis esse uidebitur,
cum quibusdam condicionibus permissum est. apud prae-
torem uero et in prouinciis apud proconsulem legatumue

§ 97 = Inst. 1, 11 pr. || *diximus*] § 55 || § 98 fere = Dig. 1, 7, 2 pr.; Inst. 1, 11, 1 || § 99 fere = Dig. 1, 7, 2 pr.; usque ad 12 adrogatio et inde ab 15 imperio fere = Inst. 1, 11, 1 || § 102 ad 24 item — 28 est conf. Theophilus 1, 11, 3 (ed. Ferrini pag. 51 uers. 4—6).

4 qui] uel qui C || 7 Non — quae suppletum ex Inst. duce Goesheno || 8 et C, etiam Inst. || 10 inperio magistratus uel (uelut Hollweg) praetoris C^a, imperio magistratus Inst. (fortasse recte), magistratus imperio Dig. || 14 adoptatur Dig., adoptat C || 16 parentium C Inst., parentis Dig. || 17 filius et filia C, filius filia Dig. Inst. (recte, ut uidetur) || 22 praetorem Goeshen, p. r. C, conf. C^a pag. 288 inf. || 23 proconsulem Goeshen, proconsules C || legatumue C (sed expuncta r littera) || 26 nunc uidetur corruptum ex nam (conf. C^a pag. 279 inf. et pag. 280 uers. 12 et pag. 282 uers. 7).

403 cuiuscumque aetatis (*personas*) adoptare possumus. Illud
 utriusque adoptionis commune est, quod et hi qui generare
 404 non possunt, quales sunt spadones, adoptare possunt. feminae uero nullo modo adoptare possunt, quia ne quidem
 405 naturales liberos in potestate habent. Item si quis per 5
 populum siue apud praetorem uel apud praesidem provinciae adoptauerit, potest eundem alii in adoptionem
 406 dare. Sed et illa quaestio, an minor natu maiorem natu adoptare possit, utriusque adoptionis communis est. illud
 407 proprium est eius adoptionis quae per populum fit, quod 10
 is qui liberos in potestate habet, si se adrogandum dederit, non solum ipse potestati adrogatoris subicitur, sed etiam liberi eius in eiusdem fiunt potestate tamquam nepotes.
 408 *Nunc de his personis uideamus quae in manu nostra sunt.* pag.28
 409 quod et ipsum ius proprium ciuium Romanorum est. Sed 15
 in potestate quidem et masculi et feminae esse solent; in
 410 manum autem feminae tantum conueniunt. Olim itaque tribus modis in manum conueniebant, usu, farreo, coemptione.
 411 ptione. Usu in manum conueniebat quae anno continuo nupta perseuerabat; quia enim ueluti annua possessione 20
 usucapiebatur, in familiam uiri transibat filiaeque locum optinebat. itaque lege $\overline{\text{xxi}}$ tabularum cautum est, ut si qua nollet eo modo in manum mariti conuenire, ea quotannis trinoctio abesset atque eo modo (*usum*) cuiusque anni interrumperet. sed hoc totum ius partim legibus sublatum 25
 412 est, partim ipsa desuetudine obliteratum est. Farreo in manum conueniunt per quoddam genus sacrificii, quod Ioui

§ 103 = Dig. 1, 7, 2, 1; Inst. 1, 11, 9 || § 104 fere = Inst. 1, 11, 10 || § 107 = Dig. 1, 7, 2, 2; Inst. 1, 11, 11.

4 personas addidimus, om. C || illud Dig., illi uero C (sed et illud Inst.) || 2 quod Dig. Inst., quia Cⁿ || 4 ne quidem C, nec Inst. || 5 potestate C, potestate sua Inst. || 8 sed et Goeschen, set C || quaestio Goeschen, quaestioest Cⁿ || 9 communis Goeschen, cōmune C (conf. C Gai. II § 72) || illud C Inst., hoc uero Dig. || 10 eius C Dig., illius Inst. || 12 etiam C Inst., et Dig. || 13 tamquam Dig. Inst., anquam C || 14 Nunc—15 quod suppleuit Goeschen || 18 teribus C || 20 perseuerabat quia Huschke, perseuerabatq ex perseuerabant correctum?? Cⁿ, conf. C^a || 21 transiebat C || 22 xii duodecima C || 23 manu C || 24 usum addidit Goeschen || 27 manum Goeschen, manus C.

- Farreo fit; in quo farreus panis adhibetur, unde etiam confarreatio dicitur; conplura praeterea huius iuris ordinandi gratia cum certis et sollemnibus uerbis, praesentibus decem testibus, aguntur et fiunt. quod ius etiam nostris temporibus in usu est; nam flamines maiores, id est Dia-
 113 les Martiales Quirinales, item || reges sacrorum, nisi ex pag.29
 farreatis nati non leguntur; ac ne ipsi quidem sine con-
 113 farreatione sacerdotium habere possunt. Coemptione uero
 in manum conueniunt per mancipationem, id est per quan-
 dam imaginariam uenditionem; nam adhibitis non minus 10
 quam \bar{v} testibus ciuibus Romanis puberibus, item libripende,
 114 emit is mulierem, cuius in manum conuenit. Potest autem
 coemptionem facere mulier non solum cum marito suo, sed
 etiam cum extraneo; scilicet aut matrimonii causa facta co-
 emptio dicitur, aut fiducia; quae enim cum marito suo 15
 facit coemptionem, <ut> apud eum filiae loco sit, dicitur
 matrimonii causa fecisse coemptionem; quae uero alterius
 rei causa facit coemptionem aut cum uiro suo aut cum ex-
 traneo, ueluti tutelae euitandae causa, dicitur fiduciae causa
 115 fecisse coemptionem. quod est tale: si qua uelit quos 20
 habet tutores deponere et alium nancisci, illis auctoribus
 coemptionem facit; deinde a coemptionatore remancipata ei
 cui ipsa uelit, et ab eo uindicta || manumissa incipit eum pag.30
 habere tutorem, <a> quo manumissa est; qui tutor fiducia-
 115^a rius dicitur, sicut inferius apparebit. Olim etiam testamenti 25
 faciendi gratia fiduciaria fiebat coemptio; tunc enim non
 aliter feminae testamenti faciendi ius habebant, exceptis
 quibusdam personis, quam si coemptionem fecissent reman-

§ 113 inde ab 10 *adhibitis* — 11 *libripende* = Priscian. VI 96 (I pag. 282 ed. Hertz) || § 115 *inferius*] § 193^a.

1 *conf. Acta Philolog. Wirceburg. pag. 125* || 2 *confarreatio* dicitur *Goeschen*, *conferratio* dictur *C* || 4 quod *Goeschen*, quos *C* || 5 *flamines Goeschen*, *flamines* *C* || 6 *Quirinales Goeschen*, *quirinales* *quirinales C* || 7 *nati non] nation C* || 8 *sacerdotum C* || 9 *id est] conf. C^a, fortasse siue potius in C fuit* || 10 *minus Prisc.*, manu *C* || 11 *quam C^a, om. Prisc.* || *libripende Prisc.*, *libripenda C* || 12 *is] eum C* || *potest Goeschen*, *poste C* || 16 *coemptionem? C* || *ut addidit Goeschen* || 16 *apud — 18 coemptionem] haec uerba ad taedium usque repetita sunt in C, conf. C^a* || 21 *reponere C* || *auctoribus Hollweg, tutoribus C* || 24 *a addidit Bluhme* || 25 *inferius apparebit Bluhme, inferioribus appeauerit? C* || *olim Bluhme, olim olim C* || 27 *aliter Cⁿ?, conf. C^a pag. 256 inf.*

- cipataeque et manumissae fuissent; *sed* hanc necessitatem
 115^b coemptionis faciendae ex auctoritate diui Ha|driani senatus
 remisit. ————— | femina —————
 ————— fiduciae causa cum uiro
 suo fecerit coemptionem, nihilo minus filiae loco incipit 5
 esse; nam si omnino qualibet ex causa uxor in manu uiri
 sit, placuit eam filiae iura nancisci.
- 116 Superest ut exponamus, quae personae in mancipio
 117 sint. Omnes igitur liberorum personae siue masculini siue
 feminini sexus, quae in potestate parentis sunt, mancipari 10
 ab *hoc eodem* modo possunt, quo etiam serui mancipari pos-
 118 sunt. Idem iuris est in earum personis quae in manu sunt; |
 ————— coemptionatoribus eodem modo possunt | —
 ————— apud coemptionatorem filiae loco sit 14
 ————— nupta sit, ————— nihilo minus etiam || quae ei nupta pag. 31
 non sit nec ob id filiae loco sit, ab eo mancipari possit.
- 118^a Plerumque *<uero tum>* solum et a parentibus et a coemptio-
 natoribus mancipantur, cum uelint parentes coemptionato-
 resque *<ex>* suo iure eas personas dimittere, sicut inferius
 119 euentius apparebit. Est autem mancipatio, ut supra quo- 20
 que diximus, imaginaria quaedam uenditio; quod et ipsum
 ius proprium ciuium Romanorum est, eaque res ita agitur:
 adhibitis non minus quam quinque testibus ciuibus Roma-
 nis puberibus et praeterea alio eiusdem condicionis, qui
 libram aeneam teneat, qui appellatur libripens, is qui 25

~~~~~  
 § 118<sup>a</sup> *inferius*] conf. §§ 132, 134, 137 || § 119 = Boeth. in Top. 3,  
 28 (ed. Baiter pag. 322); inde ab 24 *qui libram* — 25 *libripens* =  
 Priscian. VI 96 (I pag. 282 ed. Hertz) || *supra*] § 113.  
 ~~~~~

3 *post* remisit Gaius haec fere uidetur dixisse: eam feminam, quae
fiduciae causa cum extraneo coemptionem fecerit, filiae loco apud eum
non fieri; sed quae fiduciae causa etc. || 7 placuit Niebuhr, placuti?
C || iura *ex iurae correctum C* || 10 femini *C* || 11 hoc eodem Goe-
 schen, eodem hoc *C* || 13—15 lacunae ducibus *ex parte incertis co-*
dicis C umbris cum Lachmanno aliisque ita e. g. expleri possunt: nam
(uel quare) feminae a coemptionatoribus eodem modo possunt
<mancipari, quo liberi a parente mancipantur; adeo> quidem, ut
quamuis ea sola apud coemptionatorem filiae loco sit, quae ei
nupta sit, tamen nihilo minus etc. || 16 non sit Lachmann, non
 est *C* || nec *ex* et *correctum C* || 17 <> addidit Goeschen || 19 *ex*
additum duce Cramero || 20 *appearebit C* || 21 diximus *C*, indica-
 uimus Boeth. || quod et Goeschen, quia et *Cⁿ*, quod Boeth. || 22 ciuium
 romanorum est *Cⁿ*, romanorum est ciuium Boeth. || 23 quam Boeth.,
 quod *C*.

- mancipio accipit, *aes* tenens ita dicit HUNC EGO HOMINEM EX
 IURE QVIRITUM MEVM ESSE AIO ISQVE MIHI EMPTVS ESTO HOC AERE
 AENEAQVE LIBRA; deinde *aere* percutit libram idque *aes* dat
 120 ei a quo mancipio accipit quasi pretii loco. Eo modo et
 seruiles et liberae personae mancipantur; animalia quoque 5
 quae mancipi sunt, quo in numero habentur boues, equi,
 muli, asini; item praedia tam urbana quam rustica quae
 et ipsa mancipi sunt, qualia sunt Italica, eodem modo
 121 solent mancipari. In eo solo praediorum mancipatio a ce-
 terorum mancipatione differt, quod personae seruiles et libe- 10
 rae, item animalia quae mancipi sunt, nisi in praesentia
 sint, mancipari non possunt; adeo quidem, || ut eum (*qui*) pag. 32
 mancipio accipit, adprehendere id ipsum quod ei mancipio
 datur, necesse sit; unde etiam mancipatio dicitur, quia
 manu res capitur; praedia uero absentia solent mancipari. 15
 122 Ideo autem *aes* et libra adhibetur, quia olim aereis tantum
 nummis utebantur, et erant asses, dupundii, semisses, qua-
 drantes, nec ullus aureus uel argenteus nummus in usu erat,
 sicut ex lege XII tabularum intellegere possumus; eorum-
 que nummorum uis et potestas non | in numero erat sed 20
 in pondere ————— as|ses librales erant, et du-
 pundii —————|; unde etiam dupundius dictus
 est quasi duo pondo, quod nomen adhuc in usu retinetur.
 semisses quoque et quadrantes pro rata scilicet portione ad
 pon|dus examinati erant. ————— qui dabat olim | pe- 25
 cuniam, non numerabat eam, sed appendebat; unde serui
 quibus permittitur administratio pe|cuniae, dispensatores
 123 appellati sunt et —————|—————

§ 121 ad 12 eum — 15 capitur conf. Isidor. orig. 5, 25, 31 || § 122
 ad 25 qui — 28 sunt conf. Isidor. orig. 10, 67.

1 mancipio C, mancipium Boeth. || *aes* Boeth., rem C, conf. uers. 12 sq. ||
 2 iure Boeth. iust. C, conf. Ca pag. 273 || isque Boeth. iisque C || esto C,
 est Boeth. || *aere* Boeth., aer C || 4 mancipio C, mancipium Boeth. ||
 7 muli C || quam Goeschen, que Cⁿ || 8 qualia Goeschen,
 quali C || 9 praediorum Goeschen, praeditorum C || 10 seruiles
 ex seruiles correctum C¹ || 12 qui Isidorus, om. C || 13 accipit Isi-
 dorus, accepit C || comprehendere Isidorus || ei Isidorus, et in uel
 ei in C || 14 datur Isidorus? Goeschen, dat C || 16 tantum Goe-
 schen, tantumtum C, conf. Ca pag. 308 || 21—22 Gaius talia fere
 expressisse uidetur: sed in pondere posita; nam et as|ses librales
 erant et dupundii bilibres || 22—23 conf. Ca || 23 adhuc Goeschen,
 adhuc C || 25 ante qui dabat supplendum uidetur: quam ob rem
 uel simile aliquid || 28 enuntiatum, quod ad appellati sunt pertinere
 supra significatum est, utrum paulo latius etiam (et adhuc . . .)
 patuerit necne, non liquet. Deinde apparet explicatum esse a Gaio,

coemptio|
—a quidem quae coem|ptionem fac—
—seruilem condici|onem a—

—|—mancipati mancipataeue seruorum loco
constituuntur, adeo quidem, ut ab eo cuius in mancipio || 5
sunt, neque hereditatem neque legata aliter capere possint, pag.33
quam <si> simul eodem testamento liberi esse iubeantur,
sicut iuris est in persona seruorum. sed differentiae ratio
manifesta est, cum a parentibus et a coemptionatoribus
isdem uerbis mancipio accipiantur, quibus serui; quod non 10
similiter fit in coemptione.

124 Videamus nunc, quomodo hi qui alieno iuri subiecti
sunt, eo iure liberentur.

125 Ac prius de his dispiciamus qui in potestate sunt.

126 Et quidem serui quemadmodum potestate liberentur, ex his 15
intellegere possumus quae de seruis manumittendis superius

127 exposuimus. Hi uero qui in potestate parentis sunt, mortuo
eo sui iuris fiunt. sed hoc distinctionem recipit; nam mor-
tuo patre sane omni modo filii filiaeue sui iuris efficiuntur;
mortuo uero auo non omni modo nepotes neptesue sui iuris 20
fiunt, sed ita, si post mortem aui in patris sui potestatem re-
casuri non sunt. itaque si moriente auo pater eorum et ui-
uat et in potestate patris <sui> fuerit, tunc post obitum aui
in patris sui potestate fiunt; si uero is, quo tempore auus
moritur, aut iam mortuus est aut exiit de potestate <patris, 25
tunc hi, quia in potestatem> eius cadere non possunt, sui iuris

§ 124 = Inst. 1, 12 pr. || § 126 = Inst. 1, 12 pr. || superius] inter
§ 24 et § 22? (conf. ad pag. 6 uers. 28) || § 127 = Inst. 1, 12 pr.

quibus rebus differat condicio feminae quae in manu sit, ab eorum
condicione qui in mancipio sint.

2—4 ita fere supplendo sensum Gaianum restituas: ea quidem quae
coem|ptionem facit, non deducitur in seruilem condici|onem; a
parentibus autem et a coemptionatori|bus mancipati mancipataeue
etc. || 4 mancipati Bluhme, mancipari C || 6 hereditatem Goeschen, here-
ditates C || possint Goeschen, possunt C || 7 si addidit Goeschen. || 9 mani-
festa est Goeschen, manifeste C || 10 accipiuntur Goeschen, accipiunt
C || 12 quomodo C, quibus modis Inst. || 13 liuerentur C, liberantur
Inst. || 15 seqq. supplementa paragraphorum 126 et 127 ex Institutio-
nibus deprompsit Goeschen || 15 liberent(ur) Cⁿ, liberantur Inst. || 17 ex-
posuimus C || 20 (nep|te)sue C, neptesque Inst. || 21 patris sui po-
testatem C, potestatem patris sui Inst. || 22 uiuat Goeschen, uiuit
Inst. || 23 sui Inst., om. C || fuerit Goeschen, fuerint C, est Inst. ||
24 (patris) sui potestate C, potestate patris sui Inst. || 25 mortus
uidetur fere in C fuisse || 25—26 <> addidit Goeschen ex Inst.

- 128 fiunt. Cum || autem is cui ob aliquod malificium ex lege pag.34
Cornelia aqua et igni interdicatur, ciuitatem Romanam
amittat, sequitur ut, quia eo modo ex numero ciuium Ro-
manorum tollitur, proinde ac mortuo eo desinant liberi in
potestate eius esse; nec enim ratio patitur, ut peregrinae 5
condicionis homo ciuem Romanum in potestate habeat. pari
ratione et si ei qui in potestate parentis sit, aqua et igni
interdictum fuerit, desinit in potestate parentis esse, quia
aeque ratio non patitur, ut peregrinae condicionis homo in
129 potestate sit ciuis Romani parentis. Quodsi ab hostibus 10
captus fuerit parens, quamuis seruus hostium fiat, tamen
pendet ius liberorum propter ius postlimini, quo hi qui ab
hostibus capti sunt, si reuersi fuerint, omnia pristina iura
recipiunt; itaque reuersus habebit liberos in potestate. si
uero illic mortuus sit, erunt quidem liberi sui iuris; sed 15
utrum ex hoc tempore quo mortuus est apud hostes parens,
an ex illo quo ab hostibus captus est, dubitari potest. ipse
quoque filius neposue si ab hostibus captus fuerit, simili-
ter dicemus propter ius postlimini potestatem quoque pa-
130 rentis in suspensio esse. Praeterea exeunt liberi uirilis 20
sexus de parentis potestate, si flamines Diales inauguren-
131 tur, et || feminini sexus, si uirgines Vestales capiantur. Olim pag.35
quoque, quo tempore populus Romanus in Latinas regiones
colonias deducebat, qui iussu parentis in coloniam Latinam
nomen dedissent, desinebant in potestate parentis esse, 25
quia efficerentur alterius ciuitatis ciues.

§ 128 usque ad 5 *esse* et inde ab 6 *pari* — 8 *esse* fere = Inst. 1,
12, 1 || § 129 usque ad 14 *potestate* et inde ab 17 *ipse* =
Inst. 1, 12, 5.

1 uerba ex lege Cornelia ex glossemate irrepsisse conicit Krueger ||
2 romanam amittat Cⁿ, amittit Inst. || 3 quia Institutionum aliquot
libri, qui C et alii libri Inst. || 4 tollitur Inst., tollit C || proinde ac C,
perinde acsi Inst. || 5 potestate Inst., poteste C || 5—6 peregrinae
homo condicionis addito asterisco C, conf. C^a pag. 312 || 10 quodsi
Cⁿ, si Inst. || 11 seruus Inst., seruo C, conf. C^a pag. 302 inf. || 12 quo
Polenaar, quod Cⁿ, quia Inst. || 14 itaque C, idcirco Inst. || reuersus
Inst., reuersis C || habebit liberos C, et liberos habebit Inst. || 17 quo
Goeschen, quod C || 19 dicemus C, dicimus Inst. || potestatem quo-
que C, ius quoque potestatis Inst. || 22 uirgines Goeschen, uirgine
C || 23 uerba in Latinas regiones ex glossemate irrepsisse censet
Mommsen || 24—25 conf. C^a || 24 qui iussu Goeschen, quiusu C.

132 *Praeterea* emancipatione desinunt liberi in potestate parentum esse. sed filius quidem tribus mancipationibus, ceteri uero liberi siue masculini sexus siue feminini una mancipatione exeunt de parentum potestate; lex enim xii tabularum tantum in persona filii de tribus mancipationibus 5 loquitur his uerbis SI PATER FILIUM <TER> VENVM DVIT, A PATRE FILIVS LIBER ESTO. *eaque* res ita agitur: mancipat pater filium alicui; is eum uindicta manumittit; eo facto reuertitur in potestatem patris; is eum iterum mancipat uel eidem uel alii (sed in usu est eidem mancipari) isque eum postea si- 10 militer uindicta manumittit; eo facto rursus in potestatem patris reuertitur; tertio pater eum mancipat uel eidem uel alii (sed hoc in usu est, ut eidem mancipetur), *eaque* mancipatione desinit in potestate patris esse, etiamsi nondum 14 manumissus sit sed adhuc in causa mancipii. || si ————— pag.36

132^a ————— missi ————— | (3 uersus in C legi
nequeunt)
————— patrono in bonis liberti | ———
————— (3 uersus in C legi nequeunt) ——— | 20
————— feminae una | manci-

§ 132 usque ad 2 esse = Inst. 1, 12, 6; ad uerba 7 mancipat — 14 esse conf. Theophilus 1, 12, 6.

1 praeterea suppleuit Lachmann ex Inst. || emancipatione C, emancipatione quoque Inst. || potestate Inst., potestatem C || 2 parentum Inst., parentem C || 4 exeun C || parentium C || 6—7 conf. Cas || 6 ter Vlpianus 10, 1, om. C || uenum du(it) a patre filius C?, uenundauit filius a patre codex Vaticanus Vlpiani l. l. || 11—14 conf. Cas || 12 reuertitur] fueri reuertitur C ex glossemate || 13 eidem Goeschen, eide C || 13. 14 suppleuit Hollweg ad codicis C ductus || 15—pag. 32 uers. 2 conf. Cas || 15 seqq. post ea, quae in fine codicis C paginae 35 leguntur, Gaius primum dixerit oportet: filium ab eo manumissum, apud quem in tertia mancipatione est, sui iuris fieri, quomodo etiam apud Theophilum 1, 12, 6 legitur. Deinde de iis egisse Gaium iam Goeschen coniecit, quae in Epit. 1, 6 § 3 med. hoc modo leguntur: Tamen cum tertio mancipatus fuerit filius a patre naturali fiduciario patri, hoc agere debet naturalis pater, ut ei a fiduciario patre remancipetur et a naturali patre manumittatur, ut si filius ille mortuus fuerit, ei in hereditate naturalis pater, non fiduciarius, succedat. cui rei conuenit quod in pag. 31, 19 dictum uidetur fuisse, ei, qui liberum caput e causa mancipii manumittit, eadem iura in eius bonis competere, quae patrono in bonis liberti competunt || 21 fin. suppleri poterat ex Epit. l. l., ubi comprehensis cum seminarum mentione nepotibus masculis [de quibus sine dubio etiam Gaius egerat] haec leguntur: Feminae uel nepotes

patione exeunt de patris potestate —————
 ————— manumissae fuerint s —————
 —————

133 ————— *Admonendi autem sumus liberum* 5
esse arbitrium ei qui filium et ex eo nepotem in potestate habe-
bit, filium quidem de potestate dimittere, nepotem uero in po-
testate retinere; uel ex diuerso filium quidem in potestate reti-
nere, nepotem uero manumittere, uel omnes sui iuris efficere.
eadem et de pronepote dicta esse intellegemus. ————— 10

134 —————

|| et duae intercedentes manumissiones proinde fiunt, ac fieri pag.37
 solent, cum ita eum pater de potestate dimittit, ut sui iuris
 efficiatur. deinde aut patri remancipatur, et ab eo is qui 45
 adoptat, uindicat apud praetorem filium suum esse, et illo
 contra non uindicante <a> praetore uindicanti filius addici-
 tur; aut non remancipatur patri, sed ab eo uindicat is qui
 adoptat, apud quem in tertia mancipatione est; sed sane

~~~~~  
 § 133 = Dig. 4, 7, 28; Inst. 4, 12, 7.  
 ~~~~~

masculi ex filio una emancipatione de patris uel aui exeunt potestate
 et sui iuris efficiuntur. Et hi ipsi quamlibet una mancipatione de
 patris uel aui potestate exeant, nisi a patre fiduciario remancipati
 fuerint et a naturali patre manumissi, succedere eis naturalis pater
 non potest, nisi fiduciarius, a quo manumissi sunt, hereditatem re-
 pudiauerit aut decesserit uel similia addit Krueger). Nam si reman-
 cipatum eum sibi naturalis pater uel auus manumiserit, ipse ei in
 hereditate succedit.

1—2 (post potestate) forma Gaiana e. g. haec fuisse potest: et si
 ex ea mancipatione **manumissae fuerint**, sui iuris efficiuntur. || 5—
 10 (Admonendi — intellegemus), quorum uerborum nec uola nec uesti-
 gium in codicis C pagina 36 dispici potest (conf. Ca^a), ex Dig. (ubi »Gaius
 lib. I Inst.« laudatur) et Inst. in posteriore huius paginae parte inserenda
 esse intellexit Goeschen || 5—6 Admonendi autem sumus liberum esse
 arbitrium Inst., Liberum arbitrium est Dig. || 6 nepotem Dig., nepo-
 tem uel neptem Inst. || 7 de potestate Inst., potestate Dig. || uero Dig.,
 uero uel neptem Inst. || 8 uel Dig., et Inst. || 9 uero Dig., uero uel
 neptem Inst. || 9 uel—10 intellegemus Dig., eadem et de pronepote
 uel pronepte dicta esse intellegantur, uel omnes sui iuris efficere
 Inst. || 13 ante et duae praecessisse tale quid: Praeterea parentes li-
 beris in adoptionem datis in potestate eos habere desinunt. et in
 filio quidem, si in adoptionem datur, tres mancipationes censuit Goe-
 schen || 14 ut Goeschen, aut C || 15 efficiatur Goeschen, efficiantur C,
 conf. Ca^a || 16 apud Goeschen, aaput C || 17 uindicante a Goeschen,
 uincante C.

commodius est patri remancipari. In ceteris uero libero-
rum personis seu masculini seu feminini sexus una sci-
licet mancipatio sufficit, et aut remancipantur parenti aut
135 prouinciæ solent fieri. Qui ex filio semel iterumue manci- 5
pato conceptus est, licet post tertiam mancipationem patris
sui nascatur, tamen in aui potestate est, et ideo ab eo et
emancipari et in adoptionem dari potest. At is, qui ex eo
filio conceptus est qui in tertia mancipatione est, non nasci-
tur in aui potestate. sed eum Labeo quidem existimat in 10
eiusdem mancipio esse cuius et pater sit; utimur autem
hoc iure, ut quamdiu pater eius in mancipio sit, pendeat
ius eius; et siquidem pater eius ex mancipatione manu-
missus erit, cadat in eius potestatem; si uero is dum in 14
135^a mancipio sit, decesserit, sui iuris fiat. | Eadem scilicet — pag.38

— nam | ut supra diximus, quod in
filio faciunt tres mancipationes, hoc facit una mancipatio
136 in nepote. — | ————— 20

— | ————— Maxi-
mi et | Tuberonis cautum est, ut haec quod ad sacra
tantum uideatur in manu esse, quod uero ad ceteras cau-
sas proinde habeatur, atque si in manum non conuenisset. |
————— | ————— 25

— potestate parentis liberantur; nec in|terest an in uiri
sui manu sint an extranei, quamuis hae solae loco filiarum

§ 135^a supra] §§ 132. 134.

3 remancipantur Goeschen, remancipatur C (uix recte) || 4 re-
mancipantur Scheurl, remancipatur C (uix recte) || 8 emancipari
Huschke, mancipari C || 10 in Goeschen, ion C || 14 cadat Boecking,
cadit C || eius Goeschen, eus C || 15—17 talia fere sententiarum nexus
flagitare uidetur, quibus similia iam Huschke proposuit: Eadem scilicet
dicemus de eo qui ex nepote semel mancipato necdum manumisso
conceptus fuerit. nam ut supra etc.; conf. C^a || 19—21 haec fere ad
sensus, non ad ductus suppleri posse censet Krueger: Praeterea mulieres
quae in manum conueniunt, in patris potestate esse desinunt. sed in
confarreatis nuptiis de flaminica Diali (de hac cogitauit iam Goeschen)
senatusconsulto ex relatione Maximi etc. || 25 (post conuenisset) haec
sententia expressa aliquo modo fuit: Coemptione autem facta mulieres
omni modo potestate etc. (spatium in C paulo plura extitisse docet) ||
26 uiri Goeschen, uiriri C || 27 sint Goeschen, sit C.

137 habeantur, quae in uiri manu sunt. _____

- _____ | —mancipatione desinunt in manu esse,
et si ex ea mancipatione manumissae fuerint, sui iuris 5
137^a efficiuntur. _____ quae _____
_____ cogere coemptionato-
rem potest, ut se remancipet, cui ipsa uelit _____
nihil magis potest cogere, || quam et filia patrem. sed pag.39
filia quidem nullo modo patrem potest cogere, etiamsi 10
adoptiua sit; haec autem <uirum> repudio misso proinde
compellere potest, atque si ei numquam nupta fuisset.
138 Ii qui in causa Mancipii sunt, quia seruorum loco
habentur, uindicta, censu, testamento manumissi sui iuris
139 fiunt. Nec tamen in hoc casu lex Aelia Sentia locum habet. 15
itaque nihil requirimus, cuius aetatis sit is qui manumittit
et qui manumittitur; ac ne illud quidem, an patronum cre-
ditoremue manumissor habeat. ac ne numerus quidem lege
140 Fufia Caninia finitus in his personis locum habet. Quin
etiam inuito quoque eo cuius in Mancipio sunt, censu liber- 20
tatem consequi possunt, excepto eo quem pater ea lege
Mancipio dedit, ut sibi remancipetur; nam quodammodo
tunc pater potestatem propriam reservare sibi uidetur
eo ipso, quod Mancipio recipit. ac ne is quidem dici- 25
tur inuito eo cuius in Mancipio est, censu libertatem
consequi, quem pater ex noxali causa [Mancipio dedit], ueluti
quod furti eius nomine damnatus est, [et eum] Mancipio
141 actori dedit; nam hunc actor pro pecunia habet. In summa
admonendi sumus aduersus eos quos in Mancipio habemus,

1 habeantur Goeschen, habeatur C || 4—4 eorum, quae post sunt
exabant, duce ex parte Huschkio hanc fere sententiam fuisse opinatur
Krueger: In manu autem esse mulieres desinunt isdem modis, quibus
filiae familias potestate patris liberantur; sicut igitur filiae familias
una mancipatione de potestate patris exeunt, ita eae quae in manu
sunt, una mancipatione desinunt in manu esse etc. || 5 manu-
missae Huschke, manumissa Cⁿ, conf. C^a pag. 279 uers. 10 || 6—9 hanc
fere sententiam expressisse uidetur Gaius: Inter eam uero quae cum
extraneo, et eam quae cum uiro suo coemptionem fecerit, hoc inter-
est, quod illa quidem cogere coemptionatorem potest, ut se reman-
cipet, cui ipsa uelit, haec autem uirum suum nihil magis etc. ||
9 nihil Goeschen, nihil C || 10 cogere Goeschen, cogere C || 11 uirum
ante proinde addidit Goeschen || 14 conf. C^a || manumisi C || 18 lege
Fufia Caninia Mommsen, legis fuf. can. C || 24 quod Goeschen, quo C ||
26 et 27 uerba uncis inclusa expulit Mommsen.

nihil nobis || contumeliose facere licere; alioquin iniuriarum pag.40
tenebimur. ac ne diu quidem in eo iure detinentur ho-
mines, sed plerumque hoc fit dicis gratia uno momento,
nisi scilicet ex noxali causa mancipientur.

142 Transeamus nunc ad aliam diuisionem. nam ex his per- 5
sonis quae neque in potestate neque in manu neque in man-
cipio sunt, quaedam uel in tutela sunt uel in curatione,
quaedam neutro iure tenentur. uideamus igitur, quae in
tutela, quae in curatione sint; ita enim intellegemus cete-
143 ras personas quae neutro iure tenentur. Ac prius dispi- 10
ciamus de his quae in tutela sunt.

144 Permissum est itaque parentibus, liberis quos in pote-
state sua habent testamento tutores dare: masculini quidem
sexus inpueribus, *(feminini autem sexus cuiuscumque aeta-
tis sint, et tum quo)*que cum nuptae sint. ueteres enim uo- 15
luerunt feminas, etiamsi perfectae aetatis sint, propter animi
145 leuitatem in tutela esse. Itaque si quis filio filiaeque testa-
mento tutorem dederit, et ambo ad pubertatem peruene-
rint, filius quidem desinit habere tutorem, filia uero nihilo
minus in tutela permanet; tantum enim ex lege Iulia et 20
Papiae Poppaeae iure liberorum tutela liberantur feminae. lo-
quimur autem || exceptis uirginibus Vestalibus, quas etiam pag.41
ueteres in honorem sacerdotii liberas esse uoluerunt, ita-
146 que etiam lege xii tabularum cautum est. Nepotibus autem
neptibusque ita demum possumus testamento tutores dare, si 25
post mortem nostram in patris sui potestatem [iure] recasuri
non sint. itaque si filius meus mortis meae tempore in
potestate mea sit, nepotes ex eo non poterunt ex testamento

§ 142 = Inst. 1, 13 pr. || § 143 = Inst. 1, 13 pr. || § 144 usque
ad 13 dare fere = Inst. 1, 13, 3 || § 145 uers. 15 ueteres — 17 esse conf.
Isidor. orig. 9, 7, 30 || § 146 = Inst. 1, 13, 3.

1 alioquin *Goeschen*, aliquoquin *C* || iniuriarum] iniuriarumc (*i. e.*
causa? *C* || 3 gratia uno momento *Goeschen*, gratiam uno momento *C* ||
4 scilicet *C* || mancipientur *Goeschen*, mancipientur *C* || 8—9 quae
in tutela quae in curatione sint *C*, de his quae in tutela uel in curatione
sunt *Inst.* || 9 intellegemus *Inst.*, intellegimus *C* || ceteras *Inst.*, de ceteris
C || 13 sua *C*, om. *Inst.* || testamento tutores *Inst.*, testamentores *C* ||
14—15 *(ut sententia suppleretur, e. g. additum est* || 18 pubertate *C* || 19 ha-
bere *Goeschen*, haberet *C* || 21 Poppaea *Goeschen*, popeia *C* || 23 honorem
Goeschen, honores *C* || 24 lege *Goeschen*, legi *C* || autem *C*, tamen *Inst.* ||
25 testamento *Inst.*, testes *C* || 26 iure *C*, om. *Inst.* || recasuri non sint *C*^a,
non sint recasuri *Inst.* || 28 ex eo *Inst.*, quos ex eo *C*, quos ex eo
(habeo) *Goeschen* || poterunt *Inst.*, potesint *C* || ex testamento *C*,
testamento *Inst.*

- meo habere tutorem, quamvis in potestate mea fuerint;
 scilicet quia mortuo me in patris sui potestate futuri
 1447 sunt. Cum tamen in conpluribus aliis causis postumi pro
 iam natis habeantur, et in hac causa placuit non minus
 postumis quam iam natis testamento tutores dari posse, si ⁵
 modo in ea causa sint, ut si uiuis nobis nascantur, in po-
 testate nostra fiant. hos *<enim>* etiam heredes instituere
 possumus, cum extraneos postumos heredes instituere
 1448 permissum non sit. *<Vxori>* quae in manu est proinde ac
 filiae, item nurui quae in filii manu est proinde ac ¹⁰
 1449 nepti tutor dari potest. Rectissime autem tutor sic dari
 potest L. TITIVM LIBERIS MEIS TVTOREM DO. sed et si ita scrip-
 tum sit LIBERIS MEIS uel VXORI MEAE TITIVS TVTOR ESTO, recte
 1450 datus intellegitur. In persona tamen || uxoris quae in manu ^{pag. 42}
 est, recepta est etiam tutoris optio, id est ut liceat ei per- ¹⁵
 mittere quem uelit ipsa tutorem sibi optare, hoc modo TI-
 TIAE VXORI MEAE TVTORIS OPTIONEM DO. quo casu licet uxori
<tutorem optare> uel in omnes res uel in unam forte aut
 1451.2 duas. Ceterum aut plena optio datur aut angusta. plena
 ita dari solet, ut proxime supra diximus. angusta ita dari ²⁰
 solet TITIAE VXORI MEAE TVTORIS OPTIONEM DVMTAXAT SEMEL DO,
 1453 aut DVMTAXAT BIS DO. Quae optiones plurimum inter se dif-
 ferunt. nam quae plenam optionem habet, potest semel et
 bis et ter et saepius tutorem optare; quae uero angustam
 habet optionem, si dumtaxat semel data est optio, amplius ²⁵
 quam semel optare non potest; si *dumtaxat* bis, amplius
 1454 quam bis optandi facultatem non habet. Vocantur autem

§ 147 usque ad 7 *fiant* = Inst. 1, 13, 4.

1 habere tutorem C, tutorem habere Inst. || 2 potestate futuri C, potestatem recasuri Inst. || 3 sunt Inst., sint C || tamen C, autem Inst. (paulo tolerabilius, conf. ad pag. 35, 24) || 4 habeantur C, habentur Inst. || 6 nascantur Goeschen, nascuntur C, nascerentur, sui et Inst. || 7 fiant C, fierent Inst. || enim addidit Huschke, om. C || 9 sit Goeschen, sint C || uxori addidit Savigny || ac Goeschen, ac si C || 10 filii Goeschen, filia C || 11 nepti C || 12 do Goeschen, dolic-tut do C (conf. Ca pag. 275 uers. 28) || 13 MEIS Goeschen, meois C || 15 recepta Goeschen, recepta C || 16 ipsêa (sic) C || titiae ex tutiae correctum C || 18 { } addidit Lachmann || 20 proxime Hollweg, proximumae C || 21 TVTORIS OPTIONEM DVMTAXAT Huschke, dumtaxat tutoris optionem C || 22 differunt Goeschen, differant C || 24 bis ex uis correctum C¹ || angustam Goeschen, angus C || 26 potest Goeschen, poteñ C || dumtaxat] tatum C, tantum Goeschen || 27 habet Goeschen, habetis C.

hi qui nominatim testamento tutores dantur, datiui; qui ex optione sumuntur, optiui.

- 155 Quibus testamento quidem tutor datus non sit, iis ex
lege \bar{xii} *<tabularum>* agnati sunt tutores, qui uocantur legi-
156 timi. Sunt autem agnati per uirilis sexus personas co- 5
gnatione iuncti, quasi a patre cognati, ueluti frater eodem
patre natus, fratris filius neposue ex eo, item patruus et
patrui || filius et nepos ex eo. at hi qui per feminini sexus pag.43
personas cognatione coniunguntur, non sunt agnati, sed
alias naturali iure cognati. itaque inter auunculum et so- 10
roris filium non agnatio est, sed cognatio. item amitae,
materterae filius non est mihi agnatus, sed cognatus, et in-
uicem scilicet ego illi eodem iure coniungor, quia qui nas-
157 cuntur patris, non matris familiam secuntur. Et olim 15
quidem, quantum ad legem \bar{xii} tabularum attinet, etiam 15
feminae agnatos habebant tutores. sed postea lex Claudia
lata est, quae quod ad feminas attinet, *<agnatorum>* tutelas
sustulit; itaque masculus quidem impubes fratrem puberem
aut patruum habet tutorem, femina uero talem habere tu-
158 torem non potest. Sed agnationis quidem ius capitis de- 20
minutione perimitur, cognationis uero ius eo modo non
commutatur, quia ciuilis ratio ciuilia quidem iura corrum-
159 pere potest, naturalia uero non potest. Est autem capitis
deminutio prioris status permutatio. eaque tribus modis
accidit: nam aut maxima est capitis *deminutio*, aut minor, 25

§ 155 fere = Inst. 1, 15 pr. || § 156 usque ad 8 *ex eo* = Dig. 26, 4, 7; usque ad 10 *itaque* et inde ab 11 *amitae* fere = Inst. 1, 15, 1 || § 158 fere = Inst. 1, 15, 3 || § 159 = Inst. 1, 16 pr.

1 testamento *Goeschen*, testament *C* || 4 \bar{xii} . *C*, duodecim tabularum *Inst.* || 5 per uirilis sexus personas cognatione iuncti *C*, per uirilis sexus cognationem iuncti *Inst.*, qui per uirilis sexus personas cognatione iuncti sunt *Dig.* || 8 et nepos *C*, neposue *Dig.* *Inst.* || hi qui *C*, qui *Inst.* || 9 coniunguntur *C*, iunguntur *Inst.* || 12 materterae *C*; tuae *Inst.*, quae meae pro materterae uocabulo (*ex glossemate nato?*) scribendum esse suadent || 13 scilicet *Inst.*, scilicetsic *C* || ego *Goeschen*, eo *C* || 14 et *Mommsen*, sed *C* || 17 quod *Goeschen*, que *C*ⁿ || agnatorum addidit *Goeschen* || 22 ratio *Inst.*, ratione *C* (*conf. C*^a) || quidem *Inst.*, quedam *C* || 23 non potest *C*, non utique *Inst.* || 24 status *Inst.* et *Gaius in Dig.* 4, 5, 1 et *Boeth. ad Top.* 4, 18 (*pag. 502 ed. Baiter*), capitis *C* || permutatio *C*, commutatio *Inst.* || 25 diminutio *Goeschen*, dimidia *C*.

160 quam quidam mediam uocant, aut minima. Maxima est capitis deminutio, cum aliquis simul et ciuitatem et libertatem amittit; quae accedit incensis, qui ex forma censuali pag.44 uenire iubentur; quod ius p ————— |

ex lege ————— | 5

qui contra eam legem in urbe Roma domicilium habuerint; item feminae, quae ex senatusconsulto Claudiano ancillae fiunt eorum dominorum, quibus inuitis et denun-

161 tiantibus cum seruis eorum coierint. Minor siue media est capitis deminutio, cum ciuitas amittitur, libertas retine- 10 tur; quod accedit ei cui aqua et igni interdictum fuerit.

162 Minima est capitis deminutio, cum et ciuitas et libertas retinetur, sed status hominis commutatur; quod accedit in his qui adoptantur, item in his quae coemptionem faciunt, et in his qui mancipio dantur quique ex mancipatione manu- 15 mittuntur; adeo quidem, ut quotiens quisque mancipetur

163 aut manumittatur, totiens capite deminuatur. Nec solum maioribus <capitis> deminutionibus ius agnationis corrumpitur, sed etiam minima; et ideo si ex duobus liberis alterum pater emancipauerit, post obitum eius neuter alteri 20

164 agnationis iure tutor esse poterit. Cum autem ad agnatos tutela pertineat, non simul ad omnes pertinet, sed ad eos tantum qui proximo gradu sunt.

~~~~~  
§ 160 usque ad 3 amittit = Inst. 1, 16, 1 || § 164 = Inst. 1, 16, 2 ||  
§ 162 usque ad 14 qui = Inst. 1, 16, 3 || § 164 = Inst. 1, 16, 7.  
~~~~~

4 ueniri C || post ius quid dictum fuerit, nescimus; sane uix apte huc trahi uidetur sanctio legis Aeliae Sentiae de iis qui peregrinorum dediticiorum numero sint proposita (§ 27): nam hoc loco non de iis agitur, qui in urbe Roma uel intra centesimum miliarium contra eam legem commorentur, sed de iis qui domicilio ibi collocato legem uiolauerint; nec uero consilio legis Aeliae Sentiae consentaneum uidetur eos solos poenae subici, qui in urbe Roma uel intra centesimum miliarium domicilium collocauerint. Mommsen, cum morandi uocabulum, ut degendi et consistendi, ad domicilium pertinere possit (conf. Dig. 50, 16, 239, 2), supplet: quod ius proprie hodie in usu non est; sed libertatem poenae causa hodie amittunt ex lege Aelia Sentia qui dediticiorum numero sunt, si qui contra eam legem in urbe Roma domicilium habuerint || 8 denuntiantibus] denuntiantibus dominis C (ex glossemate) || 10 deminutio Inst., dimidia C || ciuitas amittitur libertas C, ciuitas quidem amittitur libertas uero Inst. || retinetur Inst., retineretur C || 12—13 retinetur Inst., retineretur C || 15 qui Goeschen, qua C || 17 diminuatur Goeschen, diminuatur C || 18 maioribus Goeschen, maiore C || capitis addidit Huschke, om. C || agnationis Goeschen, agnitionis C.

164 ^a	(4 uersus in C legi nequeunt)	pag.45
	urbe	
	(2 uersus in C legi nequeunt)	
	in urbe Roma	
	itaque ut seru — est	5
	sunt	
	(2 uersus in C legi nequeunt)	
	esse	
	simile	10

165 Ex eadem lege $\bar{x}\bar{n}$ tabularum libertarum et inpuberum libertorum tutela ad patronos liberosque eorum pertinet. quae et ipsa tutela legitima uocatur, non quia nominatim ea 15 lege de hac tutela cauetur, sed quia proinde accepta est per interpretationem, atque si uerbis legis introducta esset. eo enim ipso, quod hereditates libertorum libertarumque, si || intestati decessissent, iusserat lex ad patronos liberosue 20 eorum pertinere, crediderunt ueteres uoluisse legem etiam tutelae ad eos pertinere, quia et agnatos quos ad hereditatem uocauit, eosdem et tutores esse iusserat.

166 Exemplo patronorum receptae (sunt et aliae tutelae, quae et ipsae legitimae uocantur. nam si quis filium nepotemue ex filio et deinceps inpuberes, aut filiam neptemue ex filio et deinceps tam puberes quam inpuberes alteri ea lege mancipio dederit, ut sibi remanciparentur, remancipatosque manumiserit, legitimus 25

§ 165 = Inst. 1, 17 || § 166 usque ad 25 inpuberes et inde ab 27 legitimus — 40, 1 erit fere = Inst. 1, 18.

1 uerisimiliter coniecit Hollweg Gaium de legitima gentilium tutela egisse atque hunc locum eum esse, ad quem lector a Gaio 3, 17 remittitur; quid deinceps secutum sit, nescitur || 13—14 liberarum et inpuberum libertorum C, libertorum et libertarum Inst. || 15 tutela legitima C, legitima tutela Inst. || 15—18 supplementa prae-buerunt Inst. || 16 proinde C, perinde Inst. || 17 introducta Inst., accepta C || 19 intestati Inst., inintestati C || 21 quia C, cum Inst. || 22 uocauit C, uocat Inst. || iusserat C, iussit Inst. || 23 receptae Lachmann, rectae C || 23—40, 1 () hoc fere supplementum et Inst. 1, 18 et res ipsa flagitant; parentis enim manumissoris tutela fiduciariis non solet adnumerari. uerba ipsa partim ad Inst. partim ad Gai 1, 172 composita sunt.

- 166^a *eorum tutor erit.*) [DE FIDUCIARIA TUTELA.] Sunt et aliae tutelae, quae fiduciariae uocantur, id est quae ideo nobis competunt, quia liberum caput mancipatum nobis uel a
- 167 parente uel a coemptionatore manumiserimus. Sed Latinarum et Latinorum inpuerum tutela non omni modo ad manumissores eorum pertinet, sed ad eos quorum ante manumissionem *(ex iure Quiritium fuerunt; unde si ancilla)* ex iure Quiritium tua sit, in bonis mea, a me quidem solo, non etiam a te manumissa, Latina fieri potest, et bona eius ad me pertinent, sed eius tutela tibi competit; 10 nam ita lege Iunia cauetur; itaque si ab eo cuius et in bonis et ex iure Quiritium ancilla fuerit, facta sit Latina, ad eundem et bona et tutela pertinent.
- 168 Agnatis et patronis et liberorum capitum manumissoribus permissum est feminarum tutelam alii in iure cedere; pupillorum autem tutelam non est permissum cedere, quia non uidetur one~~rosa~~, cum tempore pubertatis finiatur. pag.47
- 169 Is autem cui ceditur tutela, cessicius tutor uocatur;
- 170 quo mortuo aut capite deminuto reuertitur ad eum tutorem tutela qui cessit; ipse quoque qui cessit si mortuus aut capite deminutus sit, a cessicio tutela discedit et reuertitur ad eum qui post eum qui cesserat secundum gradum in
- 171 ea tutela habuerit. sed quantum ad agnatos pertinet, nihil hoc tempore de cessicia tutela quaeritur, cum agnatorum
- 172 tutelae in feminis lege Claudia sublatae sint. sed fiduciarios quoque quidam putauerunt cedendae tutelae ius non habere, cum ipsi se oneri subiecerint. quod etsi placeat, in parente tamen qui filiam neptemue aut proneptem alteri ea lege mancipio dedit, ut sibi remanciparetur, remancipatamque manumisit, idem dici non debet, cum is et legitimus tutor habeatur, et non minus huic quam patronis honor praestandus sit.
- 173 Praeterea senatusconsulto mulieribus permissum est in absentis tutoris locum alium petere; quo petito prior desinit;
- 174 nec interest quam longe absit is tutor. Sed exci-

~~~~~  
 1 rubrica falso loco in C scripta est, conf. C<sup>a</sup> || 6 eorum] liueris ineorum an liuerti ineorum? C (ex glossemate), conf. C<sup>as</sup> || 7 { } addidit Huschke || 12 iure Quiritium Goeschen, ique C, conf. C<sup>a</sup> pag. 273 uers. 12 || 13 pertinent Huschke, pertinet C<sup>n</sup> || 18 tutor Goeschen, uocator C || 20 prius cessit ex cessauit correctum? C || 21 a cessicio Goeschen, accessio C || 23 habueri C, conf. C<sup>a</sup> pag. XXXII inf. || 32 sit Huschke, est C. || 35 absit] aberit C, afuerit commendat Mommsen, abierit Polenaar.

pitur, ne in absentis patroni locum liceat libertae tutorem  
 175 petere. Patroni || autem loco habemus etiam parentem, qui pag.48  
 ex eo, quod ipse sibi remancipatam filiam neptemue aut  
 proneptem manumisit, legitimam tutelam nactus est. *(sed)*  
 huius quidem liberi fiduciarii tutoris loco numerantur; *pa-* 5  
*troni autem liberi eandem tutelam adipiscuntur, quam et*  
 176 *pater eorum habuit. Sed aliquando etiam in patroni ab-*  
*sentis locum permittitur tutorem petere, ueluti ad heredi-*  
 177 *tatem adeundam. Idem senatus censuit et in persona pu-*  
 178 *pilli patroni filii. Nam et lege Iulia de maritandis ordinibus* 10  
*ei quae in legitima tutela pupilli sit, permittitur dotis con-*  
 179 *stituendae gratia a praetore urbano tutorem petere. Sane*  
*patroni filius etiamsi impubes sit, libertae efficietur tutor,*  
*quamquam in nulla re auctor fieri potest, cum ipsi nihil*  
 180 *permissum sit sine tutoris auctoritate agere. Item si qua* 15  
*in tutela legitima furiosi aut muti sit, permittitur ei se-*  
*natusconsulto dotis constituendae gratia tutorem petere.*  
 181 Quibus casibus saluam manere tutelam patrono patronique  
 182 filio manifestum est. Praeterea senatus censuit, ut si tutor  
 pupilli pupillaeue suspectus a tutela remotus sit, siue ex 20  
 iusta causa fuerit excusatus, in locum eius alius tutor de-  
 183 tur, quo facto prior tutor amittit tutelam. Haec omnia si-  
 militer et Romae et in proluinciis obseruantur, scilicet *(ut* pag.49  
*Romae a praetore)* et in prouinciis a praeside prouinciae  
 184 tutor *peti debeat*. Olim cum legis actiones in usu erant, 25  
 etiam ex illa causa tutor dabatur, si inter tutorem et mu-  
 lierem pupillumue lege agendum erat; nam quia ipse tutor  
 in re sua auctor esse non poterat, alius dabatur, quo auctore  
 legis actio perageretur; qui dicebatur praetorius tutor, quia  
 a praetore urbano dabatur. *sed* post sublatas legis actiones 30  
 quidam putant hanc speciem dandi tutoris in usu esse de-

---

§ 184 uers. 26 *si* — 29 *perageretur* fere = Inst. 1, 21, 3.

---

3 remancipatam *Goeschen*, remmancipatam C || 4 *sed add. Polenaar, om. C* || 5—6 patroni autem *Goeschen*, autem patroni C || 6 liberi eandem *Goeschen*, libere eadem C || 8 permittitur] *conf. Ca* || 10 *Kruegero* § 178 *uidetur post* § 180 *collocanda esse* || et *Hollweg*, e C || 20 pupillaeue *Goeschen*, pulleue C || 22 *amittet an amittit C, conf. Cas* || 23—24 *( ) hoc uel simile supplementum commendat sententiarum conexus; et particula fortasse delenda est* || 26 tutorem *Goeschen*, tutore C || 27 pupillumue *Goeschen cum Inst. (in quibus om. et mulierem), pupillumque C* || legem C || tutor *Goeschen*, tutelae? C || 29 legis] legis legis C || tutor *Goeschen*, tutelae C || 30 a *Goeschen*, aut C || dabatur *Goeschen*, datur C.

süsse, aliis autem placet adhuc in usu esse, si legitimo iudicio agatur.

- 185 Si cui nullus omnino tutor sit, ei datur in urbe Roma ex lege Atilia a praetore urbano et maiore parte tribunorum plebis, qui Atilianus tutor uocatur; in prouinciis uero 3
- 186 a praesidibus prouinciarum (*ex*) lege Iulia et Titia. Et ideo si cui testamento tutor sub condicione aut ex die certo datus sit, quamdiu condicio aut dies pendet, tutor dari potest; item si pure datus fuerit, quamdiu nemo heres existat, tamdiu ex his legibus tutor petendus est; qui desinit 10 tutor esse, posteaquam aliquis ex testamento tutor esse
- 187 coeperit. Ab hostibus quoque tutore capto ex his legibus tutor peti debet; qui desinit tutor esse, si is qui captus est, in ciuitatem reuersus fuerit; nam reuersus recipit tutelam iure postliminii. 15
- 188 ||Ex his apparet quot sint species tutelarum. si uero pag.50 quaeramus, in quot genera hae species diducantur, longa erit disputatio; nam de ea re ualde ueteres dubitauerunt, nosque diligentius hunc tractatum executi sumus et in edicti interpretatione et in his libris quos ex Q. Mucio fecimus. hoc tantisper sufficit admonuisse, quod quidam 20 quinque genera esse dixerunt, ut Q. Mucius; alii tria, ut Ser. Sulpicius; alii duo, ut Labeo; alii tot genera esse crediderunt, quot etiam species essent.
- 189 Sed inpuberes quidem in tutela esse omnium ciuitatum 25 iure contingit, quia id naturali rationi conueniens est, ut is qui perfectae aetatis non sit, alterius tutela regatur. nec fere ulla ciuitas est, in qua non licet parentibus liberis suis inpuberibus testamento tutorem dare; quamuis, ut supra

§ 185 fere = Inst. 1, 20 pr. || § 186 usque ad 10 desinit tutor esse fere = Inst. 1, 20, 1 || § 187 fere = Inst. 1, 20, 2 || § 189 usque ad 27 regatur fere = Inst. 1, 20, 6 || supra || § 55.

1 adhuc] athunc C, conf. C<sup>as</sup> || 3 urbe C, urbe quidem Inst. || 4 urbano Inst., ubano C || 6 prouinciarum Inst., prouincilarum C || ex Inst., om. C; ceterum conf. C<sup>a</sup> pag. 317 seq. || et ideo si cui C, sed et si Inst. || 7 ex C, om. Inst. || 8 tutor C, ex isdem legibus tutor Inst. || 9 heres C, ex testamento heres Inst. || 10 his Goeschen, is C, isdem Inst. || desinit Goeschen, desini C || 13 tutor esse C, esse tutor Inst. || 16 tutelarum Goeschen, instutelarum? C<sup>n</sup> || 17 haec C || deducantur C || 19 nosque Lachmann, nosqui C || 24 hoc totum tantisper C (conf. C<sup>a</sup> pag. 308 uers. 19), hoc loco tantisper Mommsen || 26 rationi Goeschen, ratione C, iure Inst. || 28 licet C, liceat Goeschen || 29 testamento Goeschen, co-st. C.



diximus, soli ciues Romani uideantur liberos suos in potestate habere. feminas uero perfectae aetatis in tutela esse fere nulla pretiosa ratio suasisse uidetur; nam quae uulgo creditur, quia leuitate animi plerumque decipiuntur et aequum erat eas tutorum auctoritate regi, magis speciosa uidetur quam uera; mulieres enim quae perfectae aetatis sunt, ipsae sibi negotia tractant, et in quibusdam || causis pag.51 dicis gratia tutor interponit auctoritatem suam; saepe etiam inuitus auctor fieri a praetore cogitur. unde cum tutore nullum ex tutela iudicium mulieri datur; at ubi pupillorum pupillarumue negotia tutores tractant, ei post pubertatem tutelae iudicio rationem reddunt. Sane patronorum et parentum legitimae tutelae uim aliquam habere intelleguntur eo, quod hi neque ad testamentum faciendum neque ad res mancipi alienandas neque ad obligationes suscipiendas auctores fieri coguntur, praeterquam si magna causa alienandarum rerum mancipi obligationisque suscipiendae interueniat; eaque omnia ipsorum causa constituta sunt, ut, quia ad eos intestatarum mortuarum hereditates pertinent, neque per testamentum excludantur ab hereditate, neque alienatis pretiosioribus rebus susceptoque aere alieno minus locuples ad eos hereditas perueniat. Apud peregrinos non similiter ut apud nos in tutela sunt feminae; sed tamen plerumque quasi in tutela sunt; ut ecce lex Bithynorum, si quid mulier contrahat, maritum auctorem esse iubet aut filium eius puberem.

---

§ 191 inde ab 10 *pupillorum* = Inst. 4, 20, 7.

---

1 uideantur] uideanturtant C || 4 decipiuntur *Goeschen*, decipiunt C || 5 speciosa *Goeschen*, hispeciosa C || 7 ipsae *Goeschen*, ipsi C || 8 dicis *Goeschen*, dici C || tutor *Goeschen*, tutele C || auctoritatem *Goeschen*, aut C || 10 tutela *Goeschen*, tule C || datur *Goeschen*, datum C || 10—11 pupillorum pupillarumue negotia tutores C<sup>n</sup>, pupillorum pupillarumque tutores negotia Inst. || 11 tractant *Goeschen*, tractans C, gerunt Inst. || ei (non eis) C, om. Inst., eis *Cramer* (probabiliter) || 12 iudicio Inst., iudici C || 17 mancipi *Goeschen*, mancipio C || interueniat *Goeschen*, interueniant C || 19 intestatarum *Goeschen*, intestarum C || pertinent *Goeschen*, pertinet C || 21 pretiosioribus *Goeschen*, protiosioribus C<sup>n</sup> || susceptoque aere *Goeschen*, susceptoquaere C || 23 sunt *Goeschen*, s ex c uel ex e correctum C || 24 ut ecce *Hollweg*, ui haecce C || bytinorum C || 25 contrahat *Lachmann*, hat C || auctorem *Goeschen*, aut C || 26 filium *Goeschen*, filius C.



- 494 Tutela autem liberantur ingenuae quidem trium *<liberorum iure, libertinae uero quattuor, si in patroni>* libero-  
rumue eius legitima tutela sint; nam ceterae quae alterius ge-  
neris tutores habent, [uelut Atilianos aut fiduciarios,] trium 4  
495 liberorum || iure tutela liberantur. Potest autem pluribus pag.52  
modis libertina alterius generis *<tutorem>* habere, ueluti si  
a femina manumissa sit; tunc enim e lege Atilia petere  
debet tutorem, uel in prouinc*<iis e lege Iul>*ia et Titia; nam  
495<sup>a</sup> in patronae tutela esse non potest. Item si *<a>* masculo  
manumissa *<fuerit>* et auctore eo coemptionem fecerit, deinde 10  
remancipata et manumissa sit, patronum quidem habere  
tutorem desinit, incipit autem habere eum tutorem a quo  
495<sup>b</sup> manumissa est, qui fiduciarius dicitur. Item si patronus  
*eiusue filius* in adoptionem se dedit, debet liberta *e lege*  
495<sup>c</sup> Atilia uel Iulia et Titia tutorem petere. Similiter ex isdem 15  
legibus petere debet tutorem liberta, si patronus decesserit  
nec ullum uirilis sexus liberorum in familia reliquerit.  
496 Masculi autem cum puberes esse coeperint, tutela libe-  
rantur. *puberem autem* Sabinus quidem et Cassius ceterique  
nostri praeceptores eum esse putant, qui habitu corporis 20  
pubertatem ostendit, id est eum qui generare potest; sed in  
his qui pubescere non possunt, quales sunt spadones, eam  
aetatem esse spectandam, cuius aetatis puberes fiunt; sed  
diuersae scholae auctores annis putant pubertatem aestiman- 24  
dam, id est eum puberem esse existimant qui || *xiii* annos pag.53  
*expleuit.*

---

§ 196 inde ab 18 cum — 19 liberantur = Inst. 1, 22 pr.

---

1 tutela autem Goeschen, tutelautem C || 1—2 *<>* addidit Hollweg ||  
3 tutela Goeschen, tutum C || ceterae Huschke, etcetere C || 4 habent  
Goeschen, habeant C || *uerba uncis inclusa ut glossema expulit Pole-  
naar* || 5 potest] *conf.* C<sup>a</sup> pag. 285 *uers.* 21 || 6 tutorem addidit Go-  
schen, om. C || 7 lege Goeschen, le C || 8 prouinciis e lege Iulia]  
prouincia C, prouincia *<e lege Iulia>* Heffter, *ceterum conf.* C<sup>a</sup> pag.  
317 *seq.* || 9 a addidit Goeschen || 10 fuerit addidit Goeschen || 13—14 pa-  
tronus eiusue filius Goeschen; patronus eiusque filius in C *extitisse  
ueri non est dissimile, conf.* C<sup>a</sup> || 14—15 e lege Atilia uel Iulia et  
Titia] e leg titia et titia? C<sup>n</sup>, *conf.* C<sup>a</sup> || 15 tutorem Goeschen, aut  
tute aut tuts C || 16 liberta Goeschen, busta C || 17 reliquerit] recipit?  
C || 18—19 *conf.* C<sup>as</sup> || 18 coeperint Inst., coeperit C || 19 Cassius Lach-  
mann, casius C || 20 putant Goeschen, putant(ia)nt? C || 23 ante pube-  
res expectes plerique uel simile aliquid || 25 qui — 26 expleuit sup-  
pleuit Goeschen || 26 In pagina codicis C 53 quae nunc legi nequit,  
Gaius primum de pubertate Neratii Prisci sententiam (Vlp. 11, 28)

197

(25 uersus in C legi nequeunt)

|| aetatem peruenerit, in qua res suas tueri possit; sicuti pag.54  
 apud peregrinas gentes custodiri superius indicauimus.  
 198 Ex isdem causis et in prouinciis a praesidibus earum cura-  
 tores dari solent. 5

199 Ne tamen et pupillorum et eorum qui in curatione sunt,  
 negotia a tutoribus curatoribusque consumantur aut demi-  
 nuantur, curat praetor, ut et tutores <et> curatores eo no-  
 200 mine satisfient. sed hoc non est perpetuum; nam et tu-  
 tores testamento dati satisficere non coguntur, quia fides 10  
 eorum et diligentia ab ipso testatore probata est; et cura-  
 tores, ad quos non e lege curatio pertinet, sed <qui> uel  
 a consule uel a praetore uel a praeside prouinciae dantur,  
 plerumque non coguntur satisficere, scilicet quia satis ho-  
 nesti electi sunt. 15

### (COMMENTARIVS SECVNDVS.)

1 ||Superiore commentario de iure personarum | exposui pag.55  
 mus; modo uideamus de rebus; quae uel in nostro patri-  
 monio sunt uel extra nostrum patrimonium habentur.

~~~~~  
 § 197 superius] § 189 || § 199 fere = Inst. 1, 24 pr. || § 200 usque
 ad 11 est = Inst. 1, 24 pr. || II § 1 = Inst. 2, 1 pr.
 ~~~~~

addidisse uidetur Huschkio. Deinde transiit Gaius ad eas personas  
 quae in curatione sunt (conf. 1, 142. 143). Eodem autem ordine, quo  
 Ulpianus 12, de curatoribus egisse (conf. etiam Epit. 1, 8: Peractis  
 pupillaribus annis, quibus tutores absoluuntur, ad curatores ratio  
 minorum incipit pertinere. Sub curatore sunt minores aetate, maiores  
 euersores, insani. Hi qui minores sunt usque ad uiginti et quin-  
 que annos impletos sub curatore sunt. Qui uero euersores aut in-  
 sani sunt, omni tempore uitae suae sub curatore esse iubentur, quia  
 substantiam suam rationabiliter gubernare non possunt.) et adiecit  
 uidetur: in curatore minoribus dato, si quando pater in testamento  
 curatorem filio nominauerit, praetorem eius uoluntatem obseruare, quia  
 aequum sit patrem filio prouidere, donec ad eam aetatem per-  
 uenerit etc.

1 peruenerit Goeschen, perueneret? C || 5 solent Lachmann, uo-  
 lunt C || 7 negotia C Inst., expectes patrimonia || curatoribusque C,  
 curatoribusque Inst. || 8 et curatores Inst., cur C uel potius C<sup>n</sup> || no-  
 mine Inst., naomine C || 9 nam et C, nam Inst. || 9—10 tutores testa-  
 mento Inst., tutorest? C || 12 non e Goeschen, nonne C || curatio  
 Bluhme, curato C || qui addidit Goeschen, om. C || 15 conf. C<sup>a</sup> ||  
 17 suppluit Goeschen ex Inst., in quibus libro pro commentario extat ||  
 19 sunt C, om. Inst. || aut hauentur C<sup>n</sup> aut hauent C.

2 Summa itaque rerum diuisio in duos articulos diduci-  
 3 tur: nam aliae sunt diuini iuris, aliae humani. Diuini  
 4 iuris sunt ueluti res *sacrae* et *religiosae*. *Sacrae* sunt quae  
 diis superis consecratae sunt; *religiosae* quae diis Manibus  
 5 relictæ sunt. Sed *sacrum* quidem hoc solum existimatur 5  
 quod *ex* auctoritate populi Romani consecratum est, ueluti  
 6 lege de ea re lata aut senatusconsulto facto. *religiosum*  
 uero nostra uoluntate facimus mortuum inferentes in locum  
 7 nostrum, si modo eius mortui funus *ad* nos pertineat. *sed*  
 in prouinciali solo placet plerisque solum *religiosum* non 10  
 fieri, quia in eo solo dominium populi Romani est uel Cae-  
 saris, nos autem possessionem tantum uel usumfructum  
 habere uidemur; utique tamen etiamsi non sit *religiosum*,  
 7<sup>a</sup> pro *religioso* habetur. item quod in prouinciis non ex aucto-  
 ritate populi Romani consecratum est, proprie *sacrum* non 15  
 8 est, tamen pro *sacro* habetur. Sanctae quoque res, uelut  
 9 muri et portae, quodammodo diuini iuris sunt. Quod au-  
 tem *diuini* iuris est, id nullius in bonis est; id uero, quod  
 humani || *iuris est, plerumque alicuius in bonis est: potest* pag. 56  
 3. *autem et nullius in bonis esse; nam res hereditariae, an-* 20  
 9<sup>b</sup> *tequam aliquis heres existat, nullius in bonis sunt.* —

(8 fere uersus in C legi nequeunt)

— \*e domino.

10 Hae autem quae humani iuris sunt, *aut publicae sunt aut*  
 11 *priuatae*. Quae publicae sunt, nullius uidentur in bonis  
 esse; ipsius enim uniuersitatis esse creduntur. priuatae 25  
 sunt quae singulorum hominum sunt.

~~~~~  
 § 2 = Dig. 1, 8, 1 pr. || § 3 = Dig. 1, 8, 1 pr. || § 8 = Dig. 1,
 8, 1 pr.; Inst. 2, 4, 40 || § 9 usque ad 24 sunt = Dig. 1, 8, 1 pr. ||
 § 40 = Dig. 1, 8, 1 pr. || § 44 = Dig. 1, 8, 1 pr.

~~~~~  
 1 itaque C, om. Dig. || diducitur C, deducitur Dig. || 13 religio-  
 sum] religiosus C || 14 uerba in prouinciis ut glossema expellit Mommsen ||  
 15 *sacrum ex sacarum correctum* C || 16 quoque Dig. Inst., quoque-  
 que C || uelut C, ueluti Dig. Inst. || 17 iuris Dig. Inst., iuri? C || 18 iuris  
 est Dig., iurie est? C || 19 iuris — 21 sunt *suppleuit Goeschen ex Dig.* ||  
 21 *post sunt quid scriptum fuerit, certo dici nequit; egisse Gaium de*  
*rebus nondum occupatis et de rebus derelictis et de seruis qui sine do-*  
*mino sunt ueri non est dissimile* || 23 autem C, autem res Dig. || 23 et  
 25 *suppleuit Goeschen ex Dig.* || 23 publicae Dig., (pu)blici C ||  
 24 null \*\*\*\*\* dentur in bonis esse C, nullius in bonis esse cre-  
 duntur Dig. || 25 priuatae C, priuatae autem Dig. || 26 singulorum  
 homin \*\*\*\*\* C (conf. C<sup>as</sup>), singulorum sunt Dig.

12 Quaedam praeterea res corporales sunt, quaedam in(*cor-*  
 13 *porales*). Corporales hae *<sunt>* quae tangi possunt, uelut  
 fundus homo uestis aurum argentum et denique aliae res  
 14 innumerabiles. Incorporales *sunt quae* tangi non possunt,  
 qualia sunt ea quae iure consistunt, sicut hereditas, usus- 5  
 fructus, obligationes quoquo modo contractae. nec ad rem  
 per(*tinet, quod in hereditate res corporales con*)tinentur et  
 fructus, qui ex fundo percipiuntur, corporales *sunt*, et quod  
 ex aliqua obligatione nobis debetur, *id* || plerumque corpo- pag.57  
*rale est, ueluti* fundus homo pecunia; nam ipsum ius succes- 10  
 sionis et ipsum ius utendi fruendi et ipsum ius obligationis  
 incorporale est. eodem numero sunt iura praediorum urba-  
 norum et rusticorum. —————  
 ————— altius tollendi —————  
 ————— luminibus uicini aed ————— non extollen|di, ne 15  
 luminibus uicini officiatur. | item fluminum et stilicidiorum  
 ————— ius, ut—|————— in aream

§ 12 = Dig. 1, 8, 4, 4; Inst. 2, 2 pr. || § 13 = Dig. 1, 8, 4, 4;  
 Inst. 2, 2, 4 || § 14 usque ad 13 rusticorum = Dig. 1, 8, 4, 4; Inst.  
 2, 2, 2 et 3.

1 incorporales *Dig Inst.*, in C || 2 sunt *Dig. Inst.*, om. C || tangi  
 C *Dig.*, sui natura tangi *Inst.* || uelut C<sup>n</sup>, ueluti *Dig. Inst.* || 4 in(u)-  
 merauiles C; *seqq. ex Dig. et Inst. suppleuit Goeschen* || sunt C<sup>n</sup>? *Dig.*,  
 autem sunt *Inst.* || 5 iure C, in iure *Dig. Inst. cum Epitoma Gaiana* ||  
 7 < > additum *ex Dig. et Inst.* || et C, nam et *Dig. Inst.* || 8 corporales  
*Dig. Inst.*; fortasse (*conf. tamen C<sup>as</sup>*) res corporales in C erat, quod  
*ferri potest* || sunt *Dig. Inst.*, sunt an set incertum C (*conf. C<sup>as</sup>*) || et  
 quod C, et id quod *Dig. Inst.* || 9 debe \*\*\*\*\* plerumque C, debetur  
 plerumque *Dig. Inst.* || 10 *ex Dig. et Inst. suppleuit Goeschen* || suc-  
 cessionis C *Dig.*, hereditatis *Inst.* || 12 sunt C *Inst.*, sunt et *Dig.* ||  
 13 post rusticorum *Dig. et Inst.* haec addunt: quae etiam seruitutes  
 uocantur, de quibus uide infra. Lacunam post rusticorum ita fere ex-  
 plere possis (*conf. Epit. 2, 1, 5*): Praediorum urbanorum iura sunt uelut  
 ius altius tollendi aedes et officiendi luminibus uicini aedium aut  
 non extollendi, ne luminibus uicini officiatur. Fortasse tamen  
 nonnulla in C perperam iterata erant et locus ita corrigendus: —  
 uelut ius altius tollendi aedes aut non tollendi (*conf. 2, 51*), ne lumi-  
 nibus uicini officiatur; falso igitur scripserit librarius: uelut ius  
 altius tollendi aedes aut non tollendi ne (? *conf. C<sup>a</sup>*) luminibus  
 uicini aedes aut non extollendi ne luminibus uicini officiatur ||  
 16—48, 9 lacunae sic fere ad sententiam expleri possunt (*conf. Epit. 2,*  
*1, 5*): item fluminum et stilicidiorum ius, id est (in C idem ius  
 pro ius id est scriptum fuisse uidetur) ut uicinus flumen uel stilici-  
 dium in aream uel in aedes suas recipiat; item cloacae immittendae







18 Magna autem differentia est inter Mancipi res et nec  
 19 Mancipi. Nam res nec Mancipi ipsa traditione pleno iure  
 alterius fiunt, si modo corporales sunt et ob id recipiunt  
 20 traditionem. Itaque si tibi uestem uel aurum uel argen-  
 tum tradidero siue ex uenditionis causa siue ex donationis 5  
 siue quauis alia ex causa, statim tua fit ea res, si modo  
 21 ego eius dominus sim. In eadem || causa sunt prouincia- pag. 59  
 lia praedia, quorum alia stipendiaria alia tributaria uoca-  
 mus. stipendiaria sunt ea, quae in his prouinciis sunt, quae  
 propriae populi Romani esse intelleguntur; tributaria sunt 10  
 ea, quae in his prouinciis sunt, quae propriae Caesaris esse  
 creduntur.

22 Mancipi uero res sunt, quae per Mancipationem ad  
 alium transferuntur; unde etiam Mancipi res sunt dictae.  
 quod autem ualet <Mancipatio, idem ualet et in iure cessio. 15  
 23 Et> Mancipatio quidem quemadmodum fiat, superiore com-  
 24 mentario tradidimus. In iure cessio autem hoc modo fit:  
 apud magistratum populi Romani, ueluti praetorem, is cui  
 res in iure ceditur rem tenens ita dicit HUNC EGO HOMINEM  
 EX IVRE QVIRITIVM MEVM ESSE AIO; deinde postquam hic uin- 20  
 dicauerit, praetor interrogat eum qui cedit, an contra uin-  
 dicet; quo negante aut tacente tunc ei qui uindicauerit,  
 eam rem addicit; idque legis actio uocatur. hoc fieri po-  
 25 test etiam in prouinciis apud praesides earum. Plerum-  
 que tamen et fere semper Mancipationibus utimur. quod 25  
 enim ipsi per nos praesentibus amicis agere possumus, hoc

---

§ 23 superiore commentario] 1 § 119 || § 24 usque ad 23 uocatur  
 = Boeth. in Top. 5, 28 (pag. 322).

---

1 res] reus C (inducta x littera) || 4 aurum Goeschen, aurium  
 C || 5 siue Goeschen, tunc? C || 7 in Goeschen, min? C, conf. Cas ||  
 prouincialia Savigny, prouinciali C || 13 sunt quae C; fortasse haec  
 uocabula delenda sunt, uel transponenda quae sunt || 15—16 < > addidit  
 Goeschen (qui sed dedit pro et, quam particulam suppleuit Savigny) ||  
 17 cessio autem hoc modo fit C, autem cessio fit hoc modo Boeth. ||  
 18 ueluti praetorem] ū pr. ū a pr. praesidem prouinciae C<sup>n</sup> (ex glos-  
 semate), uel apud praetorem uel apud praesidem prouinciae Boeth.  
 (in cuius codice Gaiano glossema illud iam extabat). Codicis Veronensis  
 ductus probabiliter ita explicat Mommsen, ut supra ū ū pr. (i. e. ueluti  
 praetorem) uerba Gaiana in archetypo hoc glossema additum fuisse  
 suspicetur: pr. ā praesidem prouinciae (i. e. praetorem aut praesidem  
 prouinciae), id autem glossema hoc modo in Gaianorum uerborum con-  
 textum irrepsisse: ū pr. ū [ā] pr. [praesidem prouinciae] is cui etc.  
 19 dicit C, uindicat Boeth. || 21 suppleuit Goeschen ex Boethio || 22 ne-  
 gante Boeth., negante C.

- non est necesse cum maiore difficultate apud praetorem aut  
 26 apud praesidem prouinciae agere. Quodsi neque manci-  
 pata neque in iure cessa sit res Mancipi || *(6 uersus* pag. 60  
*in C legi nequeunt*
- 
- \*plena possessio concessa ————— 5  
 ex formula qua hi qu —————
- 
- fructus na —————  
 27 Item adhuc i ————— 10  
*(4 uersus in C legi nequeunt)*
- 
- non fuissent —————  
*(7 uersus in C legi nequeunt)*
- 
- ||s ————— pag. 61  
 15
- 
- est quo nomine —————
- 
- ere uel —————  
 praedium —————  
 dem ulla libera ciuitas ————— admo- 20  
 nendi sumus —————
- 
- esse, prouincialis soli nexum non e —————  
 significationem solum *Italicum* Mancipi est, pro|uinciale  
 nec Mancipi est. aliter enim ueteri lingua a| —————  
 ————— Mancipa ————— 25
- 
- 28 <Res> incorporales traditionem non recipere manifestum  
 29 est. Sed iura praediorum urbanorum in iure cedi <tantum>  
 possunt; rusticorum uero etiam Mancipari possunt.
- 30 Vsusfructus in iure cessionem tantum recipit. nam  
 dominus proprietatis alii usumfructum in iure cedere po- 30  
 test, ut ille usumfructum habeat et ipse nudam propieta-

~~~~~

¹ est Savigny, je Cⁿ (sed ita ut j littera, cum lineola inducta sit, uideatur fere inter praepositionis notam sollemnem efficere || 3 (post Mancipi) secuta esse sed tantum tradita probabiliter coniecit Huschke. Deinde Gaius egisse uidetur de iure eius, cui res Mancipi tradita tantum sit; tum de iure commercii (conf. Vlpianus 19, 4. 5) et de iure Italico (conf. Mommsen Staatsrecht 3, 1 pag. 809 not. 2) || 6 conf. C^{as} || In sequentibus ars nesciendi exercenda est. Ceterum conf. C^a usque ad uers. 25 || 26 <Res> incorporales Boecking, Incorporales (res) Goeschen || 27 tantum ante cedi addidit Goeschen, om. C || 30 potest] conf. C^a pag. 285 uers. 21.

- tem *retineat*. ipse usufructuarius in iure cedendo domino proprietatis usumfructum efficit, ut a se discedat et conuertatur in proprietatem; alii uero in iure cedendo nihilo minus ius suum retinet; creditur enim ea cessione nihil
 31 agi. Sed haec scilicet in Italicis praediis ita sunt, quia 5
 et ipsa praedia mancipationem || et in iure cessionem re- pag.62
 cipiant. alioquin in prouincialibus praediis siue quis
 usumfructum siue ius eundi agendi aquamue ducendi uel
 altius tollendi aedes aut non tollendi, ne luminibus uicini
 officiator, ceteraque similia iura constituere uelit, pactio- 10
 nibus et stipulationibus id efficere potest, quia ne ipsa
 quidem praedia mancipationem aut *(in)* iure cessionem re-
 32 cipiant. Sed cum ususfructus et hominum et ceterorum
 animalium constitui possit, intellegere debemus horum
 usumfructum etiam in prouinciis per in iure cessionem 15
 33 constitui posse. Quod autem diximus usumfructum in iure
 cessionem tantum recipere, non est temere dictum, quam-
 uis etiam per mancipationem constitui possit eo, quod in
 mancipanda proprietate detrahi potest; non enim ipse usus-
 fructus mancipatur, sed cum in mancipanda proprietate 20
 deducatur, eo fit ut apud alium ususfructus, apud alium
 proprietas sit.
 34 Hereditas quoque in iure cessionem tantum recipit.
 35 nam si is, ad quem ab intestato legitimo iure pertinet
 hereditas, in iure eam alii ante aditionem cedat, id est 25
 antequam heres extiterit, proinde fit heres is cui in iure
 cesserit, ac si ipse per legem ad hereditatem uocatus esset;
 post obligationem uero si cesserit, nihilo minus ipse || heres pag.63
 permanet et ob id creditoribus tenebitur, debita uero per-
 eunt eoque modo debitores hereditarii lucrum faciunt; cor- 30
 pora uero eius hereditatis proinde transeunt ad eum cui
 cessa est hereditas, ac si ei singula in iure cessa fuissent.

1 retineat] *conf.* C^a || 4 suum retinet *Goeschen*, sum retinetur C ||
 7 quis *Goeschen*, quae C || 10 simili- || lia C || 11 stipulationibus C || 12 in *addidit*
Goeschen || recipiunt *Goeschen*, recipiuntur C || 13 sed *Goeschen*, et C ||
 hominum ex hominem *correctum* C¹ || 14 horum *Goeschen*, honorum
 C || 17 quamuis *Goeschen*, quod iis Cⁿ || 21 ut apud *Goeschen*, ut
 apud C || 25 id est a. h. extiterit *delet Ad. Schmidt* || 27 hereditatem
Goeschen, heretem C || 28 obligationem C, aditionem *Goeschen*, *conf.*
infra ad pag. 32, 5 || cesserit *Goeschen*, cesserit C || 29 id *Goe-*
schen, id a C || 32 in iure cessa *Goeschen*, in iure cessa in C?,
conf. C^a.

- 36 Testamento autem scriptus heres ante aditam quidem hereditatem in iure cedendo eam alii nihil agit; postea uero quam adierit si cedat, ea accidunt, quae proxime diximus de eo ad quem ab intestato legitimo iure pertinet hereditas, si post obligationem *<in>* iure cedat. Idem et de necessariis heredibus diuersae scholae auctores existimant, quod nihil uidetur interesse, utrum *<aliquis>* adeundo hereditatem fiat heres, an inuitus existat; quod quale sit, suo loco apparebit. sed nostri praeceptores putant nihil agere necessarium heredem, cum in iure cedat hereditatem. 10
- 38 Obligationes quoquo modo contractae nihil eorum recipiunt. nam quod mihi ab aliquo debetur, id si uelim tibi deberi, nullo eorum modo, quibus res corporales ad alium transferuntur, id efficere possum, sed opus est, ut iubente me tu ab eo stipuleris; quae res efficit, ut a me liberetur 15
- 39 et incipiat tibi teneri; quae dicitur nouatio obligationis. sine hac uero nouatione non poteris tuo nomine agere, sed debes ex persona mea quasi cognitor || aut procurator meus experiri. pag.64
- 40 Sequitur ut admoneamus apud peregrinos quidem unum esse dominium; nam aut dominus quisque est, aut dominus non intellegitur. quo iure etiam populus Romanus olim utebatur: aut enim ex iure Quiritium unusquisque dominus erat, aut non intellegebatur dominus. sed postea diuisionem accepit dominium, ut alius possit esse 20
- 41 ex iure Quiritium dominus, alius in bonis habere. nam si tibi rem Mancipi neque Mancipauero neque in iure cesserō, sed tantum tradidero, in bonis quidem tuis ea res efficitur, ex iure Quiritium uero mea permanebit, donec tu eam possidendo usucapias; semel enim inpleta usucapione proinde pleno iure incipit, id est et in bonis et ex 30
- 42 iure cessa *<esset. Vsucapio autem>* mobilium quidem rerum anno completur, fundi uero et aedium biennio; et ita lege XII tabularum cautum est.

§ 36 proxime] § 35 || § 37 suo loco] §§ 152 seq.

2 agit *Goeschen*, agi *C* || 5 obligationem *C*, additionem *Goeschen*, conf. supra ad pag. 51, 28 || in addidit *Goeschen* || 7 aliquis ex 5, 87 addidit *Lachmann* || hereditatem *Huschke*, hereditatemstatem *C* || 8 existat *Goeschen*, existant *C* || 9 apparebit *Goeschen*, appareuitur *C* || 14 possum *Goeschen*, possumus *C* || 17 poteris *Goeschen*, poterit *C* || 18 procurator *Goeschen*, procurator *C* || 22 iure Quiritium] conf. *C*^a pag. 275 || 25 nam *Goeschen*, non *C*ⁿ || 29 usucapias *Goeschen*, usucapia *C* || 32 () addidit *Lachmann*.

- 43 Ceterum etiam earum rerum usucapio nobis competit,
 quae non a domino nobis traditae fuerint, siue mancipi
 sint eae res siue nec mancipi, si modo eas bona fide ac-
 ceperimus, cum crederemus eum qui traderet dominum
 44 esse. quod ideo receptum uidetur, ne rerum dominia diu- 5
 tius in incerto essent, cum sufficeret domino ad inquiren-
 dam rem suam anni aut || biennii spatium, quod tempus pag.65
 ad usucapionem possessori tributum est.
- 45 Sed aliquando etiamsi maxime quis bona fide alienam
 rem possideat, non tamen illi usucapio procedit, uelut si 10
 quis rem furtiuam aut ui possessam possideat; nam fur-
 tiuam lex xii tabularum usucapi prohibet, ui possessam lex
 46 Iulia et Plautia. Item prouincialia praedia usucapionem
 47 non recipiunt. *(Item olim)* mulieris, quae in agnatorum
 tutela erat, res mancipi usucapi non poterant, praeter- 15
 quam si ab ipsa tutore *(auctore)* traditae essent; idque ita
 48 lege xii tabularum *cautum erat*. Item liberos homines et
 res sacras et religiosas usucapi non posse manifestum est.
- 49 Quod ergo uulgo dicitur furtiuarum rerum et ui possessa-
 rum usucapionem per legem xii tabularum prohibitam esse, 20
 non eo pertinet, ut ne ipse fur quique per uim possidet,
 usucapere possit (nam huic alia ratione usucapio non con-
 petit, quia scilicet mala fide possidet); sed nec ullus
 alius, quamquam ab eo bona fide emerit, usucapiendi ius

§ 43 usque ad 44 possideat fere = Inst. 2, 6, 1 || § 49 fere =
 Inst. 2, 6, 3.

1 ceterum Goeschen, ceterarum C || 3 eae Goeschen, ae C || eas
 Goeschen, ea C || 10 illi Inst., ill. C || uelut Cⁿ, ueluti Inst. || 11 quis
 Inst., qui C || possideat Inst., possideatur C || 13 usucapionem non
 Goeschen, usucapio non C || 14 Item olim Goeschen, res C (*ortum*
fortasse ex rubrica uocabulo per compendium in archetypo scripto) ||
 15 erat Goeschen, erant C || 16 auctore addidit Goeschen, om. C ||
 traditae Goeschen, tradita C || idque Savigny, id C (*duriore admissa*
parenthesi) || 17 legem C || cautum erat Goeschen, mf?; manifestatur
mauult Mommsen || 19 rerum et ui possessarum C, et ui pos-
 sessarum rerum Inst. || 20 lege xii tabularum C, legem
 Inst. (*non male*) || 21 seq. suppleuit Goeschen ex Inst. ||
 21 quique Inst., aut quique Cⁿ aut quique C || 22 huic C,
 his Inst., alia Inst., ali C || 23 possidet C, possident Inst. ||
 nec C, ne Inst. || 24 quamquam C, quamuis Inst. || eo C,
 eis Inst.

- 50 habeat. Vnde in rebus mobilibus non facile procedit, ut bonae fidei possessori usucapio competat, quia qui alienam rem uendidit et tradidit, furtum committit; idemque accidit etiam si ex alia causa tradatur. sed tamen hoc aliquando aliter se habet; nam si heres rem defuncto commodatam aut locatam uel apud eum depositam, existimans eam esse hereditariam uendiderit aut donauerit, furtum non committit; item si is ad quem ancillae ususfructus pertinet, partum etiam suum esse credens uendiderit aut donauerit, furtum non committit; furtum enim sine adfectu furandi non committitur. aliis quoque modis accidere potest, ut quis sine uitio furti rem alienam ad aliquem transferat et efficiat, ut a possessore usucapiatur.
- 51 Fundi quoque alieni potest aliquis sine ui possessionem nancisci, quae uel ex neglegentia domini uacet, uel quia dominus sine successore decesserit uel longo tempore afuerit; quam si ad alium bona fide accipientem transtulerit, poterit usucapere possessor; et quamuis ipse qui uacantem possessionem nactus est, intellegat alienum esse fundum, tamen nihil hoc bonae fidei possessori ad usucapionem nocet, *(cum)* inprobata sit eorum sententia, qui putauerint furtiuum fundum fieri posse.
- 52 Rursus ex contrario accidit, ut qui sciat alienam rem se possidere, usucapiat, ueluti si rem hereditariam, cuius possessionem heres nondum nactus est, aliquis possederit; nam ei concessum *(est usu)*capere, si modo ea res est quae recipit usucapionem; quae species possessionis et usucapionis pro herede uocatur. Et in tantum haec usucapio
- 53

§ 50 fere = Inst. 2, 6, 3 et 4 et 5 et 6 || § 50 inde ab 10 furtum non — 11 committitur = Dig. 41, 3, 37 pr. || § 51 usque ad 16 afuerit = Dig. 41, 3, 37, 1.

1—2 suppleuit Goeschen ex Inst. || 2 quia C, nam Inst. || 3 furtum C, furtum eius Inst. || 4 hoc C, id Inst. || 6 eum depositam Inst., eundem positam C || 7 eam esse hereditariam C, hereditariam esse Inst. || 9 etiam Goeschen, et [non ei] C, om. Inst.; eius Huschke || 10 (altero loco) furtum Dig. Inst., furtum C || 14 sine Dig., in C || ui ex um correctum C || possessionem nancisci C, nancisci possessionem Dig. || 17 quam Goeschen, nam C || 20 nocet Bluhme, nocetur C || 21 cum addidit Bluhme, om. C || inprobata Goeschen, inprobata C || 22 furtiuum Heise, furti C (t littera corrigendo mutata), conf. C² || 25 posiderit C || 26 est usucapere Goeschen, capere C || 28 uocatur Goeschen, uacatur C.

- concessa est, || ut et res quae solo continentur, anno usu- pag.67
 54 capiantur. Quare autem *hoc casu etiam* soli rerum annua
 constituta sit usucapio, illa ratio est, quod olim rerum he-
 reditariarum possessione uelut ipsae hereditates usucapi
 credebantur, scilicet anno. lex enim $\overline{\text{xxii}}$ tabularum soli 5
 quidem res biennio usucapi iussit, ceteras uero anno. ergo
 hereditas in ceteris rebus uidebatur esse, quia soli non
 est, quia neque corporalis est. *<et>* quamuis postea credi-
 tum sit ipsas hereditates usucapi non posse, tamen in omni-
 bus rebus hereditariis, etiam quae solo tenentur, annua 10
 55 usucapio remansit. Quare autem omnino tam improba pos-
 sessio et usucapio concessa sit, illa ratio est, quod uolue-
 runt ueteres maturius hereditates adiri, ut essent qui sacra
 facerent, quorum illis temporibus summa observatio fuit,
 et ut creditores haberent, a quo suum consequerentur. 15
 56 Haec autem species possessionis et usucapionis etiam lu-
 cratiua uocatur; nam sciens quisque rem alienam lucrifac-
 57 cit. Sed hoc tempore iam non est lucratiua. nam ex aucto-
 ritate Hadriani senatusconsultum factum est, ut tales usu-
 capiones reuocarentur. et ideo potest heres ab eo qui rem 20
 usucepit hereditatem petendo proinde eam rem consequi,
 58 atque si usucapta non esset. || necessario tamen herede ex- pag.68
 59 tante nihil ipso iure pro herede usucapi potest. Adhuc
 etiam ex aliis causis sciens quisque rem alienam usuca-
 pit. nam qui rem alicui fiduciae causa mancipio dedit 25
 uel in iure cesserit, si eandem ipse possederit, potest usu-
 capere, anno scilicet, *<etiam>* soli si sit. quae species usu-
 capionis dicitur usureceptio, quia id quod aliquando ha-
 60 buimus, recipimus per usucapionem. Sed fiducia contrahitur
 aut cum creditore pignoris iure, aut cum amico, quo tu- 30
 tius nostrae res apud eum sint; et siquidem cum amico

2 hoc casu etiam *Goeschen*, etiam hoc casu *C* || 4 possessione
 uelut *Brinkmann*, possessiones ut *C* || 8 uerba quia neque corporalis
 est tamquam glossema delet *Polenaar* || et addidit *Heffter* || 10 tenentur
Goeschen, teneantur *C* || 14 observatio *C* (sed inducta 1 littera) ||
 15 et ut *Goeschen*, ut et *C* || 18 iam *Schopen*, etiam *C* || hauctoritate
 ex hauctoritatem correctum *C* || 19 hadriani *C*, (diui) Hadriani *Huschke* ||
 usucapiones *Goeschen*, usucapionem *C* || 21 proinde] p. inde *C*, conf.
C^a pag. 286 || 22 esset *Buchholtz*, esset et *C* || 27 scilicet etiam
Lachmann, scilicet? *C* || 29 sed] sed cum *C*; quod si seruaueris,
 infra (uers. 31) et delendum est || 30 quo *Huschke*, quod *C* || 31 sint
 et] essent *C*.

- contracta sit fiducia, sane omni modo competit ususreceptio; si uero cum creditore, soluta quidem pecunia omni modo competit, nondum uero soluta ita demum competit, si neque conduxerit eam rem a creditore debitor, neque precario rogauerit, ut eam rem possidere liceret; quo casu lucratiua⁵
- 61 *ususcapio* competit. Item si rem obligatam sibi *populus* uendiderit eamque dominus possederit, concessa est *ususreceptio*; sed hoc casu *praedium* biennio *usurecipitur*. et hoc est quod uulgo dicitur ex *praediatura* *possessionem* *usurecipi*; nam qui mercatur a populo, *praediator* appellatur.¹⁰
- 65 Ergo ex his quae diximus apparet quaedam naturali pag.69 iure alienari, qualia sunt ea quae traditione alienantur; quaedam ciuili, nam *mancipationis* et in iure *cessionis* et *usucapionis* ius proprium est ciuium Romanorum.
- 66 Nec tamen ea tantum, quae traditione nostra fiunt,¹⁵ naturali nobis ratione adquiruntur, sed etiam — | occupando ideo ————erimus, quia antea nulli|us essent;
- 67 qualia sunt omnia quae terra mari caelo capiuntur. Itaque si feram bestiam aut uolucrem aut pis|cem —————
——— *captum* ————— | ————— *eo us-* 20

ad § 67 inde ab 20 *eo* conf. Gai res cottid. (Dig. 41, 1, 3, 2 et 5 pr. = Inst. 2, 1, 12).

4 *ususreceptio* C, quae forma, ne aut hic aut uers. 7 obscuraretur, supra seruata est (conf. R. Schoell, *Legis XII tab. rel. pag. 103*); ceterum conf. C^a pag. 325 || 3 soluta ex soluita correctum C¹ || 6 *ususcapio* C || *populus* ex *pupulus* correctum C¹ || 7 possiderit C || *ususreceptio* (sic) C || 10 post appellatur in C secuntur §§ 62—64, quas G. E. Heimbach motus argumenti conexu in Inst. quoque obseruato ante § 80 transposuit. Mommsen haec adnotat: »Displicet transpositio Heimbachiana. Gaiana dispositio commoda magis quam accurata hic eo nititur, quod primum agitur de rerum alienatione, ad quem tractatum *usucapio* quoque redigitur utpote iustae alienationis legitimum supplementum, deinde transitur ad rerum acquisitionem eam, quae non ab alienatione pendet, qualis est occupatio et specificatio. Locus autem, quatenus res recte alienentur a non domino uel alienari nequeant a domino, aperte prioris tractatus appendix est, quo ipso loco in Gai libro legitur. Postea eum adiectum uideri a Gaio et aliquando § 61 et § 65 continuo se excepsisse sane probabile est.« || 12 iure C? || 16—17 etiam quae occupando ideo nostra fecerimus Boecking, etiam quae occupando ideo adquisierimus Goeschen; neutrum ad codicis C reliquias apte quadrat, cuius ductus ad etiamsi occupando ideo res adquisierimus propius accedere uidentur, quod tamen Gaianum non est || 17 quia Goeschen, qui C || 18 mari Goeschen, marique C || 19 fera? C || 19—20 ad sententiam recte, ad ductus non recte (conf. C^a et C^{as}) suppleuit Goeschen: piscem ceperimus, quidquid ita captum fuerit, id statim no|strum

que nostrum esse intellegitur, || donec nostra custodia coer- pag.70
 ceatur; cum uero custodiam nostram euaserit et in natu-
 ralem *libertatem se receperit*, rursus occupantis fit, quia
 nostrum esse desinit; naturalem autem libertatem recipere
 uidetur, cum aut oculos nostros euaserit, aut licet in con- 5
 68 spectu sit nostro, difficilis tamen *eius* persecutio sit. In
his autem animalibus, quae ex consuetudine abire et redire
 solent, ueluti columbis et apibus, item ceruis qui in siluas
 ire et redire solent, talem habemus regulam traditam, ut
 si reuertendi animum habere desierint, etiam nostra esse 10
 desinant et fiant occupantium; reuertendi autem animum
 uidentur desinere habere, cum reuertendi consuetudinem
 69 deseruerint. Ea quoque quae ex hostibus capiuntur na-
 70 turali ratione nostra fiunt. Sed et id, quod per adluuionem
 nobis adicitur, eodem iure nostrum fit; per adluuionem 15
 autem *id* uidetur adici, quod ita paulatim flumen agro
 nostro adicit, ut aestimare non possimus, quantum quoquo
 momento temporis adiciatur; hoc est quod uulgo dicitur
 per adluuionem *id* adici uideri, quod ita paulatim adicitur,
 74 ut oculos nostros fallat. Itaque si flumen partem aliquam 20
 ex tuo praedio resciderit et ad meum praedium pertulerit,
 72 haec pars tua ma||net. At si in medio flumine insula nata pag.74
 sit, haec eorum omnium communis est, qui ab utraque
 parte fluminis prope ripam praedia possident; si uero non
 sit in medio flumine, ad eos pertinet, qui ab ea parte quae 25
 73 proxima est iuxta ripam praedia habent. Praeterea id

§ 68 inde ab 10 *si fere* = Inst. 2, 1, 15 || ad § 70 usque ad 18
adiciatur conf. Gai res cottid. (Dig. 41, 1, 7, 1 = Inst. 2, 1, 20).

fit, et eo usque etc.; *Inst. haec habent*: Ferae igitur bestiae et uolucres
 et pisces, id est omnia animalia, quae in terra mari caelo nascuntur,
 simulatque ab aliquo capta fuerint, iure gentium statim illius esse
 incipiunt; quod enim ante nullius est, id naturali ratione occupanti
 conceditur quidquid autem eorum ceperis, eo usque tuum esse
 intellegitur, donec tua custodia coercetur; *conf. etiam Dig. 41, 1, 1, 3.*

¹ coerceatur C, coercetur Gai res cottid. et Inst. || 3 libertatem
 se Dig. Inst., se libertatem C || receperit Dig. Inst., perceperit C ||
 4 nostrum Dig., nostra C || 5 in Dig. Inst., an C || 6 eius Dig. Inst.,
 inrei C, in(de) rei Mommsen || 11 occupantium Inst., occupatum C ||
 13 deseruerint Inst.; desieruerint C || 16 id Dig. Inst., ita C || 17 adi-
 cit Goeschen, dicit C || 21 resciderit] *conf. C^a pag. 298 inf.* || 23 com-
 munis Goeschen, commune C (*conf. codicis C scripturam supra Gai 1*
§ 106) || 24 possident Goeschen, possidentur C.

quod in solo nostro ab aliquo aedificatum est, *quamuis* ille suo nomine *aedificauerit*, iure naturali nostrum fit, quia
 74 superficies solo cedit. Multoque magis id accidit et in planta quam quis in solo nostro posuerit, si modo radici-
 75 bus terram complexa fuerit. Idem contingit et in frumento 5
 76 quod in solo nostro ab aliquo satum fuerit. Sed si ab eo petamus *fundum* uel aedificium, et inpensas in aedificium uel in seminaria uel in sementem factas ei soluere nolumus, poterit nos per exceptionem doli mali repellere, utique si
 77 bonae fidei possessor fuerit. Eadem ratione probatum est, 10
 quod in *chartulis* siue membranis meis aliquis scripserit, licet aureis litteris, meum esse, quia litterae *chartulis* siue membranis cedunt. itaque si ego eos libros easue mem-
 78 branarum petam nec inpensam scripturae soluam, per excep-
 tionem doli mali summoueri potero. sed si in tabula mea 15
 aliquis pinxerit ueluti imaginem, contra probatur; || magis pag.72
 enim dicitur tabulam picturae cedere. cuius diuersitatis uix idonea ratio redditur; certe secundum hanc regulam si me possidente petas imaginem tuam esse, nec soluas
 pretium tabulae, poteris per exceptionem doli mali sum- 20
 moueri; at si tu possideas, consequens est, ut utilis mihi actio aduersum te dari debeat; quo casu nisi soluam
 inpensam picturae, poteris me per exceptionem doli mali repellere, utique si bonae fidei possessor fueris. illud
 palam est, quod siue tu subriperis tabulam siue alius, 25
 competit mihi furti actio.

79 In aliis quoque speciebus naturalis ratio requiritur. proinde si ex uuis *(aut oliuis aut spicis)* meis unum aut oleum aut frumentum feceris, quaeritur utrum meum sit id unum aut oleum aut frumentum, an tuum. item si ex 30
 auro aut argento meo uas aliquod feceris, uel ex tabulis

§ 78 inde ab 49 si fere = Inst. 2, 1, 34.

1 quamuis Goeschen, qui C, conf. C^a pag. 297 || 3 cedit Goeschen, ceditur C || 5 frumento Goeschen, promento Cⁿ || 7 fundum Huschke, fructum C || 13 cedunt Goeschen, ceduntur C || libros Goeschen, librus C || easue Lachmann, easque C || 15 sed Goeschen, sedi C || 16 in imaginem C || 22 aduersum C, aduersus Inst. (probabilius, conf. C^a pag. 314 uers. 29) || dari debeat Goeschen, dari debet C, detur Inst. || nisi C, si non Inst. || 24 bona fide Inst., bona fide uel bonae fidei Cⁿ || illud C, illud enim Inst. || 25 subriperis Polenaar, subripiisse C || 28 proinde Goeschen, proin? Cⁿ || () ex Dig. 41, 1, 7 addidit Goeschen || 30 tuum Goeschen, tum C || 31 argento Goeschen, argumento C.

meis nauem aut armarium aut subsellium fabricaueris; item si ex lana mea uestimentum feceris, uel si ex uino et melle meo mulsum feceris, siue ex medicamentis meis emplastrum uel collyrium feceris, *(quaeritur, utrum tuum sit id quod ex meo effeceris,)* an meum. quidam materiam et substantiam spectandam esse putant, id est ut cuius materia sit, illius et res quae facta sit uideatur esse, idque maxime placuit Sabino et Cassio. alii uero eius rem esse putant qui fecerit, idque maxime diuersae scholae auctoribus uisum est; || sed eum quoque, cuius materia et substantia fuerit, furti aduersus eum qui subriperit habere actionem; nec minus aduersus eundem condictionem ei competere, quia extinctae res, licet uindicari non possint, condici tamen furibus et quibusdam aliis possessoribus possunt.

15

- 62 Accidit aliquando, ut qui dominus sit, alienandae rei potestatem non habeat, et qui dominus non sit, || alienare possit. nam dotale praedium maritus inuita muliere per legem Iuliam prohibetur alienare, quamuis ipsius sit uel mancipatum ei dotis causa uel in iure cessum uel usu-
63 captum. quod quidem ius utrum ad Italica tantum praedia an etiam ad prouincialia pertineat, dubitatur. Ex diuerso agnatus furiosi curator rem furio si alienare potest ex lege
64 XII tabularum; item procurator ————— est; item creditor pignus ex | pactione, quamuis eius ea res non sit. sed hoc forsitan ideo uideatur fieri, quod uoluntate debitoris intellegitur pignus alienari, qui olim pactus

25

§ 79 ad 5 *quidam* — 10 *est* conf. Theophilus 2, 1, 25 (ed. Ferrini pag. 107, 1—4); inde ab 13 *extinctae* = Inst. 2, 1, 26 || § 62 *fere* = Inst. 2, 8 pr. || § 63 usque ad 19 *sit* = Inst. 2, 8 pr. || § 64 inde ab 25 *creditor* = Inst. 2, 8, 1.

4—5 { } *addidit Lachmann* || 6 spectandam ex spectandum *correctum* C¹ || 11 fuerit *Goeschen*, fuit C || 13 quia *Goeschen*, qui C || extinctae Inst., extincta C || 14 possint Inst., possit C || furibus et C, a furibus et a Inst. || 16 conf. quae supra ad § 61 in fine (pag. 56, 10 huius editionis) de paragraphorum ordine in C adnotata sunt || 17 et C, et contra Inst. || 19 alienare ex alienares *correctum* C || 24 ad sententiam (conf. Inst. 2, 1, 43 et Dig. 41, 1, 9, 4), non ad ductus, ad quos ne reliquorum quidem editorum supplementa quadrant, hoc fere modo suppleri posse opinatur *Krueger*: item procurator rem absentis, cuius negotiorum libera administratio ei permissa est; *Mommsen* (coll. Dig. 3, 3, 63) hoc modo: item procurator, si quid ne corrumpatur distrahendum est || 26 uideatur C, uidetur Inst. || 27 alienari C, alienare Inst. (libri meliores) || olim C, ab initio contractus Inst.

est, ut liceret creditori pignus uendere, si pecunia non soluatur.

[*Ē. v̄. DE VPILLIS AN ALIQUID A SE ALIENARE POSSVNT.*] pag. 73

- 80 Nunc admonendi sumus neque feminam neque pupillum sine tutoris auctoritate rem Mancipi alienare posse; 5
nec Mancipi uero feminam quidem posse, pupillum non
81 posse. Ideoque si quando mulier mutuam pecuniam alicui sine tutoris auctoritate dederit, quia facit eam accipientis, cum scilicet pecunia res nec Mancipi sit, contrahit
82 obligationem. At si pupillus idem fecerit, | quia non 10
facit accipientis s—————, *nullam* | *contrahit obligationem*; unde pupillus uindicare quidem nummos suos potest, sicubi extent, id | est eos petere suos *ex iure Quiritium esse* ————— | ————— *repetere potest s*————— | *tere. unde de pupillo qui-* 15
dem quaeritur, an num——— | ————— *quos mutuos dedit, ab eo qui accepit,* ————— | ————— *actione eos persequi*
83 *possit, quoniam* ————— | ————— *potest. At ex contrario* | *omnes res tam Mancipi quam nec Mancipi* 19
mulieribus || *et pupillis sine tutoris auctoritate solui pos-* pag. 74

§ 80 init. fere = Inst. 2, 8, 2 || § 84 init. et § 82 init. fere = Inst. 2, 8, 2 || § 83 init. conf. Inst. 2, 8, 2.

3 hanc rubricam quintam quo iure fecerit librarius (C¹), dici nequit, quia reliquae perierunt || 9 pecunia Huschke, ea pecunia? C || 11 supplementa (ex Inst. deriuata) incerta sunt, conf. C^a et C^{as}; sententia suadet, ut sumamus haec aliquo modo expressisse Gaium: quia pecuniam (conf. Inst.) non facit accipientis (sine tutoris auctoritate) || 12 uindicare qu(id)em C, quidem uindicare Krueger, conf. quae paulo infra ad 13—18 adnotata sunt || 13 e(os) petere? C, pro quo intendere uerbum sententiam simplicius exprimeret || 13—18 hoc fere modo ad sententiam suppleri posse Kruegero uidentur: id est eos petere suos *ex iure Quiritium esse*; mulier uero minime hoc modo repetere potest, sed ita: dari sibi opor|tere. unde de pupillo quidem quaeritur, an, si nummi (in C fuerit nummi|si pro si nummi), quos mutuos dedit, ab eo qui accepit, consumpti | sunt, aliqua actione eos persequi possit, quoniam obligationem etiam sine tutoris auctoritate adquirere sibi potest; Mommseno hoc potius modo: id est eos petere suos *ex iure Quiritium esse*, neque tamen stricto iure petere potest sibi eos dari oportere. unde de pupillo quidem quaeritur, an nummis quos mutuos dedit ab eo qui accepit consumptis ciuili actione eos persequi possit, quoniam dari eos sibi oportere intendere non potest; (conf. tamen C^a et C^{as}) || 17 accepit Goeschen, accipit C || 18 at Inst., et C || 19 omnes res tam Mancipi quam ad Goescheni coniecturam et ad Inst., 2, 8, 2, non ad C suppletum est || 20 pupillis Goeschen, pupilli C || sine tutoris auctoritate Inst., s p t a C.

- sunt, quoniam meliorem condicionem suam facere eis etiam
 84 sine tutoris auctoritate concessum est. Itaque si debitor
 pecuniam pupillo soluat, facit quidem pecuniam pupilli,
 sed ipse non liberatur, quia nullam obligationem pupillus
 sine tutoris auctoritate dissolvere potest, quia nullius rei
 alienatio ei sine tutoris auctoritate concessa est; *sed* tamen
 si ex ea pecunia locupletior factus sit et adhuc petat, per
 85 exceptionem doli mali summoueri potest. Mulieri uero
 etiam sine tutoris auctoritate recte solui potest; nam qui
 soluit, liberatur obligatione, quia res nec mancipi, ut 10
 proxime diximus, a se dimittere mulieres etiam sine tu-
 toris auctoritate possunt. quamquam hoc ita est, si accipiat
 pecuniam; *at* si non accipiat, *sed* habere se dicat et per
 acceptilationem uelit debitorem sine tutoris auctoritate
 liberare, non potest. 15
- 86 Adquiritur autem nobis non solum per nosmet ipsos,
 sed etiam per eos quos in potestate manu mancipiue
 habemus; item per eos seruos in quibus *usumfructum* habe-
 mus; item per homines liberos et seruos alienos quos bona
 fide possidemus. de quibus singulis diligenter dispiciamus. 20
- 87 Igitur *<quod>* liberi nostri quos in potestate habemus, item
 quod serui *nostri* mancipio accipiunt uel ex traditione nan-
 ciscuntur, siue quid stipulentur, uel ex aliquolibet causa
 adquirunt, id nobis adquiritur; ipse enim, || qui in pote-
 state nostra est, nihil suum habere potest. et ideo si 25
 heres institutus sit, nisi nostro iussu hereditatem adire
 non potest; et si iubentibus nobis adierit, hereditas nobis
 adquiritur proinde atque si nos ipsi heredes instituti esse-

§ 85 *proxime*] § 80 || § 86 fere = Dig. 44, 1, 10 pr.; Inst. 2, 9 pr. ||
 § 87 *igitur* et inde ab 22 *quod* fere = Dig. 44, 1, 10, 1; § 87 usque
 ad 21 *habemus* conf. Inst. 2, 9, 1, sequentia fere = Inst. 2, 9, 3.

10 obligattione C || 13 sed *Goeschen*, et C || 16 adquiritur autem C, ad-
 quiruntur *Inst.*, adquiruntur *Dig.* || 18 per *Dig. Inst.*, pro? Cⁿ || *usumfructum*
Dig. Inst., usu *C || eos C *Inst.*, om. *Dig.* || 20 diligenter C, diligentius *Dig. Inst.* ||
 21 quod *addidit Goeschen*, om. C || 22 nostri *Dig.*, i C || 23 aliquolibet C,
 qualibet alia *Dig. Inst.* || 24 adquirunt C *Dig. Inst.*, adquirant *Goe-*
schen || ipse *Dig. Inst.*, ipsen? C || 25 nostra C, alterius *Dig. Inst.* ||
 et ideo C, ideoque *Dig.*, sed *Inst.* || 26 heres *Dig. Inst.*, hoc Cⁿ,
 conf. C^a pag. 270 || 27 iubentibus *Dig. Inst.*, ibonitibus C || hereditas
Dig. Inst., hereditate C || 28 proinde C, perinde *Dig. Inst.* || adque C,
 atque *Dig.*, ac *Inst.*

mus; et conuenienter scilicet legatum per eos nobis ad-
 88 quiritur. dum tamen sciamus, si alterius in bonis sit ser-
 uus, alterius ex iure Quiritium, ex omnibus causis ei soli
 89 per eum adquiri, cuius in bonis est. Non solum autem
 proprietas per eos quos in potestate habemus acquiritur 5
 nobis, sed etiam possessio; cuius enim rei possessionem
 adepti fuerint, id nos possidere uidemur; unde etiam per
 90 eos usucapio procedit. Per eas uero personas, quas in
 manu mancipio habemus, proprietas quidem acquiritur
 nobis ex omnibus causis, sicut per eos qui in potestate 10
 nostra sunt; an autem possessio adquiratur, quaeri solet,
 91 quia ipsas non possidemus. De his autem seruis in qui-
 bus tantum usumfructum habemus, ita placuit, ut quid-
 quid ex re nostra uel ex operis suis adquirant, id nobis
 adquiratur; quod uero extra eas causas, id ad dominum 15
 proprietatis pertineat. itaque si iste seruus heres institutus
 sit legatumue quod ei datum fuerit, non mihi sed domino
 92 proprietatis acquiritur. Idem placet de eo qui a nobis
 bona fide possidetur, || siue liber sit siue alienus seruus. pag.76
 quod enim placuit de usufructuario, idem probatur etiam 20
 de bonae fidei possessore. itaque quod extra duas istas
 causas acquiritur, id uel ad ipsum pertinet, si liber est,
 93 uel ad dominum, si seruus est. Sed bonae fidei possessor

§ 89 usque ad 7 per = Dig. 41, 1, 10, 2; § 89 usque ad 8 usu-
 capio = Inst. 2, 9, 3 || § 91 = Dig. 41, 1, 10, 3; Inst. 2, 9, 4 || § 92
 = Dig. 41, 1, 10, 4; fere = Inst. 2, 9, 4 || § 93 = Dig. 41, 1, 10, 5;
 Inst. 2, 9, 4.

1 conuenienter C Inst., his conuenienter Dig. || per eos nobis
 C (Inst.), nobis per eundem Dig. || 2 sciamus Goeschen, sciam C ||
 4 per Goeschen, pro C || acquiri Goeschen, acquiritur C || bonis Goe-
 schen, boni C || 6 cuius, cuiuscumque Dig. Inst. || 12 ipsas Goeschen,
 ipsa C || 14 operis C Dig., operibus Inst. || adquirant Dig. Inst., ad-
 quirunt C || 15 adquiratur C Dig., adiciatur Inst. || quod C Inst., si quid
 Dig. || causas C, causas persecuti sint Dig. (sint suppleuit manus secunda
 in Dig.), causas persecuti sunt Inst. || 16 pertineat Cⁿ Inst., pertinet
 Dig. || iste C, is Dig. Inst. || 17 legatumue quod ei datum C, lega-
 tumue quid aut ei donatum Dig., legatumue quid ei aut donatum
 Inst., quod et ipse Gaius fortasse scripserat || 18 de C Dig., et de
 Inst. || qui a C Inst., qui Dig. || 19 liber C Dig., is liber Inst. ||
 20 probatur etiam C Dig., placet et Inst. || 21 bonae fidei Dig.,
 bona fide Inst., aut hoc aut illud Cⁿ || itaque quod Dig. Inst., ita quo-
 que? Cⁿ, conf. C^a pag. 294 inf. || istas C Inst., om. Dig. || 23 dominum
 Cⁿ Inst., Dig. || est Dig. Inst., sit C || sed Dig. Inst.,
 sed si C.

cum usuceperit seruum, quia eo modo dominus fit, ex omni causa per eum sibi adquirere potest. usufructuarius uero usucapere non potest: primum quia non possidet, sed
 94 habet ius utendi [et] fruendi; deinde quia scit alienum
 seruum esse. De illo quaeritur, an per eum seruum, in 5
 quo usumfructum habemus, possidere aliquam rem et usucapere possimus, quia ipsum non possidemus. per eum uero, quem bona fide possidemus, sine dubio et possidere et usucapere possumus. loquimur autem in utriusque persona secundum definitionem quam proxime exposuimus, 10
 id est si quid ex re nostra uel ex operis suis adquirant
 95 [id nobis acquiritur]. Ex his apparet per liberos homines, quos neque iuri nostro subiectos habemus neque bona fide possidemus, item per alienos seruos, in quibus neque usumfructum habemus neque iustam possessionem, nulla 15
 ex causa nobis adquiri posse. et hoc est quod uulgo dicitur per extraneam personam nobis adquiri non posse. tantum de possessione quaeritur, an *(per extraneam)* perso-
 96 nam nobis adquiratur. In summa sciendum est his qui in 19
 || potestate manu mancipioque sunt, nihil in iure cedi posse; pag.77
 cum enim istarum personarum nihil suum esse possit, conueniens est scilicet, ut nihil suum esse in iure uindicare possint.

97 *Hactenus tantisper admonuisse sufficit quemadmodum singulae res nobis adquirantur. nam legatorum ius, quo 25*

§ 94 inde ab 9 loquimur fere = Inst. 2, 9, 4 || § 95 usque ad 17 posse = Inst. 2, 9, 5 || § 97 fere = Inst. 2, 9, 6.

1—2 omni causa C, omnibus causis Dig. Inst. || 2 usufructuarius C Dig., fructuarius Inst. || 3 usucapere C Inst., usucapere seru-
 um Dig. || 4 et C, om. Dig. Inst. rectius || quia C Inst., quoniam
 Dig. || alienum seruum C, seruum alienum Dig. Inst. || 6 aliquam
 Goeschen, aliqui? C || 7 possimus Goeschen, possumus C || 10 persona
 Inst., personis uel personas C || 11 operis C, operibus Inst. || ad-
 quirant C, adepti fuerint Inst. || 12 [] C ex glossemate, om. Inst. ||
 his Goeschen, iis C, his itaque Inst. || 13 nostro Goeschen, nostros C ||
 15 post habemus in C uerba item per alienos seruos in quibus neque
 usumfructum per errorem repetita sunt, conf. C^a || 16 uulgo C,
 om. Inst. || 17 nobis adquiri non C, nihil adquiri Inst. || 18 per extra-
 neam personam Krueger, ps——— uel pe———? C (conf. C^{as}),
 per procuratorem Goudsmit; conf. Inst. 2, 9, 5 || 21 starum C || 22 con-
 ueniens Goeschen, conuenies C || esse Lachmann, esse posse C; uerba
 suum esse posse tamquam glossema expellit Mommsen || 24 Hactenus
 ex Inst. suppleuit Goeschen || sufficit C, sufficiat Inst. || 25 nobis ad-
 quirantur C, adquiruntur Inst.

et ipso singulas res adquirimus, opportunius alio loco referemus. uideamus itaque nunc, quibus modis per uni-
 98 uersitatem res nobis adquirantur. Si cui heredes facti sumus, siue cuius *honorum possessionem* petierimus, siue cuius bona emerimus, siue quem adoptauerimus, siue quam⁵ in manum ut uxorem receperimus, eius res ad nos transeunt.

99 Ac prius de hereditatibus dispiciamus, quarum duplex condicio est: *nam* uel ex testamento uel ab intestato ad
 100 nos pertinent. Et prius est, ut de his dispiciamus quae nobis ex testamento obueniunt. 10

101 Testamentorum autem genera initio duo fuerunt: *nam* aut calatis comitiis testamentum faciebant, quae comitia bis in anno testamentis faciendis destinata erant, aut in procinctu, id est cum belli causa arma sumebant; procinctus est enim expeditus et armatus exercitus. alterum¹⁵ itaque in pace et in otio faciebant, alterum in proelium
 102 exituri. Accessit deinde tertium || genus testamenti, quod pag.78 per aes et libram agitur. qui neque calatis comitiis neque in procinctu testamentum fecerat, is si subita morte urgebatur, amico familiam suam, id est patrimonium suum,²⁰ mancipio dabat, eumque rogabat, quid cuique post mortem suam dari uellet. quod testamentum dicitur per aes et
 103 libram, scilicet quia per mancipationem peragitur. Sed illa quidem duo genera testamentorum in desuetudinem abierunt; hoc uero solum, quod per aes et libram fit, in²⁵ usu retentum est. sane nunc aliter ordinatur, quam olim solebat. namque olim familiae emptor, id est qui a testatore familiam accipiebat mancipio, heredis locum optinebat, et ob id ei mandabat testator, quid cuique post mortem

§ 97 alio loco] §§ 194 seqq. || § 98 fere = Inst. 2, 9, 6 || § 99 = Inst. 2, 9, 6 || § 100 = Inst. 2, 9, 6 || § 101 ad 12 quae — 13 erant et 14 procinctus — 15 exercitus conf. Theophilus 2, 10, 1; ad 13 in procinctu — 15 erunt conf. Isidori orig. 10, 218 || § 102 ad 18 qui — 19 urgebatur conf. Theophilus 2, 10, 1 || § 103 ad 29 et — 65, 1 uellet conf. Theophilus 2, 10, 1.

1 ipso C, ipso iure *Institutionum codices* || alio C, inferiori Inst. || 3 adquirantur *Goeschen*, adquiratur C, adquiruntur Inst. || cui C, cui ergo Inst. || 4 sumus C, ad simus ducunt Inst. || *honorum possessionem* conf. C^a || 5 adoptauerimus C, ad adrogauerimus ducunt Inst. || quam *Goeschen*, quem C || 6 res C, res omnes Inst. || 7 prius Inst., primus C || hereditatibus Inst., hereditatibus C || 8 nam Inst., non? Cⁿ, conf. C^a pag. 280 || 9 pertinent Inst., pertinet C || uerba 17 quod — 18 agitur delet *Polenaar* || 18 aes et] set emend. in es et C || qui C, qui (enim) *Huschke* || 22 dari uellet *Goeschen*, dare uelletur C || 25 solum quod *Goeschen*, quam (uel quod?, conf. C^a pag. 294 uers. 31) solum quod Cⁿ, sed nota quam uocabuli expuncta || 26 aliter *Goeschen*, alter C || 27 namque *Goeschen*, nam quod Cⁿ.

- suam dari uellet; nunc uero alius heres testamento instituitur, a quo etiam legata relinquuntur, alius dicis gratia propter ueteris iuris imitationem familiae emptor adhibetur.
- 104 Eaque res ita agitur: qui facit *<testamentum>*, adhibitis, sicut in ceteris mancipationibus, \bar{v} testibus ciuibus Romanis puberibus et libripende, postquam tabulas testamenti scripserit, mancipat alicui dicis gratia familiam suam; in qua re his uerbis familiae emptor utitur *FAMILIA PECVNIAQVE TVA ENDO MANDATELAM CVSTODELAMQVE MEAM, QVO TV IVRE TESTAMENTVM* || *FACERE POSSIS SECVNDVM LEGEM PVBLICAM, HOC AERE*, pag.79 et ut quidam adiciunt *AENEAQVE LIBRA, ESTO MIHI EMPTA*; deinde aere percutit libram, idque *aes* dat testatori uelut pretii loco; deinde testator tabulas testamenti tenens ita dicit *HAEC ITA VT IN HIS TABVLIS CERISQVE SCRIPTA SVNT, ITA DO* ITA LEGO ITA TESTOR ITAQVE VOS QVIRITES TESTIMONIUM MIHI PERHIBETOTE; et hoc dicitur nuncupatio: nuncupare est enim palam nominare, et sane quae testator specialiter in tabulis testamenti scripserit, ea uidetur generali sermone nominare atque confirmare. In testibus autem non debet is esse, qui in potestate est aut familiae emptoris aut ipsius testatoris, quia propter ueteris iuris imitationem totum hoc negotium, quod agitur testamenti ordinandi gratia, creditur inter familiae emptorem agi et testatorem; quippe olim, ut proxime diximus, is qui familiam testatoris mancipio accipiebat, heredis loco erat; itaque reprobatum est in ea re domesticum testimonium. unde et si is qui in potestate patris est, familiae emptor adhibitus sit, pater eius testis

§ 104 ad 7 *mancipat* — 8 *utitur* et 12 *deinde* — 13 *loco conf.* Theophilus 2, 10, 1; ad 14 *haec* — 19 *confirmare conf.* Isidori orig. 5, 14, 12 || § 105 usque ad 20 *potestate* et inde ab 23 *reprobatum fere* = Inst. 2, 10, 9 || *proxime* § 103.

2 legata relinquuntur *Goeschen*, legato reliquantur *C* || 4 testamentum addidit *Huschke*, om. *C* || 6 pueribus *C* || 8 *FAMILIA* — 9 *QVO TV IVRE* ita dubitanter restitutum est duce ex parte *Lachmanno*, qui uocabulum *mandatela* non directa uia ab *mandare* descendere sed ab *mandato* perspexisse uidetur; familiam pecuniamque tuam endo *mandatela* tuam (*repetitum ex eis quae proxime praecedunt?*) *custodelaque mea* quo tu iure *Cⁿ*; *FAMILIAM PECVNIAQVE TVAM ENDO MANDATELA TVA CVSTODELAQVE MEA* (*ESSE AIO ET EA*) *QVO TV IVRE Mommsen*; *FAMILIAM PECVNIAQVE TVAM ENDO MANDATELA TVTELA CVSTODELAQVE MEA* (*EX IVRE QVIRITIVM ESSE AIO, EAQVE*,) *QVO TV IVRE Huschke*; erunt qui uel *FAMILIAM PECVNIAQVE TVAM ENDO MANDATELA CVSTODELAQVE MEA* (*ESSE AIO, EAQVE*) *QVO TV IVRE uel similia malint* || 13 testamanti *C* || 15 testor *Goeschen*, testator *C* || *PERHIBETOTE Goeschen*, perhibetote *C*, perhibete uel praebetote *edd. Isidori* || 19 is *C*, om. *Inst.* || 20 potestate est (*Inst.*), potestatem esse? *Cⁿ* || 22 ordinandi *Goeschen*, ornandi *C*.

esse non potest; ac ne is quidem qui in eadem potestate est, uelut frater eius. sed si filius familias ex castrensi peculio post missionem faciat testamentum, nec pater eius recte testis || adhibetur nec is qui in potestate patris est. pag.80

- 407 De libripende eadem quae et de testibus dicta esse intel- 5
 408 gemus; nam et is testium numero est. Is uero, qui in potestate heredis aut legatarii est, cuiusue heres ipse aut legatarius in potestate est, quique in eiusdem potestate est, adeo testis et libripens adhiberi potest, ut ipse quoque heres aut legatarius iure adhibeantur. sed tamen quod 10
 ad heredem pertinet quique in eius potestate est cuiusue is in potestate erit, minime hoc iure uti debemus.

[DE TESTAMENTIS MILITVM.]

- 409 Sed haec diligens obseruatio in ordinandis testamentis militibus propter nimiam inperitiam constitutionibus princi- 15
 pum remissa est. nam quamuis neque legitimum numerum testium adhibuerint neque uendiderint familiam neque nuncupauerint testamentum, recte nihilo minus testantur. Praeterea permissum est iis et peregrinos et Latinos instituere heredes uel iis legare, cum alioquin peregrini quidem ratione 20
 410 ciuili prohibeantur capere hereditatem legataque, Latini uero per legem Iuniam. Caelibes quoque, qui lege Iulia hereditatem legataque capere uetantur; item orbi, id est qui liberos
 411 non habent, quos lex || ————— (48 uersus in C

§ 106 inde ab 2 sed = Inst. 2, 10 || § 109 inde ab 14 diligens usque ad 17 adhibuerint neque et inde ab 18 recte = Inst. 2, 11 pr.

1 qui in Goeschen, quin C || 2 ex C, de Inst. || 4 patris C, eiusdem patris Inst. || est Inst., sit C || 7 legatarii Huschke, inlegatarii C || 8 in potestatem C || 9 adeo Lachmann, abeo C || 10 aut Goeschen, ut C || 12 is Goeschen, iis C || erit C, est Huschke || 13 militum Goeschen, milium C || 15 constitutionibus Inst., mentistutionibus? C || principum C, principalibus Inst. || 16 quamuis C, quamuis hi Inst. || 17 uendiderint Goeschen, uendiderit C || nuncupauerint C || 22 hereditatem Goeschen, hereditate C || 24 post lex unum folium in C periit, in quo finis eorum perscriptus erat, quae Gaius de testamentis militum exposuit. proxima autem post quos lex ita ad § 286^a suppleuit Huschke: Papia plus quam dimidias partes hereditatis legatorumque capere uetat, ex militis testamento solidum capiunt. Deinde egit Gaius de iis, quibus testamentum facere non licet, similiter atque Inst. 2, 12; Vlp. 20, 10 seqq. et Epit. 2, 2 § 1 seqq., ubi haec leguntur: Id quoque statutum est, quod non omnibus liceat facere testamentum; sicut sunt hi qui sui iuris non sunt, sed alieno iuri subiecti sunt, hoc est filii tam ex nobis nati quam adoptiui. (2) Item testamenta facere non possunt impuberes, id est minores quattuordecim annorum, aut puellae duodecim. (§ 3) Item et hi furiosi, id est mente insani

perierunt

|| ————— prohibentur hi ————— | pag.81
(6 uersus in C legi nequeunt)

————— eius more faciant ————— |
|xxx 5

annorum ————— |
(8 uersus in C legi nequeunt)

————— res ————— |
(2 uersus in C legi nequeunt)

- 112 ————— *ex auctoritate diui Hadriani senatusconsultum factum* 10
est, quo permissum est. | ————— feminis etiam sine
coemptione testamentum facere, si modo non minores
essent || annorum *xvii*, scilicet ut quae tutela liberatae non pag.82
- 113 essent, tutore auctore testari deberent. Videntur ergo me-
lioris condicionis esse feminae quam masculi; nam mascu- 15
lus minor annorum *xviii* testamentum facere non potest,
etiamsi tutore auctore testamentum facere uelit, femina
uero post *xvii* annum testamenti faciendi ius nanciscitur.

- 114 Igitur si quaeramus, an ualeat testamentum, inprimis
aduertere debemus, an is qui id fecerit habuerit testamenti 20
factionem; deinde si habuerit, requiremus, an secundum
iuris ciuilis regulam testatus sit, exceptis militibus, quibus
propter nimiam inperitiam, ut diximus, quomodo uelint uel
quomodo possint, permittitur testamentum facere.

- 115 Non tamen, ut iure ciuili ualeat testamentum, sufficit 25
ea observatio quam supra exposuimus de familiae uendi-

§ 114 uers. 19 *si* — 22 *sit* = Dig. 28, 1, 4 || *diximus*] § 109 ||
§ 115 usque ad 26 *exposuimus* fere = Inst. 2, 13 pr. || *supra*] §§ 104 seqq.

fuerint, non possunt facere testamenta. sed hi qui insani sunt per
interualla quibus sani sunt possunt facere testamenta.

6 *conf.* C^{as} || 8 *conf.* C^{as} || 10 *ante ex auctoritate praecesserit e. g.*
sed postea || 11 *ante feminis expectes ad sententiam absoluendam e. g.*
sui iuris uel ingenuis (*conf.* 1 § 115^a); *conf. tamen* C^a || 13 *annorum*
xvii anni *xii*. tab. C, *conf.* C^a pag. 256 *inf.* || 14 *tutore auctore*] ita
C, *conf.* C^a pag. 307 uers. 9 || *deberent Goeschen*, debent C || 16 *mi-*
nor Goeschen, minori C || *annorum Goeschen*, anni C || 18 *post*
Goeschen, potest C || *annum Goeschen*, annorum C || *faciunt* di C ||
ius Goeschen, isius C || *nanciscitur Goeschen*, nanciscitur C || 20 *ad-*
uertere C, animaduerrere Dig. || *id fecerit C*, fecerit testamentum
Dig. || 22 *iuris ciuilis regulam C*, regulas iuris ciuilis Dig. || *quibus*
Goeschen, qui C || 26 *ea C*, haec Inst. || *observatio Cⁿ*, *conf.* C^a
pag. 305.

- 116 tione et de testibus et de nuncupationibus. *<sed>* ante omnia requirendum est, an institutio heredis sollemni more facta sit; nam aliter facta institutione nihil proficit familiam testatoris ita uenire testesque ita adhibere *et ita nuncupare* testamentum, ut supra diximus. sollemnis autem 5 institutio haec est TITIVS HERES ESTO; sed et illa iam conprobata uidetur TITIVM HEREDEM ESSE || IVBEO; at illa non est pag.83 conprobata TITIVM HEREDEM ESSE VOLO; *sed* et illae a plerisque inprobatae sunt TITIVM HEREDEM INSTITVO, item HEREDEM FACIO. 10
- 118 Obseruandum praeterea est, ut si mulier quae in tutela est faciat testamentum, tutore auctore facere debeat; alio-
- 119 quin inutiliter iure ciuili testabitur. Praetor tamen si septem signis testium signatum sit testamentum, scriptis heredibus secundum tabulas testamenti bonorum *<possessio-* 15 *nem>* pollicetur: *<et>* si nemo sit, ad quem ab intestato iure legitimo pertineat hereditas, uelut frater eodem patre natus aut patruus aut fratris filius, ita poterunt scripti heredes retinere hereditatem. nam idem iuris est et si alia ex causa testamentum non ualeat, uelut quod familia non 20 uenierit aut nuncupationis uerba testator locutus non sit.
- 120 Sed uideamus, an etiamsi frater aut patruus extent, potiores scriptis heredibus habeantur. rescripto enim imperatoris Antonini significatur eos, qui secundum tabulas testamenti non iure factas bonorum possessionem petierint, posse ad- 25 uersus eos qui ab intestato uindicant hereditatem, defendere se per exceptionem doli mali. Quod sane quidem ad

§ 116 supra] §§ 104 seqq.

1 nuncupationibus C, nuncupatione Huschke (probabiliter) || sed addidit Boecking, om C || 2 est an Goeschen, eam? C || 4 et ita Boecking, aut C || 4—5 nuncupare] nupare C, conf. C^a pag. 282 uers. 8 || 6 TITIVS Goeschen, titus C || illa Goeschen, illam C || 9 inprobatae sunt Goeschen, inprobataest C, unde etiam sic scribere possis: sed et illa a plerisque inprobata est etc. || INSTITVO Goeschen, institutio C || 12 tutore auctore Hollweg, tutores habet C (in archetypo fuerit tut. auct. uel per errorem tut. auct. || 15 bonorum possessionem Goeschen, bus? C || 16 et addidit Goeschen || 20 causa Goeschen, senatusconsulto Cⁿ || 22—23 expectes: sed uideamus an (non), etiam si frater aut patruus extent, potiores scripti heredes habeantur (similiter Huschke) || 23 rescripto C || 26 uindicant ex uindicat factum C.

- masculorum testamenta pertinere certum est; item ad feminarum, quae ideo non utiliter testatae sunt, quia uerbi gratia familiam non uendiderint aut nuncupationis uerba locutae non sint; || an autem et ad ea testamenta feminarum, quae sine tutoris auctoritate fecerint, haec constitutio pertineat, uidebimus. Loquimur autem de his scilicet feminis, quae non in legitima parentum aut patronorum tutela sunt, sed [de his] quae alterius generis tutores habent, qui etiam inuiti coguntur auctores fieri; alioquin parentem et patronum sine auctoritate eius facto testamento non summoneri palam est.
- Item qui filium in potestate habet, curare debet, ut eum uel heredem instituat uel nominatim exheredet; alioquin si eum silentio praeterierit, inutiliter testabitur, adeo quidem, ut nostri praeceptores existiment, etiamsi uiuo patre filius defunctus sit, neminem heredem ex eo testamento existere posse, quia scilicet statim ab initio non constiterit institutio. sed diuersae scholae auctores, siquidem filius mortis patris tempore uiuat, sane inpedimento eum esse scriptis heredibus et illum ab intestato heredem fieri confitentur; si uero ante mortem patris interceptus sit, posse ex testamento hereditatem adiri putant, nullo iam filio inpedimento; quia scilicet existimant <non> statim ab initio inutiliter fieri testamentum filio praeterito. Ceteras uero liberorum personas si praeterierit testator, ualet testamentum, <sed> praeteritae istae personae scriptis heredibus

§ 123 inde ab 12 qui usque ad 18 institutio fere = Inst. 2, 13 pr. || ad § 124 conf. Theophilus 2, 13 pr.

7 non *Goeschen*, n C; non ante 6 de his collocat *Huschke* || 7 parentum C || 8 sunt *Goeschen*, s C, conf. C^a pag. 301 || de his ut *glossema expulit Mommsen* || tutores *Goeschen*, tutorem C || 10 patronum *Goeschen*, patronorum C || 12 debet *Inst.*, debetur C || 13 eum uel C, eum *Inst.* || nominatim exheredet C, exheredem nominatim faciat *Inst.*, nominatim, quod tuetur *Epitoma* (2, 3 pr.), tamquam *glossema uetustum propter* § 127 expellit *Mommsen* || 15 etiamsi C, etsi *Inst.* || 16 filius *Inst.*, filius C, conf. C^a pag. 268 uers. 29 || defunctus C, mortuus *Inst.* || 17 quia scilicet *Inst.*, quod scilicet quia C || statim C, om. *Inst.* || 18 institutio C, testamentum *Inst.* || 19 filius *Goeschen*, fili C || 20 illum C, suum *Huschke* || 22 hereditatem *Goeschen*, heredem Cⁿ || 23 iam C, in uel iam a *mauult Lachmann*; nullo iam filio inpediente *Mommsen* || 23 quia — 24 praeterito ex *glossema ad uersus* 17—18 (quia — institutio) *adscripto nata esse suspicatur Mommsen* || 23 non addidit *Goeschen* || 26 sed additum ducit *Goescheno*.

- in || partem ad crescunt, si sui heredes sint, in uirilem, pag.85
 si extranei, in dimidiam. id est si quis tres uerbi gratia
 filios heredes instituerit et filiam praeterierit, filia ad-
 crescendo pro quarta parte fit heres, et ea ratione idem
 consequitur, quod ab intestato patre mortuo habitura esset; 5
 at si extraneos ille heredes instituerit et filiam praeterierit,
 filia ad crescendo ex dimidia parte fit heres. quae de filia
 diximus, eadem et de nepote deque omnibus liberorum
 personis seu masculini seu feminini sexus dicta intellege-
 125 mus. Quid ergo est? licet eae secundum ea quae dixi- 10
 mus scriptis heredibus dimidiam partem detrahant, tamen
 praetor eis contra tabulas bonorum possessionem promittit,
 qua ratione extranei heredes a tota hereditate repelluntur
 126 et efficiuntur sine re heredes. Et hoc iure utebamus,
 quasi nihil inter feminas et masculos interesset; sed nuper 15
 imperator Antoninus significauit rescripto suas non plus
 nancisci feminas per bonorum possessionem, quam quod
 iure ad crescendo consequerentur. quod in emancipatarum
 quoque persona obseruandum est, ut hae quoque, quod
 ad crescendo iure habiturae essent, si in potestate fuissent, 20
 127 id ipsum etiam per bonorum possessionem habeant. Sed
 siquidem filius a patre exheredetur, nominatim exheredari
 debet; alioquin non uidetur exheredari. nominatim autem
 exheredari uidetur, siue ita exhere||detur TITIVS FILIVS MEVS pag.86
 EXHERES ESTO, siue ita FILIVS MEVS | EXHERES ESTO, non ad- 25
 128 lecto proprio nomine. Ceterae uero liberorum personae
 uel feminini sexus uel masculini sa|tis inter ceteros ex-
 heredantur, id est his uerbis CETERI OMNES EXHEREDES

§ 127 inde ab 23 nominatim = Inst. 2, 13, 1.

2 uerbi *Bluhme*, uerbis C || 3 filios *Goeschen*, filius C || 4 idem
 id? C || 5 ad incertis codicis C *umbras aut* ab intestato patre
 mortuo habitura (*hoc casu ab praepositio melius omittetur*) aut
 ab intestato patrem (*lege patre*) ipsa habitura lectio quadret ||
 7 heres *Goeschen*, heret? C || 9 feminini *Goeschen*, minini C ||
 10 eae *Lachmann*, ae C || 11 heredibus dimidiam partem] di-
 midiam partem modo heredibus? Cⁿ || 12 promittit *Bluhme*,
 promittitur C || 16 suas *Huschke*, suo C || 17 quam quod *Goe-*
schen, quod quam? Cⁿ || 19 est] esset C || *proxima ad senten-*
tiam suppleta sunt || 20 habiturae essent *Goeschen*, habituresse
 C || 23 uidetur] possiet? C || 24 exheredari *Inst.*, heredari C ||
 25 *suppleuit Goeschen ex Inst.* || 28 CETERI suppletum ex coniectura,
conf. tamen C^{as} || omnes? C.

- SVNTO, quae uerba ——— post in|stitutionem heredum adici
 129 solent. sed hoc ita———. | nam praetor omnes
 uirilis sexus liberorum personas, | id est nepotes quoque
 et pronepotes———|————— 5
 ————|—————
 ————|—————
 130 Postumi quoque liberi uel heredes institui debent uel
 131 exheredari. Et in eo par omnium condicio est, quod <et>
 in filio postumo et in quolibet ex ceteris liberis siue feminini
 sexus siue masculini praeterito ualet quidem testamentum, 10
 sed postea agnatione postumi siue postumae rumpitur, et
 ea ratione totum infirmatur. ideoque si mulier, ex qua
 postumus aut postuma sperabatur, abortum fecerit, nihil
 impedimento est scriptis heredibus ad hereditatem adeundam.
 132 Sed feminini quidem sexus personae uel nominatim uel 15
 inter ceteros exheredari solent, dum tamen si inter ceteros
 exheredentur, aliquid eis legetur, ne uideantur per obliuio-
 nem praeteritae esse. masculini uero sexus personas pla-
 cuit non aliter recte exheredari, nisi nominatim || exhere- pag.87
 dentur, hoc scilicet modo QVICVMQVE MIHI FILIUS GENITVS 20
 132^a FVERIT, EX|HERES ESTO. —————
 ————| potest u —————
 ————|————— (4 uersus in C legi
 nequeunt)
 agat—————| 25
 n—————|
 133 Postumorum autem loco sunt et hi, qui in sui heredis |

§ 130 = Inst. 2, 13, 1 || § 131 = Inst. 2, 13, 1 || § 132 = Inst. 2,
 13, 1 || § 133 = Dig. 28, 3, 13; Inst. 2, 13, 2.

1 quae] in C fortasse quae scriptum fuit, conf. C^{as} || ante post uel
 aduerbium uel simile aliquid extitisse spatii in C^a computatio persuadet ||
 2 post ita supplendum uidetur est iure ciuili (in C fuerit iC) || 3 sup-
 pleuit Polenaar || 4—6 lacunam post pronepotes Lachmann ad sententiam
 recte sic suppluit: nominatim exheredari iubet, feminini uero inter
 ceteros; qui nisi fuerint ita exheredati, promittit eis contra tabulas
 bonorum possessionem. || 7 liberi Inst., liberi nominatim C || 7—21 ex
 Inst. suppleri posse intellexit Goeschen || 8 in eo Inst., ideo C ||
 quod et Inst., quod? Cⁿ? || 12 ideoque Inst., idque? C, conf. C^a ||
 18 (masculini uero sexus perso)nas? C, masculos uero postumos id
 est filium et deinceps Inst. || 21 EXHERES Inst., exheres fuerit in Cⁿ ||
 27—71, 13 ex Dig. et Inst. suppleri posse intellexit Goeschen || 27 postu-
 morum autem Inst., postumorum Dig.

locum succedendo quasi agnascendo sunt parentibus sui heredes. ut ecce si filium et ex eo nepotem neptemue in potestate habeam, quia filius gradu praecedit, is solus iura sui heredis habet, quamvis nepos quoque et neptis ex eo in eadem potestate sint; sed si filius meus me uiuo moriatur, aut qualibet ratione exeat de potestate mea, incipit nepos neptisue in eius locum succedere, et eo modo iura suorum heredum quasi agnatione nanciscuntur. Ne ergo eo modo rumpatur mihi testamentum, sicut ipsum filium uel heredem instituere uel exheredare debeat, ne non iure faciam testamentum, ita et nepotem neptemue ex eo necesse est mihi uel heredem instituere uel exheredare, ne forte, me uiuo filio mortuo, succedendo in locum eius nepos neptisue quasi agnatione rumpat testamentum; idque lege Iunia Vel-
laea prouisum est, in qua simul exheredationis modus notatur, ut uirilis sexus (postumi) nominatim, feminini uel nominatim uel inter ceteros exheredentur, dum tamen iis
qui inter ceteros exheredantur aliquid legatur. Emancipatos liberos iure ciuili neque heredes instituere neque exheredare necesse est, quia non sunt sui heredes; sed praetor omnes tam feminini quam masculini sexus, si heredes non instituantur, exheredari iubet, uirilis sexus nominatim, feminini uel nominatim uel inter ceteros; quodsi neque heredes instituti fuerint neque ita ut supra diximus exheredati, praetor promittit eis contra tabulas honorum pos-

§ 134 usque ad 15 prouisum est = Dig. 28, 3, 13; § 134 usque ad 15 modus fere = Inst. 2, 13, 2 || § 135 = Inst. 2, 13, 3.

1 locum Goeschen, loco Dig. Inst. || 4—7 cum pro que et neptis usque ad in eius locum succe in C duorum tantum uersuum extet interuallum, quod tamen legi nequit, nonnulla ex eis, quae ex Dig. et Inst. supra suppleta sunt, a C falso afuisse conicias || 5 sint Dig., sunt Inst. || moriatur Inst., morietur Dig. || 6 qualibet Dig., qualibet alia Inst. || 7 locum Inst., loco Dig. || 9 rumpatur Cⁿ Inst., rumpat Dig. || 10 exheredare C, exheredare nominatim Dig., nominatim exheredare Inst. || 11 neptemue Dig. Inst., uel neptemue? Cⁿ || 12—13 pro uel heredem — neptisue aliquanto (uno fere uersu) plura in C (fortasse falso) scripta fuisse spatii computatio docet; conf. etiam C^{as} || 14 rumpat C Dig., rumpant Inst. || lege Dig. Inst., legem C || uellea Cⁿ Dig., uelleia Inst. || 18 emancipatos Inst., mancipatos C || 22 nominatim Inst., nonnominatim C || 23 uel (an uero) nominatim uel Cⁿ, uero et Inst. || 24 supra C, om. Inst. || 25 praetor promittit eis Cⁿ, promittit praetor eis (in aliis codicibus Institutionum promittit eis praetor) Inst. || tabulas C, tabulas testamenti Inst.

- 135^a sessionem. In potestate patris non sunt, qui cum eo ciuitate Romana donati sunt nec in accipienda ciuitate Romana pater *petiit*, ut eos in potestate haberet, aut, si *petiit*, non inpetrauit, nam qui *<in>* potestatem patris ab imperatore rediguntur, nihil differunt a———. Adoptiui filii quamdiu manent in adoptione, naturalium loco sunt; emancipati uero *<a>* patre adoptiuo neque iure ciuili neque quod ad edictum praetoris pertinet, inter liberos numerantur. quaratione accidit, ut ex diuerso quod ad naturalem parentem pertinet, quamdiu quidem sint in adoptiua familia, extraneorum numero habeantur; si uero emancipati fuerint ab adoptiuo patre, tunc incipiant || in ea causa esse, qua futuri essent, si ab ipso naturali patre *<emancipati>* fuissent.
- 138 Si quis post factum testamentum adoptauerit sibi filium aut per populum eum qui sui iuris est, aut per praetorem eum qui in potestate parentis fuerit, omni modo testamentum eius rumpitur quasi agnatione sui heredis. Idem iuris est, si cui post factum testamentum uxor in manum conueniat, uel quae in manu fuit nubat; nam eo modo filiae loco esse incipit et quasi sua. nec prodest, siue haec siue ille qui adoptatus est in eo testamento sit institutus institutaue; nam de exheredatione eius superuacuum uidetur quaerere, cum testamenti faciendi tempore suorum heredum numero non fuerit. Filius quoque, qui ex prima secundaue mancipatione manumittitur, quia reuertitur in potestatem patriam, rumpit ante factum testamentum; nec prodest, *<si>* in eo testamento heres institutus uel exheredatus fuerit.
- 142 Simile ius olim fuit in eius persona, cuius nomine ex sena-

§ 136 inde ab 6 *emancipati* = Inst. 2, 13, 4 || § 137 = Inst. 2, 13, 4 || § 138 fere = Inst. 2, 17, 1.

2 sunt] sint C || 3 *petiit* ut] ***** | apud C, *conf. Ca*; fortasse *petiit* ab imperatore ut uel simile aliquid scribendum || habere C || *petit* C || 4 in potestatem] potum C, *conf. Cas* || 5 post differunt haec fere uidentur in C extare: *athisunit uel similia (conf. Ca)*; expectes: ab his qui in potestate patris nati sunt. || 6 adoptionem C || 7 a *Inst.*, om. C || 8 pertinet C, attinet *Inst.* || 10 pertinet C, attinet *Inst.* || 11 si C, cum *Inst.* || 12 qua C, in qua *Inst.* || 13 emancipati *Inst.*, om. C || 14 post *Inst.*, potest C, *conf. Ca* pag. 285 || 18 manu C || 20 sua] sua (sic) C || prodest siue *Goeschen*, prodest]ue C || 24 fuerit *Goeschen*, fuerint C; hanc formam ita seruat *Polenaar*, ut supra (*uers. 22*) eius dealeat || 26 rumpit *Goeschen*, rumpitur C || prodeest C || si addidit *Goeschen*.

- tusconsulto erroris causa probatur, quia forte ex peregrina uel Latina quae per errorem quasi ciuis Romana uxor ducta esset natus esset; nam siue heres institutus esset a parente siue exheredatus, siue uiuo patre causa probata siue post mortem eius, omni modo quasi agnatione rumpebat testamentum. nunc uero ex nouo senatusconsulto, quod auctore diuo Hadriano factum est, siquidem uiuo patre causa probatur, aequae ut olim omni modo rumpit testamentum; si uero post mortem patris, praeteritus quidem rumpit testamentum, si uero heres in eo scriptus est uel exheredatus, non rumpit testamentum; ne scilicet diligenter facta testamenta rescinderentur eo tempore, quo renouari non possent.
- 144 Posteriore quoque testamento quod iure factum est superius rumpitur. nec interest, an extiterit aliquis ex eo heres, an non extiterit; hoc enim solum spectatur, an existere potuerit. ideoque si quis ex posteriore testamento quod iure factum est aut noluerit heres esse, aut uiuo testatore aut post mortem eius, antequam hereditatem adiret, decesserit, aut per cretionem exclusus fuerit, aut condicione sub qua heres institutus est defectus sit, aut propter caelibatum ex lege Julia summotus fuerit ab hereditate: quibus casibus pater familias intestatus moritur, nam et prius testamentum non ualet ruptum a posteriore, et posterius aequae nullas uires habet, cum ex eo nemo heres extiterit. Alio quoque modo testamenta iure facta infirmantur, ueluti *(cum)* is qui fecerit testamentum capite deminutus sit; quod quibus modis accidat, primo commentario relatum est. hoc autem casu inrita fieri testamenta dicemus, cum alioquin et quae rumpuntur inrita fiant, *(et quae statim ab initio non iure*

§ 144 fere = Inst. 2, 17, 2 || § 145 usque ad 27 primo = Inst. 2, 17, 4 || primo commentario] 1, 159—162 || § 146 = Inst. 2, 17, 5.

1 probatur Goeschen, prouatum? C || 4 probata Goeschen, probat C || 6 nouo ex noua correctum C || 10 eo Goeschen, eos C || 12 eo Goeschen, eos C || 13 factum Goeschen, facturum C, perfectum Inst. || 14 ex eo heres C, heres ex eo Inst. || 19 cretionem Goeschen, ceptionem C || 20 institutus Inst., istitutus C || 21 quibus C, in his Inst. (ut orationis hiatum euitarent?); fortasse nam (uers. 22) potius delendum est || 25 infirmantur Inst., infirmatur C || ueluti cum is Inst., uelutis C || 26 capite deminutus Inst., k̄ d̄ ā C || 27 accidat C, accidit Inst. || 28 dicemus C, dicuntur Inst. || 29—75, 2 { } addidit Goeschen ex Inst.

fiunt inrita sint; sed et ea, quae iure facta sunt et postea propter capitis deminutionem inrita fiunt,) possunt nihilo minus rupta dici. sed quia sane commodius erat singulas causas singulis appellationibus distingui, ideo quaedam non iure fieri dicuntur, quaedam iure facta rumpi uel inrita fieri. 5

- 447 Non tamen per omnia inutilia sunt ea testamenta, quae uel ab initio non iure facta sunt uel iure facta postea inrita facta aut rupta sunt. nam si septem testium signis signata sint testamenta, potest scriptus heres secundum tabulas bonorum possessionem petere, si modo defunctus 10 testator et ciuis Romanus et suae potestatis mortis tempore fuerit. nam si ideo inritum factum sit testamentum, quod puta ciuitatem uel etiam libertatem testator amisit, aut is in adoptionem se dedit *(et)* mortis tempore in adoptiui patris potestate fuit, non potest scriptus heres secundum 15 tabulas bonorum possessionem petere. *(Itaque qui)* secundum tabulas testamenti quae aut statim ab initio non iure factae sint, aut iure factae postea ruptae uel inritae erunt, bonorum possessionem accipiunt, si modo possunt hereditatem optinere, habebunt bonorum possessionem cum re; 20 si uero ab iis auocari hereditas potest, habebunt bonorum possessionem sine re. nam si quis heres iure ciuili institutus sit uel ex primo uel ex posteriore testamento, uel ab intestato iure legitimo heres sit, is potest ab iis heredita- 24 tem auocare; si uero nemo || sit alius iure ciuili heres, ipsi pag.92 retinere hereditatem possunt, nec ullum ius aduersus eos 449^a habent cognati, qui legitimo iure deficiuntur. Aliquando tamen, sicut supra | quoque notauimus, etiam legitimis

§ 147 fere = Inst. 2, 17, 6 || § 149^a supra] §§ 120. 121.

1 sint *Goeschen*, sunt *Inst.* || sunt et *Goeschen*, sunt *Inst.* || 2 possunt *Goeschen*, posset nihilo minus rupta dici *C*, possumus nihilo minus rupta dicere *Inst.* || 5 (*priore loco*) fieri *C*, facta *Inst.* || 8 aut *Goeschen*, ut? *C* || 9 sint testamenta *C*, sunt *Inst.* || 10 tabulas *C*, tabulas testamenti *Inst.* || petere *C*, agnoscere *Inst.* || 11 testator *C*, om. *Inst.* || 12 factum sit *Inst.*, fîc? *C* || testamentum] conf. *Ca* pag. 307 uers. 26 || 13 puta *C*, om. *Inst.* || aut is *Goeschen*, uult his *C*, aut quia *Inst.* (*probabilius*) || 14 et *Inst.*, om. *C* || 15 fuit *C*, sit *Inst.* || 16 { } *exempli gratia additum est* || 18 ruptae *Goeschen*, nuptae *C* || 19 modo *C*, eo modo *Lachmann* || 26—76, 2 conf. *Cas* || 27 qui quam quia (*sic coniecit Fitting*) in *C* extitisse *probabilius est* || 28 legitimis] legitimus *C*.

- heredibus | potiores scripti habentur, ueluti si ideo non iure |
factum sit testamentum, quod familia non uenierit aut nun-
cupationis uerba testator locutus non sit; ———— agna-
ti petant hereditatem ———— | ex constitui-
150 one ———— | ueri ———— 5
lege Iulia ———— | possessores ————
e|a lege bona caduca
fiunt et ad populum deferri | iubentur, si defuncto nemo
- 151 |Potest ut iure facta testamenta contraria uoluntate | in- 10
firmentur. apparet <autem> non posse ex eo solo infirma|ri
testamentum, quod postea testator id noluerit ualere, usque
adeo, ut si linum eius inciderit, nihilo minus iure ciuili
ualeat. quin etiam si deleuerit quoque aut conbusserit ta-
bularum testamenti, nihilo minus <non> desinent ualere quae 15
151^a ibi fuerunt scripta, licet eorum probatio difficilis sit. Quid
ergo est? si quis ab intestato bonorum possessionem petierit
et is | qui ex eo testamento heres est, petat hereditatem,

20

1 heredibus] quoq***cpcoi***? C [id est fortasse quoq(ue) here-
dibus] || scribiti? C || 3 proxima post sit Kruegero ad sententiam,
non ad litterarum umbras (conf. C^a et C^{as}) ita fere suppleri uiden-
tur posse: cum, si agnati petant hereditatem, exceptione doli
mali | ex constitutione imperatoris Antonini remoueri possint.
(§ 150) Sane (ad codicis Cⁿ ductus Namque lectio e. g. propius
accedat) lege Iulia scriptis non aufertur hereditas, si bonorum |
possessores ex edicto constituti sint. nam ita demum e|a lege
bona caduca fiunt et ad populum deferri | iubentur, si
defuncto nemo heres uel bonorum possessor (in Cⁿ fuerit h̄ ū b̄ p̄)
exstat. || 10—77, 1 maximam partem suppluit Krueger »Kritische
Versuche im Gebiete des roemischen Rechts« pag. 13, conf. C^a et
C^{as} || 10—11 infirmentur Goeschen, infirmetur C || 11 autem om. C ||
13 ante inciderit in C ad expunctum extat || 14 conbusserit] con-
buisple— uel simile aliquid uidetur in Cⁿ extitisse, conf. C^{as} ||
15 nihilo minus non Krueger, nideominus C, non ideo magis
Huschke || 18 est] c' (i. e. cum) C || 19—77, 1 proxima post here-
ditatem Kruegero nunc uidentur hanc fere sententiam expressisse:
per exceptionem doli mali repellitur; si uero nemo ab intestato
bonorum possessionem petierit, fiscus scripto heredi quasi in-
digno auferet hereditatem, ne ullo modo ad eum quem testator
heredem habere noluit, | perueniat hereditas (conf. C^a). Huschke
pro his supplet haec: potest eum per exceptionem doli mali repellere,
si modo ea mens testatoris fuisse probetur, ut ad eos qui ab in-
testato uocantur, | perueniat hereditas.

———||perueniat hereditas; et hoc ita *rescripto* impera- pag.93
toris Antonini significatur.

152 Heredes autem aut necessarij dicuntur aut sui et ne-
153 cessarij aut extranei. Necessarius heres est seruus cum
libertate heres institutus, ideo sic appellatus, quia siue 5
uelit siue nolit, omni modo post mortem testatoris protinus
154 liber et heres est. Vnde qui facultates suas suspectas habet,
solet seruum suum primo aut secundo uel etiam ulteriore
gradu liberum et heredem instituere, ut si creditoribus
satis non fiat, potius huius heredis quam ipsius testatoris 10
bona ueneant, id est ut ignominia quae accidit ex uenditione
bonorum, hunc potius heredem quam ipsum testa-
torem contingat; quamquam apud Fufidium Sabino placeat
eximendum eum esse ignominia, quia non suo uitio sed
necessitate iuris bonorum uenditionem pateretur; sed alio 15
155 iure utimur. Pro hoc tamen incommodo illud ei commo-
dum praestatur, ut ea quae post mortem patroni sibi ad-
quisierit, siue ante bonorum uenditionem siue postea, ipsi
reseruentur; et quamuis pro portione bona uenierint, iterum
ex hereditaria causa bona eius non uenient, nisi si quid 20
ei ex hereditaria causa fuerit acquisitum, || uelut si † Lati- pag.94
nus adquisierit, locupletior factus sit; cum ceterorum ho-
minum, quorum bona uenierint pro portione, si quid post-
156 ea adquirant, etiam saepius eorum bona uenire solent. Sui
autem et necessarij heredes sunt uelut filius filiae, nepos 25
neptisue ex filio, <et> deinceps ceteri qui modo in potestate
morientis fuerunt. sed uti nepos neptisue suus heres sit,

§ 152 = Inst. 2, 19 pr. || § 153 fere = Inst. 2, 19, 1 || § 154 us-
que ad 11 bona fere = Inst. 2, 19, 1 || § 155 usque ad 19 quamuis
fere = Inst. 2, 19, 1 || § 156 = Inst. 2, 19, 2.

1 rescripto *Goeschen*, scripto *C* || 4 seruus *Inst.*, serbum *C* ||
5 appellatus *C Inst. (libri deteriores)*, appellatur *Inst. (libri meliores)* ||
7 heres est *C*, necessarius heres fit *Inst.* || 7—8 habet solet *C*,
habent solent *Inst.* || 10 huius *C*, eius *Inst.* || quam ipsius testatoris
bona *C*, bona quam ipsius testatoris *Inst.* || 11 ueneant *Goeschen*,
ueneantur *C* || accidit *Lachmann*, accedit *C* || 17 patroni *C*, patroni
sui *Inst.* || 19 pro portione *Heise*, proptercontractione *C*, conf. *C*^a
pag. 288 uers. 17 || 21—22 expectes uelut si ex bonis Latini defuncti
locupletior etc.; *Savigny coniecit* uelut si (ex eo quod) Latinus ad-
quisierit, locupletior etc. || 24 eorum abundat (soleant *Goeschen*) ||
uenieri *C* || 25 et *Inst.*, ut *C* || uelut *C*, ueluti *Inst.* || filiae *C*, filia
Inst. || 26 neptisue *C*, neptisque *Inst.* || et *Inst.*, om. *C* || ceri *C*, ceteri
liberi *Inst.* || 27 fuerunt *C*, fuerint *Inst.* || uti *C*, ut *Inst.* || suos heres
sit *C*, sui heredes sint *Inst.*

non sufficit eum in potestate aui mortis tempore fuisse, sed opus est, ut pater quoque eius uiuo patre suo desierit suus heres esse aut morte interceptus aut qualibet ratione liberatus potestate; tum enim nepos neptisue in locum sui patris
 157 succedunt. Sed sui quidem heredes ideo appellantur, quia 3 domestici heredes sunt et uiuo quoque parente quodammodo domini existimantur; unde etiam si quis intestatus mortuus sit, prima causa est in successione liberorum. necessarii uero ideo dicuntur, quia omni modo, <siue> uelint siue <nolint, tam> ab intestato quam ex testamento heredes 10
 158 fiunt. sed his praetor permittit abstinere se ab hereditate,
 159 ut potius parentis bona ueneant. Idem iuris est et <in> uxoris persona quae in manu est, quia filiae loco est, et
 160 in nuru quae in manu filii est, quia neptis loco est. Quin 14 etiam similiter abstinendi potestatem facit praetor etiam pag.95 ei qui in causa mancipii est, <si> cum libertate heres institutus sit, quamuis necessarius, non etiam suus heres sit,
 161 tamquam seruus. Ceteri qui testatoris iuri subiecti non sunt, extranei heredes appellantur. itaque liberi quoque nostri, qui in potestate nostra non sunt, heredes a nobis 20 instituti [sicut] extranei uidentur. qua de causa et qui a matre heredes instituuntur, eodem numero sunt, quia feminae liberos in potestate non habent. serui quoque, qui

§ 157 = Inst. 2, 19, 2 || § 158 usque ad 12 bona = Inst. 2, 19, 2 || § 161 usque ad 23 habent = Inst. 2, 19, 3; ad reliqua conf. Inst. 2, 19, 3.

1 eum C, eum eamue Inst. || 2 quoque C, om. Inst. || 3 qualibet C, qualibet alia Inst. || 4 tum C, tunc Inst. || sui patris succedunt C, patris sui succedit Inst. || 6 domestici Inst., domesticus C || parente C, patre Inst. || quodammodo Inst., quodammodo C || 7—8 si quis intestatus mortuus Inst., si quis intestatus mortuus C (uerbis nonnullis per errorem bis scriptis, sed errore per uncinum indicato) || 9—10 siue uelint siue nolint tam Inst., uelintue C || 10 testamento Inst., testat modo Cⁿ || 11 permittit C, permittit uolentibus Inst. || hereditate Inst., heredi C || 12 in addidit Goeschen || 15 potestatem Goeschen, post autem Cⁿ, conf. Ca pag. 289 et pag. 504 || 16 ante mancipii in Cⁿ addita est glossa id est mancipato, quam remouit Klenze || si additum ex coniectura || libertate Huschke, liberet? C || 17 quamuis Huschke, cum C || 20 heredes] conf. Ca pag. 269 || 21 sicut extranei C, extranei heredes Inst.; sicut deleuit Mommsen || 21—22 a matre heredes C, heredes a matre Inst. || 23 liberos in potestate C, in potestate liberos Inst.

- cum *libertate* heredes instituti sunt et postea a domino
 162 manumissi, eodem numero habentur. Extraneis autem here-
 dibus deliberandi potestas data est de adeunda hereditate
 163 uel non adeunda. Sed siue is cui abstinendi potestas est,
 inmiscuerit se bonis hereditariis, siue is cui de adeunda 5
 <hereditate> deliberare licet, adierit, postea relinquendae
 hereditatis facultatem non habet, nisi si minor sit annorum
 XXV. nam huius aetatis hominibus, sicut in ceteris omni-
 bus causis deceptis, ita etiam si temere damnosam heredi-
 tatem susceperint, praetor succurrit. scio quidem diuum 10
 Hadrianum etiam maiori XXV annorum ueniam dedisse, cum
 post aditam hereditatem grande *aes* alienum, quod aditae
 hereditatis tempore latebat, apparuisset.
- 164 ¶ Extraneis heredibus solet *cretio* dari, id est finis de- pag.96
 liberandi, ut intra certum tempus uel adeant hereditatem, 15
 uel si non adeant, temporis fine summoueantur. ideo au-
 tem *cretio* appellata est, quia cernere est quasi decernere
 165 et constituere. Cum ergo ita scriptum sit HERES TITIUS ESTO,
 adicere debemus CERNITOQVE IN CENTVM DIEBVX PROXIMIS QVIBVS
 166 SCIES POTERISQVE. QVODNI ITA CREVERIS, EXHERES ESTO. Et qui 20
 ita heres institutus est, si uelit heres esse, debebit intra
 diem *cretionis* cernere, id est haec uerba dicere QVOD ME
 P. MEVIUS TESTAMENTO SVO HEREDEM INSTITVIT, EAM HEREDITATEM
 ADEO CERNOQVE. quodsi ita non creuerit, finito tempore *cre-*
tionis excluditur; nec quicquam proficit, si pro herede 25
 gerat, id est si rebus hereditariis tamquam heres utatur.
- 167 At is qui sine *cretione* heres institutus sit, aut qui ab in-
 testato legitimo iure ad hereditatem uocatur, potest aut
 cernendo aut pro herede gerendo uel etiam nuda uoluntate
 suscipiendae hereditatis heres fieri; eique liberum est quo- 30

§ 162 = Inst. 2, 19, 5 || § 163 = Inst. 2, 19, 5. 6 || ad § 164
 conf. Isidori orig. 5, 24, 15. 16 || § 167 usque ad 30 fieri fere =
 Inst. 2, 19, 7.

1 *libertate* Lachmann, liberiet C || 3 data est C, est Inst. ||
 5 inmiscuerit Inst., inmisuerit C || hereditaris C, hereditatis codices
 Inst. || is cui Goeschen, isui C, extraneus cui Inst. || 6 hereditate
 Inst., om. C || 7 nisi si C, nisi Inst. || annorum? Cⁿ, annis Inst. ||
 8 hominibus Inst., hominibus permissum est C || 9 etiam C, et
 Inst. || 11 annorum? Cⁿ, annis Inst. || 13 apparuisset C, emersisset
 Inst. || 16 fine ex fines correctum C¹ || 23 MAEVIUS Lachmann, titius
 C || 27 institutus Inst., institus C || sit C, est Goeschen (olim) et
 Huschke || 28 potest Inst., pote C.

cumque tempore uoluerit, adire hereditatem; (*sed*) solet praetor postulanti-
bus hereditariis creditoribus tempus con-
stituere, intra quod si uelit adeat hereditatem, si minus,
168 ut liceat creditoribus bona defuncti uendere. Sicut autem 4
(*qui*) cum cretione || heres institutus est, nisi creuerit here-
ditatem, non fit heres, ita non aliter excluditur, quam si
non creuerit intra id tempus quo cretio finita est; itaque
licet ante diem cretionis constituerit hereditatem non adire,
tamen paenitentia actus superante die cretionis cernendo
169 heres esse potest. At is qui sine cretione heres institutus 10
est, quia ab intestato per legem uocatur, sicut uoluntate
nuda heres fit, ita et contraria destinatione statim ab here-
170 ditate repellitur. Omnis autem cretio certo tempore con-
stringitur. in quam rem tolerabile tempus uisum est cen-
tum dierum. potest tamen nihilo minus iure ciuili aut 15
longius aut breuius tempus dari; longius tamen interdum
171 praetor coartat. Et quamuis omnis cretio certis diebus
constringatur, tamen alia cretio uulgaris uocatur, alia cer-
torum dierum: uulgaris illa, quam supra exposuimus, id
est in qua adiciuntur haec uerba QUIBUS SCIET POTERITQUE; 20
certorum dierum, in qua detractis his uerbis cetera scri-
172 buntur. Quarum cretionum magna differentia est. nam
uulgari cretione data nulli dies computantur, nisi quibus
scierit quisque se heredem esse institutum et possit cer-
nere. certorum uero dierum cretione data etiam nescienti 25
se heredem institutum esse numerantur dies continui; item
ei quoque, qui aliqua ex causa cernere prohibetur, et eo
amplius ei, qui sub condicione heres institutus est, tempus
numeratur; unde melius et aptius est uulgari cretione uti.

§ 169 inde ab 11 sicut fere = Inst. 2, 19, 7 || § 171 supra § 165.

1 sed addidit Heffter, om. C || 3 uelit adeat Huschke, uelint
adeant C (priore a littera ex h correcta) || 4 bona Goeschen, ū C,
conf. Ca pag. 310 uers. 31 || sicut Lachmann, siqui C || 5 (qui)
om. C || 7 est Goeschen (olim), si C || 11 quia Lachmann, quique C ||
uoluntate nuda C, nuda uoluntate Inst. || 16 interdum] conf. Ca
pag. 272 uers. 1 || 17 cretio ex cretio correctum C || 20 adiciuntur
(conf. Vlp. 22, 31) Huschke, dicuntur C || SCIET Goeschen, siet C ||
25 cretione Goeschen, cretio C || nescienti Goeschen, nesciente C ||
28 institutus C || 29 uerba melius et aptius est uulgari cretione uti
ex glossemate nata esse non male censet Polenaar; idem longius pro-
gressus post numeratur in uersu 29 addit continuum et uerba (pag.
31, 1) quia continui dies numerantur deleri iubet; totam § 175 tam-
quam glossema delet Muirhead.

- 473 continua haec cretio uocatur, quia continui dies numeran-
tur. sed quia [tamen] dura est haec cretio, altera in usu
habetur; unde etiam uulgaris dicta est.
- 474 [DE SUBSTITUTIONIBVS.] Interdum duos pluresue gradus
heredum facimus, hoc modo L. TITIVS HERES ESTO CERNITOQVE 5
IN DIEBV<CENTVM> PROXIMIS QVIBVS SCIES POTERISQVE. QVODNI
ITA CREVERIS, EXHERES ESTO. TVM MEVIVS HERES ESTO CERNITOQVE
IN DIEBV<CENTVM> et reliqua. et deinceps in quantum ueli-
475 mus substituere possumus. Et licet nobis uel unum in
unius locum substituere pluresue, et contra in plurium 40
476 locum uel unum uel plures substituere. Primo itaque
gradu scriptus heres hereditatem cernendo fit heres et sub-
stitutus excluditur; non cernendo summouetur, etiamsi pro
herede gerat, et in locum eius substitutus succedit. et
deinceps si plures gradus sint, in singulis simili ratione 45
477 idem contingit. Sed si cretio sine exheredatione sit data,
id est in haec uerba SI NON CREVERIS, TVM P. MEVIVS HERES
ESTO, illud diuersum inuenitur, quod si prior omitta cre-
tione pro herede gerat, substitutum in partem admittit et 49
fiunt ambo aequis partibus || heredes. quodsi neque cernat pag.99
neque pro herede gerat, tum sane in uniuersum summo-
478 uetur, et substitutus in totam hereditatem succedit. Sed
Sabino quidem placuit, quamdiu cernere et eo modo heres
fieri possit prior, etiamsi pro herede gesserit, non tamen
admitti substitutum; cum uero cretio finita sit, tum pro 25
herede gerente admitti substitutum. aliis uero placuit etiam
superante cretione posse eum pro herede gerendo in par-
tem substitutum admittere et amplius ad cretione reuerti
non posse.
- 479 Liberis nostris inpueribus, quos in potestate habemus, 30
non solum ita ut supra diximus substituere possumus, id
est ut si heredes non extiterint, alius nobis heres sit; sed

§ 179 fere = Inst. 2, 16 pr. || supra §§ 174. 177.

1 continua C, Etiam continua *Huschke* olim || 2 tamen *deleuit*
Boecking || altera] alteram C || usu *Goeschen*, us C || 4 substitutio-
nibus *Goeschen*, substitutionibus C || interdum *Goeschen*, ininterdum
C || 5 hoc ex ho *correxerit* C¹ || 6 CENTVM *addidit* *Goeschen* || 10 unius
Goeschen, iunius C || 17 in *Heffter*, si C || CREVERIS *Goeschen*, crerit
C || 18 inuenitur *Goeschen*, inuenit C || quod *Huschke*, quia C ||
21 uniuersum *Goeschen*, uniuerso C || 26 admitti] admittit C ||
27 posse *delendum uidetur* *Goescheno* || 31 substituere] *conf.* C² || pos-
sumus *Goeschen*, possumus C || 32 heredes C, ad heredes nobis non
male ducunt Inst. || heres sit C, sit heres *Inst.*

eo amplius ut, etiamsi heredes nobis extiterint et adhuc in-
 puberes mortui fuerint, sit iis aliquis heres; uelut hoc
 modo TITIUS FILIUS MEVS MIHI HERES ESTO. SI FILIUS MEVS MIHI
 {HERES NON ERIT SIVE HERES} ERIT ET PRIUS MORIATUR QVAM IN
 180 SVAM TVTELAM VENERIT, TVNC SEIUS HERES ESTO. quo casu si- 5
 quidem non extiterit heres filius, substitutus patri fit heres;
 si uero heres extiterit filius et ante pubertatem decesserit,
 ipsi filio fit heres substitutus. quam ob rem duo quodam-
 modo sunt testamenta, || aliud patris, aliud filii, tamquam pg.100
 si ipse filius sibi heredem instituisset; aut certe unum est 10
 181 testamentum duarum hereditatum. Ceterum ne post obi-
 tum parentis periculo insidiarum subiectus uideatur pupil-
 lus, in usu est uulgarem quidem substitutionem palam
 facere, id est eo loco quo pupillum heredem instituimus;
 {nam} uulgaris substitutio ita uocat ad hereditatem sub- 15
 stitutum, si omnino pupillus heres non extiterit; quod acci-
 dit, cum uiuo parente moritur, quo casu nullum substituti
 maieficium suspicari possumus, cum scilicet uiuo testatore
 omnia quae in testamento scripta sint, ignorentur. illam
 autem substitutionem, per quam etiamsi heres extiterit pu- 20
 pillus et intra pubertatem decesserit, substitutum uocamus,
 separatim in inferioribus tabulis scribimus, easque tabulas
 proprio lino propriaque cera consignamus, et in prioribus
 tabulis cauemus, ne inferiores tabulae uiuo filio et adhuc
 inpubere aperiantur. sed longe tutius est utrumque genus 25
 substitutionis [separatim] in inferioribus tabulis consignari,
 quod si ita [consignatae uel] separatae fuerint substitutio-
 nes, ut diximus, ex priore potest intellegi in altera [alter]

§ 180 = Inst. 2, 16 pr. et fere = Inst. 2, 16, 2 || § 181 inde
 ab 13 uulgarem usque ad 14 facere et inde ab 19 illam usque ad 25
 aperiantur fere = Inst. 2, 16, 3.

¹ etiamsi C, et si Inst. || 4 { } addidit Goeschen ex Inst. || prius
 Inst., hic prius C || 5 tunc Inst., tunc esto C || 6 substitutus C,
 tunc substitutus Inst. || patri Inst., patris C || 7 si uero suppleuit
 Goeschen ex Inst. || heres extiterit C, extiterit heres Inst. || 9 alius
 patris alius C, alterum patris alterum Inst. || 12 uideatur Goeschen,
 uideretur C || 15 nam addidit Goeschen, om. C || 18 scilicet Goe-
 schen, scilicet C || 19 illam Inst., atilla C || 20 etiamsi Goeschen, si
 etiam C, et si Inst. || 22 tabulis Goeschen, tabuli C || 25 tutius Goe-
 schen, utius C || 26 separatim et 27 consignatae uel uerba deleuit
 Mommsen || 27 quod Goeschen, quae C || si ita Goeschen, sita C ||
 substitutiones Goeschen, substitutione C¹ || 28 ex Goeschen, et C || alter
 deleuit Goeschen.

- 182 quoque idem esse substitutus. || Non solum autem heredibus pg.101
 institutis inpueribus liberis ita substituere possumus, ut
 si ante pubertatem mortui fuerint, sit is heres quem nos
 uouerimus, sed etiam exheredatis. itaque eo casu si quid
 pupillo ex hereditatibus legatisue aut donationibus propin- 5
 quorum acquisitum fuerit, id omne ad substitutum pertinet.
- 183 Quaecumque diximus de substitutione inpuerum libero-
 rum uel heredum institutorum uel exheredatorum, eadem
 184 etiam de postumis intellegemus. Extraneo uero heredi in-
 stituto ita substituere non possumus, ut si heres extiterit 10
 et intra aliquod tempus decesserit, alius ei heres sit; sed
 hoc solum nobis permissum est, ut eum per fideicommissum
 obligemus, ut hereditatem nostram totam uel <pro> parte
 restituat; quod ius quale sit, suo loco trademus.
- 185 Sicut autem liberi homines, ita et serui, tam nostri 15
 186 quam alieni, heredes scribi possunt. Sed noster seruus
 simul et liber et heres esse iuberi debet, id est hoc modo
 STICHVS SERVVS MEVS LIBER HERESQVE ESTO, uel HERES LIBERQVE
 187 ESTO. nam si sine libertate heres institutus sit, etiamsi
 postea manumissus fuerit a domino, heres esse non potest, 20
 quia institutio in persona eius non constitit; ideoque licet
 alienatus sit, non potest iussu domini noui cernere here-
 188 ditatem. cum libertate uero heres || institutus siquidem pg.102
 in eadem causa durauerit, fit ex testamento liber et inde
 necessarius heres. si uero ab ipso testatore manumissus 25

§ 182 fere. = Inst. 2, 16, 4 || § 183 = Inst. 2, 16, 4 || § 184 fere
 = Inst. 2, 16, 9 || suo loco] §§ 248 seqq. || § 188 inde ab 23 heres =
 Inst. 2, 14, 1.

¹ autem Inst., aut C || 2 possumus Goeschen, possumus C ||
 ut C cum deterioribus ex Institutionum codicibus, ut et Inst. codd.
 meliores || 3 is heres C, eis heres is Inst. || 4 exheredatis Inst.,
 exhereditatis C || 5 proin quorum C¹ ante emend. || 6 omne ad Inst., omine
 ab C || pertinet C, pertineat Inst. codd. meliores || 7 liberorum Inst., libe-
 rum C || 9 intellegemus C, intellegimus Inst. || uero C, uero uel filio
 puberi Inst. || 10 possumus Goeschen, possum C || 11 heres sit C, sit
 heres Inst. || 12 per Inst., pro C || 13 nostram ex nostrum cor-
 rectum C¹ || totam C, uel totam Inst. (fortasse rectius) || pro
 Inst., om. C || 15 et ex set correctum C¹ || 19 ESTO Goeschen,
 estesto C || 21 persona eius Goeschen, personae C, conf. Ca pag.
 264 vers. 36 || constituit Goeschen, constit C || 24 eadem Inst., ea
 C || durauerit C, manserit Inst. || 24—25 et inde necessarius heres
 C, heresque necessarius Inst. || 25 ab ipso C, a uiuo Inst.

fuerit, suo arbitrio hereditatem adire potest. quodsi alienatus sit, iussu noui domini adire hereditatem debet, qua ratione per eum dominus fit heres; nam ipse neque heres
 189 neque liber esse potest. Alienus quoque seruus heres institutus si in eadem causa durauerit, iussu domini hereditatem adire debet; si uero alienatus ab eo fuerit aut
 190 uiuo testatore aut post mortem eius, antequam cernat, debet iussu noui domini cernere; si uero manumissus est, suo arbitrio adire hereditatem potest. Si autem seruus alienus heres institutus est uulgari cretione data, ita intellegitur dies cretionis cedere, si ipse seruus scierit se heredem institutum esse, nec ullum impedimentum sit, quominus certiore dominum faceret, ut illius iussu cernere possit.

191 Post haec uideamus de legatis. quae pars iuris extra 45 propositam quidem materiam uidetur; nam loquimur de his iuris figuris, quibus per uniuersitatem res nobis adquiruntur; sed cum omni modo de testamentis deque heredibus qui testamentum instituuntur locuti sumus, non sine causa 49 sequenti loco || poterit haec iuris materia tractari. pg.103

[DE LEGATIS.]

192 Legatorum itaque genera sunt quattuor: aut enim per uindicationem legamus aut per damnationem aut sinendi modo aut per praeceptionem.

193 Per uindicationem hoc modo legamus TITIO uerbi gratia 25 HOMINEM STICHVM DO LEGO; sed <et> si alterutrum uerbum positum sit, ueluti DO aut LEGO, aequè per uindicationem legatum est; item, ut magis uisum est, si ita legatum

§ 189 fere = Inst. 2, 14, 1 || § 191 = Inst. 2, 20 pr.

1 hereditatem adire C, adire hereditatem Inst. || 2 sit C, fuerit Inst. || domini Inst., domin C || qua Cⁿ, et ea Inst. || 3 ipsae? C, ipse alienatus Inst. || 3—4 heres neque liber C, liber neque heres Inst. || 5 domini C, eius domini uel domini eius Inst. || 5—6 hereditatem adire C, adire hereditatem Inst. || 8 si uero C, at si Inst. || 9 potest. si autem *Hollweg*, aut potest autem aut potesi autem C; *possis etiam haec temptare*: potest. at (si) (*conf. C^a pag. 257 uers. 18*) || 10 intellegitur *Goeschen*, igitur C || 12 institutum C || 17 per Inst., pro C || 18 omnimodo C, omnino Inst. (*codices plurimi*) || 19 instituuntur Inst., instituunt C || 20 poterit C, potest Inst. || 26 sed et *Heffter*, sed C || alterutrum *Goeschen*, alteru(m)? C || 27 pro ueluti *expectes aliam particulam (e. g. id est)* || 28 uisum est] uisus est? C, *conf. C^a*.

fuerit *svmito*, uel ita *sibi habeto*, uel ita *capito*, aequè per
 194 uindicationem legatum est. Ideo autem per uindicationem
 legatum appellatur, quia post aditam hereditatem statim
 ex iure Quiritium res legatarii fit; et si eam rem legata-
 rius uel ab herede uel ab alio quocumque qui eam pos- 5
 sidet petat, uindicare debet, id est intendere suam rem
 195 ex iure Quiritium esse. In eo solo dissentiunt prudentes,
 quod Sabinus quidem et Cassius ceterique nostri praecep-
 tores quod ita legatum sit statim post aditam hereditatem
 putant fieri legatarii, etiamsi ignoret sibi legatum | esse 10
 [dimissum], sed posteaquam scierit et ——— lega[tum],
 proinde esse atque si legatum non esset; Nerua uero et
 Proculus ceterique illius scholae auctores non aliter putant
 rem legatarii fieri, quam si uoluerit eam ad se pertinere. 14
 sed hodie ex diui Pii Antonini || constitutione hoc magis pg.104
 iure uti uidemur quod Proculo placuit; nam cum legatus
 fuisset Latinus per uindicationem coloniae, Deliberent, in-
 quit, decuriones, an ad se uelint pertinere, proinde ac si
 196 uni legatus esset. Eae autem solae res per uindicationem
 legantur recte, quae ex iure Quiritium ipsius testatoris 20
 sunt. sed eas quidem res quae pondere numero mensura
 constant placuit sufficere, si mortis tempore sint ex iure
 Quiritium testatoris, ueluti uinum oleum frumentum pecu-
 niam numeratam. ceteras res uero placuit utroque tempore
 testatoris ex iure Quiritium esse debere, id est et quo 25
 faceret testamentum et quo moreretur; alioquin inutile est
 197 legatum. Sed sane hoc ita est iure ciuili. postea uero
 auctore Nerone Caesare senatusconsultum factum est, quo

~~~~~

3 quia Sander, aut qui aut qui C || 11 dimissum (*corruptum*  
*ex demissum?*) *glossema deleuit Huschke* || sed Goeschen, et C || post  
 scierit quid in C fuerit (*conf. C<sup>a</sup>*), dici nequit; expectes et repu-  
 diauerit; *codicis C ductus ad et ce(ss)erit quadrant, quod tamen ab*  
*huius loci sententia alienum est, uel ad eiecerit, unde profectus*  
*Fitting coniecit et reiecerit, quod tamen usu loquendi sollemni uix*  
*commendatur* || uersus 9—12 ita restituendos esse coniecit Mommsen :  
 statim post aditam hereditatem putant fieri legatarii, etiamsi ignoret  
 sibi legatum demissum esse; posteaquam scierit et omiserit lega-  
 tum, proinde esse atque si legatum non esset || 13 aliter Goe-  
 schen, alite C || 16 uidemur Goeschen, uideuidemur C || 17 per  
 Goeschen, pro C || 19 eae Lachmann, ad? C; *conf. C<sup>a</sup>* || 24 ceteras  
 res uero C<sup>n</sup>, Gaium ceteras uero aut ceteras uero res *scripsisse*  
*suspiceris* || 26 faceret Goeschen, facere C || est C<sup>n</sup>, esse Huschke ||  
 28 quo Goeschen, quod C.

- cautum est, ut si eam rem quisque legauerit quae eius numquam fuerit, proinde utile sit legatum, atque si optimo iure relictum esset; optimum autem ius est per damnationem legati, quo genere etiam aliena res legari potest, sicut  
 198 inferius apparebit. Sed si quis rem suam legauerit, deinde 5 post testamentum factum eam alienauerit, plerique putant non solum iure ciuili inutile esse legatum, sed nec ex senatusconsulto confirmari. quod ideo dictum || est, quia pg.105 et si per damnationem aliquis rem suam legauerit eamque postea alienauerit, plerique putant, licet ipso iure debea- 40 tur legatum, tamen legatarium petentem posse per exceptionem doli mali repelli, quasi contra uoluntatem defuncti  
 199 petat. Illud constat, si duobus pluribusue per uindicationem eadem res legata sit, siue coniunctim siue disiunctim, et omnes ueniant ad legatum, partes ad singulos pertinere 45 et deficientis portionem collegatario adcrecere. coniunctim autem ita legatur TITIO ET SEIO HOMINEM STICHVM DO LEGO; disiunctim ita L. TITIO HOMINEM STICHVM DO LEGO. SEIO EVNDEM  
 200 HOMINEM DO LEGO. Illud quaeritur, quod sub condicione per uindicationem legatum est, pendente condicione cuius 20 sit. nostri praeceptores heredis esse putant exemplo statuliberi, id est eius serui, qui testamento sub aliqua condicione liber esse iussus est; quem constat interea heredis seruum esse. sed diuersae scholae auctores putant nullius interim eam rem esse; quod multo magis dicunt de eo 25 quod [sine condicione] pure legatum est, antequam legatarius admittat legatum.
- 201 Per damnationem hoc modo legamus HERES MEVS STICHVM SERVVM MEVM DARE DAMNAS ESTO; sed et si DATO || scriptum pg.106  
 202 fuerit, per damnationem legatum est. Eoque genere legati 30 etiam aliena res legari potest, ita ut heres redimere <rem> et  
 203 praestare aut aestimationem eius dare debeat. Ea quoque res quae in rerum natura non est, si modo futura est, per

---

§ 197 inferius] § 202 || § 203 fere = Inst. 2, 20, 7.

---

2 utile Goeschen, utilie C || 4 legati duce Lachmanno Huschke (conf. Vlp. 24, 11<sup>a</sup>), legatum C || 7 nec Goeschen, ne C || 18 istichum C || 21 sit Huschke, esset C || praeceptores Goeschen, praeceptor C || 23 interea Goeschen, interex C || 24 diuersae Goeschen, diuerso C || 25 eam Goeschen, ea C || 26 uerba sine condicione deleuit Polenaar || 28 isticum C || 29 DARE Goeschen, darem C, DARE LVICIO TITIO Huschke || 34 ita Goeschen, iita C, || rem additum ex coniectura, om. C.

- damnationem legari potest, uelut FRUCTVS QVI IN ILLO FVND0  
 204 NATI ERVNT, aut QVOD EX ILLA ANCILLA NATVM ERIT. Quod au-  
 tem ita legatum est, post aditam hereditatem, etiamsi pure  
 legatum est, non, ut per uindicationem legatum, continuo  
 legatario acquiritur, sed nihilo minus heredis est. et ideo 5  
 legatarius in personam agere debet, id est intendere here-  
 dem sibi dare oportere; et tum heres, si *⟨res⟩* Mancipi sit,  
 Mancipio dare aut in iure cedere possessionemque tradere  
 debet; si nec Mancipi sit, sufficit si tradiderit. nam si  
 Mancipi rem tantum tradiderit nec Mancipauerit, usuca- 10  
 pione pleno iure fit legatarij; completur autem usucapio,  
 sicut alio quoque loco diximus, Mobilium quidem rerum  
 205 anno, earum uero quae solo tenentur, biennio. Est et illa  
 differentia huius *⟨et⟩* per uindicationem legati, quod si ea-  
 dem res duobus pluribusue per damnationem legata sit, 15  
 siquidem coniunctim, plane singulis partes debentur, sicut  
 in illo *⟨quod per⟩* uindicationem legatum est, si uero dis-  
 iunctim, singulis solidum debetur. ita fit, || ut scilicet heres pg. 107  
 alteri rem, alteri aestimationem eius praestare debeat. et in  
 coniunctis deficientis portio non ad collegatarium pertinet, 20  
 sed in hereditate remanet.
- 206 Quod autem diximus deficientis portionem in per dam-  
 nationem quidem legato in hereditate retineri, in per uin-  
 dicationem uero collegatario adcrefcere, admonendi sumus  
 ante legem Papiam hoc iure ciuili ita fuisse; post legem 25  
 uero Papiam deficientis portio caduca fit et ad eos pertinet  
 207 qui in eo testamento liberos habent. Et quamuis prima  
 causa sit in caducis uindicandis heredum liberos habentium,  
 deinde si heredes liberos non habeant, legatariorum liberos  
 habentium, tamen ipsa lege Papia significatur, ut collega- 30

---

§ 204 alio — loco] § 42.

---

1 uelut C, ueluti Inst. || 7 res addidit Goeschen, om. C || 10 usu-  
 capione] usucapionem C, expectes completa demum usucapione  
 uel simile aliquid || 13 tenentur Goeschen, teneantur C || 14 et  
 additum ex coniectura || 15 damnationem Goeschen, damnicontractionem  
 C, conf. Ca pag. 305 || 17 quod per om. C || uindicationem]  
 uindicaii? C || 18 solidum debetur] solidae deuentur C, conf. Vlp.  
 24, 15 in fine || uerba ita fit delenda esse putat Polenaar || 20 con-  
 iunctis Goeschen, coniuctis C || 21 remanet Goeschen, remanetur  
 C || 22 portionem in Goeschen, aut portionem aut portione in? C ||  
 23 retineri Goeschen, retinere C || 25 pro hoc possis etiam id supplere,  
 conf. Ca || fuisse Goeschen, fuisset C || 30 significatur ex significatur  
 correctum C.



- tarius coniunctus, si liberos habeat, potior sit heredibus,  
 208 etiamsi liberos habebunt. Sed plerisque placuit, quantum  
 ad hoc ius, quod lege Papia coniunctis constituitur, nihil  
 interesse, utrum per uindicationem an per damnationem  
 legatum sit. 5
- 209 Sinendi modo ita legamus HERES MEVS DAMNAS ESTO SI-  
 210 NERE L. TITIVM HOMINEM STICHVM SYMERE SIBIQUE HABERE. Quod  
 genus legati plus quidem habet *<quam>* per uindicationem  
 legatum, minus autem quam per damnationem. nam eo 9  
 modo non solum suam rem || testator utiliter legare potest, pg. 108  
 sed etiam heredis sui; cum alioquin per uindicationem nisi  
 suam rem legare non potest, per damnationem autem cuius-  
 211 libet extranei rem legare potest. Sed siquidem mortis testa-  
 toris tempore res uel ipsius testatoris sit uel heredis, plane  
 utile legatum est, etiamsi testamenti faciendi tempore neu- 15  
 212 trius fuerit. Quodsi post mortem testatoris ea res heredis  
 esse coeperit, quaeritur an utile sit legatum. et plerique  
 putant inutile esse. quid ergo est? licet aliquis eam rem  
 legauerit, quae neque eius umquam fuerit neque postea here-  
 dis eius umquam esse coeperit, ex senatusconsulto Nero- 20  
 niano proinde uidetur, ac si per damnationem relicta esset.
- 213 Sicut autem per damnationem legata res non statim post  
 aditam hereditatem legatarii efficitur, sed manet heredis eo  
 usque, donec is [heres] tradendo uel mancipando uel in  
 in iure cedendo legatarii eam fecerit, ita et in sinendi 25  
 modo legato iuris est; et ideo huius quoque legati nomine  
 in personam actio est QUIDQVID HEREDEM EX TESTAMENTO DARE  
 214 FACERE OPORTET. Sunt tamen qui putant ex hoc legato non  
 uideri obligatum heredem, ut mancipet aut in iure cedat || 29  
 aut tradat, sed sufficere, ut legatarium rem sumere patia- pg. 109  
 tur; quia nihil ultra ei testator imperauit, quam ut sinat,  
 215 id est patiatur, legatarium rem sibi habere. Maior illa dis-  
 sensio in hoc legato interuenit, si eandem rem duobus plu-  
 ribusue disiunctim legasti; quidam putant utrisque solidam

---

6 DAMNAS *Goeschen*, daredamnas C (*conf.* C<sup>a</sup> pag. 262 *uers.*  
 20) || ESTO *Goeschen*, eto C || 8 quam *addidit Goeschen* || per  
*Goeschen*, pro C || 9 damnationem *Goeschen*, damnacont-nem C,  
*conf.* C<sup>a</sup> pag. 305 || 20 umquam *Goeschen*, umque C || 21 utile ante  
 uidetur desiderari monet *Krueger* collata § 197 || 24 heres C, dele-  
 uit *Polenaar* || 25 eam ex esam *correctum* C || 28 sunt] *conf.* C<sup>a</sup> ||  
 hoc *Goeschen*, h C || 31 ut *Goeschen*, ui C || 33 rem *Goeschen*, res C ||  
 34 disiunctim *Goeschen*, disiunctim C.



deberi, [sicut per uindicationem;] nonnulli occupantis esse meliorem condicionem aestimant, quia cum eo genere legati damnetur heres patientiam praestare, ut legatarius rem habeat, sequitur, ut si priori patientiam praestiterit et is rem sumpserit, securus sit aduersus eum qui postea legatum petierit, quia neque habet rem, ut patiat eam ab eo sumi, neque dolo malo fecit, quominus eam rem haberet.

- 216 Per praeceptionem hoc modo legamus L. TITIVS HOMI-  
 217 NEM STICHVM PRAECIPITO. Sed nostri quidem praeceptores  
 nulli alii eo modo legari posse putant, nisi ei qui aliqua  
 ex parte heres scriptus esset; praecipere enim esse prae-  
 cipuum sumere; quod tantum in eius persona procedit, qui  
 aliqua ex parte heres institutus est, quod is extra portio-  
 218 nem hereditatis praecipuum legatum habiturus sit. Ideo-  
 que si extraneo legatum fuerit, inutile est legatum; adeo  
 ut Sabinus || existimauerit ne quidem ex <senatus>consulto  
 Neroniano posse conualescere: nam eo, inquit, senatus-  
 consulto ea tantum confirmantur, quae uerborum uitio iure  
 ciuili non ualent, non quae propter ipsam personam lega-  
 tarii non deberentur. sed Iuliano et Sexto placuit etiam  
 hoc casu ex senatusconsulto confirmari legatum; nam ex  
 uerbis etiam hoc casu accidere, ut iure ciuili inutile sit  
 legatum, inde manifestum esse, quod eidem aliis uerbis  
 recte legatur, ueluti per uindicationem, per damnationem,  
 sinendi modo; tunc autem uitio personae legatum non ua-  
 219 lere, cum ei legatum sit, cui nullo modo legari possit,  
 uelut peregrino, cum quo testamenti factio non sit; quo  
 plane casu senatusconsulto locus non est. Item nostri prae-  
 ceptores quod ita legatum est nulla <alia> ratione putant

ad § 217 conf. Theophilus 2, 20, 2 (ed. Ferrini pag. 207, 7—12) ||  
 ad § 219 conf. Theophilus l. c.

1 sicut per uindicationem C, deleuit Polenaar, sicut per damnationem Goeschen (conf. § 205) || 4 is Goeschen, isi C || 5 securus Goeschen, secuturus C || 6 habet rem Goeschen, haberem C || 8 legamus Goeschen, legatumus C | titivs Goeschen, titious C || 11 esset Heffter, esse C, sit Huschke || 12 personam C || 16 quidem ita in C scriptum est, ut Q littera eminens uermiculato emblemate (non littera aliqua) ornaretur (conf. C<sup>a</sup> pag. XXVII uers. 23) || ex senatusconsulto Goeschen, ex hoc C, conf. C<sup>a</sup> pag. 302 || 20 deberentur C, debentur Huschke || et ex ex correctum C<sup>1</sup>, conf. Mommsen in Zeitschrift für Rechtsgeschichte uol. VII pag. 479 || 23 inde Goeschen, unde C || esse Goeschen, est C || 24 per (priore loco) Goeschen, pro C || per (postiore loco) Goeschen, et per C || uerba per uindicationem et per damnationem ut glossema delet Lachmann, omnia inde ab ueluti usque ad sinendi modo (uers. 25) Polenaar || 28 plane ex planes correctum C<sup>1</sup> || 29 alia addidit Lachmann.

- posse consequi eum cui ita fuerit legatum, quam iudicio familiae erciscundae, quod inter heredes de hereditate erciscunda, id est diuidunda, accipi solet; officio enim iudicis id contineri, ut ei quod per praeceptionem legatum  
 220 est adiudicetur. Vnde intellegimus nihil aliud secundum 5  
 nostrorum praeceptorum opinionem per praeceptionem legari posse, nisi quod testatoris sit; nulla enim alia res quam hereditaria deducitur in hoc iudicium. itaque si non suam rem eo modo testator legauerit, || iure quidem civili pg.411 inutile erit legatum; sed ex senatusconsulto confirmabitur. 10 aliquo tamen casu etiam alienam rem <per> praeceptionem legari posse fatentur; ueluti si quis eam rem legauerit quam creditori fiduciae causa mancipio dederit; nam officio iudicis coheredes cogi posse existimant soluta pecunia luere eam rem, ut possit praecipere is cui ita legatum sit. 15  
 221 Sed diuersae scholae auctores putant etiam extraneo per praeceptionem legari posse proinde ac si ita scribatur TITIVS HOMINEM STICHVM CAPITO, superuacuo adiecta prae syllaba; ideoque per uindicationem eam rem legatam uideri. quae sententia dicitur diui Hadriani constitutione confirmata esse. 20  
 222 Secundum hanc igitur opinionem si ea res ex iure Quiritium defuncti fuerit, potest a legatario uindicari, siue is unus ex heredibus sit siue extraneus; quodsi in bonis tantum testatoris fuerit, extraneo quidem ex senatusconsulto utile erit legatum, heredi uero familiae erciscundae iudicis 25 officio praestabitur; quodsi nullo iure fuerit testatoris, tam heredi quam extraneo ex senatusconsulto utile erit. Siue tamen heredibus secundum nostrorum opinionem, siue etiam extraneis secundum illorum opinionem, duobus pluribusue 29 eadem res coniunctim aut disiunctim legata fuerit, singuli || partes habere debent. pg.412  
 224 [AD LEGEM FALCIDIAM. R.] Sed olim quidem licebat totum patrimonium legatis atque libertatibus erogare nec quicquam

---

1 eum *Goeschen*, cum C || fuerit *Goeschen*, fuerint C || quam *Goeschen*, quod C || 11 aliquo *Goeschen*, aliquod C || per *addidit Goeschen* || 14—15 soluta pecunia luere *Lachmann*, solutam pecuniam soluere C || 15 praecipere is *Goeschen*, percipere ei C || 16 sed *Goeschen*, ed C || diuersae scholae *Goeschen*, diuelse soles C || 18 syllaba *Goeschen*, syllabar C? || 20 constitutione *Goeschen*, constitutionem C || 22 potest *Goeschen*, posse C || 27 siue C, si *Mommsen* || 32 olim *Goeschen*, olum C || licebat *ex* liceat *correctum C*.

heredi relinquere praeterquam inane nomen *heredis*; *idque*  
lex  $\overline{\text{xxii}}$  tabularum permittere uidebatur, qua cauetur, ut  
quod quisque de re sua testatus esset, id ratum haberetur,  
his uerbis VTI LEGASSIT SVAE REI, ITA IVS ESTO. quare qui  
scripti heredes erant, ab hereditate se abstinebant, et id- 5  
225 circo plerique intestati moriebantur. Itaque lata est lex  
Furia, qua, exceptis personis quibusdam, ceteris plus mille  
assibus legatorum nomine mortisue causa capere permissum  
non est. sed et haec lex non perfecit quod uoluit; qui  
enim uerbi gratia quinque milium aeris patrimonium ha- 10  
bebat, poterat quinque hominibus singulis millenos asses  
226 legando totum patrimonium erogare. Ideo postea lata est  
lex Voconia, qua cautum est, ne cui plus legatorum no-  
mine mortisue causa capere liceret, quam heredes caperent.  
ex qua lege plane quidem aliquid utique heredes habere 15  
uidebantur; *sed* tamen fere uitium simile nascebatur; nam in  
multas legatariorum personas distributo patrimonio poterat  
<testator> adeo heredi minimum relinquere, ut non expe-  
diret heredi huius lucri gra<sup>||</sup>tia totius hereditatis onera sus- pg. 143  
227 tinere. Lata est itaque lex Falcidia, qua cautum est, ne 20  
plus ei legare liceat quam dodrantem. itaque necesse est,  
ut heres quartam partem hereditatis habeat. et hoc nunc  
228 iure utimur. In libertatibus quoque dandis nimiam licen-  
tiam conpescuit lex Fufia Caninia, sicut in primo commen-  
tario rettulimus. 25

229 [§. DE INVILITER RELICTIS LEGATIS. §.] Ante heredis in-  
stitutionem inutiliter legatur, scilicet quia testamenta uim  
ex institutione heredis accipiunt, et ob id uelut caput et  
fundamentum intellegitur totius testamenti heredis institu-  
230 tio. Pari ratione nec libertas ante heredis institutionem 30  
231 dari potest. Nostri praeceptores nec tutorem eo loco dari

ad § 225. 226 conf. Theophilus 2, 22 pr. || § 227 conf. Inst. 2, 22 pr. ||  
§ 228 in primo commentario] 1 §§ 42 seq. || § 229 = Inst. 2, 20, 34 ||  
§ 230 = Inst. 2, 20, 34.

4 LEGASSIT SVAE REI *Goeschen*, legasset suae res C || quare *Goe-*  
*schen*, quaae C<sup>n</sup>, qua de causa *mauult Kalb Roem. Juristen* 59, 2 ||  
5 heredes] conf. C<sup>a</sup> pag. 269 inf. || 7 qua *Goeschen*, quae C || 14 ca-  
perent *Goeschen*, caperentur C || 16 nascebatur *Goeschen*, nascebantur  
C || 18 testator dubitanter additum est duce *Boeckingio* (conf. C<sup>a</sup> pag.  
507 uers. 24) || 19 heredi *Goeschen*, hedi C || gratiam C || 21 dodram-  
tem C || 22 nunc *Goeschen*, nec C || 27 inutiliter *Inst.*, utiliter C ||  
28 heredis C, heredum *Inst.* || uelut C, ueluti *Inst.* || caput et C,  
caput atque *Inst.* || 31 praeceptores *Goeschen*, praeceptor C || tutorem  
*Goeschen*, tutores C.

- posse existimant; sed Labeo et Proculus tutorem posse dari,  
 232 quod nihil ex hereditate erogatur tutoris datione. Post mor-  
 tem quoque heredis inutiliter legatur, id est hoc modo CVM  
 HERES MEVS MORTVVS ERIT, DO LEGO, aut DATO. ita autem  
 recte legatur CVM HERES <MEVS> MORIETVR, quia non post 5  
 mortem heredis relinquitur, sed ultimo uitae eius tempore.  
 233 rursum ita non potest legari PRIDIE QVAM HERES MEVS MO-  
 RIETVR; quod non pretiosa ratione receptum uidetur. || Ea- pg. 114  
 234 dem et de libertatibus dicta intellegemus. Tutor uero an  
 post mortem heredis dari possit quaerentibus eadem for- 10  
 sitan poterit esse quaestio, quae de <eo> agitur qui ante  
 heredum institutionem datur.  
 235 [DE POENAE CAUSA RELICTIS LEGATIS.] Poenae quoque no-  
 mine inutiliter legatur. poenae autem nomine legari uide-  
 tur, quod coercendi heredis causa relinquitur, quo magis 15  
 heres aliquid faciat aut non faciat; ueluti quod ita legatur  
 SI HERES MEVS FILIAM SVAM TITIO IN MATRIMONIUM CONLOCAVERIT,  
 X <MILIA> SEIO DATO, uel ita SI FILIAM TITIO IN MATRIMONIUM  
 NON CONLOCAVERIS, X MILIA TITIO DATO; sed et si heredem,  
 <si> uerbi gratia intra biennium monumentum sibi non fe- 20  
 cerit, X <milia> Titio dare iusserit, poenae nomine legatum  
 est; et denique ex ipsa definitione multas similes species  
 236 —|—possumus. Nec libertas quidem poenae |  
 nomine dari potest, quamuis de ea re fuerit quaesitum.  
 237 De tutore uero nihil possumus quaerere, quia non potest 25  
 datione tutoris heres compelli quicquam facere aut non fa-  
 cere; ideoque <—————>  
 datur, poenae nomine tutor datus fuerit, magis sub condi-  
 cione quam poenae nomine datus uidebitur.

---

§ 232 usque ad 7 morietur conf. Inst. 2, 20, 35 || § 235 usque  
 ad 16 non faciat fere = Inst. 2, 20, 36.

---

1 existimant Goeschen, existimantur C || putant post dari addit  
 Goeschen || 5 MEVS addidit Boecking || MORIETVR Goeschen, morietur C ||  
 10 forsitan C || 11 quae Goeschen, quam C || eo addidit Goeschen ||  
 10—11 Mommsen deletis quae ei uidentur glossematis conicit: quaeren-  
 tibus eadem forsitan quaestio quae de (eo) agitur || 16 heres C;  
 is Inst. alii codices, om. alii || 18 MILIA addidit Goeschen || 19—20 here-  
 dem (si) Huschke, h C, conf. Ca pag. 270 || 21 dare Huschke, dari C ||  
 ad iusserit Goeschen addit (testator) || 22—23 inter species et possu-  
 mus uidetur in C fuisse circumspicere; expectes fingere uel efficere  
 uel simile aliquid || 25 potest Goeschen, post C || 27 lacunam Mommsen  
 e. g. sic supplet: ideoque (etsi secundum mentem testatoris is qui  
 tutor) datus est, poenae nomine etc.



- 238 Incertae personae legatum inutiliter relinquitur. incerta autem uidetur persona, quam per incertam opinionem || animo suo testator subicit, uelut cum ita legatum sit QVI pg. 115  
PRIMVS AD FVNVS MEVM VENERIT, EI HERES MEVS X̄ <MILIA> DATO. idem iuris est si generaliter omnibus legauerit QVICVMQVE 5  
AD FVNVS MEVM VENERIT. in eadem causa est, quod ita relinquitur QVICVMQVE FILIO MEO IN MATRIMONIUM FILIAM SVAM CON-  
LOCAVERIT, EI HERES MEVS X̄ MILIA DATO. illud quoque [in eadem causa est], quod ita relinquitur QVI POST TESTAMENTUM  
<SCRIPTUM PRIMI> CONSVLES DESIGNATI ERVNT, aequae incertis per- 10  
sonis legari uidetur. et denique aliae multae huiusmodi species sunt. sub certa uero demonstratione incertae personae recte legatur, ueluti EX COGNATIS MEIS QVI NVNC SVNT  
QVI PRIMVS AD FVNVS MEVM VENERIT, EI X̄ MILIA HERES MEVS DATO.
- 239 Libertas quoque non uidetur incertae personae dari posse, 15  
quia lex Fufia Caninia iubet nominatim seruos liberari.
- 240 Tutor quoque certus dari debet. Postumo quoque alieno  
241 inutiliter legatur. <Est> autem alienus postumus, qui natus inter suos heredes testatori futurus non est. ideoque ex emancipato quoque filio conceptus nepos extraneus postumus 20  
est; item qui in utero est eius quae iure ciuili non intel-
- 242 legitur uxor, extraneus postumus patris intellegitur. Ac pg. 116  
ne heres quidem potest institui postumus alienus; est enim  
243 incerta persona. Cetera uero quae supra diximus ad legata proprie pertinent. quamquam non inmerito quibusdam 25  
placeat poenae nomine heredem institui non posse; nihil

§ 238 inde ab 1 incerta — 3 subicit et inde ab 5 QVICVMQVE — 13 SVNT fere = Inst. 2, 20, 25 || § 239 fere = Inst. 2, 20, 25 || § 240 = Inst. 2, 20, 25 || § 241 usque ad 20 postumus est = Inst. 2, 20, 26 || § 243 supra] §§ 229. 232. 235.

2 uidetur persona C, ad persona uidetur ducunt Inst. || per incertam opinionem C, incerta opinione Inst. || 3 subicit Goeschen, subicitur C || ue(lut cum)? C, ad ueluti si ducere uidentur fere Inst. || 4 VENERIT Goeschen, uenit C || MILIA addidit Goeschen || 8—9 in eadem causa est C, om. Inst., deleuit Huschke || 9 ita C, his Inst. || post Inst., pos C || 10 <> addidit Huschke ex Inst. || incertis personis C, incertae personae Inst. || 11 aliae multae C, multae aliae Inst. || 15 incertae persone dari posse C, posse incertae personae dari Inst. (codices meliores) || 16 nominatim Inst., nominatum C || 18 est Inst., om. C || 19 testatori C, testatoris Inst. || 20 emancipato Inst., mancipato C || (quo)que? C, om. Inst. || 20—21 post(umus est)? C, erat (ut solent pro est praesenti) postumus auo Inst. || 21 iure] iniure C, conf. C<sup>a</sup> pag. 320 uers. 30.



enim interest, utrum legatum dare iubeatur heres, si fecerit aliquid aut non fecerit, an coheres ei adiciatur, quia tam coheredis adiectione quam legati datione compellitur, ut aliquid contra propositum suum faciat aut non faciat.

- 244 An ei, qui in potestate sit eius quem heredem institui- 5  
mus, recte legemus, quaeritur. Seruius recte legari putat, sed euanescere legatum, si quo tempore dies legatorum cedere solet, adhuc in potestate sit; ideoque siue pure legatum sit et uiuo testatore in potestate heredis esse desierit, siue sub condicione et ante condicionem id acciderit, 10  
deberi legatum. Sabinus et Cassius sub condicione recte legari, pure non recte, putant; licet enim uiuo testatore possit desinere in potestate heredis esse, ideo tamen inutile legatum intellegi oportere, quia quod nullas uires habiturum foret, si statim post testamentum factum deces- 15  
sisset testator, hoc ideo ualere, quia uitam longius traxerit, absurdum esset. *sed* || diuersae scholae auctores nec sub pg. 117  
condicione recte legari, quia quos in potestate habemus, eis non magis sub condicione quam pure debere possumus.
- 245 Ex diuerso constat ab eo qui in potestate <tua> est herede 20  
instituto recte tibi legari; sed si tu per eum heres extiteris, euanescere legatum, quia ipse tibi legatum debere non possis; si uero filius emancipatus aut seruus manu-  
missus erit uel in alium translatus, et ipse heres extiterit  
aut alium fecerit, deberi legatum. 25

246 Nunc transeamus ad fideicommissa.

- 247.8 Et prius de hereditatibus uideamus. Inprimis igitur  
sciendum est opus esse, ut aliquis heres recto iure instituatur eiusque fidei committatur, ut eam hereditatem alii  
restituatur; alioquin inutile est testamentum, in quo nemo 30  
249 recto iure heres instituitur. Verba autem [utilia] fideicommissorum haec [recte] maxime in usu esse uidentur PETO,

§ 246 = Inst. 2, 23 pr. || § 247 = Inst. 2, 23 pr. || § 248 = Inst. 2, 23, 2 || § 249 fere = Inst. 2, 24, 3.

6 legemus *Goeschen*, legemus *C* || 8 potestate *Goeschen*, pote *C* ||  
16 ideo *ex modeo correctum C* || uitam *Goeschen*, uitam *C* ||  
17 scholae *Goeschen*, sichole *C* || 18 putant *post legari addit Goeschen* || 20 tua *addidit Goeschen* || 26 nunc *Inst.*, hinc *C* || 27 hereditatibus *C*, hereditatibus fideicommissariis *Inst.* || 28 heres recto iure *C*, recto iure testamento heres *Inst.* || 29 committatur *Inst.*, committabatur *C* || 31 recto iure *C*, *om. Inst.* || utilia *C*, *om. Inst.* || 32 recte *C*, *om. Inst.*

ROGO, VOLO, FIDEI COMMITTO; quae proinde firma singula  
 250 sunt, atque si omnia in unum congesta sint. Cum igitur  
 scripserimus <L.> TITIVS HERES ESTO, possumus adicere ROGO  
 TE L. TITI PETOQVE A TE, VT CVM PRIMVM POSSIS HEREDITATEM  
 MEAM ADIRE, C. SEIO REDDAS RESTITVAS. possumus autem et 3  
 de parte restituenda rogare; et liberum est uel sub con-  
 ditione uel pure relinquere || fideicommissa, uel ex die pg.118  
 251 certa. Restituta autem hereditate is qui restituit nihilo  
 minus heres permanet; is uero qui recipit hereditatem  
 252 aliquando heredis loco est, aliquando legatarii. Olim au- 10  
 tem nec heredis loco erat nec legatarii, sed potius emptoris.  
 tunc enim in usu erat ei cui restituebatur hereditas, nummo  
 uno eam hereditatem dicis causa uenire; et quae stipula-  
 tiones <inter uenditorem hereditatis et emptorem interponi so-  
 lent, eadem interponebantur> inter heredem et eum cui 15  
 restituebatur hereditas, id est hoc modo: heres quidem  
 stipulabatur ab eo cui restituebatur hereditas, ut quidquid  
 hereditario nomine condemnatus soluisset, siue quid alias  
 bona fide dedisset, eo nomine indemnis esset, et omnino  
 si quis cum eo hereditario nomine ageret, ut recte defen- 20  
 deretur; ille uero qui recipiebat hereditatem inuicem sti-  
 pulabatur, ut si quid ex hereditate ad heredem peruenisset,  
 id sibi restitueretur, ut etiam pateretur eum hereditarias  
 253 actiones procuratorio aut cognitorio nomine exequi. Sed 25  
 posterioribus temporibus Trebellio Maximo et Annaeo Se-  
 neca consulibus senatusconsultum factum est, quo cautum  
 est, ut si cui hereditas ex fideicommissi causa restituta sit,

§ 250 = Inst. 2, 23, 2 || § 251 fere = Inst. 2, 23, 3 || ad § 252  
 conf. Theophilus 2, 23, 3 || § 253 usque ad 96, 6 coepit fere =  
 Inst. 2, 23, 4.

1 uolo C, uolo mando Inst. || fidei C, fidei tuae Inst. || proinde  
 Cn, perinde Inst. || firma singula C, singula firma Inst. || 2 sint C,  
 essent Inst. || 3 L.] Lucius Inst., om. C || 4 petoque a te C, om. Inst. ||  
 5 C.] gaio C, eam Gaio Inst. || restituas Inst., restuas C || 6 rogare  
 C, heredem rogare Inst. || 6—7 sub condicione uel pure C, pure  
 uel sub condicione Inst. || 7 fideicommissa C, fideicommissum Inst. ||  
 8 certa C, certo Inst. || hereditate Inst., hereditatem C || is qui C,  
 is quidem qui Inst. (codices plurimi) || 9 permanet (sic Inst.) ex manet  
 correctum C || 10—11 autem nec Savigny, autem ne C || 12 usu Goe-  
 schen, su C || 14—15 ( ) addidit Goeschen (conf. §§ 254, 257) || 18 sol-  
 uisset Krueger, fuisset C || 19 dedisset Goeschen, dedisse C || indemnis  
 esset Savigny, indenisset C || 23 ut C, (et) ut Huschke || 24—25 sed  
 posterioribus temporibus C, et in Neronis quidem temporibus Inst. ||  
 27 cui C, om Inst.

actiones quae iure ciuili heredi et in heredem competerent, *<ei>* et in eum darentur, cui ex fideicommisso restituta esset hereditas. per quod senatusconsultum desierunt illae cautiones in usu haberi. || praetor enim utiles actiones ei et pg. 119  
 in eum qui recepit hereditatem, quasi heredi et in here- 5  
 254 dem dare coepit, eaeque in edicto proponuntur. Sed rursus quia heredes scripti, cum aut totam hereditatem aut paene totam plerumque restituere rogabantur, adire hereditatem ob nullum aut minimum lucrum recusabant, atque ob id extinguebantur fideicommissa, postea Pegaso et Pusione *<consulibus>* senatus censuit, ut ei qui rogatus esset 10  
 hereditatem restituere, proinde liceret quartam partem retinere, atque e lege Falcidia in legatis retinere conceditur. (ex singulis quoque rebus quae per fideicommissum relinquuntur, eadem retentio permissa est.) per quod senatus- 15  
 consultum ipse *<heres>* onera hereditaria sustinet. ille autem qui ex fideicommisso reliquam partem hereditatis recipit, legatarii partiarum loco est, id est eius legatarii cui pars bonorum legatur; quae species legati partitio uocatur, quia cum herede legatarius partitur hereditatem. unde 20  
 effectum est, ut quae solent stipulationes inter heredem et partiarum legatarium interponi, eadem interponantur inter eum, qui ex fideicommissi causa recipit hereditatem, et heredem, id est ut et lucrum et damnum hereditarium pro  
 255 rata parte inter eos commune sit. Ergo siquidem non plus 25  
 quam dodrantem || hereditatis scriptus heres rogatus sit pg. 120  
 restituere, tum ex Trebelliano senatusconsulto restituitur

§ 254 fere = Inst. 2, 23, 5 || § 255 usque ad 97, 3 *Trebelliano* = Inst. 2, 23, 6.

1 actiones C, omnes actiones Inst. || 2 ei Inst., om. C || esset C<sup>n</sup>, est Inst. || 3 per C, post Inst. (*non inepte*) || 6 eaeque *Goeschen*, aeque C || rursus C, om. Inst. || 9 aut C, uel Inst. || 10 postea Pegaso et Pusione consulibus] potest (?) pegaso et pusione C<sup>n</sup>, postea Vespasiani Augusti temporibus Pegaso et Pusione consulibus Inst. || 11 esset Inst., est C || 12 proinde C<sup>n</sup>, perinde Inst. || 13 e C, om. Inst. || in C, ex Inst. || retinere Inst. (*ex emendatione?*), retinendis C, quod uocabulum ex glossemate natum esse suspicatur *Mommson* || 15 per C, post Inst. (*cum Theophilo*) || 16 heres Inst., om. C || 17 relinquam partem hereditatis recipit C, recepit partem hereditatis Inst. || 22 eadem Inst., eadem C || 23 fideicommissi causa C<sup>n</sup>, fideicommisso Inst. || recipit *Goeschen*, recipi C || 24 ut et Inst., ut est C || 26 quam Inst., quan C || 27 tum C, tunc Inst.

hereditas, et in utrumque actiones hereditariae pro rata parte dantur, in heredem quidem iure ciuili, in eum uero qui recipit hereditatem, ex senatusconsulto Trebelliano. quamquam heres etiam pro ea parte quam restituit heres permanet eique et in eum solidae actiones competunt; sed non 5  
 256 ulterius oneratur nec ulterius illi dantur actiones, quam apud eum commodum hereditatis remanet. At si quis plus  
 257 quam dodrantem uel etiam totam hereditatem restituere rogatus sit, locus est Pegasiano senatusconsulto. Sed is qui semel adierit hereditatem, si modo sua uoluntate ad- 10  
 ierit, siue retinuerit quartam partem siue noluerit retinere, ipse uniuersa onera hereditaria sustinet; sed quarta quidem retenta quasi partis et pro parte stipulationes interponi debent tamquam inter partiarium legatarium et heredem; si uero totam hereditatem restituerit, ad exemplum 15  
 258 emptae et uenditae hereditatis stipulationes interponendae sunt. Sed si recuset scriptus heres adire hereditatem ob id, quod dicat eam sibi suspectam esse quasi damnosam, cauetur Pegasiano senatusconsulto, ut desiderante eo, cui 19  
 restituere rogatus est, iussu || praetoris adeat et restituat, pg. 121  
 proindeque ei et in eum qui receperit *(hereditatem)*, actiones dentur, ac iuris est ex senatusconsulto Trebelliano. quo casu nullis stipulationibus opus est, quia simul et huic  
 259 qui restituit securitas datur, et actiones hereditariae ei et in eum transferuntur, qui receperit hereditatem. Nihil autem 25  
 interest, utrum aliquis ex asse heres institutus aut totam hereditatem aut pro parte restituere rogetur, an ex parte heres institutus aut totam eam partem aut partis partem restituere rogetur; nam et hoc casu de quarta parte eius partis ratio ex Pegasiano senatusconsulto haberi solet. 30

---

§ 256 = Inst. 2, 23, 6 || § 257 = Inst. 2, 23, 6 || § 258 = Inst. 2, 23, 6 || § 259 usque ad 29 casu = Inst. 2, 23, 8.

---

1 et Inst., set C || 2 dantur *Goeschen*, dant C || 4 permanet *Goeschen*, permanent C || 6 illi ex illu *correctum* C || 7 quis C, om. Inst. || 9 est *Goeschen*, et C || set is C, et heres Inst. || 10 semel Inst., smel C || 12 sustinet *Goeschen*, sustinetur C || 14 partiarium Inst., partiarium C || 15 ad exemplum C, om. Inst. || 19 pegasio Inst., casiano C || 20 restituat C, restituat hereditatem Inst. || 21 proindeque C, perindeque Inst. || recepit (uel recipit) hereditatem Inst., receperit C || 22 ac C, acsi Inst. || est Inst., esset C || senatusconsulto trebelliano C, trebelliano senatusconsulto Inst. || 25 receperit C, recepit (uel recipit) Inst. || 26 institutus Inst., institutur C || 27 rogetur C, rogatur Inst. || 29 rogetur C, rogatur Inst. || 30 pegasio C.



- 260 Potest autem quisque etiam res singulas per fideicommissum relinquere, uelut fundum hominem uestem argentum pecuniam, et uel ipsum heredem rogare, ut alicui restituat, uel legatarium, quamuis a legatario legari non possit. Item potest non solum propria testatoris res per fideicommissum relinqui, sed etiam heredis aut legatarii aut cuiuslibet alterius. itaque et legatarius non solum de ea re rogari potest, ut eam alicui restituat quae ei legata sit, sed etiam de alia, siue ipsius legatarii siue aliena sit. [sed] hoc solum obseruandum est, ne plus quisquam rogetur aliis restituere, quam ipse ex testamento ceperit; nam || quod amplius est, inutiliter relinquitur. Cum autem aliena res per fideicommissum relinquitur, necesse est ei qui rogatus est aut ipsam redimere et praestare, aut aestimationem eius soluere, sicut iuris est, si per damnationem aliena res legata sit. sunt tamen qui putant, si rem per fideicommissum relictam dominus non uendat, extinguere fideicommissum; sed aliam esse causam per damnationem legati.
- 263 Libertas quoque seruo per fideicommissum dari potest, ut uel heres rogetur manumittere uel legatarius. Nec interest, utrum de suo proprio seruo testator roget, an de eo qui ipsius heredis aut legatarii uel etiam extranei sit. Itaque et alienus seruus redimi et manumitti debet. quodsi dominus eum non uendat, sane extinguatur fideicommissaria libertas, quia hoc casu pretii computatio nulla interuenit.
- 266 Qui autem ex fideicommisso manumittitur, non testatoris

---

§ 260 = Inst. 2, 24 pr. || § 261 fere = Inst. 2, 24, 1 || § 262 usque ad 15 soluere = Inst. 2, 24, 1 || § 263 = Inst. 2, 24, 2 || § 264 = Inst. 2, 24, 2 || § 265 usque ad 25 uendat et inde ab 25 extinguatur — 26 quia = Inst. 2, 24, 2 || § 266 = Inst. 2, 24, 2.

---

1 quisque C, quis Inst. || res singulas C, singulas res Inst. || 2 uelut C, ueluti Inst. || uestem Inst., ucteste C uel uctestem C<sup>n</sup> || 3 pecuniam C, pecuniam numeratam Inst. || 5 item potest C, potest autem Inst. || 6 etiam C, et Inst. || 8 alicui Inst., aliqui C || legata C, relicta Inst. || 9 legatari C, om. Inst. || 10 sed C, om. Inst. recte, ut uidetur || 11 aliis C, alicui Inst. || 12 ipsam Inst., ipsum C || 13 eius suppleuit Goeschen ex Inst. || sicut iuris est si Goeschen, s \*\* umiri \*\*\* es C teste Bluhmio, conf. C<sup>a</sup> || 14 aliena Goeschen, alienam C || 21 uel eres C<sup>n</sup>, heres eum (uel eum heres) Inst. || 21—22 suppleuit Goeschen ex Inst. || 23 itaque et C et Inst. libri deteriores, itaque Inst. libri meliores || 24 seruus Inst., seruus C || 27 fideicommisso C<sup>n</sup>, causa fideicommissi Inst.



- fit libertus, etiamsi testatoris seruus fuerit, sed eius qui  
 267 manumittit. at qui directo testamento liber esse iubetur,  
 uelut hoc modo STICHVS SERVVS <MEVS> LIBER ESTO, uel hoc  
 STICHVM SERVVM MEVM LIBERVVM ESSE IVBEO, is ipsius testatoris  
 fit libertus. nec alius ullus directo ex testamento liberta- 5  
 tem habere potest, quam qui utroque tempore testatoris  
 ex iure Quiritium fuerit, et quo faceret testamentum et quo  
 moreretur.
- 268 ¶ Multum autem differunt ea quae per fideicommissum pg. 123  
 269 relin-<sup>untur</sup>, ab his quae directo iure legantur. Nam ecce 10  
 per fideicommissum etiam —|— heredis relinqui potest;  
 270 cum alioquin legatam —|— inutile sit. | Item  
 intestatus moriturus potest ab eo, ad quem bona eius per-  
 tinent, fideicommissum alicui relinquere; cum alioquin ab eo  
 270<sup>a</sup> legari non possit. Item legatum codicillis relictum non ali- 15  
 ter ualet, quam si a testatore confirmati fuerint, id est  
 nisi in testamento cauerit testator, ut quidquid in codicillis  
 scripserit, id ratum sit; fideicommissum uero etiam non  
 271 confirmatis codicillis relinqui potest. Item a legatario le-  
 gari non potest; sed fideicommissum relinqui potest. quin 20  
 etiam ab eo quoque, cui per fideicommissum relinquimus,  
 272 rursus alii per fideicommissum relinquere possumus. Item  
 seruo alieno directo libertas dari non potest; sed per fidei-  
 273 commissum potest. Item codicillis nemo heres institui po-

§ 267 usque ad 2 iubetur et inde ab 4 ipsius = Inst. 2, 24, 2.

1 (fuerit)? C [conf. Ca], sit Inst. || 2 at] ad C, at is Inst. || testa-  
 mento ex testamentis correctum C || 3 MEVS addidit Goeschen propter  
 proxime sequentia || 4 is Goeschen, hi(s)? C, om. Inst. || 4 et 7 supple-  
 uit Goeschen ex Inst. (in quibus 7 uerba ex iure Quiritium desunt) ||  
 8—9 de rubricae uestigiis incertissimis conf. Ca || 10 quae Goeschen,  
 qui C, conf. Ca pag. 290 || 11. 12 lacunae ad Epit. 2, 7, 8 fortasse  
 sic ad sententiam suppleri posse censet Krueger: etiam ab herede  
 heredis relinqui potest; cum alioquin legatum ita relictum inutile  
 sit; conf. tamen Ca: sane in C<sup>n</sup> post cum alioquin legatum non  
 dissimile ueri est extitisse haec nisi testamento facto; Huschke censet  
 haec, quae Krueger ex Epit. 2, 7, 8 restituit, a Gaio commemorata  
 quidem esse, sed in C intercidisse ante § 270; idem Huschke uersus  
 11—12 hoc modo supplet: etiam ante heredis (institutionem) relinqui  
 potest; cum alioquin legatum testamenti initio datum inutile sit ||  
 13 intestatus Goeschen, intestatos C || 15 suppleuit Goeschen ad Epit.  
 2, 7, 5 || 17 cauerit Goeschen; in C paulo plures litterae uidentur ex-  
 titisse, uelut cauerit ipse: conf. Ca || 20 sed] de C<sup>n</sup> conf. Ca pag. 300  
 uers. 35 || 24 institui Goeschen, instituti C.

- test neque exheredari, quamvis testamento confirmati sint. at is qui testamento heres institutus est, potest codicillis rogari, ut eam hereditatem alii totam uel ex parte restituat, quamvis testamento codicilli confirmati non sint. 4
- 274 || Item mulier, quae ab eo qui centum milia aeris census est pg.124 per legem Voconiam heres institui non potest, tamen fidei-
- 275 commissio relictam sibi hereditatem capere potest. Latini quoque, qui hereditates legatae directo iure lege Iunia
- 276 capere prohibentur, ex fideicommissio capere possunt. Item cum senatusconsulto prohibitum sit proprium seruum mi- 40 norem annis xxx liberum et heredem instituere, plerisque placet posse nos iubere liberum esse, cum annorum xxx
- 277 erit, et rogare, ut tunc illi restituatur hereditas. Item quamvis non (*possimus*) post mortem eius, qui nobis heres extiterit, alium in locum eius heredem instituere, tamen pos- 45 sumus eum rogare, ut cum morietur alii eam hereditatem totam uel ex parte restituat. et quia post mortem quoque heredis fideicommissum dari potest, idem efficere possumus et si ita scripserimus CVM TITIVS HERES MEVS MORTVVS ERIT, VOLO HEREDITATEM MEAM AD P. MEVVM PERTINERE. utroque au- 20 tem modo, tam hoc quam illo, Titius heredem suum obligatum relinquit de fideicommissio restituendo. Praeterea legata (*per*) formulam petimus; fideicommissa uero Romae quidem apud consulem uel apud eum praetorem, qui praecipue de fideicommissis ius dicit, persequimur, in prouin- 25 ciis uero apud praesidem provinciae. Item de fideicommissis semper || in urbe ius dicitur; de legatis uero, cum pg.125
- 280 res aguntur. Item fideicommissorum usurae et fructus debentur, si modo moram solutionis fecerit qui fideicommis-

1 uerba neque exheredari utrum casu necne desint in Epit. 2, 7, 8, certo diiudicari nequit; conf. etiam Kalb Roem. Juristen pag. 31 || 2 at Goeschen, aut C || 6 heres Goeschen, heredes C<sup>a</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 270 || institui Goeschen, instituti ex institutio correctum C || 8 legatae Goeschen, legata quia C, conf. C<sup>a</sup> pag. 290 inf. || 10 senatusconsulto C, de lege Aelia Sentia (conf. C<sup>a</sup> pag. 275 uers. 9 et pag. 257 med.) cogitauit Goeschen || 11 annis C; an annorum scribendum duce Cramer? || 12 nos ex neos correctum C || 14 possimus addidit Goeschen || 18 post potest intercidisse ut supra quoque diximus uel simile aliquid collata Epit. 2, 7, 8 suspicatur Krueger || 21 Titius Rohrscheidt, titium C || suum Rohrscheidt, sum C || 22 relinquit Rohrscheidt, relinquitur C || 23 per addidit Goeschen || petimus Goeschen, petimos C || 25 de ex re correctum C<sup>1</sup> || peruinciis C || 28 aguntur. Item] sic potius uisum est scribendum esse quam aguntur (omisso item); in C est aguntur, conf. C<sup>a</sup> pag. 275 uers. 21 seqq.; ceterum conf. Rudorff in Actis Academiae Berolinensis a. 1865 pag. 355.

- sum debeat; legatorum uero usurae non debentur; idque rescripto diui Hadriani significatur. scio tamen Iuliano placuisse, in eo legato quod sinendi modo relinquitur idem iuris esse quod in fideicommissis; quam sententiam et his
- 284 temporibus magis optinere uideo. Item legata Graece scripta 5  
 282 non ualent; fideicommissa uero ualent. Item si legatum per damnationem relictum heres infitietur, in duplum cum eo agitur; fideicommissi uero nomine semper in simplum
- 283 persecutio est. Item *<quod>* quisque ex fideicommisso plus debito per errorem soluerit, repetere potest; at id quod ex 10  
 causa falsa per damnationem legati plus debito solutum sit, repeti non potest. idem scilicet iuris est de eo [legato] quod non debitum uel ex hac uel ex illa causa per errorem solutum fuerit.
- 284 Erant etiam aliae differentiae, quae nunc non sunt. ut 15  
 285 ecce peregrini poterant fideicommissa capere; et fere haec fuit origo fideicommissorum. sed postea id prohibitum est; et nunc ex oratione diui Hadriani senatusconsultum factum
- 286 est, ut ea fideicommissa fisco uindicarentur. Caelibes || 19  
 quoque, qui per legem Iuliam hereditates legataque capere pg.126  
 prohibentur, olim fideicommissa uidebantur capere posse.
- 286<sup>a</sup> Item orbi, qui per legem Papiam [ob id quod liberos non habebant] dimidias partes hereditatum legatorumque perdunt, olim solida fideicommissa uidebantur capere posse. sed postea senatusconsulto Pegasiano proinde fideicommissa 25  
 quoque ac legata hereditatesque capere posse prohibiti sunt; eaque translata sunt ad eos, qui *<in eo>* testamento liberos habent, aut si nullus liberos habebit, ad populum, sicut iuris

---

2—3 placuisse *Goeschen*, placisse *C* || 3 sinendi *Goeschen*, sinedi *C* || 5 graece *Goeschen*, graeges *C* || 7 infitietur *Goeschen*, infietur *C* || 8 eo *Goeschen*, ego *C* || 9 quod *addidit Goeschen* || 12 iuriis *C* || legato *deleuit Savigny* || 16 fideicommissa capere: et fere haec *Goeschen*, fidem commissam (*conf. C<sup>a</sup> pag. 268*) facere et ferre hae (*aut hac*) *C* || 17 fideicommissorum *Goeschen*, fideicommissa *C* || 18 diui *Goeschen*, diuisunt *C* || senatusconsultum *Goeschen*, senatusconsultus *C* || 19 fisco *Goeschen*, fico *C* || 20 Iuliam *Goeschen*, iulianas? *C*; Iuliam testamentarias *Huschke* || 21 uidebantur *Goeschen*, uidebatur *C* || 22 papia *C* || uerba uncinis inclusa *deleuit Polenaar* || 23 hereditatum *Goeschen*, hereditarium *C* (*ortum ex hereditatum?*) || 25 pecasiano *C* || 26 legata hereditatesque *Goeschen*, legatum hereditastesque *C* || posse *Goeschen*, possem *C*; *fortasse delendum* est posse || 27 *<>* *addidit Polenaar, conf. 2, 206* || 28 nullus *Lachmann*, nullos *C* || habebit *Lachmann*, habebint *C* || sicut iuris *C, conf. C<sup>a</sup> pag. 320.*

- est in legatis et in hereditatibus, quae eadem aut simili  
 287 ex cau<sa caduca sunt. I>tem olim incertae personae  
 uel postumo alieno per fideicommissum relinqui poterat,  
 quamuis neque heres institui neque legari ei posset; sed  
 senatusconsulto, quod auctore diuo Hadriano factum est, 5  
 idem in fideicommissis quod in legatis hereditatibusque  
 288 constitutum est. Item poenae nomine iam non dubitatur  
 nec per fideicommissum quidem relinqui posse.  
 289 Sed quamuis in multis iuris partibus longe latior causa  
 sit fideicommissorum quam eorum quae directo relinquantur, 10  
 in quibusdam tantumdem ualeant, tamen tutor non aliter  
 testamento dari potest quam directo, ueluti hoc modo LI-  
 BERIS MEIS TITIVS TVTOR ESTO, uel ita LIBERIS MEIS TITIVM TV-  
 TOREM DO; per fideicommissum uero dari non potest. ||

---

(COMMENTARIUS TERTIVS.)

15

- 1 Intestatorum hereditates <ex> lege XII tabularum primum  
 2 ad suos heredes pertinent. Sui autem heredes existimantur  
 liberi qui in potestate morientis fuerunt, ueluti filius filiae,  
 nepos neptisue <ex filio>, pronepos proneptisue ex nepote filio

~~~~~  
 §§ 1—17 = Collatio 16, 2 || § 1 = Inst. 3, 1, 4 || § 2 = Inst.
 3, 1, 2 et 2b.
 ~~~~~

1 simili Goeschen, simile C || 2 { } addidit Polenaar || 4 posset  
 Huschke, possit C || 5 diuo Goeschen, diro C || 6 idem in Goeschen,  
 id in C (in superscriptis corrector?) || 9 in Goeschen, ui uel ut C ||  
 multis Goeschen, multus C || 11 ualeant Goeschen, ualent C || 13 TITIVS  
 Goeschen, tius C || TVTOR Goeschen, tutores C || 14 fideicommissum  
 conf. Ca pag. 268 uers. 6 || uero dari Goeschen, dari uero C ||  
 15—pag. 103, 17] unum folium in C perit, cuius prior pagina scrip-  
 tura uacua fuisse uidetur; sane in Collatione uix quicquam quod  
 maius spatium requirat omisum esse persuadet Institutionum et Epi-  
 tomæ consensus || 16 Intestatorum — pag. 103, 17 post suppleuit  
 Goeschen ex Collatione (tom. III pag. 190; B = codex Berolinensis,  
 V = codex Vercellensis, W = codex Vindobonensis), adhibitis ad  
 §§ 1. 2. 4 simul Institutionibus (conf. Epit. 2, 8) || 16 intestatorum  
 Coll., intestatorum autem Inst. || ex Inst., om. Coll. || 17 sui Inst.,  
 si Coll. || 18 liberi Coll., ut et supra diximus Inst. (ex Gaio, ut  
 uidetur, conf. Gai. 2, 156) || fuerunt Inst. (codd. meliores) et W,  
 fuerint BV et Institutionum codices deteriores || filiae Institutionum  
 codices deteriores, filia uel BW, filiae uel V, filia Institutionum  
 codices meliores || 19 ex filio Inst., om. Coll.



- nato prognatus prognataue. nec interest, <utrum> naturales  
<sint> liberi an adoptiui. ita demum tamen nepos neptisue  
et pronepos proneptisue suorum heredum numero sunt, si  
praecedens persona desierit <in potestate parentis esse, siue  
morte id acciderit,> siue alia ratione, ueluti emancipatione. 5  
nam si per id tempus quo quisque moritur filius in potestate  
eius sit, nepos ex eo suus heres esse non potest. idem et  
in ceteris deinceps liberorum personis dictum intellegemus.
- 3 Vxor quoque quae in manu uiri est ei sua heres est, quia filiae  
loco est. item nurus quae in filii manu est, nam et haec 10  
neptis loco est. sed ita demum erit sua heres, <si> filius,  
cuius in manu fuerit, cum pater moritur, in potestate eius  
non sit. idemque dicemus et de ea quae in nepotis manu  
4 matrimonii causa sit, quia proneptis loco est. Postumi quo-  
que, <qui> si uiuo parente nati essent, in potestate eius fu- 15  
5 turi forent, sui heredes sunt. Idem iuris est de his, quorum  
nomine ex lege Aelia Sentia uel ex senatusconsulto post  
mortem patris causa probatur. nam et hi uiuo patre causa  
6 probata in potestate eius futuri essent. Quod etiam de  
eo filio, qui ex prima secundaue mancipatione post mortem 20  
7 patris manumittitur, intellegemus. Igitur cum filius filiaue  
et ex altero filio nepotes neptesue extant, pariter ad here-  
ditatem uocantur; nec qui gradu proximior est, ulteriorem

---

§ 4 = Inst. 3, 1, 2<sup>b</sup> || § 7 inde ab 21 cum = Inst. 3, 1, 6.

---

1 utrum Inst., om. Coll. || 2 sint uel sunt Inst., om. Coll. || 4—  
5 < > addidit Goeschen ex Inst., om. Coll. || 6 id Inst., idem Coll. (eo  
tempore Epit.) || quisque Coll., quis Inst., aliquis Epit. || moritur  
Haloander, morietur BW, moriatur V, moreretur Inst. || 7 idem  
Coll., idque Inst. || 8 intellegimus Coll. cum codicibus nonnullis Institu-  
tionum || 9 uiri est ei Krueger, eius est is B, eius est in V, eius est  
ualere et W || 10 loco B, in loco W, locus V || 12 fuerit] eius Coll. ||  
cum V, dum BW || 13 dicimus Coll. || in] om. BW, de V || 14 causa  
sit quia (quae BV)] cause ita W || 15 qui Inst., om. Coll. || eius  
Coll. et Institutionum codices deteriores, om. Institutionum codices  
meliores || 15 futuri Inst., futuris Coll. || 16 sui B Inst., sibi V W ||  
17 nomine Pithoeus, nomina Coll. || 18 probatur nam et hi uiuo  
patre causa C, om. Coll. || 19 quod C, om. Coll. || etiam C, et Coll. ||  
20 secundaue Goeschen, secundaue C et Coll. || mancipatione V,  
mancipationem C, emancipatione W, aemancipationem B || 21 in-  
tellegemus C, intellegimus Coll. || igitur C, om. Coll. || 22 nepotes  
neptesue C, nepote nepteue W, nepotes uae B, nepotesue nepte V,  
nepos neptisue Inst. || extant C Inst., existent Coll. || 23 gradu  
C et Inst., gradum Coll. || proximior C Inst., proprio V, pro-  
prium B W.

excludit. aequum enim uidebatur nepotes neptesue in patris sui locum portionemque succedere. pari ratione et si nepos neptisue sit ex filio et ex nepote pronepos proneptisue, simul omnes uocantur ad hereditatem. Et quia placebat nepotes neptesue, item pronepotes proneptesue in parentis. sui locum succedere, conueniens esse uisum est non in capita, sed *(in)* stirpes hereditatem diuidi; ita ut filius partem dimidiam hereditatis ferat et ex altero filio duo pluresue nepotes alteram dimidiam; item si ex duobus filiis nepotes extent, ex altero filio unus forte uel duo, ex altero tres aut quattuor, ad unum aut ad duos dimidia pars pertineat et ad tres aut quattuor altera dimidia.

9 Si nullus sit suorum heredum, tunc hereditas per-  
10 tinet || ex eadem lege  $\bar{x}\bar{i}$  tabularum ad agnatos. Vocantur pg.128  
autem agnati, qui legitima cognatione iuncti sunt. legitima  
autem cognatio est ea, quae per uirilis sexus personas coniungitur. itaque eodem patre nati fratres agnati sibi sunt, qui etiam consanguinei uocantur, nec requiritur, an etiam

---

§ 8 = Inst. 3, 1, 6 || § 10 inde ab 17 itaque fere = Inst. 3, 2, 1.

---

1 excludit aecum *C* (*cum Inst.*), excludite cum *V*, excludit cum *W*, excludit et quam *B* || uidebatur *C*, uidetur *Coll.*, esse uidetur *Inst.* || neptesue *C Coll.*, neptesque *Inst.* || 2 portionemque *C Coll.*, om. *Inst.* || 3 neptisue *Coll.*, neptisque *C Inst.* || proneptisue *Coll. Inst.*, neptisue *C* || 4 simul omnes uocantur ad hereditatem *C*, simul uocantur *Coll. Inst. notabili consensu* || placebat *C Coll.*, placuit *Inst.* || 5 neptesue *C Coll.*, neptesque *Inst. codices alii, om. alii* || proneptesue *C Coll.*, proneptesque (*uel et proneptes*) *Inst.* || 6 parentis *C Inst.*, patris *W*, patri *B V* || 7 in stirpes *Coll. Inst.*, stirpes *C* || hereditatem *W Inst.*, hereditates *C*, hereditatis *B V* || diuidi ita *C*, diuidit *B V*, diuidi *W Inst.* || 8 partem dimidiam *C Inst.*, dimidiam partem *B V (post emendationem) W*, partem omittit *V ante emendationem* || ferat et *C*, fruat *B*, fuerat *V W*, habeat et *Inst.* || 10 extent *B*, extent et *C*, existant et *W*, extant et *Inst.* || filio *C Coll.*, om. *Inst.* || uel duo *C*, aut duo *Inst.*, uel *Coll.* || 11 ad unum —12 quattuor *C Inst.*, om. *Coll.* || 11 unum *Inst.*, unium *C* || ad duos *C et Institutionum codices deteriores*, duos *Institutionum codices meliores* || dimidia ex dimidiam *correctum C* || 12 pertineat et *C*, pertinet *Inst.* || aut quattuor *C*, uel ad quattuor *Inst.* || 13 ante Si rubricam DE AGNATIS addit *Coll.* || 14 ex *C*, et *B*, et ex *W* || ad agnatos uocantur *Coll.*, adgnatosuocantur *C* || 16 est ea *C*, hoc est *Coll.* || per uirili sexu *B*, ex uirili sexu *W*, purilis sexus *C* || personas] persona *C B*, personae *W* || 16—18 *suppleuit Lachmann ex Coll. et ex Inst.* || 17 sibi] uisi *Coll.* || 18 qui etiam *Coll.*, qui et *Inst.* || an etiam *C Inst.*, an *Coll.*

matrem eandem habuerint. item patruus fratris filio et in-  
uicem is illi agnatus est. eodem numero sunt fratres patrue-  
les inter se, id est qui ex duobus fratribus progenerati sunt,  
quos plerique etiam consobrinos uocant. qua ratione sci-  
licet etiam ad plures gradus agnationis peruenire poterit 5  
11 mus. Non tamen omnibus simul agnatis dat lex XII tabu-  
larum hereditatem, sed his qui tum, cum certum est ali-  
12 quem intestatum decessisse, proximo gradu sunt. Nec in  
eo iure successio est. ideoque si agnatus proximus here-  
ditatem omiserit uel antequam adierit decesserit, sequen- 10  
13 tibus nihil iuris ex lege competit. Ideo autem non mortis  
tempore quis *proximus fuerit* requirimus, sed eo tempore,  
quo certum fuerit aliquem intestatum decessisse, quia si  
quis *testamento facto* decesserit, melius esse uisum est tunc  
requiri proximum, cum certum esse coeperit neminem ex 15  
14 eo testamento fore heredem. Quod ad feminas tamen at-  
tinet, in hoc iure aliud in || ipsarum hereditatibus capien- pg. 129  
dis placuit, aliud in ceterorum [bonis] ab his capiendis.  
nam feminarum *hereditates* proinde ad nos agnationis iure  
redeunt atque masculorum; nostrae uero hereditates ad fe- 20  
minas ultra consanguineorum gradum non pertinent. ita-  
que soror fratri sororiue legitima heres est, amita uero et  
fratris filia legitima heres esse *(non potest. sororis autem  
nobis loco est)* etiam mater aut nouerca, quae per in manum  
conuentionem apud patrem nostrum iura filiae nacta est. 25

§ 11 fere = Inst. 3, 2, 1.

1 matrem eandem C Coll., eandem matrem Inst. || patruus C ||  
3 inter se C Coll., om. Inst. || prognerati C Coll., procreati Inst. ||  
4 scilicet C Coll., om. Inst. || 6 agnatis Coll. Inst., agnatiis C ||  
XII tabularum C Coll., om. Inst. cum Epit. || 7 qui Coll. Inst., qui-  
bus C || tum cum C, tunc Coll., tunc . . . cum Inst. (*inuerso  
simul uerborum ordine*) || 8 intestatum C Inst., intestato Coll. ||  
decessisse C Inst., decessisset BV, discessisset W || 9 agnatus C,  
heredes B, heredem VW || 9—10 hereditatem omiserit uel ante-  
quam C, omiserit uel antequam hereditatem Coll. || 12 fuerit Pole-  
naar, erit C Coll. || 13 quia C, quam Coll. || 14 tunc Coll., tuncetiis?  
C || 16 eo om. Coll. || fore heredem C, heredem fore Coll. || quod]  
qui B, quid V, quedam W || 17 in hoc C, hoc Coll. || 18 placuit C,  
placet Coll. || bonis C, om. Coll. || 19 nam C, nam et Coll. || here-  
ditates Coll. et fortasse C<sup>a</sup> (*in quo tamen fortasse quidem hereditates  
uel quoque hereditates extitit*) || at nos C, om Coll. || 23 legitima C,  
om. Coll. || 23—24 { } addidit Goeschen ex Coll. || 25 iura C, ius Coll. ||  
nacta? C (*conf. C<sup>a</sup>*), cuncta B V, iuncta W.

- 15 Si ei qui defunctus erit, sit frater et alterius fratris filius, sicut ex superioribus intellegitur, frater potior est, quia gradu praecedat. sed alia facta est iuris interpretatio inter  
 16 suos heredes. Quodsi defuncti nullus frater extet, *(sed)* sint liberi fratrum, ad omnes quidem hereditas pertinet; 5 sed quaesitum est, si dispari forte numero sint nati, ut ex uno unus uel duo, ex altero tres uel quattuor, utrum in stirpes diuidenda sit hereditas, sicut inter suos heredes iuris est, an potius in capita. iam dudum tamen placuit in capita diuidendam esse hereditatem. itaque quotquot 10 erunt ab utraque parte personae, in tot portiones hereditas diuidetur, ita ut singuli singulas portiones ferant.
- 17 Si nullus agnatus sit, eadem lex *xii* tabularum gentiles ad hereditatem uocat. qui sint autem gentiles, primo 14 com<sup>mentario</sup> rettulimus; et cum illic admonuerimus totum pg. 130 gentili<sup>cium</sup> ius in desuetudinem abuisse, superuacuum est hoc quoque loco de eadem re curiosius tractare.
- 18 Hactenus lege *xii* tabularum finitae sunt intestatorum hereditates. quod ius quemadmodum strictum fuerit, palam  
 19 est intellegere. Statim enim emancipati liberi nullum ius 20 in hereditatem parentis ex ea lege habent, cum desierint  
 20 sui heredes esse. Idem iuris est, si ideo liberi non sint in potestate patris, quia sint cum eo ciuitate Romana do-  
 21 nati, nec ab imperatore in potestatem redacti fuerint. Item agnati capite deminuti non admittuntur ex ea lege ad he- 25 reditatem, quia nomen agnationis capitis deminutione per-  
 22 imitur. Item proximo agnato non adeunte hereditatem ni-

---

§ 15 ex superioribus] §§ 8. 11 || § 17 primo commentario] 1, 164a?

---

1 ei qui C, quis Coll. || sit Goeschen, aut si aut st C, si sit Coll. || 2 potior Coll., prior C || 3 facta est C, facta VW, facta B || 4 sed Coll., om. C || 6 forte numero sint C, numero sint forte Coll. || ut C, om. Coll.; uelut(i) Boecking || 7 ex altero C, et ex altero Coll. || uel quattuor C, aut quattuor Coll. || 9 tamen C, autem Coll. || 10 esse C, om. Coll. || 12 ita ut C, et Coll. || ferant C, ferunt V, fuerunt B, fecerunt W || 13 lex Coll., le C || gentiles Coll., gentiteles? C || 14 uocat BV, uocant CW || 15 com- mentario rettulimus et C, comentariorum et ultimum est Coll. || totum C, om. Coll. || 16 gentili<sup>cium</sup> Coll., gentili<sup>cum</sup> C || 17 ea- dem C, ea Coll. || re Coll., retin C || curiosius ex curiosius cor- rectum C || 22 idem Goeschen, dem C || 23 Romana Goeschen, pm- C || 24 potestate C.



23 hilo magis sequens iure legitimo admittitur. Item feminae  
agnatae, quaecumque consanguineorum gradum excedunt,  
24 nihil iuris ex lege habent. Similiter non admittuntur co-  
gnati, qui per feminini sexus personas necessitudine iun-  
guntur; adeo quidem, ut nec inter matrem et filium filiamue 5  
ultra citroque hereditatis capiendae ius competat, praeter-  
quam si per in manum conventionem consanguinitatis iura  
inter eos constiterint.

25 Sed hae iuris iniquitates edicto praetoris emendatae || 9  
26 sunt. Nam *liberos* omnes, qui legitimo iure deficiuntur, uo- pg.134  
cat ad hereditatem, proinde ac si in potestate parentis  
mortis tempore fuissent, siue soli sint siue etiam sui he-  
redes, id est qui in potestate patris fuerunt, concurrant.  
27 Agnatos autem capite deminutos non secundo gradu post  
suos heredes uocat, id est non eo gradu uocat quo per 15  
legem uocarentur, si capite deminuti non essent, sed ter-  
tio proximitatis nomine; licet enim capitis deminutione ius  
legitimum perdiderint, certe cognationis iura retinent. ita-  
que si quis alius sit qui integrum ius agnationis habebit,  
28 is potior erit, etiamsi longiore gradu fuerit. Idem iuris 20  
est, ut quidam putant, in eius agnati persona, qui pro-  
ximo agnato omittente hereditatem nihilo magis iure legi-  
timo admittitur. sed sunt qui putant hunc eodem gradu  
a praetore uocari, quo etiam per legem agnatis hereditas  
29 datur. Feminae certe agnatae quae consanguineorum gra- 25  
dum excedunt, tertio gradu uocantur, id est si neque suus  
30 heres neque agnatus ullus erit. Eodem gradu uocantur et-  
iam eae personae, quae per feminini sexus personas copu-  
34 latae sunt. Liberi quoque qui in adoptiua familia *sunt* ad  
naturalium parentum hereditatem hoc eodem gradu uocantur. 30  
32 Quos autem || praetor uocat ad hereditatem, hi heredes pg.132  
ipso quidem iure non | fiunt; nam praetor heredes facere

---

§ 24 inde ab 5 *adeo* — 6 *ius* = Inst. 3, 3 pr. || § 34 = Inst.  
3, 5, 3 (2) || § 32 = Inst. 3, 9, 2.

---

3 habent *Goeschen*, habentur *C* || 40 *liberos* *Goeschen*, eos *C*,  
liberos eos *mauult Mommsen* || 43 fuerunt *C*, *expectes* tum fuerunt  
*uel* manserunt; *uerba* id est qui in potestate patris fuerunt *delet*  
*Polenaar (conf. Inst. 3, 1, 9)* || 44 *adnatos* *C* || 46 *deminuti* | *minuti*  
*C* || 27 *ullus* *Goeschen*, *illus?* *C* || gradu *Goeschen*, gradu? *C* || 28 *eae*  
*Goeschen*, *sihae* *C* || 29 familia *sunt Inst.*, familias *C* || 30 uocatur  
*Inst.*, uocatur *C* || 34 praetor *Goeschen*, p|pr *C*, praetor solus *Inst.* || hi *C*, *om.*  
*Inst.* || 32 ipse quidem *C*, quidem ipso *Inst.* || heredes *C<sup>n</sup>*, heredem *Inst.*

non potest; per legem | enim tantum uel similem iuris constitutionem heredes fiunt, ueluti per senatusconsultum et constitutionem principalem. sed cum eis praetor (dat bonorum possessionem), loco heredum constituuntur.

33 | Adhuc autem etiam alios complures gradus praetor facit in | bonorum possessionibus dandis, dum id agit, ne quis sine successore | moriatur. de quibus in his commentariis consulto | non agimus, cum hoc ius totum propriis commentariis ex|ecuti simus. Hoc solum admonuisse sufficit —

tabulis — hereditatem —  
— inuidiosum — per  
in manum conuentionem iura consanguinitatis nacta —

— fratre —  
(5 uersus  
in C legi nequeunt)

(8 uersus in C legi nequeunt)  
|| — nam —

— hereditas non pertine-  
(8 uersus in C legi  
nequeunt)

33<sup>b</sup> Aliquando tamen neque emendandi neque impugnandi ueteris iuris sed | magis confirmandi gratia pollicetur bonorum possessionem. nam illis quoque, | qui recte facto testamento

§ 33 usque ad 7 moriatur fere = Inst. 3, 9, 2 || § 33<sup>b</sup> = Inst. 3, 9, 1.

1—4 supplementa ex Inst. deprompsit Goeschen || 2—3 constitutionem principalem C, constitutiones principales Inst. || 3 eis Inst., (eis)dem? C || praetor Inst., propter C || 3 dat bonorum possessionem Inst., om. C || 4 constituuntur Inst., istituunt C || 5 (etiam)? C, et Inst. || 5—7 supplementa praebuerunt fere Inst. || 8—9 ad sententiam suppletum est || 8 totum Goeschen, tutum C || 9 executi in C fuerit ex|ecuti, conf. C<sup>a</sup> || in eis quae post sufficit legi nequeunt, Gaium de senatusconsulto Tertulliano egisse probabiliter coniecit Huschke || 20—109, 2 conf. C<sup>as</sup> || 27—109, 2 suppleuit Goeschen ex Inst. 3, 9, 1.

- heredes instituti sunt, | dat secundum tabulas bonorum possessionem. item ab in||testato heredes suos et agnatos ad bonorum possessionem uocat. quibus casibus beneficium eius in eo solo uidetur aliquam utilitatem habere, ut is, qui ita bonorum possessionem petit, interdicto cuius principium 5 est QVORVM BONORVM uti possit. cuius interdicti quae sit utilitas, suo loco proponemus. alioquin remota quoque bonorum possessione ad eos hereditas pertinet iure ciuili.*
- 35 Ceterum saepe quibusdam ita datur bonorum possessio, ut is cui data sit *<non>* optineat hereditatem; quae bonorum 40 possessio dicitur sine re. Nam si uerbi gratia iure facto testamento heres institutus creuerit hereditatem, sed bonorum possessionem secundum tabulas testamenti petere noluerit, contentus eo quod iure ciuili heres sit, nihilo minus ii, qui nullo facto testamento ad intestati bona uocantur, 45 possunt petere bonorum possessionem; sed sine re ad eos [hereditas] pertinet, cum testamento scriptus heres euincere hereditatem possit. Idem iuris est, si intestato aliquo mortuo suus heres noluerit petere bonorum possessionem, contentus legitimo iure —|et agnato competit quidem bonorum 20 possessio, sed sine re, quia euinci hereditas a suo herede potest. et [illud] conuenienter, si ad agnatum iure ciuili pertinet hereditas et is adierit hereditatem, sed bonorum possessionem petere noluerit, et si [quis ex proximis] cognatus petierit, sine re habebit bonorum possessionem 25 propter eandem rationem. Sunt et alii quidam similes casus, quorum aliquos || superiore commentario tradidimus. pg.135

---

§ 34 usque ad 3 uocat et inde ab 7 remota = Inst. 3, 9, 1 || suo loco] 4, 144 || § 38 superiore commentario] 2, 119. 148 seq.

---

2 heredes suos C, suos heredes Inst. || 10 non addidit Goeschen, om. C || 17 hereditas C (ex falso glossemate hoc uocabulum irrepsisse perspexit Polenaar) || 19—20 suppleuit Hollweg, qui 20 iure: nam | et agnato temptauit; Mommsen futurum mauult ueluti iure: id si filiet, agnato; Krueger de scilicet ita cogitauit, ut simul transponendum esset hoc aduerbium post contentus || 21 a] ap C, conf. C<sup>a</sup> pag. XXX adnot. d) || 22 illud in suspicionem uocauit Goeschen; e. g. de et (uel {sed} et) illud conuenien(s) inueni)tur cogitat Krueger || conuenienter Goeschen, conuenientur C || 23 is ex his correctum? C || sed Goeschen, sedsi C || 24 — 25 uerba quis ex proximis ex glossemate nata esse coniecit Mommsen.

39. 40 Nunc de libertorum bonis uideamus. Olim itaque licebat liberto patronum suum impune testamento praeterire. nam ita demum lex XII tabularum ad hereditatem liberti uocabat patronum, si intestatus mortuus esset libertus nullo suo herede relicto. itaque intestato quoque mortuo liberto, 5 si is suum heredem reliquerat, nihil in bonis eius patrono iuris erat. et siquidem ex naturalibus liberis aliquem suum heredem reliquisset, nulla uidebatur esse querella; si uero uel adoptiuus filius filiae uel uxor quae in manu esset sua heres esset, aperte iniquum erat nihil iuris patrono 10 41 superesse. Qua de causa postea praetoris edicto haec iuris iniquitas emendata est. siue enim faciat testamentum libertus, iubetur ita testari, ut patrono suo partem dimidiam bonorum suorum relinquat, et si aut nihil aut minus quam partem dimidiam reliquerit, datur patrono contra tabulas 15 testamenti partis dimidiaae bonorum possessio; si uero intestatus moriatur suo herede relicto adoptiuo filio *<uel>* uxore quae in manu ipsius esset, uel nuru quae in manu filii eius fuerit, datur aequae patrono aduersus hos suos heredes partis dimidiaae bonorum possessio. prosunt autem 20 liberto ad excludendum patronum naturales liberi, non so- pg. 136 lum quos in potestate mortis tempore habet, sed etiam emancipati et in adoptionem dati, si modo aliqua ex parte heredes scripti sint, aut praeteriti contra tabulas testamenti bonorum possessionem ex edicto petierint; nam exheredati 25 42 nullo modo repellunt patronum. Postea lege Papia aucta sunt iura patronorum, quod ad locupletiores libertos pertinet. cautum est enim ea lege, ut ex bonis eius, qui

§ 39 = Inst. 3, 7 pr. || § 40 fere = Inst. 3, 7 pr. || § 41 fere = Inst. 3, 7, 1 || § 42 fere = Inst. 3, 7, 2.

2 impune Inst., pune C || 4 patronum Inst., patrum C || intestatus Inst., intestatis C || 5 relicto Inst., licto C || 6 suum Inst., sum C || reliquerat C, reliquisset Inst. || 7 iuris C, ius Inst. || 8 esse C, om. Inst. || 10 sua C, {suus uel} sua Huschke || esset Inst., esse C || iuri's (sic) C || 11 iuriis C || 12 emendata Inst., emandata C || 13 suo C, om. Inst. || 14 relinquat Goeschen, relinquatur C || 14 quam partem dimidiam C, partis dimidiaae Inst. || 17 adoptiuo filio C, filio adoptiuo Inst. || uel addidit Goeschen, om. C || 18 esset C, delet Polenaar || nuru Goeschen, nurus C || 19 datur Goeschen, dat C || aduersus C, contra Inst. || 23 aliqua ex C, ex aliqua Inst. || 24 suppleuit Goeschen ad Inst. || testamenti C, om. Inst. || 25 exheredatii C || 26 aucta C, adaucta Inst. || 28 ea lege C, om. Inst.



sestertiorum *centum milium plurisue* patrimonium reliquerit, et pauciores quam tres liberos habebit, siue is testamento facto siue intestato mortuus erit, uirilis pars patrono debeatur. itaque cum unum filium unamue filiam heredem reliquerit libertus, proinde pars dimidia patrono debetur, 5 ac si sine ullo filio filiaue moreretur; cum uero duos duasue heredes reliquerit, tertia pars debetur; si tres relinquat, repellitur patronus.

- 43 In bonis libertinarum nullam iniuriam antiquo iure patiebantur patroni. cum enim hae in patronorum legitima 10 tutela essent, non aliter scilicet testamentum facere poterant quam patrono auctore. itaque siue auctor ad testamentum faciendum || factus erat \_\_\_\_\_ pg.137  
| relict \_\_\_\_\_  
| ctus erat, *sequebatur hereditas*; si 15 uero auctor | ei factus non erat, et intestata liberta moriebatur, | ad \_\_\_\_\_  
—per|tinebat; nec enim ullus olim \_\_\_\_\_ | posset patronum a bonis libertae \_\_\_\_\_ re|pel-
- 44 lere. Sed postea lex Papia cum quattuor liberorum iure 20 libertinas tutela patronorum liberaret et eo modo concederet eis etiam sine tu|toris auctoritate *condere testamentum, prospexit*, | ut pro numero liberorum quos liberta mortis tempo|re habuerit, uirilis pars patrono debeatur.

1 sestertiorum *Inst.*, sestertiorum  $\overline{115}$ ? *C*; an sestertium scribendum? ipsum *Gaium* per scripturae compendium  $\overline{HS}$  scripsisse ueri est simillimum || 1 *suppleuit Huschke* ad *Inst.*, a quibus plurisue abest; sed *conf. Ca* || milium *Inst.*, militis? *C* || 3 erit *C*, expectes fuerit || 4 unamue filiam *C*, filiamue *Inst.* || 5 proinde *C* (*conf. Cas*), perinde *Inst.* || 6 si *C*? (*conf. Cas*), si is *Inst.* || moreretur *C*, testatus decessisset *Institutionum* codices aliquot, alii codices *Institutionum* intestatus decessisset || uero *C*, om. *Inst.* || 7 debetur *Goeschen*, debet *C* || si *C*, patrono; si *Inst.* || reliquat *C* || 13—15 *lacunas* sic ad sententiam exempli gratia suppleri posse censent fere *Krueger* (*conf. Kritische Versuche* pag. 132 seq.) et *Huschke*: itaque siue auctor ad testamentum faciendum | factus erat, aut sibi inputare debebat, quod heres ab ea | relictus non erat, aut ipsum ex testamento, si heres ab ea reli|ctus erat, *sequebatur hereditas* || 16—20 *conf. Cas* || 17 proximum post ad locum apparet aut patronum occupasse aut pronomen, quo hic significaretur || 19 posset *Lachmann*, possit *C* || 18—20 hanc fere sententiam expressisse uidetur *Gaius*: nec enim ullus olim uel heres uel bonorum possessor erat, qui posset patronum a bonis libertae intestatae repellere || 19 possit *C* || 23 prospexit *e. g. suppleuit Goeschen* || 24 *conf. Ca*.

er|go ex bonis eius quae \_\_\_\_\_| libe-  
 ros reli\_\_\_\_\_a pos-  
 sid\_\_\_\_\_ | hereditas  
 ad patronum pertinet.

- 45 Quae diximus de patrono, eadem intellegemus et de 5  
 filio patroni; item de nepote ex filio <et de> pronepote ex  
 46 nepote filio nato prognato. Filia uero patroni et neptis ex  
 filio et proneptis ex nepote filio nato prognata olim quidem  
 eo iure, quod lege XII tabularum | patrono datum est, —  
 \_\_\_\_\_ sexus | patronorum liberos — 10  
 \_\_\_\_\_ testa|menti liberti <aut> ab inte- pg.138  
 stato contra filium adoptivum uel uxorem nurumue quae  
 in manu fuerit, bonorum possessionem petat, trium libe-  
 rorum iure lege Papia consequitur; aliter hoc ius non ha-  
 47 bet. Sed ut ex bonis libertae testatae quattuor liberos 15  
 habentis uirilis pars ei debeatur, ne liberorum quidem  
 iure consequitur, ut quidam putant. sed tamen intestata  
 liberta mortua uerba legis Papiae faciunt, ut ei uirilis pars  
 debeatur. si uero testamento facto mortua sit liberta, tale  
 ius ei datur, quale datum est contra tabulas testamenti 20  
 liberti, id est quale et uirilis sexus patronorum liberi con-  
 tra tabulas testamenti liberti habent; quamuis parum dili-  
 48 genter ea pars legis scripta sit. Ex his apparet extraneos  
 heredes patronorum longe remotos esse ab omni eo iure,  
 quod uel in intestatorum bonis uel contra tabulas testa- 25  
 menti patrono competit.
- 49 Patronae olim ante legem Papiam hoc solum ius habe-  
 bant in bonis libertorum, quod etiam patronis ex lege XII

1—3 conf. C<sup>as</sup> || 4 quoniam ergo nunc in C lectum est, apparet  
 supplementa ad uersus 1—3 redintegrandos olim excogitata iam non  
 ferri posse; Krueger partem lacunarum e. g. hoc modo expleri posse  
 censet: ergo ex bonis eius quae omnes quattuor incolumes  
 (incolu(m)is? C) | liberos relinquerit [pro reliquerit], quinta pars  
 patrono debetur; quodsi omnibus liberis superstes fuerit, tota [conf.  
 tamen C<sup>as</sup>] | hereditas ad patronum pertinet. || 4 post quae leguntur  
 in C aut omnia aut omilia litterae; eae quae praeterea passim dispici  
 poterant litterarum reliquiae admodum incertae sunt || 6 (in fine) ex  
 Huschke, or? C, conf. C<sup>a</sup> || 8—11 sic fere ad sententiam supplet Krue-  
 ger (conf. tamen C<sup>a</sup>): olim quidem eo iure (utebantur), quod lege  
 XII tabularum | patrono datum est, praetor autem non nisi uirilis  
 sexus | patronorum liberos uocat; filia uero ut contra tabulas  
 testa|menti etc. || 11 aut addidit Huschke || 18 liberta ex libertua  
 correctum C || 20 post quale expectes (edicto) (uel (patrono)) datum  
 est etc. || 21 uirilis] uirili C || 24 remotos Huschke, remotus? C.

- tabularum datum est. nec enim ut contra tabulas testamenti ingrati liberti uel ab intestato contra filium adoptiuum uel uxorem nurumue bonorum possessionem partis dimidia peterent, praetor similiter ut de patrono liberisque eius curabat. Sed lex Papia duobus liberis honoratae 5 ingenuae patronae, || libertinae tribus, eadem fere iura dedit, quae ex edicto praetoris patroni habent; trium uero liberorum iure honoratae ingenuae patronae ea iura dedit, quae per eandem legem patrono data sunt; libertinae autem patronae non idem iuris praestitit. Quod autem ad 10 libertinarum bona pertinet, siquidem intestatae decesserint, nihil noui patronae liberis honoratae lex Papia praestat. itaque si neque ipsa patrona neque liberta capite diminuta sit, ex lege XII tabularum ad eam hereditas pertinet et excluduntur libertae liberi; quod iuris est etiam si liberis honorata non sit patrona; numquam enim, sicut supra diximus, feminae suum heredem habere possunt. si uero uel huius uel illius capitis deminutio interueniat, rursus liberi libertae excludunt patronam, quia legitimo iure capitis deminutione perempto euenit, ut liberi libertae cognationis iure potiores habeantur. Cum autem testamento facto moritur liberta, ea quidem patrona quae liberis honorata non est nihil iuris habet contra libertae testamentum; ei uero quae liberis honorata est hoc ius tribuitur per legem Papiam, quod habet ex edicto patronus contra 25 tabulas liberti.
- 53 [Eadem lex patronae filio liberis honorato —] patroni iura dedit; sed in huius persona etiam unius || filii filiaeue 40 ius sufficit.
- 54 Hactenus omnia iura quasi per indicem tetigisse satis 30 est; alioquin diligentior interpretatio propriis commentariis exposita est.

- 55 Sequitur ut de bonis Latinorum libertinorum dispiciamus

---

§ 51 supra] § 43, conf. supplementa illius paragraphi.

---

13 capite diminuta] quia C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 275 uers. 4 || 20 capitis deminutione] quia C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 274 inf. || perempto Goeschen, ierempto C, interempto Boecking, conf. C<sup>a</sup> pag. 272 uers. 2 || 24 ei Goeschen, ea C || est] sit C || 27 honorato —] honoratocre? C, honorato fere Krueger (Krit. Versuche pag. 127), honorato cui Romano Mommsen || 27 (in fine) patronae Goudsmit || 30 omnia C, expectes e. g. haec omnia || indicem ex indicem correctum C || 33 libertinorum ut glossema delet Polenaar.

- 56 mus. Quae pars iuris ut manifestior fiat, admonendi sumus, id quod alio loco diximus, eos qui nunc Latini Iuniani dicuntur olim ex iure Quiritium seruos fuisse, sed auxilio praetoris in libertatis forma seruari solitos; unde etiam res eorum peculii iure ad patronos pertinere solita est; postea uero per legem Iuniam eos omnes, quos praetor in libertate tuebatur, liberos esse coepisse et appellatos esse Latinos Iunianos: Latinos ideo, quia lex eos liberos perinde esse uoluit atque [si essent ciues Romani ingenui] qui ex urbe Roma in Latinas colonias deducti Latini coloniarii esse coeperunt; Iunianos ideo, quia per legem Iuniam liberi facti sunt[, etiamsi non essent ciues Romani]. legis itaque Iuniae lator cum intellexeret futurum, ut ea fictione res Latinorum defunctorum ad patronos pertinere desinerent, quia *scilicet* neque ut serui decederent, ut possent iure peculii res eorum ad patronos pertinere, neque || liberti Latini hominis bona possent manumissionis iure ad patronos pertinere, necessarium existimauit, ne beneficium istis datum in iniuriam patronorum conuerteretur, cauere [uoluit], ut bona eorum proinde ad manumissores pertinerent, ac si lex lata non esset; itaque iure quodammodo peculii bona Latinorum ad manumissores ea lege pertinent.
- 57 Vnde accidit, ut longe differant ea iura quae in bonis Latinorum ex lege Iunia constituta sunt, ab his quae in hereditate ciuium Romanorum libertorum obseruantur. Nam
- 58 ciuis Romani liberti hereditas ad extraneos heredes patroni nullo modo pertinet; ad filium autem patroni nepotesque ex filio et pronepotes ex nepote (*filio nato*) prognatos omni modo pertinet, etiamsi (*a*) parente fuerint exheredati. Latinorum autem bona tamquam peculia seruorum etiam ad extraneos heredes pertinent, et ad liberos manumissoris
- 59 exheredatos non pertinent. Item *ciuis Romani liberti here-*

~~~~~  
 § 56 alio loco] 1 § 22.
 ~~~~~

4 formam C || 7 libertatem C || 9 perinde C<sup>n</sup>, conf. tamen C<sup>a</sup> pag. 286 || si — ingenui et 12 etiamsi — Romani ex glossematis nata esse coniecit Mommsen || 15 conf. C<sup>as</sup> || 17 liberti ex glossemate natum esse suspicatur Krueger || bona Goeschen, bp (*i. e.* bonorum possessio) C || 20 uoluit ut glossema deleuit Lachmann || 23 unde Goeschen, inide magis quam unde in C uisum est extare || 24 hereditatem C || 28 < > addidit Lachmann || 29 a addidit Goeschen || 31 manumissoris Goeschen, mn C, conf. C<sup>a</sup> pag. 279 || 32 ciuis Romani liberti Goeschen, scrib. C, conf. C<sup>a</sup> pag. 262.



- ditas ad duos pluresue patronos aequaliter pertinet, licet  
dispar in eo seruo dominium habuerint; bona uero Lati-  
norum pro ea parte pertinent, pro qua parte quisque eo-  
rum dominus fuerit. Item in hereditate ciuis Romani lib-  
60 erti patronus alterius patroni filium excludit, et filius 5  
patroni alterius patroni nepotem repellit; bona autem La-  
tinorum [et ad ipsum patronum] et ad alterius patroni pg.142  
heredem simul pertinent, pro qua parte ad ipsum manu-  
61 missorem pertinerent. Item si unius patroni tres forte li-  
beri sunt et alterius unus, hereditas ciuis Romani liberti 10  
in capita diuiditur, id est tres fratres tres portiones ferunt  
et unus quartam; bona uero Latinorum pro ea parte ad  
successores pertinent, pro qua parte ad ipsum manumis-  
62 sorem pertinerent. Item si alter ex his patronis suam par-  
tem in hereditate ciuis Romani liberti spernat, uel ante 15  
moriatur quam cernat, tota hereditas ad alterum pertinet;  
bona autem Latini pro parte deficientis patroni caduca fiunt  
et ad populum pertinent.
- 63 Postea Lupo et Largo consulibus senatus censuit, ut  
bona Latinorum primum ad eum pertinerent qui eos libe- 20  
rasset; deinde ad liberos eorum non nominatim exhere-  
datos, uti quisque proximus esset; tunc antiquo iure ad  
64 heredes eorum qui liberassent pertinerent. Quo senatus-  
consulto quidam <id> actum esse putant, ut in bonis La-  
tinorum eodem iure utamur, quo utimur in hereditate 25  
ciuium Romanorum libertinorum. idque maxime Pëgaso  
placuit. quae sententia aperte falsa est. nam ciuis Romani  
liberti hereditas numquam ad extraneos patroni heredes ||  
pertinet, bona autem Latinorum [etiam] ex hoc ipso sena- pg.143  
tusconsulto non obstantibus liberis manumissoris etiam ad 30  
extraneos heredes pertinent. item in hereditate ciuis Ro-  
mani liberti liberis manumissoris nulla exhereditatio nocet,  
in bonis Latinorum nocere nominatim factam exhereditatio-  
64<sup>a</sup> nem ipso senatusconsulto significatur. uerius est ergo hoc  
solum eo senatusconsulto actum esse, ut manumissoris li- 35

4 fuerit *Goeschen*, fueri *C* || 5 excludit *Goeschen*, excluditur *C* ||  
7 uerba et ad ipsum patronum ex glossemate nata esse coniecit  
*Mommsen* || ad alterius *Goeschen*, ad alterius (expuncta fortasse d  
littera) *C* || 12 quarta *C* || 15 hereditatem *C* || 17 deficientis  
*Goeschen*, decedentis *C* || 23 quo *Goeschen*, quod *C*, || 24 id  
addidit *Goeschen* || 26 idque *Goeschen*, idemque *C* || 31 pertinent *Goe-*  
*schen*, pertinet *C* || hereditatem *C*.

beri, qui nominatim exheredati non sint, praeferantur ex-  
 65 traneis heredibus. Itaque emancipatus filius patroni prae-  
 teritus quamvis contra tabulas testamenti parentis sui bo-  
 norum possessionem non petierit, tamen extraneis heredibus  
 66 in bonis Latinorum potior habetur. Item filia ceterique sui  
 heredes licet iure ciuili inter ceteros exheredati sint et ab  
 omni hereditate patris sui summoveantur, tamen in bonis  
 Latinorum, nisi nominatim a parente fuerint exheredati,  
 67 potiores erunt extraneis heredibus. Item ad liberos, qui ab  
 hereditate parentis se abstinerunt, *nihilominus bona Lati-* 40  
 norum pertinent; *nam hi quoque* exheredati nullo modo dici  
 possunt, non magis quam qui testamento silentio praeteriti  
 68 sunt. Ex his omnibus satis illud apparet, si is qui Latinum  
 fecerit, \_\_\_\_\_ 14  
 \_\_\_\_\_ sse; hunc enim solum \_\_\_\_\_ pg.144  
 \_\_\_\_\_ in bonis Latinorum \_\_\_\_\_  
 \_\_\_\_\_ (4 uersus  
 in C legi nequeunt) \_\_\_\_\_ | quaeritur, an exheredes  
 \_\_\_\_\_ | (5 uersus 20  
 in C legi nequeunt) \_\_\_\_\_ | et libe-  
 \_\_\_\_\_ |  
 \_\_\_\_\_ | constat \_\_\_\_\_  
 \_\_\_\_\_ | bona Latino-  
 rum \_\_\_\_\_ | est ut \_\_\_\_\_ 25  
 \_\_\_\_\_ |  
 \_\_\_\_\_ | ab alteri \_\_\_\_\_  
 69 \_\_\_\_\_ | Item illud quoque constare  
 uidetur, si solos liberos ex | disparibus partibus patronus 30  
 \_\_\_\_\_ |  
 \_\_\_\_\_ ||tant, ad eos pertinere, quia nullo pg.145  
 interueniente extraneo herede senatusconsulto locus non

3 parentis *Goeschen*, parenti C || 4 tamen *Goeschen*, tam C ||  
 5 potior *Goeschen*, potioria C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 293 uers. 16 || 8 ex-  
 heredati *Goeschen*, exhereditati C || 10 nihilominus *Lachmanni*  
*supplementum incertum est*, conf. C<sup>a</sup> || 11 nam hi quoque] ahtateq?  
 C teste *Bluhmio*, conf. C<sup>a</sup> || 30—32 lacunam post patronus e. g. hoc  
 modo explere possis: heredes instituerit, ex isdem partibus bona  
 Latini, si patri heredes exis|tant, ad eos pertinere etc.

- 70 est. *Sed* si cum liberis suis etiam extraneum heredem patronus reliquerit, Caelius Sabinus ait tota bona pro uirilibus partibus ad liberos defuncti pertinere, quia cum extraneus heres interuenit, non habet lex Iunia locum, sed senatusconsultum. Iauolenus autem ait tantum eam partem 5 ex senatusconsulto liberos patroni pro uirilibus partibus habituros esse, quam extranei heredes ante senatusconsultum lege Iunia habituri essent, reliquas uero partes pro
- 71 hereditariis partibus ad eos pertinere. Item quaeritur, an hoc senatusconsultum ad eos patroni liberos pertineat, qui 10 ex filia neptue procreantur, id est ut nepos meus ex filia potior sit in bonis Latini mei quam extraneus heres. item *<an>* ad maternos Latinos hoc senatusconsultum pertineat quaeritur, id est ut in bonis Latini materni potior sit patronae filius quam heres extraneus matris. Cassio placuit 15 utroque casu locum esse senatusconsulto. sed huius sententiam plerique improbant, quia senatus de his liberis [patronarum] nihil sentiat, qui aliam familiam sequerentur. idque ex eo apparet, quod nominatim exheredatos summouet; nam uidetur de his sentire qui exheredari a parente 20 solent, si heredes non instituantur; neque autem matri filium filiamue, neque auo || materno nepotem neptemue, pg. 446 si eum eamue heredem non instituat, exheredare necesse est, siue de iure ciuili quaeramus, siue de edicto praetoris, quo praeteritis liberis contra tabulas testamenti bonorum possessio promittitur.
- 72 Aliquando tamen ciuis Romanus libertus tamquam Latinus moritur, uelut si Latinus saluo iure patroni ab imperatore ius Quiritium consecutus fuerit. nam, ut diuus Traianus constituit, si Latinus inuito uel ignorante patrono 30 ius Quiritium ab imperatore consecutus sit, [quibus casibus] dum uiuit iste libertus, ceteris ciuibus Romanis libertis similis est et iustos liberos procreat, moritur autem Latini iure, nec ei liberi eius heredes esse possunt; et in

1 set Goeschen, ei C || 2 Caelius Goeschen, s|elius? C || 4 extraneus Goeschen, extraneos C || heres Goeschen, heres|des' (sic) C, conf. Ca pag. XXX not. f) || 13 an addidit Goeschen || 18 patronarum C; ex falso glossemate natum uidetur esse || 19 summouet Goeschen, summobeat C; seruato summoueat coniunctiuo possis cum Polenaariorum supra uers. 19 corrigere apparere || 22 nepotem Goeschen, nptem C || 24 de ante iure supra uersum additum C || edicto Goeschen, exedicto C || 30 Traianus Goeschen, troianus C || 31 uerba quibus casibus deleuit Mommsen || 34 heredes esse Goeschen, heredesse C.

- hoc tantum habet testamenti factionem, ut patronum heredem instituat eique, si heres esse noluerit, alium substituere possit. Et quia hac constitutione uidebatur effectum, ut ne umquam isti homines tamquam ciues Romani morentur, quamuis eo iure postea *usi* essent, quo uel ex lege <sup>3</sup> *Aelia Sentia* uel ex senatusconsulto ciues Romani essent, diuus Hadrianus iniquitate rei motus auctor fuit senatusconsulti *faciendi*, ut qui ignorante uel recusante patrono ab imperatore ius Quiritium consecuti essent, si eo iure postea *usi* essent, quo ex lege *Aelia Sentia* uel ex senatusconsulto, si Latini *mansissent*, ciuitatem Romanam consequerentur, proinde ipsi haberentur ac si lege *Aelia Sentia* uel senatusconsulto ad ciuitatem Romanam peruenissent.
- 74 ¶ Eorum autem, quos lex *Aelia Sentia* dediticiorum numero facit, bona modo quasi *ciuium Romanorum* libertorum, <sup>15</sup> modo quasi Latinorum ad patronos pertinent. Nam eorum bona qui, si in aliquo uitio non essent, manumissi ciues Romani futuri essent, quasi *ciuium Romanorum* patronis eadem lege tribuuntur. non tamen *hi* habent etiam testamenti factionem; nam id plerisque placuit, nec inmerito: <sup>20</sup> nam incredibile uidebatur pessimae condicionis hominibus uoluisse legis latorem testamenti faciendi ius concedere.
- 76 Eorum uero bona qui, si non in aliquo uitio essent, manumissi futuri Latini essent, proinde tribuuntur patronis, ac si Latini decessissent. nec me praeterit non satis in ea <sup>25</sup> re legis latorem uoluntatem suam uerbis expressisse.

- 77 Videamus autem et de ea successione quae nobis ex  
 78 emptione bonorum competit. Bona autem ueneunt aut uiuorum aut mortuorum: uiuorum ueluti eorum qui fraudationis causa latitant nec absentes defenduntur; item eorum <sup>30</sup> qui ex lege *Iulia bonis* cedunt; item iudicatorum post tempus quod eis partim lege *xxii* tabularum partim edicto praetoris ad expediendam pecuniam tribuitur. mortuorum bona

---

4 ut] aut *C* || 2 eique *Goeschen*, eiqui *C* || 3 *usi* *Goeschen*, utsi *C* || 6 *Aelia Sentia* *Goeschen*, *x* *5* *C*, *conf.* *C*<sup>a</sup> pag. 257 || 8 faciendi *Goeschen*, paciendi *C* || 14 *mansissent* *Goeschen*, manumissi essent *C* || 15 *ciuium Romanorum libertorum* *Goeschen*, *sc* libustorum *C* || 17 si in *Goeschen*, sin *C* || 18 futuri *Goeschen*, futuris *C* || 19 hi *Goeschen*, ui? *C*, *conf.* *C*<sup>a</sup> || 24 futuri latini *C*, latini futuri *Polenaar probabiliter* || 25 Latini *Goeschen*, latinis *C* || 26 legis latorem *Goeschen*, legislatorem *C* || expressisse *Goeschen*, expresse *C* || 27 de ea *Goeschen*, dea *C* || 28 bonorum *Goeschen*, bonarum *C* || 32 eis partim *Goeschen*, eius parti *C*.



- ueneunt ueluti eorum, quibus certum est neque heredes  
neque bonorum possessores neque ullum alium || iustum pg.148  
79 successorem existere. Siquidem uiui bona ueneant, iubet  
ea praetor per dies continuos  $\overline{\text{xxx}}$  possideri et proscribi;  
si uero mortui, per dies  $\overline{\text{xv}}$ . postea iubet conuenire cre- 5  
ditores et ex eo numero magistrum creari, id est eum per  
quem bona ueneant. itaque si uiui bona ueneant, in die-  
bus  $\langle \overline{\text{x}} \text{ bonorum} \rangle$  uenditionem fieri iubet, si mortui, in di-  
midio. diebus itaque uiui bona  $\overline{\text{xxx}}$ , mortui uero  $\overline{\text{xx}}$  emp-  
tori addici iubet. quare autem tardius uiuentium bonorum 10  
uenditionem compleri iubet, illa ratio est, quia de uiuis  
curandum erat, ne facile bonorum uenditiones paterentur.  
80 Neque autem bonorum possessorum neque bonorum  
emptorum res pleno iure fiunt, sed in bonis efficiuntur;  
ex iure Quiritium autem ita demum adquiruntur, si usu- 15  
ceperunt. interdum quidem bonorum emptoribus ne u/sus  
quidem capio contingit, ueluti si ————— | bono-  
rum emptor ————— |  
————— |  
81 ————— Item quae debita sunt ————— | aut ipse 20  
debit, neque bonorum possessor neque | bonorum emptor

ad § 79 conf. Theophilus 3, 12 pr.

3 et ante siquidem addit Polenaar || uiui ex uiuo correctum C ||  
4 possideri et Goeschen, possederit C || 5 per Goeschen, post C ||  
iubet Goeschen, iubent C || 7—10 conf. Krueger Kritische Versuche pag.  
137 || 8 { } addidit Krueger l. l. || uenditionem]  $\overline{\text{u}}$  C, conf. C<sup>a</sup> pag. 309  
uers. 25 || 7—8 Mommsen ab alia sententia progressus mauult idque,  
si uiui bona ueneant, in diebus  $\overline{\text{x}}$  fieri iubet, etc. || 8—9 dimidio]  
expectari diebus  $\overline{\text{v}}$  adnotauit Krueger l. l. || 9  $\overline{\text{xxx}}$   $\overline{\text{xx}}$  C || 10 uiuen-  
tium (sic) C || 11 compleri Lachmann, complere C || 13 bonorum  
possessorum Goeschen, bonorum possessio C || 13—14 bonorum emp-  
torum res Goeschen, uerii? C, conf. C<sup>a</sup> pag. 258 uers. 22 et pag. 298  
uers. 33 || 15 usuceperunt Lachmann, usuceperiunt? C (conf. C<sup>a</sup>),  
usucapiuntur Goeschen || 16—17 expectes ne usucapio quidem con-  
tingit, conf. tamen 2 § 60 || 17—20 Huschke sententiam sic suppleri  
posse opinatur: uelut(i) si peregrinus sit bonorum emptor, nec  
senatusconsultum concesserit eius ciuitati ius quo quae ciuibus  
eius populi a ciuibus Romanis alienantur usucapere possunt. (conf.  
quae Huschke in editione quarta ad hunc locum adnotauit). Aliter Krue-  
ger l. l. pag. 158 seq., cui Gaius egisse uidetur de usucapione quae non  
contigit, si per eos bona uenerunt, quibus nihil debitum erat, uel de  
bonorum uenditione aliam ob causam irrita facta (conf. e. g. Dig. 42, 4,  
7, 3 et 42, 5, 50) || 20 seq. Lachmann ita suppleuit: Item quae debita  
sunt ei cuius fuerunt bona, aut ipse etc. || 21 bonorum (ante emptor)  
Goeschen, bonum C || 21—120, 1 non male Huschke talia temptauit:  
neque bonorum possessori neque bonorum emptori ipso iure  
debentur aut ipsi debent.

ipso iure debet aut ipsis debentur, |— de omnibus rebus  
 |—————|————— in sequen-  
 ti commentario proponemus.

- 82 || Sunt autem etiam alterius generis successiones, quae pg.149  
 neque lege xii tabularum neque praetoris edicto, sed eo 3  
 83 iure <quod> consensu receptum est introductae sunt. Et-  
 enim cum pater familias se in adoptionem dedit mulierue  
 in manum conuenit, omnes eius res incorporales et corpo-  
 rales quaeque ei debitae sunt, patri adoptiuo coemptiona-  
 toriue adquiruntur, exceptis his quae per capitis deminu- 10  
 tionem pereunt, quales sunt ususfructus, operarum obligatio  
 libertinorum quae per iusiurandum contracta est, et lites  
 84 contestatae legitimo iudicio. Ex diuerso quod is debuit,  
 qui se in adoptionem dedit quaeue in manum conuenit,  
 non transit ad coemptionatorem aut ad patrem adoptiuum, 15  
 nisi si hereditarium aes alienum fuerit. tunc enim quia  
 ipse pater adoptiuus aut coemptionator heres fit, directo  
 tenetur iure; is uero, qui se adoptandum dedit quaeue in  
 manum conuenit, desinit esse heres. de eo uero quod  
 proprio nomine eae personae debuerint, licet neque pater 20  
 adoptiuus teneatur neque coemptionator, et ne ipse quidem,  
 qui se in adoptionem dedit quaeue in manum conuenit,  
 maneat obligatus obligatae, quia scilicet per capitis de-

~~~~~  
 § 81 in sequenti commentario] 4 § 34. 35 || § 82 fere = Inst. 3,
 10 pr. || § 83 usque ad 11 sunt fere = Inst. 3, 10, 1 || § 84 usque ad
 14 dedit fere = Inst. 3, 10, 3.
 ~~~~~

1—2 Gaium haec fere scripsisse conicit Huschke: et ideo de  
 omnibus rebus utilibus actionibus et experiuntur et conueniuntur,  
 quas in (hanc praepositionem om. Huschke) sequenti etc. || 4 etiam  
 C, et Inst. || 6 quod Inst., om. C || consensu Inst., concessu C ||  
 eteni(m) C, ecce enim Inst. (fortasse recte) || 7 se in adoptionem  
 de(dit) C, sese in adrogationem dat Inst. || mulierue Boecking, mu-  
 lierque C || 8 eius res C, res eius Inst. || incorporales et corporales  
 C, corporales et incorporales Inst. || 9 patri adoptiuo C, adrogatori  
 Inst. || 12 lites contestatae suppleuit Rudorff in Commentationibus  
 Academiae Berolinensis a. 1865 pag. 540 seqq., quamuis lis contestata  
 potius expectes (conf. etiam C<sup>a</sup> pag. XXXII); lis contracta proponit  
 Wlassak || 13 iudicio Goeschen, iudiciu? C || ex C, sed ex Inst. ||  
 13—14 suppletum ex Inst. || 14 quaeue] quaeque C || manu C ||  
 18 quaeue Lachmann, queque C || 19 heres] heredes C || 20 eae  
 Goeschen, ea C || 21 et ne paulo probabilius quam neque (sic Goe-  
 schen) uidetur suppleri posse || 22 in adoptionem Goeschen, ademinop-  
 tionem C || quaeue] in C fuerit quae] quae uel simile aliquid || 23 ob-  
 ligatae Goeschen, obligata ex obligatam correctum C || scilicet Goe-  
 schen, scetsi (i. e. scilicet si?)? C.

minutionem liberetur, tamen in eum eamue utilis actio datur rescissa || capitis deminutione; et si aduersus hanc actionem non defendantur, quae bona eorum futura fuissent, si se alieno iuri non subiecissent, uniuersa uendere creditoribus praetor permittit. pg. 150

85 | *Item si legitimam hereditatem heres, antequam cer*nat aut pro herede gerat, alii in iure cedat, pleno iure fit ille heres, cui cessa est hereditas, *proinde ac si ipse per legem* ad hereditatem uocaretur. quodsi posteaquam heres extiterit, cesserit, adhuc heres manet et ob id creditoribus ipse tenebitur; sed res corporales transferet proinde ac si singulas in iure cessisset, debita uero pereunt, eoque modo debitores hereditarii lucrum faciunt. Idem iuris est, si testamento scriptus heres, posteaquam heres extiterit, in iure cesserit hereditatem; ante aditam uero hereditatem 10  
86 cedendo nihil agit. Suus autem et necessarius heres an aliquid agant in iure cedendo, quaeritur. nostri praeceptores nihil eos agere existimant; diuersae scholae auctores idem eos agere putant, quod ceteri post aditam hereditatem; nihil enim interest, utrum aliquis cernendo aut pro 15  
87 herede gerendo heres fiat, an iuris necessitate hereditati adstringatur. 20

88 || *Nunc transeamus* ad obligationes. quarum summa diuisio in duas species diducitur: omnis enim obligatio uel ex contractu nascitur uel ex delicto. pg. 151

89 Et prius uideamus de his quae ex contractu nascuntur. harum autem quattuor genera sunt: aut enim re contrahitur obligatio aut uerbis aut litteris aut consensu. 25

---

§§ 88 et 89 conf. Inst. 3, 13.

---

3 defendantur Goeschen, defendatur C || 5 permittit Goeschen, permittitur C || 6 minus ad incertos codicis C (in quo rubricatori unus uersus uacuis relictus est) ductus quam ad sententiarum conexum suppletum est || §§ 85—87 Polenaar audaci coniectura expellit quasi spurias; nam quod hereditatis in iure cessae mentio in 2, 98 fit, id eo probabiliter explicatur, quod Gaius tunc ea, quae iam 2, 35—37 plenius exposuisset, repetere uidetur noluisse, deinde consilium mutasse. eiusdem modi repetitiones extant e. g. 3, 56 (= 1, 22), 3, 163 seq. (= 2, 86 seq.), 4, 106 seq. (= 3, 180 seq.) || 7 herede ex heredes correctum C || 8 suppletum duce Goescheno || 10 id Goeschen, id a C (conf. 2, 35) || 16 suus Goeschen, sus C || 17 agant Lachmann, agat C || 19 aditam Goeschen, aditam C || 23 suppleuit Goeschen ex Inst. || 27—28 contrahitur Goeschen, trahitur C.

- 90 Re contrahitur obligatio uelut mutui datione. *<mutui autem datio>* proprie in his [fere] rebus contingit quae pondere numero mensura constant, qualis est pecunia numerata uinum oleum frumentum aes argentum aurum. quas res aut numerando aut metiendo aut pendendo in hoc damus, ut accipientium fiant et quandoque nobis non eadem. sed aliae eiusdem naturae reddantur. unde etiam mutuum appellatum est, quia quod ita tibi a me datum est, ex meo  
 91 tuum fit. Is quoque, qui non debitum accepit ab eo qui per errorem soluit, re obligatur. nam proinde ei condici potest SI PARET EVM DARE OPORTERE, ac si mutuum accepisset. unde quidam putant pupillum aut mulierem, cui sine tutoris auctoritate non debitum per errorem datum est, non teneri conditione, non magis quam mutui datione. sed haec species obligationis non uidetur ex contractu consistere, quia is qui soluendi animo dat, magis distrahere uult negotium quam contrahere.
- 92 Verbis || obligatio fit ex interrogatione et responsione, pg. 152 ueluti DARI SPONDES? SPONDEO, DABIS? DABO, PROMITTIS? PROMITTO, FIDEPROMITTIS? FIDEPROMITTO, FIDEIVBES? FIDEVBEO, 20  
 93 FACIES? FACIAM. Sed haec quidem uerborum obligatio DARI SPONDES? SPONDEO propria ciuium Romanorum est; ceterae uero iuris gentium sunt, itaque inter omnes homines siue ciues Romanos siue peregrinos ualent. et quamuis ad Graecam uocem expressae fuerint, ueluti hoc modo <Δώσεις; Δώσω· Ὁμολογείς; Ὁμολογῶ· Πίστει κελεύεις; Πίστει κελεύω· Ποιήσεις; Ποιήσω>, [etiam haec] tamen inter ciues Romanos

§ 90 usque ad 4 frumentum conf. Dig. 44, 7, 1, 2 (*Gaius libro secundo aureorum*); ceterum fere = Inst. 3, 14 pr. || § 91 fere = Inst. 3, 14, 1.

1 uelut C, ad ueluti ducunt Inst. || 1—2 { } om. C, mutui autem datio ex Dig. addidit Boecking || 2 fere deleuit Huschke || quae Dig., quares C || 3 constant Dig., consta C || 6—7 eadem sed aliae Goeschen, eadem sed alia C, eadem res sed aliae Inst. || 7 nature C, naturae et qualitatibus Inst. || 8 (sub initium) est C, sit Inst. || quod ita bi (tibi correxit Goeschen) a me datum est ex meo tum fiat (tuum fit correxit Goeschen) C, quia ita a me tibi datur ut ex meo tuum fiat Inst. (non male) || 10 ei C, ei ab eo codd. Inst. || 12 cui C, si ei Inst. || 12—13 sine tutoris auctoritate Inst., sine totae C, conf. C<sup>a</sup> pag. 303 inf. || 16 quia C, cum Inst. || 17 uult C, uoluit Inst. || 18 interrogatione et responsione Goeschen (conf. Dig. 44, 7, 1, 7), interrogationet responsione C || 20 fidepromittis C || 21 obligatio ex obligato correctum C<sup>1</sup> || 22 ceterae Goeschen, cetera C || 24 Graecam Goeschen, eregam C || 25—27 { } ex Theophilo 3, 15, 1 addidit Goeschen || 27 uerba etiam haec (sic C pro etiam hae) deleuit Mommsen.



ualent, si modo Graeci sermonis intellectum habeant. et e  
 contrario quamuis Latine enuntientur, tamen etiam inter  
 peregrinos ualent, si modo Latini sermonis intellectum ha-  
 beant. at illa uerborum obligatio DARI SPONDES? SPONDEO  
 adeo propria ciuium Romanorum est, ut ne quidem in Grae- 5  
 cum sermonem per interpretationem proprie transferri pos-  
 94 sit, quamuis dicatur a Graeca uoce figurata esse. Vnde  
 dicitur uno casu hoc uerbo peregrinum quoque obligari  
 posse, ueluti si imperator noster principem alicuius pere-  
 grini populi de pace ita interroget PACEM FUTURAM SPONDES? 10  
 uel ipse eodem modo interrogetur. quod nimium subtiliter  
 dictum est, quia si quid aduersus pactionem fiat, non ex  
 95 stipulatu agitur, sed iure belli res uindicatur. Illud du-  
 bitari potest, si quis ||————— pg.153  
 95<sup>a</sup> —————|————— Sunt et aliae obli- 15  
 gationes —————|————— (7 uersus in C legi  
 nequeunt)  
 ————— corporal —————  
 —————  
 ————— 20

4 ualent Goeschen, ualent tamen C || Graeci Goeschen, gregi C ||  
 intellectum Goeschen, intellectam C || 3—4 habeant Goeschen, habe-  
 antur C, || 6 transferri Goeschen, transferri C || 13 stipulatu Goe-  
 schen, stipulat C || 14 inde ab si quis supplendum uidetur aut si quis  
 interroganti DARI SPONDES? respondeat PROMITTO uel DABO, an recte  
 obligetur; aut si quis interroganti PROMITTIS? respondeat ὁμολογῶ  
 an recte obligetur; aut simile aliquid || 15 seqq. Proximorum senten-  
 tia ad Epitomam 2, 9, 5 ita suppleri potest: Sunt et aliae obligatio-  
 nes, quibus uerbis obligamur, ut tamen nulla praecedente inter-  
 rogatione obligatio contrahatur etc. In Epitoma enim haec de dotis  
 dictione leguntur: Sunt et aliae obligationes, quae nulla praecedente  
 interrogacione contrahi possunt, id est ut si mulier siue sponso uxor  
 futura siue iam marito dotem dicat. quod tam de mobilibus rebus  
 quam de fundis fieri potest. Et non solum in hac obligatione ipsa  
 mulier obligatur, sed et pater eius, et debitor ipsius mulieris, si pec-  
 uniam quam illi debebat sponso creditricis ipse debitor in dotem  
 dixerit. Hae tantum tres personae nulla interrogacione praecedente  
 possunt dictione dotis legitime obligari. aliae uero personae si pro  
 muliere dotem uiro promiserint, communi iure obligari debent, id est  
 ut et interrogata respondeant et stipulata promittant. Vt autem ex  
 reliquiis quae in uersu 18 supersunt apparet, Gaius et corporaliū et in-  
 corporaliū rerum mentionem fecerat. Quod uero Epitome tradit de  
 parente dotem dicente — quod idem ita ut Gaiano contextui fortasse magis  
 conueniat, legitur apud Vlpianum 6, 2 »item parens mulieris uiril-  
 is sexus, per uirilem sexum cognatione iunctus, uelut pater, auus pater-  
 nus« — id tribus fere uersibus usque ad 124, 1 expressum fuisse uidetur.

si debitor mulieris iussu eius, dum \_\_\_\_\_, item  
 doti dicat quod debet; alius autem obligari hoc modo  
 non potest. | et ideo si quis alius \_\_\_\_\_  
 \_\_\_\_\_ comuni iure obliga \_\_\_\_\_ 5  
 \_\_\_\_\_|\_\_\_\_\_.

96 Item uno loquente \_\_\_\_\_|\_\_\_\_\_ (5 uersus)  
 in C legi nequeunt)

— haec sola causa est, ex qua iureiurando contrahitur  
 obligatio. sane ex alia nulla causa iureiurando homines || 40  
 obligantur, utique cum quaeritur de iure Romanorum. nam pg. 154  
 apud peregrinos quid iuris sit, singularum ciuitatum iura  
 requirentes aliud intellegere poterimus \_\_\_\_\_.

97 Si id quod dari stipulamur tale sit, ut dari non pos-  
 sit, inutilis est stipulatio, uelut si quis hominem liberum 15  
 quem seruum esse credebat, aut mortuum quem uiuum  
 97<sup>a</sup> esse credebat, aut locum sacrum uel religiosum quem pu-  
 tabat humani iuris esse, dari <stipuletur. Item si quis rem  
 98 quae in rerum natura esse non potest, uelut hippocentaurum,>  
 stipuletur, aequae inutilis est stipulatio. Item si quis sub 20  
 ea condicione stipuletur quae existere non potest, ueluti  
 si digito caelum tetigerit, inutilis est stipulatio. sed lega-  
 tum sub impossibili condicione relictum nostri praeceptores

~~~~~  
 § 97^a conf. Inst. 3, 19, 1.
 ~~~~~

2—3 conf. C<sup>as</sup> || 3 hoc paulo minus probabile est in C<sup>n</sup> extitisse  
 quam eo in C || 4—6 ita fere ad sententiam, non ad ductus, supplet  
 Krueger: et ideo si quis alius pro muliere dotem promittere  
 uelit, communi iure obligare se debet, id est stipulanti uiro pro-  
 mittere. || 6—10 conf. C<sup>as</sup> || 7—9 § 96 initium supplendum est ad Epit.  
 2, 9, 4, ubi haec extant: Item et alio casu uno loquente et sine inter-  
 rogatione alii promittente contrahitur obligatio, id est si libertus pa-  
 trono aut donum aut munus aut operas se daturum esse iurauit, in  
 qua re supra dicti liberti non tam uerborum sollemnitate quam iuris-  
 iurandi religione tenentur; sed nulla altera persona hoc ordine obli-  
 gari potest. || 9 —haec] si haec? C; et haec quam sed haec Gaium  
 dedisse probabilius est || solo C || est] s? (id est sed?) C || 11 roma-  
 norum C, expectes Romano (cum Polenaario) uel ciuium Romanorum ||  
 12 iuris Holhveg, iudris? C || 13 post poterimus aut nihil in C extitit  
 aut in aliis ualere uel simile aliquid (uix in plerisque ualere uel in  
 multis ualere) || 15 inutilis Goeschen, iniutlis C || 17—18 putabat]  
 putabat C || 18—19 {} ad Inst. exempli gratia additum est duce  
 Lachmanno || 22 stipulatio Goeschen, stipulaq C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 305  
 uers. 5 || 23 condicione Goeschen, co]condicione C.

proinde deberi putant, ac si sine condicione relictum esset; diuersae scholae auctores *nihilo* minus legatum inutile existimant quam stipulationem. et sane uix idonea diuersitatis ratio reddi potest. Praeterea inutilis est stipulatio, si quis ignorans rem suam esse dari sibi eam stipuletur; 5  
 400 quippe quod alicuius est, id ei dari non potest. Denique inutilis est talis stipulatio, si quis ita dari stipuletur *POST MORTEM MEAM DARI SPONDES*; uel ita *<POST MORTEM TVAM DARI SPONDES?; ualet autem, si quis ita dari stipuletur CVM MORIAR 9 DARI SPONDES? uel ita> CVM MORIERIS DARI || SPONDES?* id est pg.155  
 ut in nouissimum uitae tempus stipulatoris aut promissoris obligatio conferatur. nam inelegans esse uisum est ab heredis persona incipere obligationem. rursum ita stipulari non possumus *PRIDIE QVAM MORIAR*, aut *PRIDIE QVAM MORIERIS DARI SPONDES?* quia non potest aliter intellegi ‘*pridie quam* 15  
*aliquis morietur*’, quam si mors secuta sit; rursus morte secuta in praeteritum reducitur stipulatio et quodammodo talis est *HEREDI MEO DARI SPONDES?* quae sane inutilis est.  
 104 Quaecumque de morte diximus, eadem et de capitis de-  
 102 minutione dicta intellegemus. Adhuc inutilis est stipulatio, 20  
 si quis ad id quod interrogatus erit, non responderit, ueluti si sestertia  $\bar{x}$  a te dari stipuler, et tu sestertia  $\bar{v}$  promittas, aut si ego pure stipuler, tu sub condicione promittas. Praeterea inutilis est stipulatio, si ei dari stipulemur, cuius iuri subiecti non sumus. unde illud quaesitum est, 25  
 403 si quis sibi et ei cuius iuri subiectus non est dari stipuletur, in quantum ualeat stipulatio. nostri praeceptores putant in uniuersum ualere et proinde ei soli qui stipulatus sit solidum deberi, atque si extranei nomen non ad- 29  
 iecisset. sed diuersae scholae auctores || dimidium ei deberi pg.156  
 existimant, pro altera uero parte inutilem esse stipulatio-

§ 102 inde ab 20 *inutilis* = Inst. 3, 49, 5.

2 diuersae *Goeschen*, diuersi *C* || *nihilo*] no *C*, *conf. C<sup>a</sup> pag. 281* || 7 pos *C* || 8—10 < > addidit *Huschke*, *conf. 2, 252 et Epitome 2, 9, 7* || 20 intellegemus *Lachmann*, intellegimus *C* || 24 id quod *C*, ea quae *Inst.* || 22 (*priore loco*) sestertia ex sestertia correctum *C* || et *C*, *om. Inst.* || tu sestertia  $\bar{v}$ ] tunsestertia  $\bar{u}$ . milia *C* (*conf. C<sup>a</sup> pag. 282 uers. 5*); tu nummum sestertium  $\bar{v}$  milia *Huschke* || 23 pure *Inst.*, pute *C* || promittas *Inst.*, permittas *C* || 25 iuri *Goeschen*, iuris *C* || 27 praeceptores *Goeschen*, praeceptor *C* || 30 auctores *Goeschen*, auctor *C* || 34 inutile *C*.

- 103<sup>a</sup> nem. Alia causa est | \_\_\_\_\_  
 — DARI SPONDES? | \_\_\_\_\_ solidum  
 deberi et me | solum \_\_\_\_\_
- 104 etiam Titio | \_\_\_\_\_. Praeterea inutilis est stipulatio,  
 si ab eo stipuler qui iuri meo subiectus est, item si is a 5  
 me stipuletur. <sed> servus quidem et qui in mancipio est  
 et filia familias et quae in manu est non solum ipsi, cuius  
 iuri subiecti subiectaeue sunt, obligari non possunt, sed
- 105 ne alii quidem ulli. Mutum neque stipulari neque pro-  
 mittere posse palam est. idem etiam in surdo receptum 10  
 est; quia et is qui stipulatur verba promittentis, et qui
- 106 promittit verba stipulantis exaudire debet. Furiosus nul-  
 lum negotium gerere potest, quia non intellegit quid agat.
- 107 Pupillus omne negotium recte gerit, ut tamen, sicubi tu-  
 toris auctoritas necessaria sit, adhibeatur <tutor>, ueluti si 15  
 ipse obligetur; nam alium sibi obligare etiam sine tutoris
- 108 auctoritate potest. Idem iuris est in feminis quae in tu-  
 tela sunt. Sed quod diximus de pupillo, utique de eo
- 109 uerum est qui iam aliquem intellectum habet. nam infans 19  
 et qui infanti proximus est non multum a furioso || differt, pg.157  
 quia huius aetatis pupilli nullum intellectum habent; sed  
 in his pupillis propter utilitatem benignior iuris interpre-  
 tatio facta est.

§ 104 fere = Inst. 3, 19, 6 || § 105 = Inst. 3, 19, 7 || § 106 =  
 Inst. 3, 19, 8 || § 107 = Inst. 3, 19, 9 || § 109 = Inst. 3, 19, 10.

1—4 lacunas e. g. ita ad sententiam supplere possis: Alia causa  
 est, si ita stipulatus sim MIHI AUT TITIO DARI SPONDES? quo casu  
 constat mihi solidum deberi et me solum ex ea stipulatione agere  
 posse, quamquam etiam Titio soluendo liberaris. Huschke (coll.  
 Inst. 3, 19, 4) supplet: Alia causa est, si ueluti SERVO uel FILIO  
 FAMILIAS MEO ET MIHI DARI SPONDES stipulatus sim. tunc enim  
 constat solidum deberi et me solidum a promissore petere posse:  
 quod etiam fit, cum tantum uelut FILIO FAMILIAS stipulor. || 4 ad (prae-  
 ter)ea ducunt codicis C reliquiae, item Inst. || 5 item C, uel Inst. ||  
 6 sed Inst., om. C || 10 idem etiam C, quod et Inst. || 11 (in fine)  
 qui C, is qui Inst. || 12 exaudire C, audire Inst. || 13 gerere Inst.,  
 gere C || agat C, agit Inst. || 14 ut tamen Inst., ita tamen ut tamen  
 C || 15 tutor Inst., om. C || 18 quod om. C ante emendationem || pupillo  
 C, pupillis Inst. || eo C, his Inst. || 19 habet C, habent Inst. || 20 differt C,  
 distant Inst. || 21 pupilli Inst., pupill. C, conf. C<sup>a</sup> pag. 275 uers. 11 || 22 his  
 pupillis C, proximis infanti Inst., his pupillis (qui infanti proximi  
 sunt) Huschke || propter Inst., per C || utilitatem C, utilitatem  
 eorum Inst.



110 Possumus tamen ad id quod stipulamur alium adhi-  
 111 bere, qui idem stipuletur; quem uulgo adstipulatorem uo-  
 112 camus. Et huic proinde actio competit proindeque ei recte  
 113 soluitur ac nobis; sed quidquid consecutus erit, mandati  
 iudicio nobis restituere cogetur. Ceterum potest etiam aliis 5  
 uerbis uti adstipulator, quam quibus nos usi sumus. ita-  
 que si uerbi gratia ego ita stipulatus sim DARI SPONDES?,  
 ille sic adstipulari potest IDEM FIDE TVA PROMITTIS? uel IDEM  
 113 FIDEIVBES? uel contra. Item minus adstipulari potest, plus  
 non potest. itaque si ego sestertia  $\bar{x}$  stipulatus sim, ille 10  
 sestertia  $\bar{v}$  stipulari potest; contra uero plus non potest.  
 item si ego pure stipulatus sim, ille sub condicione stipu-  
 lari potest; contra uero non potest. non solum autem in  
 quantitate, sed etiam in tempore minus et plus intellegitur;  
 plus est enim statim aliquid dare, minus est post tempus 15  
 114 dare. In hoc autem iure quaedam singulari iure obser-  
 uantur. nam adstipulatoris heres non habet actionem. item  
 ||seruus adstipulando nihil agit, quamuis ex ceteris omnibus pg.158  
 causis stipulatione domino adquirat. idem de eo qui in  
 mancipio est magis placuit; nam et is serui loco est. is 20  
 autem qui in potestate patris est agit aliquid, sed parenti  
 non acquirit, quamuis ex omnibus ceteris causis stipulando  
 ei adquirat. ac ne ipsi quidem aliter actio competit, quam  
 si sine capitis deminutione exierit de potestate parentis,  
 ueluti morte eius aut quod ipse flamen Dialis inauguratus 25  
 est. eadem de filia familias et quae in manu est dicta  
 intellegemus.

115 Pro eo quoque qui promittit solent alii obligari; quo-  
 rum alios sponsores, alios fidepromissores, alios fideiussores

---

§ 115 fere = Inst. 3, 20 pr.

---

1 tamen C, autem uel similem particulam mauult Krueger ||  
 2 qui idem Goeschen, quidem C || stipuletur Goeschen, stipulatur  
 C || 3 et Huschke, sed C || 5 iudicio Goeschen, indicio C || 8 alterum idem  
 ex idem correctum C<sup>1</sup> || 9 item Goeschen, idem C || minus Goeschen, regula inus  
 C<sup>n</sup> (ex glossemate, conf. C<sup>a</sup> pag. XX et pag. 299 uers. 32) || 9—10 uerba  
 plus non potest tamquam glossema expellit Mommsen || 10 sestertia ex  
 sestertia correxit C || sim Goeschen, sum C || 15 pos C || 18 quamuis Goeschen,  
 quia C || 19 adquirat Goeschen, acquirit C || idem Goeschen, id C?, conf.  
 C<sup>a</sup> pag. 262 uers. 32 || 23 actio competit Goeschen, actio petit C ||  
 24 capitis diminutione Goeschen,  $\bar{r}$ diminutione C, conf. C<sup>a</sup> pag. 274  
 inf. || 26 filia familias Goeschen, filiaefamilias C || 27 intellegemus  
 Holweg, intellegemus pro eo? C.

- 416 appellamus. Sponsor ita interrogatur IDEM DARI SPONDES?  
fidepromissor *<ita>* IDEM FIDEPROMITTIS? fideiussor ita IDEM  
FIDE TVA ESSE IVBES? uidebimus [de his] autem, quo nomine  
possint proprie appellari, qui ita interrogantur IDEM DABIS?  
417 IDEM PROMITTIS? IDEM FACIES? Sponsores quidem et fidepro- 5  
missores et fideiussores saepe solemus accipere, dum cu-  
ramus, ut diligentius nobis cautum sit; adstipulatorem uero  
fere tunc solum adhibemus, cum ita stipulamur, ut aliquid  
post mortem nostram detur. *<—————>*  
stipulando nihil agimus, adhibetur adstipulator, ut is post 10  
mortem nostram agat; qui si quid fuerit consecutus, || de pg. 459  
restituendo eo mandati iudicio heredi [meo] tenetur.
- 418 Sponsoris uero et fidepromissoris similis condicio *<est>*,  
419 fideiussoris ualde dissimilis. Nam illi quidem nullis obli-  
gationibus accedere possunt nisi uerborum, (quamuis inter- 15  
dum ipse qui promiserit non fuerit obligatus, uelut si  
*mulier* aut pupillus sine tutoris auctoritate aut quilibet  
post mortem suam dari promiserit. at illud quaeritur, si  
seruus aut peregrinus spoponderit, an pro eo sponsor aut  
419<sup>a</sup> fidepromissor obligetur). Fideiussor uero omnibus obliga- 20  
tionibus, id est siue re siue uerbis siue litteris siue con-  
sensu contractae fuerint obligationes, adici potest. ac ne  
illud quidem interest, utrum ciuilis an naturalis obligatio  
sit cui adiciatur; adeo quidem, ut pro seruo quoque obli-  
getur, siue extraneus sit qui a seruo fideiussorum accipiat, 25  
420 siue ipse dominus in id quod sibi debeatur. Praeterea

§ 417 inde ab 6 *solemus* usque ad 7 *sit fere* = Inst. 3, 20 pr. ||  
§ 419<sup>a</sup> inde ab 20 *omnibus* fere = Inst. 3, 20, 4.

4 IDEM *Goeschen*, conf. C<sup>a</sup> pag. 262 uers. 32 || 2 ita addidit Boeck-  
ing || (altero loco) IDEM *Goeschen*, conf. C<sup>a</sup> pag. 262 uers. 32 || 4—5 IDEM  
DABIS IDEM *Goeschen*, id dabis id C, conf. C<sup>a</sup> pag. 262 uers. 33 ||  
9 *multae patent uiuae supplendi*; *Mommсен* propter homoeoteleuton talia  
fere intercidisse suspicatur: quia enim nobis ut post mortem nostram  
detur || 10 adstipulator *Boecking*, at stipulator (i. e. autem stipula-  
tor) C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 257 || 12 meo deleuit *Polenaar* || 13 uero *Goe-*  
*schen*, uel C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 310 || est addidit *Lachmann* (conf. C<sup>a</sup>  
pag. 263 uers. 39) || 15 interdum *Goeschen*, aut interdus aut interdui  
C || 16 qui *Goeschen*, quid C || 18 pos C, conf. C<sup>a</sup> pag. 285 || 19 (in  
*fine*) aut *Goeschen*, autem C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 257 || 21—22 consensu  
Inst., consens C, conf. C<sup>a</sup> pag. 260 || 22 ac *Institutionum codices melio-*  
*res*, ad C, at *Institutionem codices aliquot deteriores* || 23 an Inst., ā  
(i. e. aut?) C, conf. C<sup>a</sup> pag. 255 inf. || 23—24 obligatio sit C, sit obli-  
gatio Inst. || 25 a seruo fideiussorem C, fideiussorem a seruo Inst. ||  
accipiat Inst., accipi C || 26 debeatur C, debetur Inst.

sponsoris et fidepromissoris heres non tenetur, nisi si de peregrino fidepromissore quaeramus, et alio iure ciuitas  
 121 eius utatur. fideiussoris autem etiam heres tenetur. Item sponsor et fidepromissor lege Furia biennio liberantur, et quotquot erunt numero eo tempore quo pecunia peti potest, in tot partes diducitur inter eos obligatio et singuli  
 <in> uiriles partes obligantur. fideiussores uero perpetuo tenentur, et quotquot erunt numero, singuli in solidum obligantur. itaque liberum est creditori a quo uelit soli- pg.160  
 dum petere. sed nunc ex epistula diui Hadriani compelli- 10  
 tur creditor a singulis qui modo soluendo sint, partes petere. eo igitur distat haec epistula a lege Furia, quod si quis ex sponsoribus aut fidepromissoribus soluendo non sit, hoc onus ad <ceteros non pertinet; sed ex fideiussoribus  
 etsi unus tantum soluendo sit, ad hunc onus> ceterorum quo- 15  
 121<sup>a</sup> que pertinet. Sed cum lex Furia tantum in Italia locum habeat, euenit ut in ceteris prouinciis sponsores quoque et fidepromissores proinde ac fideiussores perpetuo teneantur et singuli in solidum obligentur, nisi ex epistula diui  
 122 Hadriani hi quoque adiuuentur in parte. Praeterea inter 20  
 sponsores et fidepromissores lex Appuleia quandam societatem introduxit. nam si quis horum plus sua portione soluerit, de eo quod amplius dederit aduersus ceteros actiones constituit. quae lex ante legem Furiam lata est, quo tempore in solidum obligabantur. unde quaeritur, an 25  
 post legem Furiam adhuc legis Appuleiae beneficium supersit. et utique extra Italiam superest. nam lex quidem Furia tantum in Italia ualet, Appuleia uero etiam in ceteris prouinciis. sed an etiam <in> Italia beneficium legis Appuleiae supersit, ualde quaeritur. ad fideiussores autem lex Appu- 30

~~~~~  
 § 121 inde ab 8 quotquot usque ad 12 petere = Inst. 3, 20, 4.
 ~~~~~

3 fideiussoris ex fidesiussoris correctum C || 4 lege Furia Goeschen, legfuriam C || 6 diducitur] deducitur C || 7 in addidit Huschke || obligantur Boecking, hocabentur C || 6 uerba et singuli —7 obligantur delet Polenaar || 9 obligantur C, tenentur Inst. || 9—12 suppluit Goeschen ex Inst. || 11 sint C, sint litis contestatae tempore Inst. || 14—15 <> exempli gratia addidit Mommsen; alias supplendi uias patere consentaneum est || 17 cete(ris) C, conf. Gaius 3, 122 med. (infra uers. 28); sed fortasse utroque loco ceteris ex falso glossemate irrepsit || 18 perpetuo] in perpetuo C || 20 quoque Huschke, q̄c? (i. e. quocum?) C || adiuuentur in parte cum C non sine dubitatione scriptum est || 28 ceteris C, conf. tamen quae ad Gai. 3, 121<sup>a</sup> (supra ad uers. 17) adnotata sunt || 29 in Italia] alis? C || 30 fideiussores autem lex exempli gratia suppletum est.

leia non pertinet. itaque si creditor ab uno totum consecutus fuerit, huius solius detrimentum erit, scilicet si is pro quo fideiussit, soluendo non sit. *sed ut ex* || supra dictis pg. 164  
apparet, is a quo creditor totum petit poterit ex epistula diui Hadriani desiderare, ut pro parte in se detur actio. 5

123 Praeterea lege Cicereia cautum est, ut is, qui sponsores aut fidepromissores accipiat, praedicat palam et declaret, et de qua re satis accipiat et quot sponsores aut fidepromissores in eam obligationem accepturus sit; et nisi praedixerit, permittitur sponsoribus et fidepromissoribus intra diem  $\overline{\text{xxx}}$  40 praeiudicium postulare, quo quaeratur, an ex ea lege praedictum sit; et si iudicatum fuerit praedictum non esse, liberantur. qua lege fideiussorum mentio nulla fit. sed in usu est etiam si fideiussores accipiamus, praedicere.

124 Sed beneficium legis Corneliae omnibus commune est. 45  
qua lege idem pro eodem apud eundem eodem anno uetatur in ampliorem summam obligari creditae pecuniae quam in  $\overline{\text{xx}}$  milia. et quamvis sponsores uel fidepromissores in ampliorem pecuniam, ueluti si sestertium  $\overline{\text{c}}$  milium *(se obligauerint, tamen dumtaxat  $\overline{\text{xx}}$  tenentur)*. pecuniam autem 20 creditam dicimus non solum eam quam credendi causa damus, sed omnem, quam tum cum contrahitur obligatio certum est debitum iri, id est *(quae)* sine ulla condicione deducitur in obligationem. itaque et ea pecunia quam in diem certum dari stipulamur, eodem numero est, quia certum 25

§ 122 inde ab 1 si fere = Inst. 3, 20, 4.

1 creditor ab uno C, ab uno fideiussore creditor Inst. || 2 solius Inst., solus C || scilicet C, om. Inst. || 3 dictis Goeschen, dicti C || 4 is Goeschen, iis C || 7 praedicat Goeschen, praedicatur C || 8 aut Goeschen, at C || 9 praedixerit] conf. Ca pag. 286 uers. 1 || 10 permittitur Goeschen, promittit C || fidepromissoribus Goeschen, fideipmissoribus C || 12 non Goeschen, nam C || 13 fideiussorum Goeschen, fideiussor C || mentio Hollweg, menti C || 14 usum C || 15 legis Corneliae Goeschen, legum corniliae C || omnibus (sic) C || 16 idem Goeschen, id C || 18 milia Lachmann, milibus C || (uel fideiussores) addit Huschke post fidepromissores || 19 ampliorem Goeschen, amplam C || si C, delet Huschke || 19—20 < > duce fere Huschkio exempli gratia addita sunt, conf. Ca || 22 tum cum] tunc C || contrahitur Goeschen, contrahit C || 23 (priori loco) est Goeschen, esset C || quae addidit Goeschen, om. C || 24 obligatione C.



- est eam debitum iri, licet post tempus petatur. appellatione autem pecuniae omnes res in ea lege significantur. itaque si vinum uel frumentum aut si fundum || uel hominem pg.162
- 125 stipulemur, haec lex obseruanda est. Ex quibusdam tamen causis permittit ea lex in infinitum satis accipere, ueluti 5 si dotis nomine, uel eius quod ex testamento tibi debeatur, aut iussu iudicis satis accipiatur. et adhuc lege *(Iulia de)* uicesima hereditatium cauetur, ut ad eas satisfactiones quae
- 126 ex ea lege proponuntur, lex Cornelia non pertineat. In eo quoque iure par condicio est omnium, sponsorum, fide- 10 promissorum, fideiussorum, quod ita obligari non possunt, ut plus debeant quam debet is pro quo obligantur. at ex diuerso ut minus debeant, obligari possunt, sicut in adstipulatoris persona diximus. nam ut adstipulatoris ita et horum obligatio accessio est principalis obligationis, nec 15
- 127 plus in accessione esse potest quam in principali re. In eo quoque par omnium causa est, quod si quid pro reo soluerint, eius recipiendi causa habent cum eo mandati iudicium. et hoc amplius sponsores ex lege Publilia propriam habent actionem in duplum, quae appellatur depensi. 20
- 128 Litteris obligatio fit ueluti nominibus transscripticiis. fit autem nomen transscripticium duplici modo, uel a re in
- 129 personam uel a persona in personam. *(A re in personam trans)*scriptio fit, ueluti si id quod tu ex emptionis causa aut conductionis aut societatis mihi debeas, id expensum 25
- 130 tibi tulero. A persona in personam transscriptio fit, ueluti

---

§ 126 inde ab 11 ita usque ad 13 possunt nec non 14 nam et inde ab 15 horum = Inst. 3, 20, 5 || diximus] § 113 || § 127 inde ab 17 si usque ad 19 iudicium fere = Inst. 3, 20, 6 || ad § 129 conf. Theophilus 3, 21.

---

1 est eam Goeschen, esse a C || debitum iri Goeschen, debitori C || 3 aut Boecking, et C || 7 { } addidit Huschke || 10 quoque iure Huschke, iure quoque iurae C || 11 fideiussorum Goeschen, fideiussor C || possunt Inst., possi? C ex correctione || 12 ut Inst., ut regula C<sup>n</sup> (ex glossemate, conf. C<sup>a</sup> pag. XX) || debet Inst., deberet C || obligantur Inst., obligaretur C || 15 horum C, eorum Inst. || 16 re Inst., reo C || 17 est Goeschen, esse C || quid Inst., qui C || reo Inst., eo C || 18 soluerint] soluerit C || habent] habet C || 21 nominibus Huschke, in nobis C<sup>n</sup> || 22 autem Goeschen, an C || 23 persona in personam Goeschen, prosone in personum C || 23—24 { } addidit Goeschen || 24 tu Huschke, m̄ (i. e. pro mihi?) C || emptionis ex emptiones correctum C<sup>1</sup> || 24—25 causa aut Goeschen, cā. C, conf. C<sup>a</sup> pag. 259 || 26 personam Goeschen, personum C.

- si id quod mihi Titius debet tibi id expensum tulero, id pg.163  
 131 est si Titius te delegauerit mihi. Alia causa est eorum  
 nominum quae arcaria uocantur. in his enim rei, non litte-  
 rarum obligatio consistit, quippe non aliter ualent, quam  
 si numerata sit pecunia; numeratio autem pecuniae re facit 5  
 obligationem. qua de causa recte dicemus arcaria nomina  
 nullam facere obligationem, sed obligationis factae testimo-  
 132 nium praebere. Vnde *(non)* proprie dicitur arcariis nomi-  
 nibus etiam peregrinos obligari, quia non ipso nomine, sed  
 numeratione pecuniae obligantur; quod genus obligationis 10  
 133 iuris gentium est. Transscripticiis uero nominibus an obli-  
 gentur peregrini, merito quaeritur, quia quodammodo iuris  
 ciuilis est talis obligatio; quod Neruae placuit. Sabino  
 autem et Cassio uisum est, si a re in personam fiat nomen  
 transscripticium, etiam peregrinos obligari; si uero a persona 15  
 134 in personam, non obligari. Praeterea litterarum obligatio fieri  
 uidetur chirographis et syngraphis, id est si quis debere se  
 aut daturum se scribat; ita scilicet si eo nomine stipulatio non  
 fiat. quod genus obligationis proprium peregrinorum est.  
 135 Consensu fiunt obligationes in emptionibus uenditio- 20  
 nibus, locationibus conductionibus, societatibus, mandatis.  
 136 Ideo autem istis modis consensu dicimus obligationes con-  
 trahi, quia neque uerborum || neque scripturae ulla pro- pg.164  
 prietas desideratur, sed sufficit eos qui negotium gerunt  
 consensisse. unde inter absentes quoque talia negotia con- 25  
 trahuntur, ueluti per epistulam aut per internuntium; cum

§ 135 = Dig. 44, 7, 2 pr.; Inst. 3, 22 pr. || § 136 usque ad  
 26 *internuntium* = Dig. 44, 7, 2, 1 et 2; § 136 usque ad 23 *quia*  
*neque* et inde ab 24 *sed* usque ad 26 *internuntium* = Inst. 3, 22,  
 1 et 2.

1 tibi id C, tibi mauult Krueger || 2 te Goeschen, tese C || 3 rei  
 Lachmann, rebus C || 4 quippe C || ualent Goeschen, ualet C || 5 re]  
 rein C, rei fere Lachmann || 6 qua Goeschen, quam C || 8 (non)  
 proprie Huschke, proprie C, perperam Mommsen || dicitur Goeschen,  
 dicit C || 9 ipso nomine Goeschen, ipse nome C || 10 numeratione  
 Goeschen, nomenratione C || pecuniae Goeschen, pēcae C || 11 trans-  
 scripticiis Goeschen, tresscripticiis C || obligentur Goeschen, obli-  
 gentur C || 12 quaeritur Goeschen, quaerit C || 18 se scribat Goe-  
 schen, sesscribat C || scilicet si Goeschen, scilicet ut si C || 20 emp-  
 tionibus Dig. Inst., emptionibus et C || 22 istis Dig. Inst., stis C ||  
 consensu Dig. Inst., concensu C || dicimus obligationes C, dicimus  
 obligationem Dig., dicitur obligatio Inst. || 23 quia Dig. Inst., quo C ||  
 24 desideratur Dig., desiderat C || negotium C Inst., negotia Dig. ||  
 25 consensisse C, consentire Dig. Inst. || 26 aut per internuntium C,  
 uel per nuntium Dig., aut per nuntium Inst.

alioquin uerborum obligatio inter absentes fieri non possit.  
 137 Item in his contractibus alter alteri obligatur de eo, quod  
 alterum alteri ex bono et aequo praestare oportet; cum  
 alioquin in uerborum obligationibus alius stipuletur, alius  
 promittat, et in nominibus alius expensum ferendo obliget, 5  
 [138] alius obligetur. [sed absenti expensum ferri potest, etsi  
 uerborum obligatio cum absente contrahi non possit.]

[DE EMPTIONE ET VENDITIONE.]

139 *Emptio et uenditio contrahitur*, cum de pretio conuenerit, quamuis nondum pretium numeratum sit, ac ne arra 10  
 quidem data fuerit; nam quod arrae nomine datur, argumentum est emptionis et uenditionis contractae. Pretium  
 140 autem certum esse debet. nam alioquin si ita inter nos conuenerit, ut quanti Titius rem aestimauerit, tanti sit  
 empti, Labeo negauit ullam uim hoc negotium habere; 15  
 cuius opinionem Cassius probat. Ofilius et eam emptionem  
 141 et uenditionem; cuius opinionem Proculus secutus est. Item pretium in numerata pecunia consistere debet. nam in pg. 165  
 ceteris rebus an pretium esse possit, ueluti homo aut toga  
 aut fundus alterius rei (*pretium esse possit*), ualde quaeritur. nostri praeceptores putant etiam in alia re posse consistere pretium. unde illud est, quod uulgo putant per permutationem rerum emptionem et uenditionem contrahi, eamque speciem emptionis uenditionisque uetustissimam esse; argumentoque utuntur Graeco poeta Homero qui aliqua 25  
 qua parte sic ait:

~~~~~  
 § 137 usque ad 3 *oportet* = Dig. 44, 7, 2, 3; § 137 usque ad 5 *promittat* = Inst. 3, 22, 3 || § 139 = Inst. 3, 23 pr. || § 140 usque ad 15 *empta* = Inst. 3, 23 1 || § 141 usque ad 134, 10 *esse fere* = Inst. 3, 23, 2 || *aliqua parte*] Iliad. 7, 472—475.
 ~~~~~

~~~~~  
 2 de eo *C Dig.*, in id *Inst.* || *uerba inde ab 4* alius stipuletur usque ad 5 nominibus in *C* per errorem bis scripta sunt || 5 obliget *Goeschen*, obligetur *C*, conf. *Ca* pag. 506 || 6—7 § 138 ut *glossema expulit Krueger* (conf. § 136 in fine) || 8 *suppleuit Boecking ex Inst.* || 9 *suppleuit Goeschen ex Inst.* || cum *C*, simulatque *Inst.* || 13 nam *Cn*, om. *Inst.* || 17 post uenditionem *intercidit fortasse* esse existimauit uel simile aliquid || 18 nam *Inst.*, in *C* || 19 homo *Inst.*, hoc modo *C* || 19—20 toga aut fundus *C*, fundus aut toga *Inst.* || 20 { } *addidit Goeschen ex Inst.* || 21—22 putant etiam in alia re posse consistere pretium *C*, etiam in alia re putant posse pretium consistere *Inst.* (*codices meliores*) || 22 putant *C*, ad dicitur *lectionem ducunt Inst.* || 24 emptionis *Inst.*, emptionisque *C*.
 ~~~~~

〈ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρχημομόωντες Ἀχαιοί,  
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,  
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,  
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν.〉

diuersae scholae auctores dissentiunt aliudque esse existi- 5  
 mant permutationem rerum, aliud *emptionem* et uenditio-  
 nem; alioquin *non posse* rem expediri permutatis rebus,  
 quae uideatur res uenisse et quae pretii nomine data  
 esse, sed rursus utramque rem uideri et uenisse et utram-  
 que pretii nomine datam esse absurdum uideri. sed ait 10  
 Caelius Sabinus, si rem tibi uenalem habenti, ueluti fun-  
 dum, [acceperim et] pretii nomine hominem forte dederim,  
 fundum quidem uideri uenisse, hominem autem pretii  
 nomine datum esse, ut fundus acciperetur.

- 142 Locatio autem et conductio similibus regulis constitui- 15  
 tur; nisi enim merces certa statuta sit, non uidetur locatio  
 143 et conductio contrahi. Vnde si alieno arbitrio merces per-  
 missa sit, uelut *quanti* Titius aestimauerit, || quaeritur, an pg.166  
 locatio et conductio contrahatur. qua de causa si *fulloni*  
 polienda curandaue, sarcinatori sarcienda uestimenta de- 20  
 derim, nulla statim mercede constituta, postea tantum da-  
 turus, *quanti* inter nos conuenerit, quaeritur, an locatio et  
 144 conductio contrahatur. *item* si rem tibi utendam dederim  
 et inuicem aliam rem utendam acceperim, quaeritur, an  
 145 locatio et conductio contrahatur. Adeo autem emptio et 25

§ 143 inde ab 19 *qua* usque ad 22 *conuenerit* = Inst. 3, 24, 1 ||  
 § 144 conf. Inst. 3, 24, 2 || § 145 usque ad 135, 3 *conductio* =  
 Inst. 3, 24, 3.

1—4 pro {}, quod ex Inst. addidit Goeschen, et reliqua exhibet C,  
 quae uerba deleuit Baumbach || 5 dissentiunt C, ad contra sentiunt  
 ducunt Inst. || 6 *emptionem* conf. Ca pag. 265 uers. 17 || 7 alioquin  
 non posse *suppleuit* Goeschen ex Inst., conf. tamen Ca; in Cn fortasse  
 alioquin inposside uel simile aliquid extitit || 8 data Inst., datae? C ||  
 9 sed rursus utramque rem C, nam utramque Inst. || 9—10 utram-  
 que pretii C, pretii Inst. || 12 uerba acceperim et deleuit Mommsen ||  
 14 fundus Goeschen, fundum C || 15 constituitur Huschke olim, con-  
 stituuntur C || 18 *quanti* Goeschen, qua C || 19 qua de C Inst., ex  
 eadem *mauult* Huschke || *fulloni* Inst., *fulloin* C || 20 sarcinatori C,  
 aut sarcinatori Inst. || 20—21 dederim Goeschen, dederimus C ||  
 21 postea C, sed postea Inst. || 22 *quanti* C, quantum Inst. || 23 *item*  
*Polenaar*, uel C || 25—135, 2 emptio et uenditio et locatio et con-  
 ductio familiaritatem aliquam inter se habere uidentur C, familiarita-  
 tem a. i. s. h. uidentur emptio et uenditio item locatio et conductio  
 Inst. (conf. Gaius libro secundo rerum cottidianarum Dig. 19, 2, 2, 1).



uenditio et locatio et conductio familiaritatem aliquam inter se habere uidentur, ut in quibusdam causis quaeri soleat, utrum emptio et uenditio contrahatur an locatio et conductio. ueluti si qua res in perpetuum locata sit, quod euenit in praediis municipum, quae ea lege locantur, ut 5 quamdiu [id] uectigal praestetur, neque ipsi conductori neque heredi eius praedium auferatur. sed magis placuit  
 146 locationem conductionemque esse. Item [quaeritur] si gladiatores ea lege tibi tradiderim, ut in singulos qui integri exierint pro sudore denarii  $\overline{xx}$  mihi darentur, in eos uero 10 singulos qui occisi aut debilitati fuerint denarii mille, quaeritur, utrum emptio et uenditio an locatio et conductio contrahatur. et magis placuit eorum qui integri exierint, locationem et conductionem contractam uideri, at eorum qui occisi aut debilitati sunt emptionem et uenditionem 15 esse; idque ex accidentibus apparet, tamquam sub condicione || facta cuiusque uenditione an locatione. iam enim pg.167 non dubitatur, quin sub condicione res ueniri aut locari  
 147 possint. Item quaeritur, si cum aurifice mihi conuenerit, ut is ex auro suo certi ponderis certaeque formae anulos 20 mihi faceret, et acciperet uerbi gratia denarios  $\overline{cc}$ , utrum emptio et uenditio an locatio et conductio contrahatur. Cassius ait materiae quidem emptionem uenditionemque contrahi, operarum autem locationem et conductionem. sed plerisque placuit emptionem et uenditionem contrahi. at- 25 qui si meum aurum ei dedero mercede pro opera constituta, conuenit locationem conductionem contrahi.  
 148 Societatem coire solemus aut totorum bonorum aut unius

---

§ 145 inde ab 5 *praediis* usque ad 7 *auferatur* conf. Inst. 3, 24, 3 || § 147 fere = Inst. 3, 24, 4 || § 148 = Inst. 3, 25 pr.

---

5 euenit C || 6 id hic deletum est duce fere Puchta || 7 auferatur Goeschen, auferatur C || 8 queritur C (deleuit hoc glossema Goeschen) || 10 denarii Goeschen, denarios C || 16 apparet C, apparere Huschke || 17 uenditionem an locationem C || 18 locari ex locumari correctum C || 21 faceret Inst., facere C || acciperet C Inst., acceperit Dig. 19, 2, 2 § 1 male || 22 uenditio Inst., uendito C || contrahatur C, contrahi uideatur Inst. || 23 quidem Inst., quid C || uenditionemque Inst., uenditionem quam C || 24 operarum C, operae Inst. || 25—26 at- qui si C, quodsi Inst. || 26 mercede Inst., mercedem C || 27 locationem conductionem C, ad locationem et conductionem ducunt Inst. || 28 totorum Inst., tutorum C || post bonorum Inst. addunt: quam Graeci specialiter *κοινωνία* appellant.

alicuius negotii, ueluti mancipiorum emendorum aut uen-  
 149 dendorum. Magna autem quaestio fuit, an ita coiri possit  
 societas, ut quis maiorem partem lucretur, minorem damni  
 praestet. quod Q. Mucius *<contra naturam societatis esse*  
*existimauit. sed Ser. Sulpicius, cuius>* etiam praeualuit sen- 5  
 tentia, adeo ita coiri posse societatem existimauit, ut dixerit  
 illo quoque modo coiri posse, ut quis nihil omnino damni  
 praestet, *sed* lucri partem capiat, si modo opera eius tam  
 pretiosa uideatur, ut *aequum* sit eum cum hac pactione in  
 societatem admitti. nam et ita posse coiri societatem con- 10  
 stat, ut unus pecuniam conferat, alter non conferat, || et pg. 168  
 tamen lucrum inter eos commune sit; saepe enim opera  
 150 alicuius pro pecunia ualet. Et illud certum est, si de par-  
 tibus lucri et damni nihil inter eos conuenerit, [tamen]  
 aequis ex partibus commodum et incommodum inter eos 15  
 commune esse. sed si in altero partes expressae fuerint,  
 uelut in lucro, in altero uero omissae, in eo quoque quod  
 151 omissum est similes partes erunt. Manet autem societas eo  
 usque, donec in eodem consensu perseuerant. at cum ali-  
 quis renuntiauerit societati, societas soluitur. sed plane si 20  
 quis in hoc renuntiauerit societati, ut obueniens aliquod  
 lucrum solus habeat, ueluti si mihi totorum bonorum socius,  
 cum ab aliquo heres esset relictus, in hoc renuntiauerit  
 societati, ut hereditatem solus lucri faciat, cogetur hoc  
 lucrum communicare. si quid uero aliud lucri fecerit quod 25

§ 149 conf. (ex parte fere =) Inst. 3, 25, 2 || § 150 conf. Inst.  
 3, 25, 1 et 3 || § 151 = Inst. 3, 25, 4.

4 negoti C, negotiationis Inst. || mancipiorum Inst., mancipior  
 C || aut uendendorum C, uendendorumque Inst. || 4—5 < > fere  
 ad Inst. (duce Goescheno) additum; pro existimauit possis etiam de  
 dixit uel simili aliquo uerbo cogitare || 5 etiam (Mommsen mauult  
 iam) praeualuit sententia C, sententia praeualuit Inst. || 6 exti-  
 mauit C || 7 modo Goeschen, m C, conf. C<sup>a</sup> pag. 277 uers. 27 ||  
 10 nam Inst., non C || posse coire C, coiri posse uel coire posse  
 Inst. || 11 unus C, alter Inst. || 12 commune ex communie uel  
 potius ex munie correctum C<sup>1</sup> || sepe enim C, quia saepe Inst. ||  
 14 tamen C, deleuit Mommsen || 15 et Boecking, ut C || 17 uelut  
 C, ad ueluti ducere uidentur Inst. || eo Inst., eodem C || 18 omis-  
 sum C, praetermissum Inst. || 19 consensu Inst., sensu C || per-  
 seuerant C, perseuerauerint Inst. || 20 societas soluitur C, soluitur  
 societas Inst. || 21 in C, callide in Inst. || 24 faciat C, faceret Inst. ||  
 cogetur Goeschen, coget C, cogitur Inst. (codices plurimi) || 25 fecerit  
 C, faciat uel faceret Inst.

non captauerit, ad ipsum solum pertinet. mihi uero, quid-  
 152 quid omnino post renuntiatam societatem acquiritur, soli  
 153 conceditur. Soluitur adhuc societas etiam morte socii, quia  
 qui societatem contrahit certam personam sibi eligit. Dici-  
 tur etiam capitis deminutione solui societatem, quia ciuili 5  
 ratione capitis deminutio morti coaequatur; sed utique si  
 adhuc consentiant in societatem, noua uidetur incipere so-  
 154 cietas. Item si cuius ex sociis bona publice aut priuatim  
 uenierint, soluitur societas. sed haec quoque || societas, de pg. 169  
 qua loquimur, *id* est quae consensu contrahitur nudo, iuris 10  
 gentium est, itaque inter omnes homines naturali ratione  
 consistit.

155 Mandatum consistit, siue nostra gratia mandemus siue  
 aliena. itaque siue ut mea negotia geras, siue ut alterius,  
 mandauerim, contrahitur mandati obligatio, et inuicem alter 15  
 alteri tenebimur *in id*, quod uel me tibi uel te mihi bona  
 156 fide praestare oportet. Nam si tua gratia tibi mandem,  
 superuacuum est mandatum; quod enim tu tua gratia fac-  
 turus sis, id de tua sententia, non ex meo mandatu facere  
 debes. itaque si otiosam pecuniam domi *te habentem* hor- 20  
 tatus fuerim, ut eam faenerares, *quamuis* eam ei mutuam  
 dederis, a quo seruare non potueris, non tamen habebis  
 mecum mandati actionem. item si hortatus sim, *ut rem*  
 aliquam emeris, *quamuis* non expedierit tibi eam emisse,  
 non tamen tibi mandati tenebor. et adeo haec ita sunt, 25

§ 152 = Inst. 3, 25, 5 || § 153 inde ab 6 *si* = Inst. 3, 25, 8 ||  
 § 156 inde ab 20 *itaque* usque ad 21 *fuerim* et inde ab 25 *et* usque  
 ad pag. 138, 2 *faenerares* et inde ab 138, 5 *quia* = Inst. 3, 26, 6.

4 uero Inst., uero ex uiro correctum? C<sup>n</sup> || 7 societatem Inst.,  
 societate C || 9—10 ad hunc locum emendandum (conf. C<sup>as</sup>) non paucae  
 patent uiae. Fortasse propter homoeoteleuton nonnulla interciderunt:  
 sed haec quoque (societas————) societas de qua loquimur etc.;  
*erunt enim qui expectent talia: hanc quoque societatem nouo consensu*  
*reintegrari posse, deinde societatem priuatam, de qua apud Gaium*  
*agitur, oppositam esse societatibus publicanorum, quae neque consensu*  
*nudo contrahantur neque ad peregrinos pertineant* || 10—11 iuris gen-  
 tium *Fitting*, iuriscogentium? C || 16 in *id* *Huschke*, id in C ||  
 17 oportet *Goeschen*, oportere C || 20 *te habentem* Inst., tuae aben-  
 tem C || 21 *quamuis* eam *Goeschen*, quiam C, conf. C<sup>a</sup> pag. 297  
 uers. 25 || 22 potueris ex potuerit uel ex potueric correctum C ||  
 23 si C, si (te) *Huschke* || 24 *quamuis* *Goeschen*, q C, conf. C<sup>a</sup> pag.  
 297 uers. 26 || 25 tenebor *Goeschen*, teneri C. \*

ut quaeratur, an mandati teneatur qui mandauit tibi, ut Titio pecuniam faenerares. [sed] Seruius negauit nec magis hoc casu obligationem consistere putauit, quam si generaliter alicui mandetur, uti pecuniam suam faeneraret. *(sed)* sequimur Sabini opinionem contra sentientis, quia <sup>3</sup> non aliter Titio credidisses, quam si tibi mandatum esset.

157 Illud constat, si quis de ea re mandet, quae contra bonos mores || est, non contrahi obligationem; ueluti si tibi man- pg.170

158 dem, ut Titio furtum aut iniuriam facias. Item si quid post mortem meam faciendum *(mihi)* mandetur, inutile man- 10

159 datum est, quia generaliter placuit ab heredis persona obligationem incipere non posse. Sed recte quoque consummatum mandatum si, dum adhuc integra res sit, reuocatum fuerit, euanescit. Item si adhuc integro mandato mors alterutrius alicuius interueniat, id est uel eius qui mandauerit uel eius qui mandatum suscepit, soluitur mandatum. sed utilitatis causa receptum est, ut si mortuo eo qui mihi mandauerit ignorans eum decessisse executus fuero mandatum, posse me agere mandati actione; alioquin iusta et probabilis ignorantia damnum mihi adferret. et huic 20 simile est quod plerisque placuit, si debitor meus manu-misso dispensatori meo per ignorantiam soluerit, liberari eum, cum alioquin stricta iuris ratione non posset liberari

§ 159 inde ab 12 recte = Inst. 3, 26, 9 || § 160 fere = Inst. 3, 26, 10.

1 teneatur Inst., teneantur C || 2 nec] non? C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 280 inf. || 3 obligationem] obligatum C, conf. C<sup>a</sup> pag. 305 uers. 26 et uers. 2 || 5 sed om. C || contra sentientis Mommsen, consentientis C || quia Inst.; incertum, utrum quod an quia uoluerit C<sup>n</sup> || 8 contrahi C<sup>n</sup> || si tibi Goeschen, tibi C || 8—9 mandem Goeschen, mandemus C || 9 aut Goeschen, autem C || quid Lachmann, quis C || 10 pos C || mihi hoc loco addidit Huschke || mandetur Lachmann, mandet C || 12—13 consummatum mandatum Goeschen, consummatum mandatum C, mandatum contractum Inst. (rectius; nam consummare mandatum est exequi) || 14 mandato Inst., mandatum C || 15 alicuius C, om. Inst. (multo probabilius) || 15—16 mandauerit Inst., mandarit C || 16 qui Inst., cui C || 17 ut si C et Inst. libri nonnulli, si Inst. libri alii || 18 fuero Goeschen, furo C || 19 posse me C Inst., possem Gradenwitz, conf. tamen 4, 61 et Lachmann ad h. l. || 20 adferret Goeschen, non atferet C<sup>n</sup>, afferat Inst. (codices deteriores aut afferet aut afferet) || 21 quod] conf. C<sup>a</sup> pag. 294 uers. 25 || plerisque C, om. Inst. || 23 posset Goeschen, possent C.



- 161 eo, quod alii soluisset quam cui soluere deberet. Cum autem is cui recte mandauerim egressus fuerit mandatum, ego quidem eatenus cum eo habeo mandati actionem, quatenus mea interest inpluisse eum mandatum, si modo implere potuerit; at ille mecum agere non potest. itaque si mandauerim tibi, ut uerbi gratia fundum mihi sestertiis cē emereres, tu sestertiis cēL emeris, non habebis mecum || man- pg.174  
dati actionem, etiamsi tanti uelis mihi dare fundum, quanti emendum tibi mandassem; idque maxime Sabino et Cassio placuit. quodsi minoris emeris, habebis mecum scilicet actionem, quia qui mandat, ut cē milibus emeretur, is utique mandare intellegitur, uti minoris, si posset, emeretur.
- 162 In summa sciendum *(est, quotiens)* aliquid gratis *(faciendum)* dederim, quo nomine, si mercedem statuisssem, locatio et conductio contraheretur, mandati esse actionem; ueluti si fulloni polienda curandaue uestimenta *(dederim)* aut sarcinatori sarcienda.

- 163 Expositis generibus obligationum quae ex contractu nascuntur, admonendi sumus adquiri nobis non solum per nosmet ipsos, sed etiam per eas personas quae in nostra potestate manu mancipioque sunt. Per liberos quoque homines et alienos seruos quos bona fide possidemus adquiritur nobis, sed tantum ex duabus causis, id est si quid ex operis suis uel ex re nostra adquirant. Per eum quoque seruum, in quo usumfructum habemus, similiter ex duabus istis causis nobis adquiritur. Sed qui nudum ius Quiritium in seruo habet, licet dominus sit, minus tamen iuris in ea re habere intellegitur quam usufructuarius et bonae fidei possessor. nam placet ex nulla causa ei adquiri

§ 161 inde ab 10 *quodsi* fere = Inst. 3, 26, 8 || § 162 inde ab 13 *si* = Inst. 3, 26, 13 || § 163 = Inst. 3, 28 pr. || § 164 = Inst. 3, 28, 4 || § 165 = Inst. 3, 28, 2.

1 eo quod C, quia Inst. || 3 quidem Goeschen, quid C || actionem Goeschen, actionem C || 7 sestertiis Goeschen, se C, conf. C<sup>a</sup> pag. 305 med. || 8 dare Goeschen, dari C || 10 meē (conf. C<sup>a</sup> pag. 260) scilicet C, ad inuersum uerborum ordinem ducunt Inst. || 11 quia C, quoniam Inst. || ut C, ut sibi Inst. || 12 mandare Goeschen, mandari C, mandasse Inst. || uti C, ut Inst. || emeretur Inst., emeret C || 13 { } et { } addita duce fere Goescheno || 16 dederim hoc loco addendum esse suadent Inst. || 20 eas C, eas quoque Inst. || 21 liberos Inst., libereos C<sup>a</sup> || 22—23 adquiritur ex adquisitis correctum C<sup>1</sup> || 25 usumfructum C, usumfructum uel usum Inst. || 27 habet ex habent correctum C || 29 causa Goeschen, causa alia C.

- posse; adeo ut, etsi nominatim ei dari stipulatus fuerit ser-  
uus mancipioue nomine eius acceperit, || quidam existiment pg.172
- 167 nihil ei adquiri. Communem seruuum pro dominica parte  
dominis adquirere certum est; excepto eo quod uni nomi-  
natim stipulando aut mancipio accipiendo illi soli adquirit, 5  
uelut cum ita stipuletur TITIO DOMINO MEO DARI SPONDES? aut  
cum ita mancipio accipiat HANC REM EX IVRE QVIRITIVM L. TITII  
DOMINI MEI ESSE AIO EAQVE EI EMPTA ESTO HOC AERE AENEAQVE  
167<sup>a</sup> LIBRA. Illud quaeritur, an quod domini nomen adiectum  
efficit, idem faciat unius ex dominis iussum intercedens. 10  
nostri praeceptores perinde ei qui iusserit soli adquiri exi-  
stimant, atque si nominatim ei soli stipulatus esset seruus  
mancipioue accepisset. diuersae scholae auctores proinde  
utrisque adquiri putant, ac si nullius iussum interuenisset.
- 168 Tollitur autem obligatio praecipue solutione eius quod 15  
debetur. unde quaeritur, si quis consentiente creditore  
aliud pro alio soluerit, utrum ipso iure liberetur, quod  
nostris praeceptoribus placuit, an ipso iure maneat obli-  
gatus, sed aduersus petentem exceptione doli mali defendi  
debeat, quod diuersae scholae auctoribus uisum est. 20
- 169 Item per acceptilationem tollitur obligatio. acceptilatio  
autem est ueluti imaginaria solutio; quod enim ex uerbo-  
rum obligatione tibi debeam, id si uelis mihi remittere,  
poterit sic fieri, ut patiaris haec uerba m||e dicere QVOD EGO pg.173  
TIBI PROMISI, HABESNE ACCEPTVM? et tu respondeas HABEO. 25

---

§ 167 usque ad 6 SPONDES = Inst. 3, 28, 3 || § 168 usque ad  
17 soluerit conf. Inst. 3, 29 pr. || § 169 = Inst. 3, 29, 1.

---

2 mancipioue *Goeschen*, mancipiuel *C* || nomine *Goeschen*,  
nomen *C* || existiment *Goeschen*, existimant *C* || 3 adquiri *Goe-*  
*schen*, adquri *C* || 5 stipulando aut mancipio accipiendo *Goe-*  
*schen*, stipulando uel mancipiando aut mancipio accipiendo *C*,  
stipulando aut per traditionem accipiendo *Inst.* || adquirit *Inst.*,  
adquiritur *C* || 6 uelut *C*, ueluti *Inst.* || dari *C*, dare *Inst.* ||  
8 AENEAQVE *Goeschen*, ieneaque *C* || 9 an quod *Goeschen*, tam-  
quam *C<sup>n</sup>*, conf. *C<sup>a</sup>* pag. 294 uers. 36 || domini ex domino cor-  
rectum *C* || 10 efficit *Goeschen*, domini etfecit *C* || 11 perinde  
*C<sup>n</sup>*, conf. tamen *C<sup>a</sup>* pag. 286 || 13 accepisset *C* || 14 nullius *Goe-*  
*schen*, nullis *C* || 16 debetur *Inst.*, debeat *C* || 18 placuit *Lach-*  
*mann*, placet *C* || 21 item *Inst.*, fit *C* || 21—22 acceptilatio  
autem est uelutiti *C<sup>n</sup>*, est autem acceptilatio *Inst.* || 24 quod *Inst.*,  
quia? *C<sup>n</sup>*.

- 170 Quo genere, ut diximus, *< tantum eae obligationes soluuntur, quae ex uerbis consistunt, >* non etiam ceterae; consentaneum enim uisum est uerbis factam obligationem posse aliis uerbis dissolui. sed id quod ex alia causa debeatur, potest in stipulationem deduci et per *< acceptilationem dis-* 5  
 171 *solui. Quamuis autem dixerimus contineri >* acceptilationem imaginaria solutione, tamen mulier sine tutoris auctoritate acceptum facere non potest, cum alioquin solui ei sine  
 172 tutoris auctoritate possit. Item quod debetur, pro parte recte soluitur; an autem in partem acceptum fieri possit, 10  
 quaesitum *< est >*.  
 173 Est etiam alia species imaginariae solutionis per aes et libram. quod et ipsum genus certis in causis receptum est, ueluti si quid eo nomine debeatur, quod per aes et libram gestum sit, siue quid ex iudicati causa deb*< eatur.* 15  
 174 *Eaque res ita agitur:* adhibentur non minus quam quinque testes et libripens. deinde is qui liberatur ita oportet loquatur QVOD EGO TIBI TOT MILIBVS CONDEMNATVS SVM, ME EO NOMINE A TE SOLVO LIBEROQVE HOC AERE AENEAQVE LIBRA. HANC TIBI LIBRAM PRIMAM POSTREMAQVE EXPENDO *< SECVNDVM >* LEGEM 20  
 PVBLICAM. deinde asse percutit libram eumque dat ei a quo

§ 170 = Inst. 3, 29, 1 || § 172 conf. Inst. 3, 29, 4.

1 quo Inst., quod C, conf. C<sup>a</sup> pag. 293 inf. || 1—2 { } additum duce Goescheno ex Inst. || 4 set C, sed et codices Institutionum || debeatur C, debetur Inst. || 5—6 uerba acceptilationem dissolui addidit Lachmann ex Inst.; cetera exempli gratia ad sententiam duce ex parte Huschkio addita sunt || 9 debetur Goeschen, debet C || 10 recte Inst., debet recte solui recte? C || an Goeschen, a. i. e. aut? conf. C<sup>a</sup> pag. 253 inf.) C || partem C, partem (debiti) Huschke (ad exemplum Institutionum) || 11 est addidit Heise, om. C || 12—13 aes et Goeschen, aes etiam C<sup>n</sup> || 13 receptum Goeschen, receptum C || 14 debeatur Goeschen, debeat C || aes ex ae correctum C || 15 sit Huschke, et. (i. e. etiam pro esset?, conf. C<sup>a</sup> pag. 266 inf.) C<sup>n</sup> || quid Goeschen, quod C || 15—16 debeatur. eaque res ita agitur: adhibentur Krueger e. g. proposuit, debet athibetur? C, conf. C<sup>a</sup> || 18 milibus C, scribendum fortasse MILIA (uel MILIVM) || CONDEMNATVS SVM] conf. C<sup>a</sup> et Erman Zur Geschichte der römischen Quittungen pag. 38 seq. || 18—19 EO NOMINE A TE] conmen\*cte? C, conf. C<sup>a</sup> || 19 LIBEROQVE Goeschen, liueroquam C || 20 POSTREMAQVE Huschke, postremanquam C || EXPENDO] expende C || SECVNDVM addidit Huschke, om. C, conf. Gai 2 § 104 || 21 dat ei Bluhme, detel C || quo Bluhme, quod C.

- 175 liberatur, ueluti soluendi causa. Similiter legatarius heredem eodem modo liberat de legato quod per damnationem relictum est, ut tamen scilicet, sicut iudicatus condemnatum se esse significat, ita heres *testamento* se dare damnatum esse dicat. de eo tamen tantum potest heres eo modo 5 liberari, quod pondere numero constet; et ita si certum sit. quidam et de eo || quod mensura constat *idem* existimant. pg.174
- 176 Praeterea nouatione tollitur obligatio; ueluti si quod tu mihi debeas, a Titio dari stipulatus sim. nam interuentu nouae personae noua nascitur obligatio et prima tollitur translata in posteriorem, adeo ut interdum, licet posterior stipulatio inutilis sit, tamen prima nouationis iure tollatur; ueluti si quod mihi debes, a Titio post mortem eius uel a muliere pupillouae sine tutoris auctoritate stipulatus fuero. quo casu rem amitto; nam et prior debitor 15 liberatur et posterior obligatio nulla est. non *idem* iuris est, si a seruo stipulatus fuero; nam tunc <prior> proinde adhuc obligatus tenetur, ac si postea a nullo stipulatus 177 fuissem. Sed si eadem persona sit, a qua postea stipuler, ita demum nouatio fit, si quid in posteriore stipulatione 20 noui sit, forte si condicio *aut dies aut sponsor* adiciatur aut 178 detrahatur. Sed quod de sponsore diximus, non constat; nam diuersae scholae auctoribus placuit nihil ad nouationem proficere sponsoris adiectionem aut detractationem. Quod 179 autem diximus, si condicio adiciatur, nouationem fieri, sic 25 intellegi oportet, ut ita dicamus factam nouationem, si condicio extiterit; alioquin si defecerit, durat prior obligatio.

§ 176 = Inst. 3, 29, 3 || § 177 = Inst. 3, 29, 3 || § 179 usque ad 27 *obligatio* = Inst. 3, 29, 3 || *diximus*] § 177.

1 liberatur *Goeschen*, liberatum *C* || 3 condemnatum] condemnati *C*, *conf.* *Ca pag. 305 uers. 33* || 4 *testamento*] *conf.* *Ca pag. 308 uers. 25* || 6 liberari *Goeschen*, librari *C* || 7 *idem* *Goeschen*, *ind C* || 8 quod *C*, id quod *Inst.* || 11 interdum *Inst.*, indum *C* || 13 tollatur *C*, tollitur *Inst.* || quod *C*, id quod *Inst.* || debes *C*, tu debebas *Inst.* || titio *ex tio correctum C* || 15 quo *Inst.*, quod *C* || 16 *idem Inst.*, id? *C* || 17 prior *Inst.*, *om. C* || 18 athuc obligatus tenetur *C*, obligatus manet *Inst.* || a nullo *C*, nullus *codices Institutionum* || stipulatus *ex stipulatos correctum C* || 21 aut dies aut sponsor] uel sponsor aut dies *C*, aut dies aut fideiussor *Inst.* || 22 detrahatur *Inst.*, trahatur *C* || quod *Goeschen*, quae *C* || diximus *Boecking*, dixi *C* || 24 detractationem *Heffter*, detractationem *C* || 26 oportet *Inst.*, *c.* *Cn*, *conf.* *Ca pag. 285 uers. 25*.



sed uideamus, num is qui eo nomine agat doli mali aut pacti conuenti exceptione possit summoueri, quia uidetur inter eos id actum, ut ita ea res peteretur, si posterioris || stipulationis extiterit condicio. Ser. tamen Sulpicius exis- pg.175  
timauit statim et pendente condicione nouationem fieri, 5  
et si defecerit condicio, ex neutra causa agi posse <et> eo modo rem perire. qui consequenter et illud respondit, si quis id, quod sibi L. Titius deberet, a seruo fuerit stipulatus, nouationem fieri et rem perire, quia cum seruo agi non posset. <sed> in utroque casu alio iure utimur. nec 10  
magis his casibus nouatio fit, quam si id, quod tu mihi debeas, a peregrino, cum quo sponsus communio non est, SPONDES uerbo stipulatus sim.

- 180 Tollitur adhuc obligatio litis contestatione, si modo legitimo iudicio fuerit actum. nam tunc obligatio quidem prin- 15-  
cipalis dissoluitur, incipit autem teneri reus litis contesta-  
tione; sed si condemnatus sit, sublata litis contestatione  
incipit ex causa iudicati teneri. et hoc <est>, quod apud  
ueteres scriptum est ante litem contestatam dare debitorem  
oportere, post litem contestatam condemnari oportere, post 20  
181 condemnationem iudicatum facere oportere. Vnde fit, ut  
si legitimo iudicio debitum petiero, postea de eo ipso iure  
agere non possim, quia inutiliter intendo DARI MIHI OPORTERE,  
quia litis contestatione dari oportere desiit. aliter atque si  
imperio continenti iudicio egerim; tunc enim nihilo minus 25  
obligatio durat, et ideo ipso iure postea agere possum, sed  
debeo per exceptionem rei iudicatae uel in iudicium de-  
ductae summoueri. quae autem legitima || iudicia et pg.176  
quae imperio continentia <sint>, sequenti commentario re-  
feremus. 30

§ 181 sequenti commentario] 4, 103—109.

1 uideamus] conf. Ca pag. 277 inf. || 3 ita ex itia correctum  
C || 6 et addidit Boecking || 9 nouationem Goeschen, nouationum  
C || 10 sed addidit Goeschen || 12 sponsus Savigny, sponsio C ||  
13 fuerit ex fierit correctum C || 16 dissoluitur Goeschen, dissoluit  
C || incipit Goeschen, incipiat C || litis Goeschen, litibus C ||  
17 si Goeschen, sed Cn || 18 est addidit Goeschen || 19 scriptum  
conf. Ca pag. 302 uers. 16 || 22 debitum Goeschen, debit C ||  
23 intendo Goeschen, indo C || 26 possum Goeschen, possumus C || 27 per  
Goeschen, p̄ (i. e. prae uel potest) C || exceptionem Goeschen, excon C,  
conf. Ca pag. 267 || 29 continentia sint Mommsen, continente potius  
quam contineant in C uidetur extare || referemus Goeschen, refe-  
temus aut repetemus? C.

- 182 Transeamus nunc ad obligationes quae ex delicto nascuntur, ueluti si quis furtum fecerit, bona rapuerit, damnum dederit, iniuriam commiserit; quarum omnium rerum uno genere consistit obligatio, cum ex contractu obligationes in *iiii* genera diducantur, sicut supra exposuimus. 3
- 183 Furtorum autem genera Ser. Sulpicius et Masurius Sabinus *iiii* esse dixerunt, manifestum et nec manifestum, conceptum et oblatum; Labeo duo, manifestum *<et>* nec manifestum; nam conceptum et oblatum species potius actionis esse furto cohaerentes quam genera furtorum; quod 10
- 184 sane uerius uidetur, sicut inferius apparebit. *Manifestum furtum* quidam id esse dixerunt, quod dum fit deprehenditur. alii uero ulterius, quod eo loco deprehenditur, ubi fit, ueluti si in oliueto oliuarum, in uineto uuarum furtum factum est, quamdiu in eo oliueto aut uineto fur sit; aut 15 si in domo furtum factum sit, quamdiu in ea domo fur sit. alii adhuc ulterius eo usque manifestum furtum esse dixerunt, donec perferret eo, quo perferre fur destinasset. alii adhuc ulterius, quandoque eam rem fur tenens uisus fuerit; quae sententia non optinuit. sed et illorum sententia, qui existimauerunt, donec perferret eo quo fur destinasset, deprehensum furtum manifestum esse, ideo non uidetur probari, quia magnam recipit dubitationem, utrum 20 *||*unius diei an etiam plurium dierum spatio id terminandum *pg.177* sit. quod eo pertinet, quia saepe in aliis ciuitatibus subreptas res in alias ciuitates uel in alias prouincias destinant fures perferre. ex duabus itaque superioribus opinionibus alterutra adprobatur; magis tamen plerique posteriorem

---

§ 182 *supra*] § 89 || 183 init. et inde ab 8 duo fere = Inst. 4, 1, 3 || *inferius*] §§ 186 seq.

---

4 consistit *Goeschen*, constitit *C* || 5 in *Goeschen*, im *C* || deducantur *C* || 8 oblatum *Goeschen*, obligatum *C* || et nec *Inst.*, nec *C* || 11 manifestum furtum *Goeschen*, metum fructum *C*, *conf. Ca pag. 278 uers. 50* || 12 esse] est se *Cn*, *conf. Ca pag. 265 uers. 57* || quod *Goeschen*, quo *C* || 14 oliueto *Goeschen*, solibeto *C* || 15 est *C*, sit expectari intellexit *Polenaar* || fur sit aut *Hollweg*, fueritasita *C* || 17 usque manifestum furtum *Goeschen*, in *Cn* fortasse usque factum manifestum furtum uel omisso hoc ultimo uocabulo scriptum erat, *conf. Ca* || 23 utrum quia an quod uoluerit *Cn*, non liquet || dubitationem *Goeschen*, dubitatione *C* || 25 quia *Cn*; quod coniecit *Polenaar* || 25—26 subreptas res *Goeschen*, surreptress *C* || 26 prouincias *Goeschen*, peruincias *C* || 27 fures *Goeschen*, fur *C* || perferre *Goeschen*, proferre *C* || 28 approbatur *Goeschen*, adprobat *C* (*conf. Cas*).

- 185 probant. Nec manifestum furtum quid sit, ex iis quae  
 diximus intellegitur. nam quod manifestum non est, id nec  
 186 manifestum est. Conceptum furtum dicitur, cum apud  
 aliquem testibus praesentibus furtiua res quaesita et in-  
 uenta sit. nam in eum propria actio constituta est, quam- 5  
 187 uis fur non sit, quae appellatur concepti. Oblatum furtum  
 dicitur, cum res furtiua tibi ab aliquo oblata sit eaque  
 apud te concepta sit; utique si ea mente data tibi fuerit,  
 ut apud te potius quam apud eum qui dederit conciperetur.  
 nam tibi, apud quem concepta est, propria aduersus 10  
 eum qui optulit, quamuis fur non sit, constituta est actio,  
 188 <quae> appellatur oblata. Est etiam prohibiti furti <actio>  
 aduersus eum qui furtum quaerere uolentem prohibuerit.  
 189 Poena manifesti furti ex lege XII tabularum capitalis  
 erat. nam liber uerberatus addicebatur ei cui furtum fe- 15  
 cerat; utrum autem seruus efficeretur ex addictione, an  
 adiudicati loco constitueretur, ueteres quaerebant. in ser-  
 uum aequae uerberatum animaduvertebatur. sed postea in-  
 probata est asperitas poenae et tam ex serui persona quam  
 ex liberi quadrupli actio praetoris edicto constituta est. 20  
 190 ||Nec manifesti furti poena per legem <XII> tabularum dupli pg.178  
 191 inrogatur, eamque etiam praetor conseruat. Concepti et  
 oblata poena ex lege XII tabularum tripli est, eaque similiter  
 192 a praetore seruatur. Prohibiti actio quadrupli est ex edicto

§ 185 = Inst. 4, 1, 3; conf. Dig. 47, 2, 8 (Gaius libro XIII ad  
 edictum prouinciale) || § 186 = Inst. 4, 1, 4 || § 187 = Inst. 4, 1, 4 ||  
 § 188 = Inst. 4, 1, 4 || § 189 init. et inde ab 19 tam et § 190 conf.  
 Inst. 4, 1, 5.

1 nec Inst. Dig., ni C || quid Inst. Dig., quod C || 2 quod  
 Inst. Dig., quae C || id C, id scilicet Inst., hoc scilicet Dig. ||  
 3 manifestum est] conf. Ca pag. 278 uers. 18 || 4 furtiua Inst.,  
 furtibus C || quaesita Inst., quasita? Cn || 5 sit Inst., est C ||  
 actio Inst., a C || 7 tibi ab aliquo C, ab aliquo tibi Inst. ||  
 8 utique Inst., uel utique C || data tibi C, tibi data Inst. ||  
 9 quam apud Inst., quap C || 10 est C, sit Inst. || 12 quae  
 Inst., om. C || oblata Inst., oblata C || etiam Inst., et? C || actio  
 Inst., om. C || 13 querere C, quaerere testibus praesentibus  
 Inst. || 14 lege Goeschen, legei? C || 17 seruus aequae Lach-  
 mann, eum atque C teste Goescheno || 18 animaduvertebatur Huschke,  
 conf. Ca || 20 post liberi littera n expuncta est in C || 21 <> addidit  
 Goeschen || 23 est eaque Lachmann, esse qua Cn, conf. Ca pag.  
 266 uers. 2. || 24 edicto Goeschen, e C, conf. Ca pag. 264.

praetoris introducta; lex autem eo nomine nullam poenam constituit. hoc solum praecipit, ut qui quaerere uelit, nudus quaerat, licio cinctus, lancem habens; qui si quid inuenerit, iubet id lex furtum manifestum esse. Quid sit autem licium, quaesitum est. sed uerius est consuti genus esse, 5 quo necessariae partes tegerentur. quae res [lex tota] ridicula est. nam qui uestitum quaerere prohibet, is et nudum quaerere prohibiturus est, eo magis quod ita quaesita re <et> inuenta maiori poenae subiciatur. deinde quod lancem siue ideo haberi iubeat, ut manibus occupatis nihil 10 subiciat, siue ideo, ut quod inuenerit ibi inponat, neutrum eorum procedit, si id quod quaeratur, eius magnitudinis aut naturae sit, ut neque subici neque ibi inponi possit. certe non dubitatur, cuiuscumque materiae sit ea lanx, 194 satis legi fieri. Propter hoc tamen, quod lex ex ea causa 15 manifestum furtum esse iubet, sunt qui scribunt furtum manifestum aut lege <intellegi> aut natura: lege id ipsum de quo loquimur, natura illud de quo superius exposuimus. sed uerius est natura tantum manifestum furtum intellegi. neque enim lex facere potest, ut qui manifestus 20 fur non sit, manifestus sit, non magis quam qui omnino fur non sit, fur sit, et qui adulter aut homicida non sit, adulter uel || homicida sit. at illud sane lex facere potest, pg. 179 ut proinde aliquis poena teneatur, atque si furtum uel adulterium uel homicidium admisisset, quamuis nihil eorum 25 admiserit.

~~~~~  
 1 introducta *Goeschen*, inutroducta C || poenam] *conf. Ca pag. 279 inf.* || 2 praecipit *Lachmann*, praecepit C || 3 licio *A. van der Hoeven*, linteo ex linteos correctum C || 4 esse *Goeschen*, esset C || 5 licium *van der Hoeven*, linteum C || set uerius est *Goeschen*, set ueriusseam (ita ut tertia s littera lineola inducta sit) C; nisi ante sed uerius est aliorum iurisconsultorum sententia discrepans intercidit, possis e. g. talia quoque temptare: sed *Verrius* ait || 6 quae res lex tota C, quae res *Polenaar*; quare lex tota *Goeschen* || 8 prohibet *Goeschen*, perhibet Cⁿ || 8 prohibiturus *Sander*, prohibitus C || 9 re *van der Hoeven*, res C || et addidit *Huschke* || 10 occupatis *Vangerow*, occupantis C || 11 inuenerit *Goeschen*, inueneri C || 12 quod quaeratur *Goeschen*, quodrat Cⁿ || 13 ibi inponi *Goeschen*, ibinponi C || 17 intellegi hoc loco addidit *Huschke* || alterum lege ex lese correctum C || 21 non sit *Goeschen*, non si C || 22 adulter aut *Goeschen*, adultera C || 24 teneatur *Goeschen*, teneat C || atque *Goeschen*, atqua C || 25 admisisset *Goeschen*, admisset C.

- 195 Furtum autem fit non solum cum quis intercipiendi
 196 causa rem alienam amouet, sed generaliter cum quis rem
 alienam inuito domino contrectat. Itaque si quis re quae
 apud eum deposita sit utatur, furtum committit. et si quis
 utendam rem acceperit eamque in alium usum transtulerit, 5
 furti obligatur, ueluti si quis argentum utendum acceperit,
 quasi amicos ad cenam inuitaturus, et id peregre secum
 tulerit, aut si quis equum gestandi gratia commodatum
 longius aliquo duxerit, quod ueteres scripserunt de eo qui
 197 in aciem perduxisset. Placuit tamen eos, qui rebus com- 10
 modatis aliter uterentur, quam utendas accepissent, ita fur-
 tum committere, si intellegant id se inuito domino facere,
 eumque, si intellexisset, non permissurum; at si permis-
 surum credant, extra furti crimen uideri; optima sane
 distinctione, quod furtum sine dolo malo non committitur. 15
 198 Sed et si credat aliquis inuito domino se rem contrectare,
 domino autem uolente id fiat, dicitur furtum non fieri.
 unde illud quaesitum [et probatum] est, cum Titius ser-
 uum meum sollicitauerit, ut quasdam res mihi subriperet 19
 et ad eum perferret, <et seruus> || id ad me pertulerit, pg. 180
 ego, dum uolo Titium in ipso delicto deprehendere, per-
 miserim seruo quasdam res ad eum perferre, utrum furti

§ 195 = Inst. 4, 1, 6 || § 196 fere = Inst. 4, 1, 6 || § 197
 fere = Inst. 4, 1, 7 || § 198 usque ad 148, 1 neutro = Inst.
 4, 1, 8.

2 causa Inst., causam C || amouet sed Inst., admouet et C ||
 quis Inst., qui C || 2—3 rem alienam C, alienam rem Inst. || 3 do-
 mino ex domito correctum C || contrectat C, contractat Inst. || re
 Goeschen, rem C || 7 cenam inuitaturus Inst., cendam inutaturus
 rogauerit C (ex glossemate) || 8 gratia C, causa Inst., || commo-
 datum C, commodatum sibi Inst. || 9 longius Inst., longiuscum C,
 longius secum Goeschen || 10 perduxisset C, equum perduxisset Inst. ||
 qui rebus Inst., quibus C || 11 utendas Inst., utendas C || acce-
 pissent C, acceperint Inst. || 12 si intellegant id se Goeschen, sunt
 elegant id se C, si se intellegant id Inst. || 13 intellexisset Inst.,
 intellexissent C || at Boecking, ut C, ac Inst. || 14 credant Inst.,
 credent C || furti C, om. Inst. || 15 distinctione Inst., distinctio
 est Cⁿ || quod C, quia Inst. || 16 contrectare Goeschen, trectare C;
 commodatam sibi contrectare Inst. || 18. et probatum C, om. Inst. ||
 19 sollicitauerit Inst., colligitaret C || 20 perferret Inst., perferet C ||
 <> addidit Goeschen ex Inst. || pertulerit Inst., pertulit C || 20—21 (post
 perferret) Mommsen mauult: <et postquam seruus> id ad me pertulit
 ego etc. || 21—22 permiserim Goeschen, permi C, ad permisi ducunt
 Inst. || 22 seruo Inst., serumuo C || utrum Inst., q̄eumtrum (i. e. quae-
 situm est [ex glossemate] umtrum?) Cⁿ.

an serui corrupti iudicio teneatur Titius mihi, an neutro.
 responsum neutro eum teneri, furti ideo quod non inuito
 me res contrectauerit, serui corrupti ideo quod deterior
 199 seruus factus non est. Interdum autem etiam liberorum
 hominum furtum fit, ueluti si quis liberorum nostrorum 5
 qui in potestate nostra sint, siue etiam uxor quae in manu
 nostra sit, siue etiam iudicatus uel auctoratus meus sub-
 200 reptus fuerit. Aliquando etiam suae rei quisque furtum
 committit, ueluti si debitor rem quam creditori pignori
 dedit subtraxerit, uel si bonae fidei possessori rem meam 10
 possidenti subripuerim. unde placuit eum, qui seruum suum
 quem alius bona fide possidebat ad se reuersum celauerit,
 201 furtum committere. Rursus ex diuerso interdum alienas
 res occupare et usucapere concessum est, nec creditur
 furtum fieri, ueluti res hereditarias, quarum heres non est 15
 nactus possessionem, nisi necessarius heres extet; nam ne-
 cessario herede extante placuit nihil pro herede usucapi
 posse. item debitor rem, quam fiducia causa creditori
 mancipauerit aut in iure cesserit, secundum ea quae in
 superiore commentario rettulimus, sine furto possidere et 20
 202 usucapere potest. Interdum furti tenetur qui ipse furtum
 non fecerit, qualis || est cuius ope consilio furtum factum pg. 181
 est. in quo numero est qui nummos tibi excussit, ut eos alius

§ 199 fere = Inst. 4, 1, 9 || § 200 usque ad 10 *subtraxerit* =
 Inst. 4, 1, 10 || § 201 *in superiore commentario*] 2, 59. 60 || § 202
 usque ad 149, 6 *debeat fere* = Inst. 4, 1, 11.

1 corrupti iudicio *Inst.*, corruptioiudicium *C* || teneatur *Inst.*,
 teneat *C* || 3 contrectarit *Lachmann*, contrectaret *C* || corrupti (*sed*
expuncta s littera) *C* || 4 est *C*, sit *Huschke* || autem *C*, om. *Inst.*
 etiam *Inst.*, et *C* || 6 sint] aut s *C* aut sunt *Cⁿ* et nonnulli *Inst.*
codd., sit meliores *Inst. codd.* || 7 nostra ex nostras *correctum C* ||
 iudicatus *C*, adiudicatus *Huschke* (*conf. § 189*) || 8 fuerit *Inst.*,
 queri? *C* (*sed correcta prima littera*) || etiam *C*, autem etiam
Inst. || suae *Inst.*, sae *C* || 9 quam *Inst.*, quae *Cⁿ* || creditori *Inst.*,
 creditor *C* || pignori *C*, pignoris causa *Inst.* || 10 si *Goeschen*,
 aut et aut ci *C* || 11 possidenti in *C* ex glossemate irrepsisse
suspicitur Mommsen || seruum *Goeschen*, serdum *C* || 13 interdum
Goeschen, inestdum *Cⁿ* || 16 *conf. Cas* || 17 extante *Goeschen*,
 extate *C* || 18 posse. item] possit *C* || 19 secundum] dum *C* ||
 21 qui *Inst.*, cum *C* || 22 ope *C*, ope et *Inst.* || 23 num-
 mos tibi *C*, tibi nummos *Inst.* || eos alius *C*, alius eos *Inst.*

subriperet, uel obstitit tibi, ut alius subriperet, aut oues aut boues tuas fugauit, ut alius eas exciperet. et hoc ueteres scripserunt de eo qui panno rubro fugauit armentum. sed si quid per lasciuiam et non data opera, ut furtum committeretur, factum sit, uidebimus an utilis actio 5 dari debeat, cum per legem Aquiliam quae de damno lata *(est)* etiam culpa puniatur.

- 203 Furti autem actio ei competit, cuius interest rem saluam esse, licet dominus non sit. itaque nec domino aliter con-
 204 petat, quam si eius intersit rem non perire. Vnde constat 10 creditorem de pignore subrepto furti agere posse; adeo quidem, ut quamuis ipse dominus, id est ipse debitor, eam rem subriperit, nihilo minus creditori competat actio
 205 furti. Item si fullo polienda curandaue aut sarcinator sar-
 cienda uestimenta mercede certa acceperit eaque furto 15 amiserit, ipse furti habet actionem, non dominus, quia domini nihil interest ea non periisse, cum iudicio locati a fullone aut sarcinatore suum consequi possit, si modo is fullo aut sarcinator rei praestandae sufficiat; nam si soluendo non est, tunc quia ab eo dominus suum consequi 20

§ 203 = Inst. 4, 1, 13 || § 204 = Inst. 4, 1, 14 || § 205 usque ad 18 possit et inde ab 19 nam = Inst. 4, 1, 15.

1 surriperet C, raperet Inst. || uel C, aut Inst. || surriperet aut Cⁿ, rem tuam exciperet uel Inst. || 2 fugauit C, fugauerit Inst. || 3 eo qui Inst., eo qui eo C || 4 quid Goeschen, quis C, quid eorum Inst. || 5 committeretur C, admitteretur Inst. || sit C, est Inst. || an Goeschen, ā. (i. e. aut?) C || actio Inst., atque C, conf. C^a pag. 305 uers. 12 || 6 dari Inst., dari C || Aquiliam Goeschen, aliquiliam C || 7 est addidit Goeschen || 8 actio Inst., aoue C || 10 eius intersit Inst., eum insit C || 11 posse C; posse, etiamsi idoneum debitorem habeat, quia expedit ei pignori potius incumbere quam in personam agere Inst. || 12 quamuis Inst., que ū C || dominus id est ipse C, om. Inst. || 13 competat C, competit Inst. || 14 polienda Inst., pullianda C || 15 eaque Inst., eaque C || 17 interest Inst., id est C || ea Goeschen, ia? C, eam rem Inst. || perisse C, perire Inst. || 18 fullone ex fullone? correctum C || suum consequi Boecking, suum sequi C, rem suam persequi Inst. || possit Goeschen, posset (uel possset [conf. C^a pag. 284 inf.]) Cⁿ, potest Inst. || 19 sarcinator Goeschen; sarcitor C, quam formam in uicinia formae sarcinator uix admisit Gaius || rei praestandae] rem praestande pic (uel pse [id est per se] uel fse uel ra uel similia) C || 20 dominus suum Goeschen, dominus sim C, suum dominus Inst.

- non potest, ipsi furti actio competit, quia hoc casu ipsius
 206 interest rem saluam esse. *Quae de fullone* || aut sarcina- pg.182
 tore diximus, eadem transferemus et ad eum cui rem com-
 modauimus. nam ut illi mercedem capiendo custodiam
 praestant, ita hic quoque utendi commodum percipiendo 5
 207 similiter necesse habet custodiam praestare. Sed is apud
 quem res deposita est custodiam non praestat tantumque
 in eo obnoxius est, si quid ipse dolo *<malo>* fecerit. qua
 de *causa* *<si>* res ei subrepta fuerit, quia restituendae eius
 nomine depositi non tenetur, nec ob id eius interest rem 10
 saluam esse, furti [itaque] agere non potest, sed ea actio
 domino competit.
- 208 In summa sciendum est quaesitum esse, an inpubes rem
 alienam amouendo furtum faciat. plerisque placet, quia
 furtum ex *adfectu* consistit, ita demum obligari eo crimine 15
 inpuberem, si proximus pubertati sit et ob id intellegat se
 delinquere.
- 209 Qui res alienas rapit, tenetur etiam furti. quis enim
 magis alienam rem inuito domino contrectat quam qui
<ui> rapit? itaque recte dictum est eum inprobum furem 20
 esse. sed propriam actionem eius delicti nomine praetor
 introduxit, quae appellatur *ui bonorum raptorum*, et est

~~~~~  
 § 206 fere = Inst. 4, 4, 16 || § 207 = Inst. 4, 4, 17 || § 208 =  
 Inst. 4, 4, 18 || § 209 = Inst. 4, 2 pr.

~~~~~  
 1 potest C, possit Inst. || ipsi C, ipsi domino Inst. || 2 quae
 de Inst., deque C || aut C, et Inst. || 2—3 sarcinatore Inst.,
 sarcitore C || 4 illi ex illu correctum C¹ || capiendo C, accipiendo
 Inst. || 5 hic quoque utendo (utendi Heffter) commodum perci-
 piendo Goeschen, hi quoque utendo commodum percipiendo C,
 is quoque qui commodum utendi percipit Inst. || 6 necesse
 habet Inst., necessesse habent C || 7 deposita est Inst., depositae
 C || praestat Inst., praestatum C || tantumque C, sed tantum
 Inst. || 8 malo Inst., om. C || 9 causa si Inst., § C (conf. C^a
 pag. 259 vers. 16) || quia restituendae Inst., quae restituendae
 C || 10 nomine Inst., nonomninioe C || depositi Inst., depositie C ||
 11 itaque C, om. Inst. || sed Inst., et C || ea C, furti Inst. ||
 13 quaesitum Inst., quasitum C || 14 alienam amouendo Inst.,
 alieno uendo C || plerisque C, et Inst. || 15 affectu Inst., adiec-
 tum C || 16 proximus Inst., proximus C || 18 etiam Goeschen,
 et C, quidem etiam Inst. || 19 contrectat Inst., tretat C || 20 ui
 Inst., om. C || itaque? C (conf. C^a), ideoque Inst. || recte dictum
 Inst., rectum C || 21 set C, sed tamen Inst. || actionem Inst., actione
 C || delicti Inst., lecti C || nomine Inst., nomen C.

intra annum quadrupli [actio], post annum simpli. quae actio utilis est, etsi quis unam rem, licet minimam, rapuerit.

- 210 Damni iniuriae actio constituitur per legem Aquiliam, cuius primo capite cautum est, *ut* si quis hominem alie-⁴ num || alienamue quadrupedem quae pecudum numero sit pg. 183 iniuria occiderit, quanti ea res in eo anno plurimi fuerit, 211 tantum domino dare damnetur. Iniuria autem occidere intellegitur, cuius dolo aut culpa id acciderit; nec ulla alia lege damnum quod sine iniuria datur, reprehenditur; itaque inpunitus est qui sine culpa et dolo malo casu quo- 212 dam damnum committit. Nec solum corpus in actione huius legis aestimatur; sed sane si seruo occiso plus dominus capiat damni quam pretium serui sit, id quoque aestimatur, ueluti si seruus meus ab aliquo heres institutus, antequam iussu meo hereditatem cerneret, occisus fuerit; 213 non enim tantum ipsius pretium aestimatur, sed et hereditatis amissae quantitas. item si ex gemellis uel ex com-
214 moedis uel ex symphoniis unus occisus fuerit, non solum occisi fit aestimatio, sed eo amplius *id* quoque computatur, quod ceteri qui supersunt depretiati sunt. idem iuris est 20 etiam si ex pari mularum unam uel etiam ex quadrigis equorum unum occiderit. Cuius autem seruus occisus est, is liberum arbitrium habet uel capitali crimine reum facere 214 eum qui occiderit, uel hac lege damnum persequi. Quod autem adiectum est in hac lege QUANTI IN EO ANNO PLVRIMI 25 EA RES FVERIT, illud efficit, si clodum puta aut luscum ser-

§ 210 = Inst. 4, 3 pr. || § 211 init. conf. Inst. 4, 3, 2 || § 212 conf. Inst. 4, 3, 10 || § 213 conf. Inst. 4, 3, 11 || § 214 conf. Inst. 4, 3, 9.

1 quadrupli actio C, quadrupli Inst. || 2 etsi Goeschen, set si C, etiamsi Inst. || unam Inst., unam C || 3 constituitur Inst., constituit C || 4 ut Inst., om. C || 5 alienamue Inst., eamue C || quae pecudum Inst., qua recudum C || 6 aut fuit C aut fortasse fuerit Cn, fuit Inst. || 7 tantum C Inst.; tantum aes habent legis uerba (Dig. 9, 2, 2 pr.) || iniuria Inst., is iniuria C || 8 aut Goeschen, a C || 9 reprehenditur Goeschen, reprehendit C || 12 si Goeschen, i C || 13 sit id Huschke, sid C || 15 occisus Goeschen, occisos C || 18 syponiacis C || 19 id quoque Inst., qui C || 20 quod ceteri qui supersunt depertiatii (uel depertiatii sunt) C, quanto depretiati sunt qui supersunt Inst. || 21 quadrigis C, quadriga Inst. || 23 capitali crimine C, capitalis criminis Inst. || 25 adiectum Goeschen, adistum C.

uum occiderit, qui in eo anno integer *<fuerit, ut non quanti fuerit, cum occideretur, sed quanti in eo anno plurimi>* fuerit, aestimatio fiat; quo fit, ut quis plus interdum consequatur quam ei damnum || datum est.

pg. 184

215 Capite secundo *<aduersus>* adstipulatorem, qui pecuniam, 5
in fraudem stipulatoris acceptam fecerit, quanti ea res est,
216 tanti actio constituitur. Qua et ipsa parte legis damni
nomine actionem introduci manifestum est. sed id cauere
non fuit necessarium, cum actio mandati ad eam rem suf-
ficeret; nisi quod ea lege aduersus infitiantem in duplum 10
agitur.

217 Capite tertio de omni cetero damno cauetur. itaque
si quis seruum uel eam quadrupedem quae pecudum
*<numero est uulnerauerit, siue eam quadrupedem quae pe-
cudum>* numero non est, ueluti canem, aut feram bestiam, 15
ueluti ursum leonem, uulnerauerit uel occiderit, hoc capite
actio constituitur. in ceteris quoque animalibus, item in
omnibus rebus quae anima carent damnum iniuria datum
hac parte uindicatur. si quid enim ustum aut ruptum aut
fractum *<fuerit>*, actio hoc capite constituitur, quamquam 20
potuerit sola rupti appellatio in omnes istas causas suffi-
cere; ruptum *<enim intellegitur quod quoquo modo corrup-
tum>* est. unde non solum usta [aut rupta] aut fracta, sed
etiam scissa et conlisa et effusa et quoquo modo uitata aut

§ 217 = Inst. 4, 3, 13.

4—2 { } e. g. additum ducibus ex parte Institutionibus (conf. etiam Dig. 9, 2, 21, 2); Huschke haec temptauit: *<fuerit, ut non quanti clodus aut luscus, sed quanti integer>* || 2 (in fine) fuerit Inst., fuit? C || 3 quis (sic) C || interdum Goeschen, indum C || consequatur Goeschen, sequatur C, conf. C^a pag. 260 uers. 5 || 5 aduersus addidit Poeschmann, om. C, conf. C^a pag. 256 uers. 27 || 6 est Huschke, ēe C || 7 qua Goeschen, quam Cⁿ || 8 introduci manifestum est Savigny, introducim' fe (id est introducimus factum est?) Cⁿ, conf. C^a pag. 278 uers. 25 || 9 mandati? C || 12 cauetur Inst., cauet C || 14—15 { } addidit Goeschen ex Inst. || 15 non est Inst., de C || 16 ueluti] uel C, uelut Goeschen || uerba ueluti ursum leonem om. Inst., expectes ueluti ursum uel leonem || uel C, aut Inst. || hoc Inst., ca hoc uel ea hoc C || 17 constituitur Inst., constituit C || animalibus C, omnibus animalibus Inst. || 18 quae Inst., qua C || 20 { } addidit Goeschen ex Inst. || hoc C, ex hoc Inst. || quamquam Inst., quoque Cⁿ || 21 potuerit C, poterit Inst. || 22—23 { } addidit Goeschen ex Inst. || 23 aut rupta C, om. Inst. || 24 etiam Inst., et? C || uitata aut C, om. Inst. (non male).

- perempta atque deteriora facta hoc uerbo continentur.
- 218 Hoc tamen capite non quanti in eo anno, sed quanti in diebus $\overline{\text{xxx}}$ proximis ea res fuerit, damnatur is qui damnum dederit. ac ne PLVRIMI quidem uerbum adicitur. et ideo quidam putauerunt liberum esse iudici ad id tempus ex 5 diebus $\overline{\text{xxx}}$ aestimationem redigere, quo plurimi || res fuerit, pg. 185 uel ad id quo minoris fuerit. sed Sabino placuit proinde habendum, ac si etiam hac parte PLVRIMI uerbum adiectum esset; nam legis latorem contentum fuisse, *(quod prima*
- 219 *parte eo uerbo usus esset. Ceterum)* placuit ita demum ex 10 ista lege actionem esse, si quis corpore suo damnum dederit; ideoque alio modo damno dato utiles actiones dantur, ueluti si quis alienum hominem aut pecudem incluserit et fame necauerit, aut iumentum tam uehementer egerit, ut 15 rumperetur; item si quis alieno seruo persuaserit, ut in arborem ascenderet uel in puteum descenderet, et is ascendendo aut descendendo ceciderit *(et)* aut mortuus fuerit aut aliqua parte corporis laesus sit; sed si quis alienum seruum de ponte aut ripa in flumen proiecerit et is suffocatus fuerit, corpore suo damnum dedisse eo quod pro- 20 iecerit, non difficiliter intellegi potest.

§ 218 usque ad 4 *adicitur* = Inst. 4, 3, 14 et 15; § 218 inde ab 7 *sed fere* = Inst. 4, 3, 15 || § 219 fere = Inst. 4, 3, 16.

3 proximis *Inst.*, proximus *C* || ea *C*, om. *Inst.* || damnatur *Goeschen*, damnat *C*, obligatur *Inst.* || 5 puputauerunt *C* || iudici] iudicium *C* || 7 quo *Goeschen*, quod *C* || aut proinde aut perinde *Cⁿ*, perinde *Inst.*, conf. *C^a* pag. 286 med. || 8 hauendum *C*, habendam aestimationem *Inst.* || si etiam *Inst.*, set *C* || plurimi *Inst.*, plurimir uel plurimip *C* || 9 esset *C*, fuisset *Inst.* || legis *Goeschen*, legibus *C* || fuisse *Inst.*, fuisse et *C* || 9—10 < > additum ducibus *Institutionibus* || 11 ista *C*, hac *Inst.* (*concinnius*) || corpore *C*, praecipue corpore *Inst.* || 12 ideoque *Inst.*, quo *C* || dantur *Goeschen*, dant *C*, dari solent *Inst.* || 13 alienum hominem *C*, hominem alienum *Inst.* || aut *Inst.*, an *C* || pecudem *C*, pecus *Inst.* || 13—14 incluserit et iame necauerit *C*, ita incluserit ut fame necaretur *Inst.* || 15 item *C*, aut pecus in tantum exagitauerit ut praecipitaretur aut *Inst.* || 16 is *Inst.*, si *C* || 17 aut descendendo ceciderit et aut mortuus *Goeschen* (*in adnotatione*), aut descendendo cecideri aut mortuus *C*, uel descendendo aut mortuus *Inst.* (*fortasse recte*) || 18 sit *C*, erit *Inst.* || sed *Inst.*, item *C* || 19 seruum *Inst.*, s[eruum?] *Cⁿ* || aut *Inst.*, an *C* || proiecerit *C*, deiecerit *Inst.* || 20—21 corpore suo damnum dedisse eo quod proiecerit] quoque (*uel quamuis*) hic corpore suo damnum dedisset eo quod proiecerit *C*, eo quod proiecerit corpore suo damnum dedisse *Inst.* || 21 potest *C*, poterit *Inst.*

- 220 Iniuria autem committitur non solum cum quis pugno
puta aut fuste percussus uel etiam uerberatus erit, sed
etiam si cui conuicium factum fuerit, siue quis bona ali-
cuius quasi debitoris sciens eum nihil sibi debere proscrip-
serit, siue quis ad infamiam alicuius libellum aut carmen 5
scripserit, siue quis matrem familias aut praetextatum ad-
221 sectatus fuerit, et denique aliis pluribus modis. Pati autem
iniuriam uidemur non solum per nosmet ipsos, sed etiam
per liberos nostros quos in potestate habemus; || item per pg.186
uxores nostras, quamuis in manu nostra <non> sint. itaque 10
si filiae meae quae Titio nupta est iniuriam feceris, non
solum filiae nomine tecum agi iniuriarum potest, uerum
222 etiam meo quoque et Titii nomine. Seruo autem ipsi
quidem nulla iniuria intellegitur fieri, sed domino per eum
fieri uidetur; non tamen isdem modis, quibus etiam per 15
liberos nostros uel uxores iniuriam pati uidemur, sed ita
cum quid atrocius commissum fuerit, quod aperte in con-
tumeliam domini fieri uidetur, ueluti si quis alienum ser-
uum uerberauerit; et in hunc casum formula proponitur.
at si quis seruo conuicium fecerit uel pugno eum per- 20
cusserit, non proponitur ulla formula, nec temere petenti
datur.

§ 220 fere = Inst. 4, 4, 1 || § 221 fere = Inst. 4, 4, 2 || § 222
usque ad 21 percusserit fere = Inst. 4, 4, 3.

1 ante § 220 intercidisse talia, qualia leguntur in Inst. 4, 4 pr.
(conf. Coll. 2, 5, 1), opinatur Huschke || committitur Inst., com-
mittit. C, conf. Ca pag. 306 || 2 fuste percussus C, fistibus
caesus Inst. || uerberatus Inst., iuberatus C || 3 etiam Inst., et?
C || bona Inst., uon C || 4 eum nihil C, nihil eum Inst. || sibi
debere Inst., sibi debere sibi C || 5 siue C, uel si Inst. || 6 fa-
milias Inst., familiam C || 7 pati autem Goeschen, ad pati autem
ducunt Inst., spatia C || 10 quamuis Lachmann, c. (i. e. cum?)
C; uerba cum in manu nostra sint tamquam glossema expellit
Mommсен || nostra <non> Boecking, nostra C || 11 filiae Inst.,
uelitiae filiae C || 12 agi iniuriarum C, iniuriarum agi Inst. ||
uerum C, sed Inst. || 13 nomine Inst., nomen C || 14 quidem
Inst., quod C || intellegit fieri C, fieri intellegitur Inst. || 15 ta-
men] conf. Ca pag. 308 uers. 8 || 16 uel C, et Inst. || 17 quod
C et Inst. codices aliquot, et quod Institutionum codices alii cum
Theophilo || aperte Inst., aptem C || in C, ad Inst. || 17—18 con-
tumeliam Inst., tum eliam C || 18 fieri uidetur C, respicit Inst. ||
20 quis Inst., qui C || 21 proponitur Goeschen, proponit C || petenti
Goeschen, potenti C.

- 223 Poena autem iniuriarum ex lege $\overline{\text{XII}}$ *tabularum* propter membrum quidem ruptum talio erat; propter os uero fractum aut conlisum trecentorum assium poena erat, si libero os fractum erat; at si seruo, $\overline{\text{CL}}$; propter ceteras uero iniurias $\overline{\text{XXV}}$ assium poena erat constituta. et uide- 5
bantur illis temporibus in magna paupertate satis idoneae
224 istae pecuniariae poenae. Sed nunc alio iure utimur. per-
mittitur enim nobis a praetore *ipsis* iniuriam aestimare,
et iudex uel tanti condemnat quanti nos aestimauerimus,
uel minoris, prout *ei* uisum fuerit. sed cum atrocem in- 10
iuriam praetor || aestimare soleat, si simul constituerit pg.187
quantae pecuniae eo nomine fieri debeat uadimonium, hac
ipsa quantitate taxamus formulam, et iudex *quamuis* possit
uel minoris damnare, plerumque tamen propter ipsius
praetoris auctoritatem non audet minuere condemnationem. 15
225 Atrox autem iniuria aestimatur uel ex facto, ueluti si quis
ab aliquo uulneratus aut uerberatus fustibusue caesus fue-
rit; uel ex loco, ueluti si cui in theatro aut in foro in-
iuria facta sit; uel ex persona, ueluti si magistratus in-
iuriam passus fuerit, uel senatori ab humili persona facta 20
sit iniuria. || pg.188

<COMMENTARIVS QVARTVS.>

- 1 || ————— || pg.189
— quot genera actionum sint, uerius uidetur duo esse, in 24

§ 223 usque ad 3 *fractum* = Inst. 4, 4, 7 || § 224 usque ad 10
fuerit fere = Inst. 4, 4, 7 || § 225 *fere* = Inst. 4, 4, 9.

1 lege *Inst.*, legum *C* || *tabularum Inst.*, tabulas *C* || 3 erat] erat ueluti *C* || 5 erat *Goeschen*, erit *C* || 7 pecuniariae poenae *Goeschen*, pecuniae penae/ne *C* || 7—8 ad permittitur ducunt *Inst.*, promittit *C* || 8 *ipsis Inst.*, siis *C* || 10 prout *ei Inst.*, pro illu *C* || uisum *C*, sed duabus primis litteris ex tit correctis || 13 taxamus *Goeschen*, taxamur *C* || quamuis *Goeschen*, qui *C* || 14 uel *C*, rectius omitti intellexit van der Hoeven || 17 aut uerberatus fustibusue caesus fuerit *C*, fuerit uel fustibus caesus *Inst.* || 20 senatori] senatoribus *C*, si senatori *Inst.* || persona *C*, om. *Inst.* || 20—21 facta sit iniuria *C*, iniuria facta sit *Inst.* || 21 in libri fine *C* habet haec: lib. III. explic. || 23—24 *Huschke* (conf. *Inst.* 4, 6 pr.) haec supplet: Superest ut de actionibus loquamur. Et si quaeramus, quot genera etc.

- rem et in personam; nam qui $\overline{\text{m}}$ esse dixerunt ex spon-
 sionum generibus, non animaduerterunt quasdam species
 2 actionum inter genera se rettulisse. In personam actio
 est, qua agimus cum aliquo qui nobis uel ex contractu uel
 ex delicto obligatus est, id est cum intendimus DARE FA- 5
 3 CERE PRAESTARE OPORTERE. In rem actio est, cum aut cor-
 poralem rem intendimus nostram esse, *aut* ius aliquod
 nobis competere, ueluti utendi aut utendi fruendi, eundi
 agendi aquamue ducendi uel altius tollendi prospiciendiu;
 4 *aut cum* actio ex diuerso aduersario est negatiua. Sic 10
 itaque discretis actionibus certum est non posse nos rem
 nostram ab alio ita petere SI PARET EVM DARE OPORTERE. nec
 enim quod nostrum est nobis dari potest, cum scilicet id
 dari nobis intellegatur, quod *ita datur, ut* nostrum fiat;
 nec res quae *nostra iam est* nostra amplius fieri potest. 15
 plane odio furum, quo magis pluribus actionibus tenean-
 tur, receptum est, ut extra poenam dupli aut quadrupli
 rei recipiendae nomine fures *etiam* hac actione teneantur
 SI PARET EOS DARE OPORTERE, quamuis sit etiam aduersus eos
 5 haec actio, qua rem nostram esse petimus. Appellantur 20
 autem in rem quidem actiones uindicationes, in personam
 uero actiones, quibus DARI FIERIUE OPORTERE intendimus,
 conditiones.
- 6 Agimus autem interdum, ut rem tantum con||sequamur, pg.190
 7 interdum ut poenam tantum, alias ut rem et poenam. Rem 25
 tantum persequimur uelut actionibus, *(quibus)* ex contractu

§ 4 fere = Inst. 4, 6, 14 || § 5 fere = Inst. 4, 6, 15.

4 dixerunt Goeschen, dixerin C || 4 agimus Boecking, agimus
 quotiens Cⁿ || 5 delicto Goeschen, delictum Cⁿ || 6 praestare Goe-
 schen, praestarie C || 10 { } addidit Huschke || 12 ab alio ita C,
 ita ab aliquo Inst. || eum correctione ex e*(a?)m factum C || 13 est
 C, est id Inst. || potest cum C, oportet quia Inst. || 13—14 id
 dari nobis C, ad dari nobis id ducunt Inst. || 14 intellegatur C,
 intellegitur Inst. || { } addidit Goeschen ex Inst. || 15 { } additum
 ducibus fere Inst. (quas qui religiosius sequetur, is iam nostra est
 supplebit) || nostra amplius] nostra amplicis? C, ad magis nostra
 ducunt Inst. || 16—17 teneantur Inst., teneant C || 17 receptum C,
 effectum Inst. || 18 etiam Inst., ex C || actione Inst., actionem?
 C || 19—20 etiam aduersus eos haec C, aduersus eos etiam
 haec in rem Inst. || 20 qua C, per quam Inst. || 22 dari fieriue
 Goeschen, dare fieriue C, dare facere Inst. || 23 tantum Goeschen,
 tatum C || et poenam Goeschen, et poena C || 26 tantum Goeschen,
 tatum C || 26 (quibus) ex contractu agimus Lachmann, ex contractu
 [agimus] Huschke.

- 8 agimus. Poenam tantum *persequimur* uelut actione furti et iniuriarum et secundum quorundam opinionem actione ui bonorum raptorum; nam ipsius rei et uindicatio et con-
 9 dictio nobis competit. Rem uero et poenam *persequimur* uelut ex his causis, ex quibus aduersus infitiantem in 5
 duplum agimus; quod accidit per actionem iudicati, de-
 pensi, damni iniuriae *legis Aquiliae*, aut legatorum nomine
 quae per damnationem certa relicta sunt.
- 40 Quaedam praeterea sunt actiones quae ad legis actionem exprimuntur, quaedam sua ui ac potestate constant. 40
 quod ut manifestum fiat, opus est ut prius de legis actionibus loquamur.
- 41 Actiones, quas in usu ueteres habuerunt, legis actiones appellabantur uel ideo, quod legibus proditae erant (quippe tunc edicta praetoris, quibus complures actiones introductae 45
 sunt, nondum in usu habebantur), uel ideo, quia ipsarum legum uerbis accommodatae erant et ideo *inmutabiles* proinde atque leges obseruabantur. unde eum, qui de uitibus succisis ita egisset, ut in actione uites nominaret, responsum est rem perdidisse, cum debuisset arbores nominare eo, quod lex *xii tabularum*, ex qua de uitibus succisis
 20 actio competeret, generaliter de arboribus succisis loquere-
 42 tur. Lege autem agebatur modis || quinque: sacramento, pg.194
 per iudicis postulationem, per conditionem, per manus iniunctionem, per pignoris captionem. 25
- 43 Sacramenti actio generalis erat; de quibus enim rebus ut aliter ageretur lege cautum non erat, de his sacramento

¹ *persequimur* van der Hoeven, consequimur C; *delet hoc uocabulum Polenaar* || 6 iudicati Goeschen, iudicart. 1. C || 7 legis Aquiliae Klenze (duce Goescheno), uel aquiliab? Cⁿ || aut Cⁿ (an potius a C?); *expectari et intellexit Boecking* || 8 certa relicta Goeschen, certe relictiae C || 9—10 legis actionem C, legis actio(nis fictio)nem W. M. d'Ablaing (conf. Gai. 4, 33) || 14 appellabantur Goeschen, appellabatur C || quippe Bluhme, quiprae Cⁿ || 15 praetoris] praetorum scribendum uidetur; uix enim hoc loco Gaius de capitibus edicti urbici agere potuit (quae et ipsa edicta uocantur), quibus singulis una alteraue actio introducta est; aliter Wlassak in *Zeitschrift der Savigny-Stiftung R. A.* 9 pag. 386 || complures Goeschen, compluris C || 18 obseruabantur Goeschen, obseruantur C || uitibus Goeschen, uilibus C || 20 est] eum C || cum] cum quia C || 24 iudicis Goeschen, iudices C || conditionem Goeschen, conductionem C || 25 capionem] captionem C, conf. C^a pag. 315 uers. 39 || 26 de Savigny, ad C || 27 uerba quae post erat secuntur usque ad 158, 4 erat in Cⁿ per errorem bis scripta sunt (conf. C^a), ita tamen ut priore loco uerba inde ab 158, 3 periclitatur usque ad 158, 4 qua omitta sint.

agebatur. eaque actio proinde periculosa erat | falsi ———, atque hoc tempore periculosa est actio cer|tae creditae pecuniae propter sponsonem qua periclitatur reus, si temere neget, *(et)* restipulationem qua periclitatur actor, si non debitum petat; nam qui uictus erat, summam sacramenti ³ praestabat poenae nomine, eaque in publicum cedebat praedesque eo nomine praetori dabantur, non ut nunc sponsonis et restipulationis poena lucro cedit aduersario
 14 qui uicerit. Poena autem sacramenti aut quingenaria erat aut quinquagenaria. nam de rebus mille aeris plurisue ¹⁰ quingentis assibus, de minoris uero quinquaginta assibus sacramento contendebatur; nam ita lege *xii* tabularum cautum erat. *(at)* si de libertate hominis controuersia erat, etiamsi pretiosissimus homo esset, tamen ut *i* assibus sacramento contenderetur, eadem lege cautum est fauore ¹⁵ scilicet libertatis, ne onerarentur adsertores. ||————— pg.192

(14 uersus in C legi nequeunt)

15 ———omnes actiones—————

(3 uersus in C legi nequeunt)

captus

20

(5 uersus

in C legi nequeunt)

—————ad iudicem accipiendum || uenirent; postea uero pg.193
 reuersis dabatur. ut autem *(die)* *xxx* iudex daretur, per legem Pinariam factum est; ante eam autem legem statim ²⁵ dabatur iudex. illud ex superioribus intellegimus, si de

§ 15 ex superioribus] § 14.

1 post erat priore loco (conf. ad pag. 157 uers.27) fere nihil nisi tres hastae legi potuerunt posteriore falsiacq** 111 (?) uel falsiaeg**111(?) apparuerunt (conf. Cas); cum ad sententiam hoc loco exprimendam uix quicquam desideretur, ac ne falsiloquo propter iusiurandum quidem (ita Huschke = falsiloq̄ pp̄ ii) in C extitisse uideatur (conf. Cas), lacunam indicare maluimus quam ad incertias confugere coniecturas || 3 periclitatur Savigny, periclitaretur C || 4 et addidit Savigny || 7 praetori Goeschen, praetor C || 8 lucro Goeschen, luero C || 8—9 aduersario qui uicerit Goeschen, adueteariquicerit C || 13 at addidit Heffter || libertate Savigny, libertē C || 15 fauore Boecking, fabori C || 16 onerarentur Savigny, orarentur C || in codicis C pagina 192 Gaius exposuit de sacramenti actione, qua in personam agitur || 23 uero Goeschen, uel (uel quinto) C || 24 die fortasse mente suppleri poterat ex eis quae sub paginae codicis C 192 finem scripta erant || daretur Wieding, detur C || 25 legem statim Hollweg, leg(e sta)tim? C, conf. Ca.

re minoris quam ⟨ \bar{m} ⟩ aeris agebatur, quinquagenario sacra-
mento, non quingenario eos contendere solitos fuisse.
postea tamen quam iudex datus esset, conperendinum diem,
ut ad iudicem uenirent, denuntiabant. deinde cum ad
iudicem uenerant, antequam apud eum *causam* perorarent, 5
solebant breuiter ei et quasi per indicem rem exponere;
quae dicebatur causae *coniectio*, quasi causae suae in breue
16 coactio. Si in rem agebatur, mobilia quidem et mouentia,
quae modo in ius adferri adduciue possent, in iure uindi-
cabantur ad hunc modum: qui uindicabat, *festucam* 10
tenebat; deinde ipsam rem adprehendebat, ueluti hominem,
et ita dicebat HVNC EGO HOMINEM EX IVRE QVIRITIVM MEVM ESSE
AIO SECVNDVM SVAM CAVSAM. SICVT DIXI, ECCE TIBI, VINDICTAM
INPOSVI, et simul homini *festucam* inponebat; aduersarius
eadem similiter dicebat et faciebat; cum uterque uindi- 15
casset, praetor dicebat MITTITE AMBO HOMINEM; illi mittebant;
qui prior uindica⟨uerat, ita alterum interroga⟩bat POSTVLO
ANNE DICAS, QVA EX CAUSA VINDICAVERIS; ille respondebat IVS
FECI SICVT VINDICTAM INPOSVI; deinde qui prior uindicauerat, 19
dicebat QVANDO TV INIVRIA VINDICAVISTI, || \bar{D} AERIS SACRAMENTO pg.194
TE PROVOCO; aduersarius quoque dicebat similiter ET EGO TE;
scilicet ⟨*si de re \bar{m} aeris plurisue agebatur, \bar{D} , si de mi-*
noris,⟩ \bar{L} asses sacramenti nominabant; deinde eadem se-
quebantur quae cum in personam ageretur; postea prae-
tor secundum alterum eorum uindicias dicebat, id est inte- 25
rim aliquem possessorem constituebat, eumque iubebat
praedes aduersario dare litis et uindiciarum, id est rei et
fructuum; alios autem praedes ipse praetor ab utroque
accipiebat sacramenti, quod id in publicum cedebat. *festuca*
autem utebantur quasi hastae loco, signo quodam iusti 30
dominii; quod maxime sua esse credebant quae ex hosti-
bus cepissent; unde in centumuiralibus iudiciis hasta prae-

4 quam \bar{m} Savigny, quae Cⁿ || aeris ex aeres correctum C ||
3 datus Goeschen, datum C || 5 causam Goeschen, g. Cⁿ, conf. C^a
pag. 259 uers. 21 || 7 coniectio Goeschen, collectio C || 10 festucam
Goeschen, restucam C || 16 MITTITE Goeschen, mitte C || 17 ⟨⟩ addidit
Goeschen || 19 FECI fecii C || 21 PROVOCO Goeschen, peruoco Cⁿ ||
22—23 ⟨⟩ exempli causa additum est (de re \bar{m} aeris plurisue scriben-
dum esse uidit Gradenwitz); fortasse tamen scilicet corruptum est ||
23 eadem Klenze, ad C || 24 quae cum Baumbach, quaecumque C ||
personam Goeschen, persona C || 27 praedes Goeschen, praesides C ||
31 domini quod maxime Huschke, dominio XXI. me C || 32 cen-
tumuiralibus Goeschen, centumiuralibus C.

17 ponitur. Si qua res talis erat, ut sine incommodo non posset in ius adferri uel adduci, ueluti si columna aut grex alicuius pecoris esset, pars aliqua inde sumebatur; deinde in eam partem quasi in totam rem praesentem fiebat uindicatio. itaque ex grege uel una ouis aut capra in⁵ ius adducebatur, uel etiam pilus inde sumebatur et in ius adferebatur, ex naue uero et columna aliqua pars defringebatur. similiter si de fundo uel de aedibus siue de hereditate controuersia erat, pars aliqua inde sumebatur et in ius adferebatur et in eam partem perinde atque in¹⁰ totam rem praesentem fiebat uindicatio, ueluti ex fundo gleba sumebatur et ex aedibus tegula, et si de hereditate controuersia erat, aequē ||

(48 uersus in C perierunt)

14

17^a || ————— qualem ————— capiendum iudicio | pg.195
 ————— die \overline{xxx} ad iudicem capiendum praesto esse de-
 18 bebant. condicere autem denuntiare est prisca lingua. itaque haec quidem actio proprie condictio uocabatur; nam actor aduersario denuntiabat, ut ad iudicem capiendum die \overline{xxx} adesset. nunc uero non proprie conditionem dici-²⁰ mus actionem in personam (esse, qua) intendimus DARI NOBIS OPORTERE; nulla enim hoc tempore eo nomine denun-
 19 tiatio fit. Haec autem legis actio constituta est per legem Siliam et Calpurniam, lege quidem Silia certae pecuniae,
 20 lege uero Calpurnia de omni certa re. Quare autem haec²⁵ actio desiderata sit, cum de eo quod nobis dari oportet, potuerimus aut sacramento aut per iudicis postulationem agere, ualde quaeritur.

§ 48 usque ad 17 *lingua* et inde ab 20 *nunc fere* = Inst. 4, 6, 15; ad 18 *nam* — 20 *adesset* conf. Theophilus 4, 6, 15.

2 columna C, columna (aut naui) Polenaar || 5 itaque Goeschen, itaque uel Cⁿ || grege Goeschen, graecae C || ouis Goeschen, quis C || 6 etiam Goeschen, et C || inde Goeschen, ide C || 10 perinde Cⁿ, conf. tamen C^a pag. 286 med. || 11 rem ex re correctum C || 13 ita fere pergebat (auctore fere Huschkio) Gaius: aequē | res aliqua inde sumebatur || Gaium, postquam de sacramento actione disputationem ad finem perduxisset, egisse de legis actione quae per iudicis postulationem fiebat, deinde de legis actione quae per conditionem fiebat, intellexit Goeschen || 15 in ipso initio paginae codicis C 195 aut nihil aut enim per compendium scriptum extitit || 16 \overline{xxx} \overline{xx} ? C, conf. C^a || 17 conf. C^{as} || denuntiare est C, est denuntiare Inst. || 19 actor Goeschen, auctor C || denuntiabat Goeschen, denuntiebat C || 20 non proprie C, abusiue Inst. || 20—21 conditionem dicimus C, dicimus conditionem Inst. || 21 () addidit Lachmann ex Inst. || dari Inst., id C || 22 nulla Inst., nullam C || 27 potuerimus Goeschen, potuerit C.

- 21 Per manus iniunctionem aequae *<de>* his rebus agebatur, de quibus ut ita ageretur, lege aliqua cautum est, ueluti iudicati lege *xii* tabularum. quae actio talis erat: qui agebat, sic dicebat QVOD TV MIHI IVDICATVS (siue DAMNATVS) ES SESTERTIVM *x* MILIA, QVANDOC NON SOLVISTI, OB EAM REM EGO TIBI 5 SESTERTIVM *x* MILIVM IVDICATI MANVM INICIO, et simul aliquam partem corporis eius prehendebat. nec licebat iudicato manum sibi depellere et pro se lege agere; sed uindicem dabat, qui pro se causam agere solebat; qui uindicem non 22 dabat, domum ducebatur ab actore et uinciebatur. Postea 10 quaedam leges ex aliis quibusdam causis || pro iudicato pg.196 manus iniunctionem in quosdam dederunt: sicut lex Publilia in eum, pro quo sponsor dependisset, si in sex mensibus proximis, quam pro eo depensum esset, non soluisset sponsori pecuniam; item lex Furia de sponsu aduersus eum, 15 qui a sponsore plus quam uirilem partem exegisset; et denique conplures aliae leges in multis causis talem actionem 23 dederunt. Sed aliae leges ex quibusdam causis constituerunt quasdam actiones per manus iniunctionem, sed puram, id est non pro iudicato: ueluti lex *<Furia>* testamentaria aduersus eum, qui legatorum nomine mortisue 20 causa plus *x* assibus cepisset, cum ea lege non esset exceptus, ut ei plus capere liceret; item lex Marcia aduersus faeneratores, ut si usuras exegissent, de his reddendis per 24 manus iniunctionem cum eis ageretur. Ex quibus legibus 25 et si quae aliae similes essent, cum agebatur, *<reo licebat>* manum sibi depellere et pro se lege agere. nam et actor in ipsa legis actione non adiciebat hoc uerbum PRO IVDI-

1 de addidit Goeschen || 2 aliqua Goeschen, aquilia Cⁿ (conf. supra ad pag. 149, 6 huius editionis) || 5 quandoc C, quam formam priscam (conf. Petrus Scherer in Studemundi 'Studiis in priscos scriptores Latinos collatis' II pag. 99 seq.) casu in C ortam esse posse concedendum est || 6 manum Heffler (conf. Gai 4, 24), manus C || aliquam Goeschen, aliquae C || 9 agere solebat C, expectes ageret || 10 domum Goeschen, dominum C || uinciebatur Goeschen, uindiciebatur C || 11 quibusdam Goeschen, quibusdeam C || 13 pro Goeschen, per C || si Goeschen, inter Cⁿ (compendium huius praepositionis non dissimile est ¹ litteris, conf. Ca pag. 271 uers. 50) || 14 quam ex qua correctum C || 17 leges Goeschen, legis C || 18 ex quibusdam causis Savigny, in multis causis (conf. supra uers. 17) ex quibusdam si C || 19 per Goeschen, pro Cⁿ || 20 lex Goeschen, lege C, conf. Ca pag. 275 uers. 54 || Furia addidit Goeschen collata § 24 (pag. 162 uers. 5 huius editionis) || 21 aduersus eum Goeschen, aduersum C || 22 m Goeschen, c C || 24 usuras Goeschen, usiuras C || 26 {} additum est duce Huschkio, qui eadem uerba addidit 27 post agere.

- cato, sed nominata causa ex qua agebat ita dicebat ob
 EAM REM EGO TIBI MANVM INICIO; cum hi, quibus pro iudi-
 cato actio data erat, nominata causa ex qua agebant ita
 inferebant OB EAM REM EGO TIBI PRO IUDICATO MANVM INICIO.
 nec me praeterit in forma legis Furiae testamentariae pro 5
 IUDICATO uerbum inseri, cum in ipsa lege non sit; quod
 25 uidetur || nulla ratione factum. Sed postea lege Vallia, pg.197
 excepto iudicato et eo pro quo depensum est, ceteris omni-
 bus, cum quibus per manus iniunctionem agebatur, permis-
 sum est sibi manum depellere et pro se agere. itaque 10
 iudicatus et is pro quo depensum est etiam post hanc
 legem uindicem dare debebant, et nisi darent, domum duce-
 bantur. idque quamdiu legis actiones in usu erant, semper
 ita obseruabatur; unde nostris temporibus is, cum quo iudi-
 cati depensiue agitur, iudicatum solui satisfacere cogitur. 15
 26 Per pignoris capionem lege agebatur de quibusdam
 27 rebus moribus, <de quibusdam rebus> lege. Introducta est
 moribus rei militaris. nam et propter stipendium licebat
 militi ab eo qui <id> distribuebat, nisi daret, pignus capere;
 dicebatur autem ea pecunia, quae stipendii nomine daba- 20
 tur, aes militare. item propter eam pecuniam licebat pig-
 nus capere, ex qua equus emendus erat; quae pecunia
 dicebatur aes equestre. item propter eam pecuniam, ex
 qua hordeum equis erat comparandum; quae pecunia dice-
 28 batur aes hordiarium. Lege autem introducta est pigno- 25
 ris capio ueluti lege XII tabularum aduersus eum, qui ho-
 stiam emisset nec pretium redderet; item aduersus eum,
 qui mercedem non redderet pro eo iumento, quod quis ideo
 locasset, ut inde pecuniam acceptam in dapem, id est in 29
 sacrificium, inpenderet. || item lege censoria data est pigno- pg.198
 ris capio publicanis uectigalium publicorum populi Romani
 29 aduersus eos qui aliqua lege uectigalia deberent. Ex om-

3 agebant *Goeschen*, agebat *C* || 4 inferebant *Goeschen*, inferebat
C || 6 cum *Goeschen*, cumr (*i. e. post cum addita esse uidetur nota*
uocabuli regula uel rubrica *C* || 10 agere *C*, <lege> agere *d'Abblain* ||
 12 debebant *Goeschen*, debebat *C* || 13 itque *Lachmann*, itaque *C* ||
 14 obseruabatur *Goeschen*, obseruabantur *C* || 15 iudicatum *Goeschen*,
 iudicati *C*, conf. *C^a pag. 305 uers. 35* || 17 <> addidit *Boecking* ||
 18 licebat ex dicebat correctum *C¹* || 19 id additum duce fere *Lach-*
manno || distribuebat *Goeschen*, distruebat *C* || 22 equus *Savigny*,
 eciuis *C* || 24 qua *Goeschen*, quae *Cⁿ* || 27 item *Goeschen*, it *C* ||
 29 locasset *Goeschen*, lacasset *C* || acceptam *Goeschen*, accepta *C* ||
 dapem *Savigny*, darem *C* || 31 capio] captio *C*, conf. *C^a pag. 315*
uers. 39 || 32 lege *Goeschen*, leges *C*.

nibus autem istis causis certis uerbis pignus capiebatur, et ob id plerisque placebat hanc quoque actionem legis actionem esse; quibusdam autem *(contra)* placebat, primum quod pignoris capio extra ius peragebatur, id est non apud praetorem, plerumque etiam absente aduersario, cum alio- 5 quin ceteris actionibus non aliter uti possent quam apud praetorem praesente aduersario, praeterea quod nefasto quoque die, id est quo non licebat lege agere, pignus capi poterat.

- 30 Sed istae omnes legis actiones paulatim in odium uenerunt. namque ex nimia subtilitate ueterum qui tunc iura 10 condiderunt eo res perducta est, ut uel qui minimum errasset, *litem* perderet. itaque per legem Aebutiam et duas Iulias sublatae sunt istae legis actiones effectumque est, ut 31 per concepta uerba, id est per formulas litigemus. Tantum ex duabus causis permissum est lege agere: damni 15 infecti et si centumuirale iudicium futurum est. sane quidem cum ad centumuiros itur, ante lege agitur sacramento apud praetorem urbanum uel peregrinum [praetorem]. damni uero infecti nemo uult lege agere, sed potius stipulatione quae in edicto proposita est obligat aduersarium 20 suum, idque et commodius ius et plenius est. per pignoris
|| *capionem* ————— || pg. 199

(23 uersus in C legi nequeunt)

- 32 || apparet. Item in ea forma, quae publicano proponitur, pg. 200 talis fictio est, ut quanta pecunia olim, si pignus captum 25 esset, id pignus is a quo captum erat luere deberet, 33 tantam pecuniam condemnatur. Nulla autem formula ad conditionis fictionem exprimitur. siue enim pecuniam siue rem aliquam certam debitam nobis petamus, eam ipsam

3 contra *exempli gratia* additum est duce Boekingio, conf. Gai. 2, 78 || 4 capio] captio C, conf. C^a pag. 315 uers. 39 || 5 praetorem Goeschen, p. r. (i. e. populum Romanum) C, conf. C^a pag. 288 uers. 37 || absente Goeschen, absentem C || 6 possent Lachmann, posset C || 7 nefasto Goeschen, nefacto C || 8 die Goeschen, de C || 10 namque Goeschen, nam qui Cⁿ || 12 litem Goeschen, it C || 14 litigemus ex litigatores correctum? Cⁿ || 15 est Goeschen, est id legis actionem facere C (ex glossemate) || 16 futurum] furum? C || 16—17 quidem (conf. Gai. 4, 131)] q? Cⁿ; fortasse nihil nisi sane cum ad centumuiros etc. dederat Gaius || 17 centumuiros Hollweg, gentumuiros C || 20 quae Goeschen, quam Cⁿ || 21 idque] itaque C || 22 in codicis C pagina 199 Gaius adiecit ea quae de legis actione per pignoris capionem addenda erant; deinde ad formulas redibat, quae ad fictionem legis actionis exprimebantur || 24 Item Goeschen, cont. Cⁿ || 28 pecuniam Goeschen, pecunia C || 29 eam ex lam correctum? C.

DARI NOBIS OPORTERE intendimus; nec ullam adiungimus conditionis fictionem. itaque simul intellegimus eas formulas, quibus pecuniam aut rem aliquam nobis dari oportere intendimus, sua vi ac potestate ualere. eiusdem naturae sunt actiones commodati, fiduciae, negotiorum gestorum et 5 aliae innumerabiles.

- 34 Habemus adhuc alterius generis fictiones in quibusdam formulis, ueluti cum is, qui ex edicto bonorum possessionem petit, ficto se herede agit. cum enim praetorio iure, non legitimo succedat in locum defuncti, non habet 10 directas actiones, et neque id quod defuncti fuit potest intendere SVVM ESSE, neque id quod ei debebatur potest intendere <DARI> SIBI OPORTERE; itaque ficto se herede intendit uelut hoc modo IVDIX ESTO. SI A. | AGERIVS (id est si ipse actor) L. TITIO HERES ESSET, TVM <SI EVM> FVNDVM | DE QVO 15 AGITVR EX IVRE QVIRITIVM EIVS ESSE OPORTERET; et si— de———, | praeposita simili fictione heredis ita subicitur TVM SI PARE|RET N. NEGIDIVM <A.> AGERIO SESTERTIVM X MILIA
- 35 DARE OPORTERE. Similiter et bonorum emptor ficto se herede agit; sed interdum et alio modo agere solet. || nam 19 pg. 204 ex persona eius cuius bona emerit sumpta intentione conuertit condemnationem in suam personam, id est ut quod illius esset uel illi dari oporteret, eo nomine aduersarius huic condemnatur; quae species actionis appellatur Rutiliana, quia a praetore P. Rutilio, qui et bonorum uenditionem introduxisse dicitur, comparata est. superior autem species actionis, qua ficto se herede bonorum emptor agit, 25
- 36 Seruiana <uocatur. Item usucapio fingitur in ea actione quae Publiciana> uocatur. datur autem haec actio ei qui

~~~~~

3 dari Goeschen, dare C || 7 alterius Goeschen, alteriusa C teste Bluhmio || 9 petit Savigny, petit C || 10 iure Huschke, iurees C || habet Goeschen, hauent C || 12 duce fere Hollwegio suppletum est || 13 dari addidit Hollweg || 14 A. Hollweg, aulius C || 15 L. TITIO (sic Lachmann) et ESSET TVM (sic Bluhme) uerba quam incerta codicis C<sup>n</sup> fide nitantur, conf. C<sup>a</sup> || {} addidit Bluhme || 16 EIVS ESSE Bluhme, fuisse C teste Bluhmio || 16—17 fortasse fuit et si . . . debeat pecunia (i. e. pēc. in C<sup>n</sup>?) uel simile aliquid (uix et si qua debeat pecunia), conf. C<sup>a</sup>; et sic de debito cum praeposita etc. Mommsen || 17 ad fictione heredis nescio an ducere uideatur lectio Goescheniana, conf. C<sup>a</sup> || 18 PARERET Scheurl, p(a)|ret C || A. AGERIO Goeschen, a C || 23 illi ex illu correctum C || dari Goeschen, dare C || 24 appellatur Goeschen, appellatu C || 26 est Goeschen, esse C<sup>n</sup> || 27 agit Goeschen, aut agis aut egis C || 28—29 {} exempli gratia additum est.

- ex iusta causa traditam sibi rem nondum usucepit eamque amissa possessione petit. nam quia non potest eam EX IVRE QVIRITIVM SVAM ESSE intendere, fingitur rem usucepisse et ita quasi ex iure Quiritium dominus factus esset intendit, *ueluti* hoc modo IVDEX ESTO. SI QVEM HOMINEM A. AGERIVS EMIT 5  
 37 <ET> IS EI TRADITVS EST, ANNO POSSEDISSET, TVM SI EVM HOMINEM DE QVO AGITVR EX IVRE QVIRITIVM EIVS ESSE OPORTERET et reliqua. Item ciuitas Romana peregrino fingitur, si eo nomine agat aut cum eo agatur, quo nomine nostris legibus actio constituta est, si modo iustum sit eam actionem 10  
 etiam ad peregrinum extendi: *ueluti* si furti agat peregrinus aut cum eo <agatur. nam si cum peregrino> agatur, formula ita concipitur IVDEX ESTO. SI PARET <L. TITIO A DIONE HERMAEI FILIO FVRTVM FACTVM ESSE, aut SI PARET L. TITIO OPE> CONSILOIOVE DIONIS HERMAEI FILII FVRTVM FACTVM ESSE PATERAE AVREAE, QVAM 15  
 OB REM EVM, SI CIVIS ROMANVS ESSET, PRO FVRE DAMNVN DECIDERE OPORTERET et reliqua. item si peregrinus furti agat, ciuitas ei Romana fingitur. similiter si ex lege Aquilia peregrinus damni || iniuriae agat aut cum eo agatur, ficta ciuitate Ro-  
 38 mana iudicium datur. Praeterea aliquando fingimus aduer- pg.202  
 sarium nostrum capite deminutum non esse. nam si ex contractu nobis obligatus obligataue sit et capite deminutus deminataue fuerit, uelut mulier per coemptionem, masculus per adrogationem, desinit iure ciuili debere nobis, nec directo intendi potest sibi dare eum eamue oportere; 25  
 sed ne in potestate eius sit ius nostrum corrumpere, introducta est contra eum eamue actio utilis rescissa capitis deminutione, id est in qua fingitur capite deminutus deminataue non esse.  
 39 Partes autem formularum hae sunt: demonstratio, in- 30  
 40 tentio, adiudicatio, condemnatio. Demonstratio | est ea

---

2 amissa *Goeschen*, admissat C || possessione *Goeschen*, possessionem C || 4 quasi *Goeschen*, quas C || 6 ET addidit *Huschke* || 7 AGITVR *Goeschen*, agit C || EX IVRE QVIRITIVM EIVS *Huschke*, eius ex iure quiritium C || oporteret C, PARET *Scheurl* || 11 furti *Goeschen*, furtum C || 12 <> dubitanter ad sententiam e. g. additum est || posterius agatur] agat C || formula *Goeschen*, in formula C || 13—14 <> ad sententiam additum duce fere *Goudsmitio*; <L. Titio a Dione H. f. opeue> consilio Dionis proponit *Lenel Edictum pag. 265* || 15 DIONIS HERMAEI *Lachmann*, dihoniser mei C, conf. C<sup>a</sup> pag. XXVI || FILII *Niebuhr*, filio C || 16 PRO *Goeschen*, per C<sup>n</sup> || 19 agatur *Goeschen*, agat C || 20 aduersarium *Hugo*, adcontrarium uel adcontratrarium C<sup>n</sup> || 23 fuerit *Goeschen*, fuerint C || 27 contra *Goeschen*, actio contra C.

- pars formulae quae———, ut demon-  
stretur res de qua agitur: uelut haec pars formulae QVOD  
A. AGERIVS N. NEGIDIO HOMINEM VENDIDIT; item haec QVOD A.  
41 AGERIVS <APVD> N. NEGIDIVM HOMINEM DEPOSVIT. Intentio est ea  
pars formulae, qua actor desiderium suum concludit: uelut 5  
haec pars formulae SI PARET N. NEGIDIVM A. AGERIO SESTER-  
TIVM  $\bar{x}$  MILIA DARE OPORTERE; item haec QVIDQVID PARET N.  
NEGIDIVM A. AGERIO DARE FACERE <OPORTERE>; item haec SI PARET  
42 HOMINEM EX IVRE QVIRITIVM A. AGERII ESSE. Adiudicatio est ea  
pars formulae, qua permittitur iudici rem alicui ex litigato- 10  
ribus adiudicare: uelut si inter coheredes familiae ercis-  
cundae agatur, aut inter socios communi diuidundo, aut  
inter uicinos finium regundorum. nam illic ita est QVANTVM  
43 ADIVDICARI OPORTET, IVDEX TITIO ADIVDICATO. Condemnatio est 44  
ea pars formulae, qua iudici condemnandi || absoluendiae pg.203  
potestas permittitur: uelut haec pars formulae IVDEX N. NE-  
GIDIVM A. AGERIO SESTERTIVM  $\bar{x}$  MILIA CONDEMNA. SI NON PARET,  
ABSOLVE; item haec IVDEX N. NEGIDIVM A. AGERIO DVMTAXAT  
< $\bar{x}$  MILIA> CONDEMNA. SI NON PARET, ABSOLVITO; item haec IVDEX  
N. NEGIDIVM A. AGERIO CONDEMNATO et reliqua, ut non adi- 20  
44 ciatur DVMTAXAT < $\bar{x}$  MILIA>. Non tamen istae omnes partes  
simul inueniuntur, sed quaedam inueniuntur, quaedam  
non inueniuntur. certe intentio aliquando sola inueni-  
tur, sicut in praeiudicialibus formulis, qualis est qua quae-  
ritur, aliquis libertus sit, uel quanta dos sit, et aliae con- 25  
plures. demonstratio autem et adiudicatio et condemnatio  
numquam solae inueniuntur, nihil enim omnino <demonstratio>  
sine intentione uel condemnatione ualet; item condemnatio

<sup>1</sup> incertae codicis C<sup>n</sup> reliquiae ad quae praecipue ideo inseritur, ut etc. ducere uidentur, quae lectio ferri non potest; expectes e. g. quae principio ideo ponitur, ut etc.; quae praecipit (conf. Gai. 4, 63) id quod geritur, ut etc. Mommsen || demonstratur Goeschen, demo(n)straretur C || 4 apud suppleuit Goeschen || 8 OPORTERE addidit Goeschen || 9 hominem? C<sup>n</sup>, HOMINEM (STICHVM) Huschke non male || 13 QVANTVM Hollweg, quantam? C || 14 titio C, audacior sit qui TANTVM pro titio scribat, conf. Ca pag. 308 uers. 22 || 16 permittitur Goeschen, promittitur C || 18 DVMTAXAT Bluhme, dumtaxant C || 19 <> addidit Huschke || NON Goeschen, n? C || 20 CONDEMNATO Puchta,  $\bar{x}$  milia condemnato C<sup>n</sup> (conf. infra uers. 21) || 21 <> addidit (ex superioribus) Huschke || 22 post sed Mommsen talia fere desiderari censet: (abesse potest una aliaue; item solae) || 23 inueniuntur Goeschen, inueniunt C || 23—24 inuenitur Goeschen, inuenit C || 25 aliquis C, (an) aliquis Hollweg || 27 numquam Goeschen, nuncquam C || <> addidit Boecking duce Goescheno.



sine demonstratione uel intentione, uel adiudica<sup>lio sine demonstratione uel inten</sup>tionem nullas uires habet, <et> ob id numquam solae inueniuntur.

- 45 Sed eas quidem formulas, in quibus de iure quaeritur, in ius conceptas uocamus, quales sunt, quibus intendimus 5  
NOSTRVM ESSE ALIQUID EX IVRE QVIRITIVM aut NOBIS DARI OPOR-  
TERE aut PRO FVRE DAMNVN <DECIDI OPORTERE; in> quibus iu-  
46 ris ciuilibus intentio est. Ceteras uero in factum conceptas uocamus, id est in quibus nulla talis intentio concepta est, <sed> initio formulae nominato eo quod factum est 10  
adiciuntur ea uerba, per quae iudici damnandi absoluen-  
diue potestas datur: qualis est formula, qua utitur patro-  
nus contra libertum qui eum contra edictum praetoris in ius uocauit; || nam in ea ita est RECVPERATORES SVNT. pg.204  
SI PARET ILLVM PATRONVM AB ILLO LIBERTO CONTRA EDICTVM 15  
ILLIVS PRAETORIS IN IVS VOCATVM ESSE, RECVPERATORES ILLVM  
LIBERTVM ILLI PATRONO SESTERTIVM X MILIA CONDEMNATE. SI NON  
PARET, ABSOLVITE. ceterae quoque formulae, quae sub titulo  
DE IN IVS VOCANDO propositae sunt, in factum conceptae sunt,  
uelut aduersus eum, qui in ius uocatus neque uenerit neque 20  
uindicem dederit; item contra eum, qui ui exemerit eum  
qui in ius uocatur; et denique innumerabiles eius modi  
47 aliae formulae in albo proponuntur. Sed ex quibusdam  
causis praetor et in ius et in factum conceptas formulas  
proponit, ueluti depositi et commodati. illa enim formula, 25  
quae ita concepta est IVDIX ESTO. QVOD A. AGERIVS APVD N.  
NEGIDIVM MENSAM ARGENTEAM DEPOSUIT, QVA DE RE AGITVR,  
QVIDQVOD OB EAM REM N. NEGIDIVM A. AGERIO DARE FACERE OPOR-  
TET EX FIDE BONA, EIVS IVDIX N. NEGIDIVM A. AGERIO CONDEM-  
NATO, NISI RESTITVAT. SI NON PARET, ABSOLVITO, in ius concepta 30  
est. at illa formula, quae ita concepta est IVDIX ESTO. SI PARET  
A. AGERIVM APVD N. NEGIDIVM MENSAM ARGENTEAM DEPOSVISSE EAM-

1—2 ( ) *exempli gratia additum est; aliae uiae supplendi patent* ||  
2 et *addidit Boecking* || 6 aut *Goeschen*, au C || 7 ( ) *addidit Goeschen*  
(*conf. Gai. 4, 37*) || uerba in —8 est ut *glossema expellit Wlassak* ||  
9 *intentio* intentionis C || 10 sed *addidit Goeschen*, om. C || 11 adii-  
ciuntur *Goeschen*, aut adiquitur C aut adiquitur C<sup>n</sup>, ut uidetur ||  
12—13 patronus *Goeschen*, patronos C || 14 uocauit] euocauit C ||  
RECVPERATORES SVNT *Goeschen*, recuperatore sunt (uel sunt), *conf.*  
C<sup>a</sup> pag. 301 uers. 35) C<sup>n</sup> || 15 ILLO *Goeschen*, illo patrono C, ILLO  
(ILLIVS) PATRONI *Hollweg* || 22 uocatur *Goeschen*, uocaretur C || 23 ueleti  
C<sup>n</sup> || 27 DEPOSUIT *Goeschen*, deposuisset C || AGITVR *Goeschen*, itagit C ||  
29 IVDIX *Huschke*, id. iud. C || 30 NISI RESTITVAT *Huschke*, nr C, *conf.*  
tamen C<sup>a</sup> pag. 282 *inf. et Keller Institutionen pag. 115.*

QVE DOLO MALO N. NEGIDII A. AGERIO REDDITAM NON ESSE, QVANTI EA RES ERIT, TANTAM PECVNIAM IVDX N. NEGIDIUM A. AGERIO CONDEMNATO. SI NON PARET, ABSOLVITO, in factum concepta est. similes etiam commodati formulae sunt.

- 48 Omnium autem formularum, quae condemnationem habent, ad pecuniariam aestimationem condemnatio concepta est. itaque et si corpus aliquod petamus, || ueluti fundum pg. 203  
hominem uestem *<aurum>* argentum, iudex non ipsam rem condemnat eum cum quo actum est, sicut olim fieri solebat,  
49 *<sed>* aestimata re pecuniam eum condemnat. Condemnatio  
autem uel certae pecuniae in formula proponitur uel in-  
50 certae. Certae pecuniae uelut in ea formula, qua certam pecuniam petimus; nam illic ima parte formulae ita est IVDX N. NEGIDIUM A. AGERIO SESTERTIVM X MILIA CONDEMNNA. SI NON  
51 PARET, ABSOLVE. Incertae uero condemnatio pecuniae duplicem significationem habet. est enim una *cum* aliqua praefinitione, quae uulgo dicitur cum taxatione, uelut si incertum aliquid petamus; nam illic ima parte formulae ita est IVDX N. NEGIDIUM A. AGERIO DVMTAXAT SESTERTIVM X MILIA CONDEMNNA. SI NON PARET, ABSOLVE. uel incerta est et infinita, uelut si rem  
20 aliquam a possidente nostram esse petamus, id est si in rem agamus uel ad exhibendum; nam illic ita est QVANTI EA RES ERIT, TANTAM PECVNIAM, IVDX, N. NEGIDIUM A. AGERIO CONDEMNNA. SI NON PARET, ABSOLVITO. quid ergo est? iudex si condemnet, certam pecuniam condemnare debet, etsi certa pecunia in  
25 condemnatione posita non sit. Debet autem iudex attendere, *ut* cum certae pecuniae condemnatio posita sit, neque maioris neque minoris summa posita condemnet, alioquin litem suam facit. item si taxatio posita sit, ne pluris condemnet quam taxatum sit, alias enim similiter litem suam  
30 facit. minoris autem damnare || ei permissum est. at si pg. 206  
etiam—

---

1 REDDITAM *Goeschen*, reddita C || 6 condemnatio *Goeschen*, condemnationem C || 8 ( ) addidit *Huschke* (conf. *Gai.* 2, 15) || argentum *Huschke*, argumentum C || 9 condemnat eum *Huschke*, condemnatum C || 10 sed addidit *Goeschen* || 11 proponitur? C<sup>a</sup>, ponitur *Bluhme* || 15 condemnatio pecuniae C, pecuniae condemnatio *Pollenaar* || 16 cum *Goeschen*, quae? C || 19 CONDEMNNA *Goeschen*, condemnet C || 20 est et] esset C<sup>n</sup> || 21 minoris *ex* maioris correctum? C || 23 A. AGERIO *Goeschen*, eidem? C<sup>n</sup> (*ex glossemate?*) || 24 ABSOLVITO *Bluhme*, absolute magis quam absoluto in C uidetur extare; ABSOLVE *Huschke*, conf. C<sup>a</sup> pag. 303 uers. 6 seqq. || 29 pluris *Goeschen*, plures C || 30 ali(a)s C (*ualde incerta altera a littera*), conf. C<sup>a</sup> || 31 facit *Goeschen*, faciti C || 32 initio paginae codicis C 206 de eo fortasse agebatur,

qui formulam accipit, intendere debet, nec amplius | ———— certa condemnatione constringi | ————

— | usque uelit.

5

53 Si quis intentione plus complexus fuerit, causa cadit, | id est rem perdit, nec a praetore in integrum restituitur exceptis | quibusdam casibus, in quibus ———— praetor non patitur | ————

53<sup>a</sup> ———— Plus au- 10  
tem quattuor | modis petitur: re, tempore, loco, causa. re,

ueluti si quis pro  $\bar{x}$  | milibus quae ei debentur  $\bar{xx}$  milia petierit, aut si is, cuius | ex parte res est, totam eam aut

53<sup>b</sup> maiore ex parte suam | esse intenderit. Tempore plus peti-

53<sup>c</sup> tur, ueluti si quis | ante diem petierit. Loco plus petitur, 15  
ueluti si quod certo loco | dari promissum est, id alio loco sine commemoratio- ne eius loci petatur, uelut si quis ita stipulatus fuerit EPHESI | DARE SPONDES?, deinde Romae pure intendat DARI SIBI OPORTERE. | ————

— | dare mihi oportere ———— 20

(2 uersus

in C legi nequeunt)

53<sup>d</sup> in C legi nequeunt) || petere id est non ad- pg.207  
iecto loco. Causa plus petitur, uelut si quis in intentione

~~~~~  
§ 53 usque ad 7 restituitur conf. Inst. 4, 6, 33 || § 53^a fere = Inst. 4, 6, 33^a || § 53^b fere = Inst. 4, 6, 33^b || § 53^c usque ad 19 OPORTERE fere = Inst. 4, 6, 33^c || § 53^d ex parte conf. Inst. 4, 6, 33^d.
~~~~~

~~~~~  
quid actor uel reus attendere debeat, ne quid damni capiat ex male concepta condemnatione; deinde agebatur de formula infinitae condemnationis (usque ad pag. 169, 5 huius editionis); exiit igitur paragraphus fortasse in haec uerba: potest (scilicet iudex tali formula datus, quae infinitam condemnationem habet) condemnare, quousque uelit.

6 intentione C, in intentione sua Inst. || 6 suppluit Vnterholzner ad Inst. || 7 integrum Inst., integro C || uersus 10—19 ad Inst. supplendos esse non fugit Goeschenum || 11 (priore loco) re Inst., res C || 12 debentur C, debebantur Inst. || 13 est Inst., esset C || (in fine) aut C, uel Inst. || 14 plus petitur, quae uerba propter spatium in C supra suppleta sunt, om. Inst. || 15 diem] diem uel ante conditionem Inst.; conf. Krueger in Zeitschrift für Rechtsgeschichte uol. VII pag. 253 seqq. || 18 deinde] do**? C, conf. C^a pag. 263 uers. 15 || 22 (ante petere) dixit Gaius eum qui Romae stipulatus fuerit EPHESI DARE SPONDES?, Ephesi posse pure petere etc. || est Hollweg, esti? Cⁿ.

- tollat electionem debitoris quam *is* habet obligationis iure: uelut si quis ita stipulatus sit SESTERTIVM X MILIA AVT HOMINEM STICHVM DARE SPONDES?, deinde alterutrum ex his petat; nam quamvis petat quod minus est, plus tamen petere uidetur, quia potest aduersarius interdum facilius id praestare quod non petitur. similiter si quis genus stipulatus sit, deinde speciem petat: ueluti si quis purpuram stipulatus sit generaliter, deinde Tyriam specialiter petat; quin etiam licet uilissimam petat, idem iuris est propter eam rationem quam proxime diximus. idem iuris est, si quis generaliter hominem stipulatus sit, deinde nominatim aliquem petat, uelut Stichum, quamvis uilissimum. itaque sicut ipsa stipulatio concepta est, ita et intentio formulae concipi debet.
- 54 Illud satis apparet in incertis formulis plus peti non posse, quia, cum certa quantitas non petatur, sed QVMDQVADUERSARIUM DARE FACERE OPORTET intendatur, nemo potest plus intendere. idem iuris est et si in rem incertae partis actio data sit: uelut talis QVANTAM PARTEM PARET IN EO FVNDQVOD DE AGITVR actoris ESSE; quod genus actionis in paucis-
55 simis causis dari solet. Item palam est, si quis aliud pro alio intenderit, nihil eum periclitari eumque ex integro agere posse, quia nihil ante uidetur egisse: ueluti si *is*, qui hominem Stichum || petere deberet, Erotem petierit; aut si quis EX TESTAMENTO DARI sibi OPORTERE intenderit, cui ex stipulatu debebatur; aut si cognitor aut procurator
56 tenderit sibi DARI OPORTERE. Sed plus quidem intendere, sicut supra diximus, periculosum est; minus autem intendere licet; sed de reliquo intra eiusdem praeturam agere non permittitur. nam qui ita agit, per exceptionem excluditur, quae exceptio appellatur litis diuiduae. At si in
57 condemnatione plus positum sit quam oportet, actoris quidem

§ 55 inde ab 20 *si* usque ad 21 *periclitari* et inde ab 22 *ueluti* usque ad 25 *debeatur* = Inst. 4, 6, 35 || § 56 *supra* § 53.

1 quam *is* Goeschen, quamvis? C || 3 alterutrum Inst., alterutrum eorum C || 9 propter Goeschen, papp C, conf. C^a pag. 288 uers. 15 || 16 OPORTET] oporteret C || intendatur Goeschen, intendat C || 18 talis] tales C || 19 quo de Goeschen, quod C || 24 dare siui C, sibi dari Inst. || cui C, quod Inst. || 25 debebatur Goeschen, debe-redebatur C, debetur Inst. || 29 nam Goeschen, nec Cⁿ. || 30 si in *ex sin correctum* C || 31 condemnatione Goeschen, condemnationem C || positum Hollweg, petitum C || quidem Goeschen, qā (*i. e.* quia?) Cⁿ, conf. C^a pag. 296 uers. 32.

periculum nullum est, sed *<reus cum>* iniquam formulam acceperit, in integrum restituitur, ut minuatur condemnatio. si uero minus positum fuerit quam oportet, hoc solum consequitur *<actor>* quod posuit; nam tota quidem res in iudicium deducitur, constringitur autem condemnationis fine, quam iudex egredi non potest. nec ex ea parte praetor in integrum restituit; facilius enim reis praetor succurrit quam actoribus. loquimur autem exceptis minoribus *xxv* annorum; nam huius aetatis hominibus in omnibus
 58 rebus lapsis praetor succurrit. Si in demonstratione plus aut minus positum sit, nihil in iudicium deducitur, et ideo
 59 res in integro manet; et hoc est quod dicitur falsa demonstratione rem non perimi. Sed sunt qui putant minus recte comprehendi, ut qui forte Stichum et Erotem emerit, recte uideatur ita demonstrare QVOD EGO DE TE HOMINEM EROTEM
 60 EMI, et si uelit, de Sticho alia formula agat, quia uerum est eum || qui duos emerit singulos quoque emisse; id-
 que ita maxime Labeoni uisum est. sed si is qui unum emerit de duobus egerit, falsum demonstrat. idem et in
 aliis actionibus est, ueluti commodati et depositi. Sed nos apud quosdam scriptum inuenimus, in actione depositi et denique in ceteris omnibus, ex quibus damnatus unusquisque ignominia notatur, eum qui plus quam oporteret demonstrauerit, litem perdere: ueluti si quis una re deposita duas pluresue *<se de>*posuisse demonstrauerit; aut si is, cui pugno mala percussa est, in actione iniuriarum etiam aliam partem corporis percussam sibi demonstrauerit. quod an debeamus credere uerius esse, diligentius requiremus. certe cum duae sint depositi formulae, alia in ius concepta, alia in factum, sicut supra quoque notauimus, et in ea quidem formula, quae in ius concepta est, initio res de qua agitur demonstratorio modo designetur, deinde inferatur iuris contentio his uerbis QUIDQVOD OB EAM REM ILLVM ILLI

§ 60 supra] § 47.

1 { } addidit Goeschen || iniquam Goeschen, iniqua C || 4 { } duce Goescheno addidit Polenaar || 6 quam Goeschen, quam? Cⁿ || 14 Erotem emerit Goeschen, erotemerit C || 15 uideatur] uidetur C || 16 formula] formula id (pro idem?, conf. C^a pag. 262 uers. 53) C; an formula iterum scribendum est? || 18 Labeoni Goeschen, laticoni? magis quam laeoni? C || 24 re Goeschen, rei C || 25 se deposuisse] posuisse C || 27 corporis ex corporalis correctum C? || 31 quae Goeschen, quia? C || in ius Goeschen, in|ius C || 33 iuris conte(n)tio C, iuris intentio Boecking (olim), iuris ciuilis intentio d'Abblang.

DARE FACERE OPORTET; in ea uero quae in factum concepta est, statim initio intentionis alio modo res de qua agitur designetur his uerbis SI PARET ILLVM APVD <ILLVM REM> ILLAM DEPOSUISSE: dubitare non debemus, quin si quis in formula, quae in factum composita est, plures res designauerit quam 5 deposuerit, litem perdat, quia in intentione plus pos—

(24 uersus in C legi nequeunt)

pg.210

61

(24 uersus in C legi nequeunt)

pg.211

continetur, ut habita ratione eius, quod inuicem actorem ex eadem causa praestare oporteret, in reliquum eum cum 10
62 quo actum est condemnare. Sunt autem bonae fidei iudicia haec: ex empto uendito, locato conducto, negotiorum gestorum, mandati, depositi, fiduciae, pro socio, tutelae, rei uxoriae, <commodati, pigneraticium, familiae erciscundae, 63 communi diuidundo>. Liberum est tamen iudici nullam 15 omnino inuicem compensationis rationem habere; nec enim aperte formulae uerbis praecipitur, sed quia id bonae fidei iudicio conueniens uidetur, ideo officio eius
64 contineri creditur. Alia causa est illius actionis qua argentarius experitur: nam is cogitur cum compensatione 20 agere, et ea compensatio uerbis formulae exprimitur: adeo quidem, ut ab initio compensatione facta minus intendat sibi dari oportere. ecce enim si sestertium \bar{x} milia debeat

~~~~~  
§ 61 inde ab 9 habita = Inst. 4, 6, 39 (conf. etiam 4, 6, 30) ||  
§ 62 conf. Inst. 4, 6, 28.  
~~~~~

~~~~~  
1 ea Goeschen, eam C || 3 {} addidit Huschke || ILLAM Huschke, illa ex illam correctum C || 6 Goeschen sententiam e. g. sic perficit posuisse uidetur. || 7 seqq. In paginis codicis C 210 et 211 de iis fortasse agebatur, quae in Inst. leguntur 4, 6, 36—38; deinde (sub finem paginae 211) incepit tractatus de compensatione (conf. Inst. 4, 6, 39), de qua haec leguntur in Inst. (4, 6, 30): In bonae fidei autem iudiciis libera potestas permitti uidetur iudici ex bono et aequo aestimandi, quantum actori restitui debeat. in quo et illud continetur, ut si quid inuicem actorem praestare oporteat, eo compensato in reliquum is cum quo actum est condemnari debeat. || 11 condemnare C, condemnaret (condemnat codices Institutionum deteriores) Inst. 4, 6, 39, condemnari debeat (et in praecedentibus is pro eum) Inst. 4, 6, 30; conf. ad pag. 138, 19 || 13—17 conf. Cas || 13—14 uerba mandati — uxoriae in C<sup>n</sup> per errorem bis scripta sunt 14—15 {} additum ex Inst. || 17 uerbis Goeschen, uerbis C || 18 ideo Lachmann, id C || 22 ut] ut itaque C, ut statim Huschke || 23 dari Goeschen, dare C || sestertium Goeschen, s-e C, conf. C<sup>a</sup> pag. 303 med.  
~~~~~

Titio, atque ei \overline{xx} debeantur, sic intendit si PARET TITIVM
SIBI \overline{x} MILIA DARE OPORTERE AMPLIVS QVAM IPSE TITIO DEBET.

- 65 Item bonorum emptor cum deductione agere iubetur, *id*
est ut in hoc solum aduersarius eius condemnetur quod
superest, deducto eo quod inuicem ei bonorum emptor de- 5
66 fraudatoris nomine debet. Inter compensationem autem
quae argentario opponitur, et deductionem quae obicitur
bonorum emptori, illa differentia est, quod in compensa-
tionem hoc solum uocatur quod eiusdem generis et naturae
est: ueluti pecunia cum pecunia compensatur, triticum cum 10
tritico, uinum cum uino; adeo || ut quibusdam placeat non pg.243
omni modo uinum cum uino aut triticum cum tritico con-
pensandum, sed ita si eiusdem naturae qualitatisque sit.
in deductionem autem uocatur et quod non est eiusdem
generis. itaque *(si*—————*)*; si 15
uero pecuniam petat bonorum emptor et inuicem frumen-
tum aut uinum is debeat, deducto quanti id erit in reli-
67 quum experitur. Item uocatur in deductionem et id quod
in diem debetur; compensatur autem hoc solum quod prae-
68 senti die debetur. Praeterea compensationis quidem ratio 20
in intentione ponitur; quo fit, ut si facta compensatione
plus nummo uno intendat argentarius, causa cadat et ob
id rem perdat. deductio uero ad condemnationem ponitur,
quo loco plus petenti periculum non interuenit; utique
bonorum emptore agente, qui licet de certa pecunia agat, 25
incerti tamen condemnationem concipit.

- 69 Quia tamen superius mentionem habuimus de actione,
qua in peculium filiorum familias seruorumque agitur, opus
est, ut de hac actione et de ceteris, quae eorundem nomine

§ 69 = Inst. 4, 7 pr. || *superius*] ante § 64 in pagina codicis C
240 uel 244.

2 ipse *Goeschen*, ispe? C || 3 bonorum emptor] debe? (*pro be*)
C || 6 nomine *Goeschen*, nomini C || 8 illa *Goeschen*, illae? C ||
8—9 compensationem *Goeschen*, compensatione C || 9 *uerba* et na-
turae *tamquam glossema* (*conf. infra uers. 13*) *delet d'Ablaing* ||
10 compensatur *Goeschen*, compensetur C || 11 placeat *Goeschen*,
placet C || non *Goeschen*, n̄ (*i. e. nobis?*) C || 15 *fortasse propter*
homoeoteleuton e. g. talia fere interciderunt: itaque *(si frumentum*
aut uinum petat bonorum emptor et inuicem defraudatoris nomine
pecuniam is debeat, quanto amplius ea pecunia id frumentum aut
uinum erit, in condemnatione ponitur;) si uero etc. || 17 deducto *Lach-*
mann, deductiore? C *ante correctionem*, deducto iure? C *post correctionem*,
conf. Ca || 18 deductionem *Goeschen*, deductione C || 20 compensationis
Goeschen, compensatationis C || 28 qua C, quae *Inst.* || agitur *Inst.*, agatur C.

- in parentes dominosue dari solent, diligentius admoneamus.
- 70 Inprimis itaque si iussu patris dominusue negotium gestum erit, in solidum praetor actionem in patrem dominumue comparauit; et recte, quia qui ita negotium gerit, magis
- 71 patris dominusue quam filii seruusue fidem sequitur. Eadem 5 ratione || comparauit duas alias actiones, exercitoriam et in- pg.244 stitoriam. tunc autem exercitoria locum habet, cum pater dominusue filium seruusue magistrum nauis praeposuerit, et quid cum eo eius rei gratia cui praepositus fuerit [negotium] gestum erit. cum enim ea quoque res ex uolun- 10 tate patris dominusue contrahi uideatur, aequissimum esse uisum est in solidum actionem (*in eum*) dari. quin etiam, licet extraneum quisque magistrum nauis praeposuerit siue seruus siue liberum, tamen ea praetoria actio in eum redditur. ideo autem exercitoria actio appellatur, quia 15 exercitor uocatur is, ad quem cottidianus nauis quaestus peruenit. institoria uero formula tum locum habet, cum quis tabernae aut cuilibet negotiationi filium seruusue aut quemlibet extraneum siue seruus siue liberum praeposuerit, et quid cum eo eius rei gratia cui praepositus 20 est contractum fuerit. ideo autem institoria uocatur, quia qui tabernae praepositus institor appellatur. quae et
- 72 ipsa formula in solidum est. Praeterea tributoria quoque actio in patrem dominumue constituta est, cum filius seruusue in peculiari mercede sciente patre dominusue negotie- 25

§ 70 conf. Inst. 4, 7, 1 || § 71 usque ad 10 erit et inde ab 15 ideo conf. Inst. 4, 7, 2 || § 72 conf. Inst. 4, 7, 3.

1 parentes Inst., parentis C || 2 dominusue Goeschen, dominusue C || 6 institoriam Goeschen, institutoriam C (*constanter C exhibet institutoria et institutor, item fere constanter meliores codices Institutionum; contra institoria et institor deteriores codices Institutionum cum Theophilo*) || 8 nauis Institutionum codices PWE, nauis C et Institutionum codex B || 9 praepositus Inst., praepositum post? C^a || 9—10 fuerit negotium gestum erit C (*negotium ut glossema deleuit Mommsen*), erit contractum fuerit Inst. || 12 actionem Goeschen, actio C || in eum additum est duce Huschkio || 13 quisque] quisqua s C || nauis Goeschen, nauis? C || 15 actio C, om. Inst. || 17 peruenit C, pertinet Inst. || institoria Goeschen, institutoria C, de Inst. conf. supra ad uers. 6 || tum C, tunc Inst. || 18 tabernae C, tabernae forte Inst. || 20 gratia C, causa Inst. || 21 est C, erit Inst. || institoria Goeschen, institutoria C, de Inst. conf. supra ad uers. 6 || 22 institor Goeschen, institutor C, de Inst. conf. supra ad uers. 6 || quae Goeschen, qua C || 24 post serbusue C per errorem repetit uerba: constituta est cum filius seruusue || 25 peculiari Inst., peculiari quipatio? C^a.

tur. nam si quid eius rei gratia cum eo contractum fuerit, ita praetor ius dicit, ut quidquid in *his* mercibus || erit quod—^{pg.215}
que inde receptum erit, id inter <patrem> dominum(ue), si quid
ei debebitur, et ceteros creditores pro rata portione distribuatur.

72^a

(fere 21 uersus 5

in C legi nequeunt)

73 Cum autem quaeritur, quantum in peculio sit, ante deducitur, ^{pg.216}
quod patri dominoue quique in eius potestate sit a filio
seruoue debetur, et quod superest, hoc solum peculium
esse intellegitur. aliquando tamen id, quod ei debet filius 10
seruusue qui in potestate patris dominiue sit, non dedu-

§ 73 fere = Inst. 4, 7, 4^c.

2—4 suppleuit Goeschen ad Inst. || 5—7 in C (post distribuatur) fere 21
uersus legi nequeunt, pro quibus in Institutionibus (4, 7, 3. 4. 4^a. 4^b) haec
leguntur [ea, quae Gaium necessario habuisse iam Goeschen intellexit,
Institutiones autem omiserunt, his uncinis (<) saepsimus; quae leuiter
immutanda erant, inclinatis litteris expressimus]: et quia ipsi (patri) do-
mino(ue) distributionem permittit, si quis ex creditoribus queratur,
quasi minus ei tributum sit quam oportuerit, hanc ei actionem accom-
modat quae tributoria appellatur. (§ 72^a) Praeterea introducta est
actio de peculio deque eo quod in rem (patris) domini(ue) uersum
erit, ut, quamuis sine uoluntate (patris) domini(ue) negotium gestum
erit, tamen siue quid in rem eius uersum fuerit, id totum praestare
debeat, siue quid non sit in rem eius uersum, id eatenus praestare
debeat, quatenus peculium patitur. in rem autem (patris) domini(ue)
uersum intellegitur, quidquid necessario in rem eius impenderit (filius)
seruus(ue): ueluti si mutuatus pecuniam creditoribus eius soluerit,
aut aedificia ruentia fulserit, aut familiae frumentum emerit, uel etiam
fundum aut quamlibet aliam rem necessariam mercatus erit. itaque si
ex decem ut puta *sestertiis*, quae seruus tuus a Titio mutua accepit,
creditori tuo quinque *sestertia* soluerit, reliqua uero quinque quolibet
modo consumpserit, pro quinque quidem in solidum damnari debes,
pro ceteris uero quinque eatenus, quatenus in peculio sit. ex quo sci-
licet apparet, si tota decem *sestertia* in rem tuam uersa fuerint, tota
decem *sestertia* Titium consequi posse. licet enim una sit actio, qua de
peculio deque eo quod in rem (patris) domini(ue) uersum sit agitur,
tamen duas habet condemnationes. itaque iudex, apud quem ea actione
agitur, ante dispicere solet, an in rem (patris) domini(ue) uersum sit,
nec aliter ad peculii aestimationem transit, quam si aut nihil in rem
(patris) domini(ue) uersum intellegatur aut non totum. tum secuntur ea
quae supra (uers. 7) ex Inst. suppleta sunt: cum autem quaeritur,
quantum in peculio sit etc. Pro illis nonnulla breuius apud Gaium ex-
pressa fuisse spatii in C angustiae docent || 7 suppleuit Goeschen ex
Inst. || 8 quod Cⁿ, quidquid Inst. || quique C, quique Inst. || eius po-
testate C, potestate eius Institutionum codices nonnulli, potestate (omisso
eius) earundem codices BP^aWE || 9 hoc C, id Inst. || 10 esse C,
om. Inst.

citur ex peculio, uelut si is cui debet in huius ipsius
 74 peculio sit. Ceterum dubium non est, quin et is, qui
 iussu patris dominiue contraxit cuique exercitoria uel in-
 stitoria formula competit, de peculio aut de in rem uerso
 agere possit. sed nemo tam stultus erit, ut qui aliqua illa- 5
 rum actionum sine dubio solidum consequi possit, in diffi-
 cultatem se deducat probandi habere peculium eum cum
 quo contraxerit, exque eo peculio posse sibi satisfieri, uel
 id quod persequitur, in rem patris dominiue uersum esse.
 74^a Is quoque, cui tributoria actio competit, de peculio uel de 10
 in rem uerso agere potest. sed huic sane plerumque ex-
 pedit hac potius actione uti quam tributoria. nam in tri-
 butoria eius solius peculii ratio habetur, quod in his mer-
 cibus est quibus negotiatur filius seruusue quodque inde
 receptum erit; at in actione peculii totius. et potest quis- 15
 que tertia forte aut quarta uel etiam minore parte peculii
 negotiari, maximam uero partem peculii in aliis rebus
 habere; longe magis si potest adprobari, id quod *(dederit*
is qui cum filio seruoue) contraxit in rem patris dominiue
 uersum esse, ad hanc actionem transire debet; nam, ut 20
 supra diximus, || eadem formula et de peculio et de in rem pg.217
 uerso agitur.

75 Ex maleficiis filiorum familias seruorumque, ueluti si
 furtum fecerint aut iniuriam commiserint, noxales actiones
 proditae sunt, uti liceret patri dominiue aut litis aestima- 25
 tionem sufferre aut noxae dedere. erat enim iniquum ne-
 quitiam eorum ultra ipsorum corpora parentibus dominiue
 76 damnosam esse. Constitutae sunt autem noxales actiones
 aut legibus aut edicto praetoris: legibus, uelut furti lege

§ 74 et 74^a conf. Inst. 4, 7, 5 || § 74^a supra] § 72^a || § 73 fere
 = Inst. 4, 8 pr. § 2 || § 76 = Inst. 4, 8, 4.

1 uelut Cⁿ, ueluti Inst. || cui debet C, om. Inst. || 3 contraxit C,
 contraxerit Inst. || 3—4 institoria] institutoria C, conf. quae supra
 ad pag. 174, 6 adnotauimus || 6 possit Goeschen, posset C ||
 difficultatem Goeschen, difficultate C || 7 probandi Inst., probando
 C || 10 is Inst., iis C || 14 quibus] in quibus C || 15 peculii totius
 C, (de peculio) peculii totius mauult Krueger || 16 etiam Inst.,
 et? C || 17 aliis Goeschen, alii C || 18—19 {} e. g. addidit Krueger,
 ut sententiae satisfaceret || 23 maleficiis Inst., maleficio C || 26 sufferre
 Inst., suffere C || noxe ex noxae correctum C || erat enim C, namque
 erat Inst. || 28 constitutae sunt autem Cⁿ, sunt autem constitutae
 Inst. || 29 (priore loco) legibus Inst., legibu C || edicto Inst., edicto C ||
 uelut Cⁿ, ueluti Inst.

- 77 \bar{xii} tabularum, damni iniuriae lege Aquilia; edicto prae-
 toris, uelut iniuriarum et ui bonorum raptorum. Omnes
 autem noxales actiones caput secuntur. nam si filius tuus
 seruusue noxam commiserit, quamdiu in tua potestate est,
 tecum est actio; si in alterius potestatem peruenerit, cum 5
 illo incipit actio esse; si sui iuris coeperit esse, directa
 actio cum ipso est, et noxae deditio extinguitur. ex diuerso
 quoque directa actio noxalis esse incipit. nam si pater
 familias noxam commiserit, et is se in adrogationem tibi
 dederit aut seruus tuus esse coeperit, *(quod)* quibusdam 10
 casibus accidere primo commentario tradidimus, incipit
 78 tecum noxalis actio esse quae ante directa fuit. Sed si
 filius patri aut seruus domino noxam commiserit, nulla actio
 nascitur; nulla enim omnino inter me et eum qui in po-
 testate mea est obligatio nasci potest. ideoque etsi in 15
 alienam || potestatem peruenerit aut sui iuris esse coeperit, pg.218
 neque cum ipso neque cum eo cuius nunc in potestate est
 agi potest. unde quaeritur, si alienus seruus filiusue noxam
 commiserit mihi, et is postea in mea esse coeperit potes-
 tate, utrum intercidat actio an quiescat. nostri praecep- 20
 tores intercidere putant, quia in eum casum deducta sit,
 in quo consistere non potuerit, ideoque, licet exierit de
 mea potestate, agere me non posse; diuersae scholae auc-
 tores, quamdiu in mea potestate sit, quiescere actionem
 putant, quia ipse mecum agere non possum, cum uero 25
 79 exierit de mea potestate, tunc eam resuscitari. Cum autem
 filius familias ex noxali causa mancipio datur, diuersae
 scholae auctores putant ter eum mancipio dari debere,
 quia lege \bar{xii} tabularum cautum sit, *(ne aliter filius de*
potestate patris) exeat, quam si ter fuerit mancipatus; 30

§ 77 fere = Inst. 4, 8, 5 || primo commentario] 4, 460 || § 78
 usque ad 23 posse conf. Inst. 4, 8, 6.

1 lege Inst., uelut lege C || 2 uelut Cⁿ, ueluti Inst. || bonorum
 raptorum] b. r. raptorum C || 3 caput Inst., capita C || 4 noxam C,
 noxiam Inst. || in Inst., int? C || est C, sit Inst. || 7 noxae deditio
 extinguitur C, extinguitur noxae deditio Inst. || 8 incipit Inst., in-
 cincipit C || 9 noxam C, noxiam Inst. || is Inst., his C || adrogationem
 Goeschen, adrogatione C || 10 quod Inst., om. C || 10—11 quibusdam
 casibus C, casibus quibusdam Inst. || 11 accidere C, effici Inst. ||
 12 noxalis actio esse C, esse noxalis actio Inst. || fuit sed C, fuisset
 Inst. (male) || 13 noxam C, noxiam Inst. || nulla actio C, actio nulla
 Inst. || 17 est C, sit Inst. || 18 noxam C, noxiam Inst. || 22 quo Inst.,
 quem? uel quo actio? Cⁿ, conf. C^a || 24 quiescere uel quiescere C ||
 25 quia Huschke, quae C || 29—30 {} addidit Goeschen.

Sabinus et Cassius ceterique nostrae scholae auctores sufficere unam mancipationem crediderunt, et illas tres legis XII tabularum ad uoluntarias mancipationes pertinere.

- 80 Haec ita de his personis quae in potestate *(sunt)*, siue ex contra|ctu siue ex maleficio earum———. quod 5 uero ad eas | personas quae in manu mancipioe sunt(———), ita ius dicitur, ut cum ex contractu earum agatur, nisi ab eo cuius iuri subiectae sint in solidum defendantur, bona quae earum futura forent, si eius iuri subiectae non essent, ueneant. sed cum rescissa capitis deminutione cum iis im- 10 perio continenti iudicio || agitur,——— (13 uersus pg.219

in C legi nequeunt)

tabularum ———

(7 uersus in C legi nequeunt)

- 81 ———— Quid ||ergo est?———diximus —— non permis- pg.220 sum fuerit ei mortuos homines dedere, tamen etsi quis eum dederit qui fato suo uita excesserit, aequè liberatur. 20

- 82 Nunc admonendi sumus agere nos aut nostro nomine aut alieno, ueluti cognitorio, procuratorio, tutorio, cura-
~~~~~  
§ 82 conf. Inst. 4, 40 pr.

1 nostrae Goeschen, nostris C || 2 illas] illam C || 4 sunt addidit Goeschen || 5 post earum Bluhme in C<sup>n</sup> inomisia esset uel similia (conf. C<sup>a</sup>) legit, in quibus Huschke controuersia esset (pro controuersia sit) latere coniecit; sententiarum conexui sufficiat e. g. agatur || 6 sunt — 7 ex contractu (ex c\*\*\*liiactu? C) earum agatur (sic Huschke, ageretur C)] haec mutila esse uidit Lenel Edictum pag. 359; Gaius talia fere uidetur scripsisse: sunt, (cum ex maleficiis earum agatur, eadem ualent quae in persona filiorum familias seruorumque diximus. de contractibus autem eorum qui in mancipio sunt aduersus eos quorum in mancipio sunt nulla actio proposita est, de debitis uero earum quae in manu sunt) ita ius dicitur, ut cum ex contractu earum agatur || 9 eius iuri Goeschen, eo iure? C || 10 rescissa capitis dimi- nutione cum iis Huschke, rescissipnpiis uel simile aliquid C<sup>n</sup>? (conf. C<sup>a</sup>) || 13 post agitur Huschke sententiam probabiliter hoc modo perficit: si aduersus eam actionem non defendantur, etiam cum ipsa muliere, dum in manu est, agi potest, quia tum tutoris auctoritas necessaria non est. Agebatur deinde de noxae datione, in qua tractanda utrum de pauperie et pastu actum fuerit necne, certo dici nequit || 17—19 post (quid) ergo (est) [ita suppleuit Huschke] in C haec fere uidentur extare: etiam si\* de qua re m(odo) diximus q(uo)q(ue) [uel q(uam)q(uam)] non permis|sum etc. uel similia, ex quibus idoneam sententiam elicere frustra coneris || 24 agere Inst., age C || 22 alieno C cum codice P Institutionum, alieno Institutionum codices ceteri (BEW).



- torio, cum olim, quo tempore legis actiones in usu fuissent, alieno nomine agere non liceret, praeterquam ex certis cau-  
 83 sis. Cognitor autem certis uerbis in litem coram aduersario substituitur. nam actor ita cognitorem dat QVOD EGO A TE uerbi gratia FVNDVM PETO, IN EAM REM L. TITIVM TIBI COGNI- 5 TOREM DO; aduersarius ita QVIA TV A ME FVNDVM PETIS, IN EAM <REM> TIBI P. MEVVM COGNITOREM DO. potest ut actor ita dicat QVOD EGO TECVM AGERE VOLO, IN EAM REM COGNITOREM DO, aduersarius ita QVIA TV MECVM AGERE VIS, IN EAM REM COGNI- TOREM DO. nec interest, praesens an absens cognitor detur; 10 sed si absens datus fuerit, cognitor ita erit, si cognouerit et suscepit officium cognitoris. Procurator uero nullis  
 84 certis uerbis in litem substituitur, sed ex solo mandato et absente et ignorante aduersario constituitur. quin etiam sunt qui putant eum quoque procuratorem uideri cui non 15 sit mandatum, si modo bona fide accedat ad negotium et caueat ratam rem dominum habiturum; quamquam et ille cui mandatum <est> plerumque satisdare debet, || quia saepe pg.224 mandatum initio litis in obscuro est et postea apud iudicem  
 85 ostenditur. Tutores autem et curatores quemadmodum con- 20 stituantur, primo commentario rettulimus. Qui autem alieno nomine agit, intentionem quidem ex persona domini sumit, condemnationem autem in suam personam conuertit. nam si uerbi gratia L. Titius <pro> P. Meuius agat, ita formula concipitur SI PARET N. NEGIDIVM P. MEVIO SESTERTIVM X MILIA 25 DARE OPORTERE, IVDEX N. NEGIDIVM L. TITIO SESTERTIVM X MILIA CONDEMNÄ. SI NON PARET, ABSOLVE; in rem quoque si agat, intendit P. MEVII REM ESSE EX IVRE QVIRITIVM, et condemna-  
 87 tionem in suam personam conuertit. Ab aduersarii quoque parte si interueniat aliquis cum quo actio constituitur, in- 30 tenditur dominum DARE OPORTERE, condemnatio autem in eius personam conuertitur qui iudicium accipit; sed cum

---

§ 85 fere = Inst. 4, 10, 2 || primo commentario] 1, 144 seqq. || ad § 86 in. conf. Theophilus 4, 10, 2.

---

2 praeterquam] propequam C<sup>n</sup> || ex certis] exceptis C || 4 ita Goeschen, ii C || EGO Goeschen, ege C || TE Goeschen, tē C, conf. C<sup>a</sup> pag. 512 uers. 11 || 6 quia C<sup>n</sup>, expectes quod || 7 REM addidit Hollweg || 9 quia C<sup>n</sup>, expectes quod || 17 quamquam] quoque? C<sup>n</sup> || 18 est om. C || uerba quia — 20 ostenditur ex glossemate inrepsisse putat Eisele || 19 est et Goeschen, esset C<sup>n</sup> || 20—21 constituuntur C, constituuntur Inst. || 24 pro addidit Goeschen, om. C || 28 Maeuii Goeschen, utei C || 32 personam Goeschen, persona C || accipit Wlassak, acceperit C<sup>n</sup>.

in rem agitur, nihil *<in>* intentione facit eius persona cum quo agitur, siue suo nomine siue alieno aliquis iudicio interueniat; tantum enim intenditur REM ACTORIS ESSE.

- 88 Videamus nunc, quibus ex causis is cum quo agitur  
 89 uel hic qui *agit cogatur* satisfacere. Igitur si uerbi gratia 5  
 in rem tecum agam, satis mihi dare debes; aequum enim  
 uisum est *<te>* ideo quod interea tibi rem, quae an ad te  
 pertineat dubium est, possidere conceditur, cum satisfactione  
 cauere, ut si uictus sis *nec rem* ipsam restituas nec litis  
 aestimationem sufferas, sit mihi potestas aut tecum agendi 10  
 90 aut cum sponsoribus || tuis. Multoque magis debes satis- pg.222  
 91 dare mihi, si alieno nomine iudicium accipias. Ceterum  
 cum in rem actio duplex sit, aut enim per formulam pe-  
 titoriam agitur aut per sponsionem, siquidem per formulam  
 petitoriam agitur, illa stipulatio locum habet quae appel- 15  
 latur IUDICATVM SOLVI, si uero per sponsionem, illa quae  
 92 appellatur PRO PRAEDE LITIS ET VINDICIARVM. Petitoria autem  
 93 formula haec est qua actor intendit REM SVAM ESSE. Per  
 sponsionem uero hoc modo agimus: prouocamus aduersa-  
 rium tali sponsione SI HOMO QVO DE AGITVR EX IVRE QVIRITIVM 20  
 MEVS EST, SESTERTIOS XXV NVMMOS DARE SPONDES?; deinde for-  
 mulam edimus, qua intendimus sponsionis summam nobis  
 dari oportere; qua formula ita demum uincimus, si pro-  
 94 bauerimus rem nostram esse. Non tamen haec summa  
 sponsionis exigitur. non enim poenalis est, sed praeiudi- 25  
 cialis, et propter hoc solum fit, ut per eam de re iudicetur.  
 unde etiam is cum quo agitur non restipulatur. ideo

§ 89 conf. Inst. 4, 11 pr. || § 90 conf. Inst. 4, 11 pr.

1 in *addidit Goeschen* || intentione *Goeschen*, intentionem? C<sup>n</sup> ||  
 3 rem *Goeschen*, res C || 5 agit cogatur *Lachmann*, agat C || 6 agam  
*Goeschen*, agat C || dare *Goeschen*, dari C || aequum *Goeschen*, aequum C ||  
 7 te *addidit Goeschen* || ideo *Huschke*, de eo C || 8 *Goeschen*, eius  
 C<sup>n</sup> || satisfactione] satisfactionem C, satisfactione mihi *Goeschen* || 9 nec  
 rem *Inst.*, rem nec C || 10 sufferas *Goeschen*, sufferras C || 16 per  
*Goeschen*, pro C || 17 et C, delet *Huschke* (conf. *Gai.* 2, 94 et *Valerius*  
*Probus* 5, 22) || 21 NVMMOS *Goeschen*, nummorum C || 22 qua *Goeschen*,  
 quia C || 23 dari *Goeschen*, dare C || 24 nostram *Goeschen*, nostra C ||  
 25 non C<sup>n</sup>, nec *Lachmann* (probabiliter) || uerba 27 ideo usque ad 181,  
 4 dabantur post § 91 transponit *Lotmar* (*Kritische Studien* p. 71);  
 eadem suo loco relinquenda censet *Adolphus Schmidt* (*Iudicis postulatio*  
 p. 11), ita tamen ut lacunam statuatur ante 27 ideo.

autem appellata est PRO PRAEDE LITIS VINDICIARVM stipulatio, quia in locum praedium successit, qui olim, cum lege agebatur, pro lite et uindiciis, id est pro re et fructibus, a  
 95 possessore petitori dabantur. Ceterum si apud centumuiros agitur, summam sponsonis non per formulam petimus, sed 5 per legis actionem; sacramento enim reum prouocamus; eaque sponsio sestertium <sup>cxxxv</sup> nummum fit scilicet || propter pg.223  
 96 legem Crepereiam. Ipse autem qui in rem agit, si suo  
 97 nomine agat, satis non dat. Ac nec si per cognitorem quidem agatur, ulla satisfactio uel ab ipso uel a domino de- 10 sideratur. cum enim certis et quasi sollemnibus uerbis in locum domini substituatur cognitor, merito domini loco habetur. Procurator uero si agat, satisfacere iubetur ratam rem dominum habiturum; periculum enim est, ne iterum dominus de eadem re experiatur. quod periculum <non> 15 interuenit, si per cognitorem actum fuerit, quia de qua re quisque per cognitorem egerit, de ea non magis amplius  
 99 actionem habet quam si ipse egerit. Tutores et curatores eo modo quo et procuratores satisfacere debere uerba edicti  
 400 faciunt; sed aliquando illis satisfactio remittitur. Haec ita, 20 si in rem agatur; si uero in personam, ab actoris quidem parte quando satisfacti debeat quaerentes, eadem repetemus  
 404 quae diximus in actione qua in rem agitur. Ab eius uero parte cum quo agitur, siquidem alieno nomine aliquis interueniat, omni modo satisfacti debet, quia nemo alienae rei 25 sine satisfactioe defensor idoneus intellegitur. sed siquidem cum cognitore agatur, dominus satisfacere iubetur; si uero cum procuratore, ipse procurator. idem et de tutore et

§ 96 fere = Inst. 4, 11 pr. || § 98 usque ad 15 *experiatur* fere = Inst. 4, 11 pr. || § 99 = Inst. 4, 11 pr. || § 400 conf. Inst. 4, 11, 1 || *diximus*] § 96 || § 401 usque ad 26 *intellegitur* conf. Inst. 4, 11, 1 || § 402 usque ad 182, 2 *personam* = Inst. 4, 11, 1.

4 possessore *Goeschen*, possessoris *C* || dabantur *Goeschen*, dabantur praedes *C* (*ex glossemate*) || 6 reum *Bluhme*, re|re? *C* || prouocamus *Bluhme*, prouocatu uel prouocato *C<sup>n</sup>* teste *Goescheno* || 7 fit scilicet *Lachmann*, fieri solet lectio in *C* non omni modo reiectanea uisa est, fit solet? *C* teste *Bluhmio*, conf. *C<sup>a</sup>* || 8 Crepereiam *Huschke*, creperiam? *C* || 10 ulla *Goeschen*, nulla? *C* || 13 ratam *Inst.*, ratum? *C<sup>a</sup>* || 15 non addidit *Goeschen* || uerba inde ab 16 actum usque ad 17 per cognitorem per errorem bis in *C* scripta sunt || 19 eo *C*, eodem *Inst.* || 20 illis *C*, his agentibus *Inst.* || 21 si uero *C*, sin uero *Inst.* || 24 nomine *Inst.*, nomen *C*.

- 402 de curatore iuris est. Quodsi proprio nomine aliquis iudicium accipiat || in personam, certis ex causis satisfacere pg.224 solet, quas ipse praetor significat. quarum satisfactionum duplex causa est: nam aut propter genus actionis satisfacitur, aut propter personam, quia suspecta sit; propter 5 genus actionis, ueluti iudicati de pensue aut cum de moribus mulieris agitur; propter personam, ueluti si cum eo agitur qui decoxerit, cuiusue bona <a> creditoribus possessa proscriptae sunt, siue cum eo herede agatur quem praetor suspectum aestimauerit. 10
- 403 Omnia autem iudicia aut legitimo iure consistunt aut 404 imperio continentur. Legitima sunt iudicia, quae in urbe Roma uel intra primum urbis Romae miliarium inter omnes ciues Romanos sub uno iudice accipiuntur; eaque <e> lege Iulia iudiciaria, nisi in anno et sex mensibus iudicata 15 fuerint, expirant. et hoc est quod uulgo dicitur e lege
- 405 Iulia litem anno et sex mensibus mori. Imperio uero continentur recuperatoria et quae sub uno iudice accipiuntur interueniente peregrini persona iudicis aut litigatoris. in eadem causa sunt, quaecumque extra primum urbis Romae 20 miliarium tam inter ciues Romanos quam inter peregrinos accipiuntur. ideo autem imperio contineri iudicia dicuntur, quia tamdiu ualent, quamdiu is qui ea praecepit imperium
- 406 habebit. Et siquidem imperio continenti iudicio actum fuerit, siue in rem siue in personam, siue ea formula quae 25 in factum concepta est, siue ea quae in ius habet intentionem, postea nihilo minus ipso iure de eadem re agi potest; et ideo necessaria est exceptio rei iudicatae uel in
- 407 iudicium deductae. Si uero legitimo iudicio in personam actum sit ea formula quae iuris ciuilis habet intentionem, 30

---

2 iudicium *Inst.*, iudicium aliquid *C* || uerba inde ab 4—5 satisfacretur usque ad 6 actionis per errorem bis in *C* scripta sunt || 4—5 satisfacitur aut propter personam *Goeschen*, satisfacretur aut pro persona *C* utroque loco || 7 agitur] agetur *C* || 8 bona a *Goeschen*, bona *C* || 12 continentur *Goeschen*, continentur *C* || 13 intra *Goeschen*, inter *C*<sup>n</sup>? || 14 e addidit *Boecking* || 15 iudiciaria *Goeschen*, iudicia *C* || 16 dicitur *Goeschen*, diciturur *C* || 17 mori *Goeschen*, morit *C* || 18 recuperatoria *Goeschen*, recuperatoriae *C* || 20 eadem *Goeschen*, ea *C*, conf. *C*<sup>a</sup> pag. 262 uers. 22 || 21 ciues Romanos *Goeschen*, ciuem romanum *C*<sup>n</sup> || 24 actum *Goeschen*, proactum *C* || 27 nihilho *C* || 29 si] at magis quam si in *C* uidetur extare.



- postea ipso iure de eadem re agi non potest, et ob id exceptio superuacua est; si uero uel in rem uel in factum actum fuerit, ipso iure nihilo minus postea agi potest, et ob id exceptio necessaria est rei iudicatae uel in iudicium deductae. Alia causa fuit olim legis actionum: nam quae de re actum semel erat, de ea postea ipso iure agi non poterat; nec omnino ita, ut nunc, usus erat illis temporibus exceptionum. Ceterum potest ex lege quidem esse iudicium, sed legitimum non esse; et contra ex lege non esse, sed legitimum esse. nam si uerbi gratia ex lege Aquilia uel <sup>†</sup>Ollinia uel Furia in prouinciis agatur, imperio continebitur iudicium; idemque iuris est et si Romae apud recuperatores agamus, uel apud unum iudicem interueniente peregrini persona; et ex diuerso si ex ea causa, ex qua nobis edicto praetoris datur actio, Romae sub uno iudice inter omnes ciues Romanos accipiatur iudicium, legitimum est.
- Quo loco admonendi sumus eas quidem actiones, quae ex lege senatusue consultis proficiscuntur, perpetuo solere praetorem accommodare, || eas uero quae ex propria ipsius iurisdictione pendent plerumque intra annum dare. Aliquando tamen —————| imitatur ius legitimum: quales sunt eae, quas bonorum possessoribus ceterisque qui heredis loco sunt accommodat. furti quoque manifesti actio, quamuis ex ipsius praetoris iuris dictione proficiscatur, perpetuo datur; et merito, cum pro capitali poena pecuniaria constituta sit.
- Non omnes actiones, quae in aliquem aut ipso iure

§ 110 fere = Inst. 4, 12 pr. || § 111 aliquando tamen et inde ab 23 quales usque ad 26 datur = Inst. 4, 12 pr. || § 112 = Inst. 4, 12, 1.

10 uerbi Goeschen, uerbis C || 11 ollinia C; non incognitam, sed cuius ipse antea mentionem fecisset, legem a Gaio hic commemoratam esse censet Huschke || 16 ciues Romanos Goeschen, ciues romanus C || 18 quo C, hoc Inst. || 19 consultis C, consulto Inst. || 21 intra Inst., inter C<sup>a</sup>? || 21—22 Huschke ad sententiam sic supplet: Aliquando tamen et perpetuo eas dat, uelut quibus (scilicet cum mauult Mommsen) imitatur ius legitimum: || 23 suppleuit Goeschen ex Inst. || (posse)ssoribus C, possessori Inst. || 24 suppleuit Goeschen ex Inst., inuito codice C?, conf. C<sup>a</sup> || 25—26 proficiscatur Inst., fortasse pro|proficiscatur? C (conf. C<sup>a</sup>) || 26 perpetuo C, tamen perpetuo Inst. || 27 sit Goeschen, sint C || 28 omnes C, omnes autem uel autem omnes codices Institutionum.

competunt aut a praetore dantur, etiam in heredem aequè  
 competunt aut dari solent. est enim certissima iuris regula,  
 ex maleficiis poenales actiones in heredem nec competere  
 nec dari solere, ueluti furti, ui bonorum raptorum, iniu-  
 riarum, damni iniuriae. sed heredibus huius modi actiones 5  
 113 si qua alia similis inueniatur actio. Aliquando tamen *(etiam)*  
 ex contractu actio neque heredi neque in heredem competit;  
 nam adstipulatoris heres non habet actionem, et sponsoris  
 et fidepromissoris heres non tenetur. 10  
 114 Superest ut dispiciamus, si ante rem iudicatam is cum  
 quo agitur, post acceptum iudicium satisfaciatur actori, quid  
 officio iudicis conueniat, utrum absoluere, an ideo potius  
 damnare, quia iudicii accipiendi tempore in ea causa fuerit,  
 ut damnari debeat. nostri praeceptores absoluere eum debere 15  
 existimant, nec interesse cuius generis sit iudicium; et || hoc pg. 227  
 est quod uulgo dicitur Sabino et Cassio placere omni*a* iudicia  
 absolutoria esse. ————— | — de bonae fidei  
 iudiciis autem idem sentiunt, quia in eiusmo*di* iudiciis libe-  
 rum est officium iudicis. tantumdem | et de in rem actioni- 20  
 bus putant, quia *formulae uer*|bis id ipsum exprimatur ———

—————  
 | quibus —————  
 ————— | ————— petentur et ad —————  
 ————— | ————— interdum enim ————— 25  
 —————  
 —————  
 —————

§ 113 usque ad 8 *competit fere* = Inst. 4, 12, 1 || § 114 init.  
 conf. Inst. 4, 12, 2.

1 etiam *C*, et Inst. || aequè Inst., eaque? *C*<sup>n</sup> || 3—4 nec com-  
 petere nec dari sol(ere) *C*, non competere Inst. || 5 heredibus  
 Inst., heredi(bus eius)dem uidelicet actoris? *C* (ex glossemate) ||  
 7 actio *C*, om. Inst. || etiam Inst., om. *C* || 9 actionem et Goeschen,  
 actionem set? *C*<sup>n</sup> teste Goescheno || 11, dispiciamus Goeschen, des-  
 piciamus *C* || uerba ante rem iudicatam ut glossema delet Mom-  
 sen || 16 interesse Goeschen, interest *C*<sup>n</sup> || sit Huschke, fit *C* ||  
 18 in lacuna haec dixisse Gaium apparet: diuersae scholae auctori-  
 bus de stricti iuris iudiciis contra placuisse || 18 bonae fidei iudiciis  
 Goeschen, bonafideisiud *C* || 21 seqq. post exprimatur hanc fere sen-  
 tentiam expressam fuisse conicias: ita demum reum condemnandum  
 esse, nisi arbitrato iudicis rem restituerit.

sunt etiam | in personam tales actiones in quibus exprimitur

| actori qu

| paratus ad actoris

| actum fuerit.

5

- 115.16 Sequitur ut de exceptionibus dispiciamus. Comparatae || 10  
sunt autem exceptiones defendendorum eorum gratia cum pg.228  
quibus agitur. saepe enim accidit, ut quis iure civili te-  
116<sup>a</sup> neatur, sed iniquum sit eum iudicio condemnari. Veluti  
<si> stipulatus sim a te pecuniam tamquam credendi causa  
numeraturus, nec numerauerim; nam eam pecuniam a te 15  
peti posse certum est, dare enim te oportet, cum ex sti-  
pulatu teneris; sed quia iniquum est te eo nomine con-  
demnari, placet per exceptionem doli mali te defendi de-  
116<sup>b</sup> bere. Item si pactus fuero tecum, ne id quod mihi debeas  
a te petam, nihilo minus [id ipsum] a te petere possum 20  
dari mihi oportere, quia obligatio pacto conuento non tol-  
litur; sed placet debere me petentem per exceptionem  
117 pacti conuenti repelli. In his quoque actionibus quae <non>  
in personam sunt exceptiones locum habent. ueluti si metu  
me coegeris aut dolo induxeris, ut tibi rem aliquam man- 25

~~~~~  
§ 115 = Inst. 4, 13 pr. || § 116 usque ad 12 ut = Inst. 4, 13 pr. ||
§ 116^a conf. Inst. 4, 13, 2.
~~~~~

1 ante sunt etiam Gaium egisse de eis quae continentur Inst. 4, 17, 2, ueri non est dissimile || inde ab exprimitur [pro quo litterarum reliquiae a Goescheno enotatae ad n(on) p(er)mit(titur) potius ducere uidentur] talia fere ad sententiam (non ad ductus) suppleri uidentur posse: exprimitur, ut arbitretur iudex, quomodo reus satisfacere debeat actori quominus condemnetur. Sequebantur fortasse ea, quae in Inst. 4, 17, 3 dicuntur de actione ad exhibendum et de cautione ei inponenda, qui non frustrationis gratia tempus ad exhibendum petat || 11 eorum Inst., reorum C || 14 si addidit Goeschen || a Goeschen, āpa uel āpa C || 16 oportet Inst., oporteret C || 17 teneris C, tenearis Inst. || te eo nomine C, eo nomine te Inst. || 18 per Goeschen, pro? C<sup>n</sup> || 19 quod Goeschen, q C, conf. C<sup>a</sup> || 20 petam ex retam correctum? C || id ipsum a C, uerba id ipsum deleuit Mommsen; id ipso iure Huschke || 21 dari Goeschen, dare C || 22 per Goeschen, pro? C<sup>n</sup> || 23 non addidit Goeschen || 24 personam Goeschen, persona C || 25 coegeris Goeschen, co|geris C || aliquam Goeschen, aliqua C<sup>n</sup>.

- cipio darem; nam si eam rem a me petas, datur mihi exceptio, per quam, si metus causa te fecisses uel dolo malo  
 117<sup>a</sup> arguero, repelleris. Item si fundum litigiosum sciens a non possidente emeris eumque a possidente petas, opponitur  
 118 tibi exceptio, per quam omni modo summoueris. Exceptio-<sup>5</sup> nes autem alias in edicto praetor habet propositas, alias causa cognita accommodat. quae omnes uel ex legibus uel ex his quae legis uicem optinent, substantiam capiunt, uel  
 119 ex iurisdictione praetoris proditae sunt. || Omnes autem ex-<sup>pg.229</sup> ceptiones in contrarium concipiuntur, quam adfirmat is cum<sup>10</sup> quo agitur. nam si uerbi gratia reus dolo malo aliquid actorem facere dicat, qui forte pecuniam petit quam non numerauit, sic exceptio concipitur SI IN EA RE NIHIL DOLO MALO A. AGERII FACTVM SIT NEQVE FIAT: item si dicat contra pactionem pecuniam peti, ita concipitur exceptio SI INTER<sup>15</sup> A. AGERIUM ET N. NEGIDIUM NON CONVENIT, NE EA PECVNIA PETETVR; et denique in ceteris causis similiter concipi solet; ideo scilicet quia omnis exceptio obicitur quidem a reo, sed ita formulae inseritur, ut condicionalem faciat condemnationem, id est ne aliter iudex eum cum quo agitur con-<sup>20</sup> demnet, quam si nihil in ea re qua de agitur dolo actoris factum sit; item ne aliter iudex eum condemnet, quam si nullum pactum conuentum de non petenda pecunia factum fuerit.
- 120 Dicuntur autem exceptiones aut peremptoriae aut di-<sup>25</sup>  
 121 latoriae. Peremptoriae sunt quae perpetuo ualent nec euitari possunt, ueluti quod metus causa aut dolo malo, aut quod contra legem senatusue consultum factum est, aut quod res iudicata est uel in iudicium deducta est, item pacti conuenti quod factum est, ne omnino pecunia pete-<sup>30</sup>  
 122 retur. Dilatoriae sunt exceptiones quae ad tempus ualent, ueluti illius pacti conuenti quod factum est uerbi gratia,

---

§ 118 inde ab 7 ex legibus conf. Inst. 4, 13, 7.

---

1 darem nam si eam Goudsmit, deminansineam? C, darem eamque Huschke || 2 per Goeschen, pro C<sup>n</sup> || 3 a Goeschen, ā C, conf. C<sup>a</sup> pag. 312 uers. 8 || 8 capiunt Goeschen, capunt? C || 10 quam Heffter, qui C<sup>n</sup> || 14 dicat Goeschen, dicatut C || 18 quia] conf. C<sup>a</sup>, pag. 295 inf. || omnis Goeschen, omnes C || obicitur Goeschen, obigitur C || 19 inseritur Goeschen, inseriter C<sup>n</sup> || 23 conuentum de Goeschen, conuenite C || 24 fuerit Goeschen, erit C (fortasse recte) || 28 consultum Goeschen, consulto C || 30 factum Goeschen, pactum (uix peractum) C<sup>n</sup> || 32 ueluti Goeschen, ueluti is C.



- ne intra quinquennium peteretur; finito *enim* eo tempore  
 ¶ non habet locum exceptio. cui similis exceptio est litis pg.230  
 diuiduae et rei residuae. nam si quis partem rei petierit  
 et intra eiusdem praeturam reliquam partem petat, hac  
 exceptione summouetur quae appellatur litis diuiduae; item 5  
 si is, qui cum eodem plures lites habebat, de quibusdam  
 egerit, de quibusdam distulerit, ut ad alios iudices eant,  
 si intra eiusdem praeturam de his quas distulerit, agat,  
 per hanc exceptionem quae appellatur rei residuae sum-  
 123 mouetur. . Observandum est autem ei cui dilatoria obicitur 40  
 exceptio, ut differat actionem; alioquin si obiecta exceptione  
 egerit, rem perdit; non enim post illud tempus, quo in-  
 tegra re *<eam>* euitare poterat, adhuc ei potestas agendi  
 superest re in iudicium deducta et per exceptionem per-  
 124 emptā. Non solum autem ex tempore, *sed* etiam ex per- 45  
 sona dilatoriae exceptiones intelleguntur, quales sunt co-  
 gnitoriae: ueluti si is, qui per edictum cognitorem dare non  
 potest, per cognitorem agat, uel dandi quidem cognitoris  
 ius habeat, sed eum det cui non licet cognituram susci-  
 pere. nam si obiciatur exceptio cognitoria, si ipse talis 20  
 erit, ut ei non liceat cognitorem dare, ipse agere potest;  
 si uero cognitori non liceat cognituram suscipere, per alium  
 cognitorem aut per semet ipsum liberam habet agendi po-  
 testatem, et tam hoc quam illo modo euitare *<potest>* ex- 24  
 ceptionem; quodsi dissimulauerit et per cognitorem egerit, pg.234  
 125 rem perdit. Sed peremptoria quidem exceptione si reus  
 per errorem non fuerit usus, in integrum restituitur adi-  
 ciendae exceptionis gratia; dilatoria uero si non fuerit usus,  
 an in integrum restituatur, quaeritur.  
 126 Interdum euenit, ut exceptio, quae prima facie iusta uidea- 30

---

§ 126 usque ad 188, 12 pacto fere = Inst. 4, 14 pr.

---

1 enim *Goeschen*, nihil? *Cn*, *conf.* *Ca* pag. 281 *uers.* 26 || 2 *conf.*  
*Ca* || 5 summouetur *Goeschen*, summouetur *C* || 7 eant *Bluhme*, egant? *C* ||  
 8 quas *Huschke*, qua *C* || 9—10 summouetur *Goeschen*, summouet. *C* ||  
 11 si obiecta ex sibiecta correctum *C* || 13 *eam* addidit *Huschke* || 14 superest  
*Goeschen*, supe in *C* apparuit || deducta *Goeschen*, deductae *C* || 14—15 pe-  
 rempta *Goeschen*, peremptae *C* || 18 uel *C*, uel (si quis) *Goeschen* ||  
 21 erit *Heffter*, erat *C* || 24 potest addidit *Goeschen* || 25 et scrip-  
 simus dubitanter, cumet uel cumei *C*; uerbis per cognitorem non  
 apte comprehenduntur duo illi casus, qui supra *uers.* 17—18 et  
*uers.* 19—20 distinguuntur || 26 sed *Huschke*, sem *C* || 29 restituatur  
*Goeschen*, restituitur *C*.

- tur, inique noceat actori. quod cum accidat, alia adiectione opus est adiuuandi actoris gratia; quae adiectio replicatio uocatur, quia per eam replicatur atque resoluitur uis exceptionis. nam si uerbi gratia pactus sum tecum, ne pecuniam quam mihi debes a te peterem, deinde postea 5 in contrarium pacti sumus, id est ut petere mihi liceat, et, si agam tecum, excipias tu, ut ita demum mihi condemnaris, SI NON CONVENERIT, NE EAM PECUNIAM PETEREM, nocet mihi exceptio pacti conuenti; namque nihilo minus hoc uerum manet, etiamsi postea in contrarium pacti sumus; 10 sed quia iniquum est me excludi exceptione, replicatio mihi datur ex posteriore pacto hoc modo SI NON POSTEA
- 426<sup>a</sup> CONVENIT, VT MIHI EAM PECUNIAM PETERE LICERET. Item si argentarius pretium rei quae in auctionem uenerit persequatur, obicitur ei exceptio, ut ita demum emptor dam- 15 netur, SI EI RES QVAM EMERIT, TRADITA EST; et est iusta exceptio; sed si in auctione praedictum est NE ANTE EMPTORI *<RES>* TRADERETVR QVAM SI PRETIUM SOLVERIT, replicatione || tali pg.232 argentarius adiuuatur AVT SI PRAEDICTVM EST, NE ALITER EMP-
- 127 TORI RES TRADERETVR, QVAM SI PRETIUM EMPTOR SOLVERIT. Inter- 20 dum autem euenit, ut rursus replicatio, quae prima facie iusta sit, inique reo noceat. quod cum accidat, adiectione
- 128 opus est adiuuandi rei gratia, quae duplicatio uocatur. Et si rursus ea prima facie iusta uideatur, sed propter aliquam causam inique actori noceat, rursus adiectione opus 25
- 129 est qua actor adiuuetur, quae dicitur triplicatio. Quarum omnium adiectionum usum interdum etiam ulterius quam diximus uarietas negotiorum introduxit.

§ 127 = Inst. 4, 14, 1 || § 128 = Inst. 4, 14, 2 || § 129 = Inst. 4, 14, 3.

1 actori *C*, om. *Inst.* || accidat *C*, accidit *Inst.* || alia adiectione *C*, alia allegatione *Inst.* (quod commemoramus propter §§ 127 et 128) || 2 adiectio *C*, om. *Inst.* || 8 conuenerit ex conuenierit correctum *C* || 9 pacti conuenti *C*<sup>n</sup>, conuenit enim ita *Inst.* || namque *Inst.*, nam quam *C*<sup>n</sup>, conf. *C*<sup>a</sup> pag. 290 uers. 24 || 10 etiamsi *C*, licet *Inst.* || 11 quia *Goeschen*, qua *C*, conf. *C*<sup>a</sup> pag. 296 uers. 5 || exceptione *C*, om. *Inst.* || 14 auctionem uenerit *C*, auctione uenierit *Goeschen* || 15 obicitur ei ex obicitur ei correctum *C* || 17 aut ante aut antea *C* || 18 res omisit *C*, conf. *C*<sup>a</sup> pag. 298 med. || 20 emptor *C*, EMPTEAE REI *Huschke* || 20—24 interdum autem euenit ut rursus *C*<sup>n</sup>, rursus interdum euenit ut *Inst.* || 24 prima ex praema correctum *C*<sup>1</sup> || 22 reo *C*, om. *Inst.* || accidat *C*, accidit *Inst.* || adiectione *C*, alia allegatione *Inst.* (conf. quae supra ad uers. 4 adnotauimus) || 24 si rursus *Inst.*, si rursus si *C* || uideatur ex uidetur correctum *C*<sup>1</sup> || 25 adiectione *Goeschen*, ex adiectione *C*, allegatione alia *Inst.* (conf. quae supra ad uers. 4 adnotauimus) || 26 quae *Inst.*, quod *C*<sup>n</sup>, conf. *C*<sup>a</sup> pag. 290 uers. 28 || 27 adiectionem *C*, exceptionum *Inst.* || etiam *C*, om. *Inst.* || 28 introduxit *C*, introducitur *Inst.*

130 Videamus etiam de praescriptionibus quae receptae sunt  
 131 pro actore. Saepe enim ex una eademque obligatione ali-  
 quid iam praestari oportet, aliquid in futura praestatione  
 est: ueluti cum in singulos annos uel menses certam pec-  
 uniam stipulati fuerimus; *nam* finitis quibusdam annis aut 5  
 mensibus huius quidem temporis pecuniam praestari oportet,  
 futurorum autem annorum sane quidem obligatio con-  
 tracta intellegitur, praestatio uero adhuc nulla est. si ergo  
 uelimus id quidem quod praestari oportet petere et in  
 iudicium deducere, futuram uero obligationis praestationem 10  
 in integro relinquere, necesse est ut cum hac praescrip-  
 tione agamus EA RES AGATUR CUIUS REI DIES FUIT; alioquin si  
 sine hac praescriptione egerimus, ea scilicet formula qua  
 incertum petimus, || cuius intentio his uerbis concepta est pg.233  
 QUIDQUID PARET N. NEGIDIVM A. AGERIO DARE FACERE OPORTERE, 15  
 totam obligationem, id est etiam futuram in hoc iudicium  
 deducimus, et quae ante tem|pus obligatio—

131<sup>a</sup> —. Item si uerbi gratia ex empto agamus, *ut* nobis fun-  
 dus mancipio detur, debemus *hoc modo* praescribere EA RES 20  
 AGATUR DE FVNDO MANCIPANDO, ut postea, si ueli|mus uacuam  
 possessionem nobis tradi, \* trad—|—sumus, totius illius  
 iuris obligatio illa incer|ta actione QUIDQUID OB EAM REM N.  
 NEGIDIVM A. AGERIO DARE FACERE OPORTET, per intentionem 25  
 consumitur, ut postea nobis agere uolentibus de uacua  
 132 possessione tradenda nulla supersit actio. Praescriptiones  
*autem* appellatas esse ab eo, quod ante formulas praescri-  
 133 buntur, plus quam manifestum est. *Sed* his quidem tem-  
 poribus, sicut supra quoque notauimus, omnes praescrip- 30

§ 133 *supra*] § 130.

5 *nam* Goeschen, non C<sup>n</sup>, *conf.* Ca pag. 280 *uers.* 21 || 12 fuit?  
*ex* fiet *correctum* C || 17—19 *lacunam* post tempus Krueger ad sen-  
*sentiam* (*conf.* tamen Ca) sic *supplet*: obligatio in iudicium deducitur,  
*ex* ea condemnatio fieri non potest neque rursus de ea agi potest. ||  
 20 *hoc modo suppleuit* Polenaar, *conf.* Ca || 21 mancipando C<sup>n</sup>  
*(correctis sub finem litteris an ex io a C<sup>1</sup>)* || 22—23 *lacunam* post  
 tradi ad *sententiam*, non ad ductus spatiumue (*conf.* Ca), ita e. g.  
*supplet* Krueger: uel tradita ea de euictione nobis cauere, iterum  
*ex* empto agere possimus. alioquin si praescribere (obliti) sumus,  
 totius etc. || 25 per Goeschen, *peni?* C teste Goescheno || intentionem  
 Goeschen, in(intentione)? C || 28 autem Goeschen, *siq.?* C || praescri-  
 buntur Goeschen, praescribentur C<sup>n</sup> || 29 sed Goeschen, si C, *conf.*  
 Ca pag. 301 *uers.* 4.

tiones ab actore proficiscuntur. olim autem quaedam et pro reo opponebantur, qualis illa erat praescriptio EA RES AGATVR, SI IN EA RE PRAEIVDICIVM HEREDITATI NON FIAT, quae nunc in speciem exceptionis deducta est et locum habet, cum petitor hereditatis alio genere iudicii praeiudicium hereditati faciat, ueluti | cum singulas res petat; est enim iniquum per unius rei—||—<sup>(25 uersus)</sup> pg.234  
in C legi nequeunt)

- 134 —||— in- 9  
ten||tione formulae det—m est, cui dari oporteat; et pg.235  
sane domino dari oportet quod seruus stipulatur; at in  
praescriptione de facto quaeritur, quod secundum natura-  
135 lem significationem uerum esse debet. Quaecumque autem  
diximus de seruis, eadem de ceteris quoque personis quae  
136 nostro iuri subiectae sunt dicta intellegemus. Item ad- 15  
monendi sumus, si cum ipso agamus qui incertum promi-  
serit, ita nobis formulam esse propositam, ut praescriptio  
inserta sit formulae loco demonstrationis hoc modo INDEX  
ESTO. QVOD A. AGERIVS DE N. NEGIDIO INCERTVM STIPVLATVS  
EST, CVIVS REI DIES FVIT, QVIDQVID OB EAM REM N. NEGIDIVM A. 20  
137 AGERIO DARE FACERE OPORTET et reliqua. Si cum sponsore  
aut fideiussore agatur, praescribi solet in persona quidem  
sponsoris hoc modo EA RES AGATVR, QVOD A. AGERIVS DE L.

3 ad sententiam suppleuit Lachmann || 7 sententiam e. g. sic per-  
ficit Krueger: per unius rei petitionem uniuersae hereditati prae-  
iudicium fieri. || Agebatur deinde, ut uidetur, de aliis praescriptionibus,  
quae pro reo proponuntur (conf. Keller Der roemische Civilprocess etc.  
not. 489 seqq.); deinde Gaius reuertebatur ad praescriptiones, quae  
ab actoris parte proficiscuntur, et ad eam quidem speciem, quae non  
nisi definiendi negotii gratia, quo de agitur, inseruntur || 9 ea quae  
initio paginae codicis C 255 leguntur, cum proximis ita e. g. coniungit  
Krueger: et siquidem ex contractu seruorum agatur, intentione etc. ||  
10 det—m] quod uerbum restituendum sit, nescimus; sane deter-  
minatum est uix Gaianum, nec magis ad codicis C ductus (conf.  
Ca) aut (ex inten)tione formulae des(umendu)m est aut similia qua-  
drant || dari oporteat] dare oportet C || 11 dari Huschke, dare C ||  
12 facto Savigny, pacto C || secundum Goeschen, secundu C ||  
16—17 promiserit Goeschen, permisserit C<sup>n</sup> || 18 formulae Goe-  
schen, formula C || 19 INCERTVM Goeschen, incerte C || 19—20 STI-  
PVLATVS EST Goeschen, stipem C, conf. Ca pag. 504 uers. 1 seq.  
(ubi modo delendum est) || 20 QVIDQVID Goeschen, quiquid C || 21 re-  
liqua Goeschen, reliqua? C<sup>n</sup> || si C; fortasse scribendum (Sed) si ||  
22 agatur Goeschen, agat C || 23 agatur Goeschen, agetur C || QVOD  
A. AGERIVS] conf. Ca pag. 236 uers. 20 et pag. 293 uers. 20.



TITIO INCERTVM STIPVLATVS EST, QVO NOMINE N. NEGIDIVS SPONSOR EST, CVIVS REI DIES FVIT, in persona uero fideiussoris EA RES AGATVR, QVOD N. NEGIDIVS PRO L. TITIO INCERTVM FIDE SVA ESSE IVSSIT, CVIVS REI DIES FVIT; deinde formula subicitur.

138 Superest ut de interdictis dispiciamus.

5

139 Certis igitur ex causis praetor aut proconsul principaliter auctoritatem suam finiendis controuersiis *interponit*. quod tum maxime facit, cum de possessione aut quasi possessione inter aliquos contenditur. et in summa aut iubet aliquid fieri aut fieri prohibet. formulae autem *et uerborum* 10 conceptiones quibus in || ea re utitur, interdicta <————— pg.236  
140 —————> *decretaque*. Vocantur autem decreta, cum fieri aliquid iubet, ueluti cum praecipit, ut aliquid exhibeatur aut restituatur; interdicta uero, cum prohibet fieri, ueluti cum praecipit, ne sine uitio possidenti uis fiat, neuē in 15 loco sacro aliquid fiat. unde omnia interdicta aut restitutoria aut exhibitoria aut prohibitoria uocantur. Nec tamen cum quid iusserit fieri aut fieri prohibuerit, statim *peractum* est negotium, sed ad iudicem recuperatoresue *itur* et ibi editis formulis quaeritur, an aliquid aduersus praetoris edictum factum sit, uel an factum non sit, quod is 20 fieri iusserit. et modo cum poena agitur, modo sine poena: cum poena, ueluti cum per sponsionem agitur, sine poena, ueluti cum arbiter petitur. et quidem ex prohibitoriis interdictis semper per sponsionem agi solet; ex restitutoriis uero 25 uel exhibitoriis modo per sponsionem, modo per formulam agitur quae arbitraria uocatur.

142 Principalis igitur diuisio in eo est, quod aut prohibi-  
143 toria sunt interdicta aut restitutoria aut exhibitoria. Sequens in eo est diuisio, quod uel adipiscendae possessionis 30

§ 138 conf. Inst. 4, 15 pr. || § 139 inde ab 8 *quod* conf. Inst. 4, 15 pr. || § 142 conf. Inst. 4, 3, 1 || § 143 conf. Inst. 4, 15, 2.

3 AGATVR *Goeschen*, agat C || TITIO *Goeschen*, tio C || 4 REI DIES *Goeschen*, heresde C || subiicitur *Goeschen*, subigitur C<sup>n</sup> || 7 interponit *Caplick*, proponit C<sup>n</sup> || 10 et uerborum *Huschke*, uerborum et C || 11—12 *locus corruptus e. g. sic fere redintegrari uidetur posse: interdicta (uocantur uel accuratius interdicta) decretaque || 12 decretaque] dec——(cum foramine, quod paulo probabilius e. g. retaŕ. quam retauē litteris expleri uidetur posse) || 15 sine Scipio Maffei, sinede C || 18 peractum Goeschen, proactum C<sup>n</sup> || 19 itur Heise, item C || 20 et Heise, etiam C<sup>n</sup> || 23 agitur *Goeschen*, agetur C || 28 in eo *ex neo correctum C*.*

- 144 causa comparata sunt uel retinendae uel recipiendae. Adipiscendae possessionis causa interdictum accommodatur bonorum possessori, cuius principium est QVORVM BONORVM; eiusque uis et potestas haec est, ut quod quisque ex his bonis quorum possessio alicui data est, pro herede aut pro 5 possessore || possideat, id ei cui bonorum possessio data est pg.237 restituatur. pro herede autem possidere uidetur tam is qui heres est, quam is qui putat se heredem esse; pro possessore is possidet qui sine causa aliquam rem hereditariam uel etiam totam hereditatem sciens ad se non pertinere possidet. ideo autem adipiscendae possessionis uocatur <interdictum>, quia ei tantum utile est, qui nunc primum conatur adipisci rei possessionem. itaque si quis adeptus possessionem amiserit, desinit ei id interdictum utile esse.
- 145 Bonorum quoque emptori similiter proponitur interdictum 15
- 146 quod quidam possessorium uocant. Item ei, qui publica bona emerit, eiusdem condicionis interdictum proponitur quod appellatur sectorium, quod sectores uocantur qui publice bona mercantur. Interdictum quoque quod appellatur Saluanum adipiscendae possessionis <causa> comparatum 20 est, eoque utitur dominus fundi de rebus coloni quas is
- 148 pro mercedibus fundi pignori futuras pepigisset. Retinendae possessionis causa solet interdictum reddi, cum ab utraque parte de proprietate alicuius rei controuersia est, et ante quaeritur, uter ex litigatoribus possidere et uter 25

---

§ 144 fere = Inst. 4, 15, 3 || § 147 = Inst. 4, 15, 3 || § 148 fere = Inst. 4, 15, 4.

---

1 retinendae] retinendae possessionis causa interdictum (*deletis tamen tribus ultimis uocabulis*) C<sup>n</sup> || 2 accommodatur Inst., accommodaturur C<sup>n</sup> || 4 eiusque uis Inst., eiusquis C || 4—5 quisque ex his bonis C, ex his bonis quisque Inst. || 5 est Inst., est si C<sup>n</sup> || 6 possideat Inst., possideret C || 8 heres est] *conf. C<sup>a</sup> pag. 270 uers. 10* || quam Goeschen, quae C<sup>n</sup> || 9 aliquam Goeschen, aliquae C<sup>n</sup> || 12 interdictum Inst., om. C || quia Inst., q C || 13 adipisci Inst., adipisce C || 14 amiserit C, amiserit eam Inst. || interdictum Inst., idictum C || 18 pro altero quod (*sic C<sup>n</sup>*) *expectes* quia || 19 post mercantur in C *per errorem repetita sunt uerba* qui publice uona mercantur || 20 adipiscendae Inst., apiscendae C || causa Inst., om. C || 21—22 is pro mercedibus Inst., sipsemērcedibus (*sic*) C || 22 pignori futuras ex pignoris futuram correctum C || 24 utraque Inst., utroque C || est C, sit Inst. || 25 (*altero loco*) et delet Polenaar.

petere debeat; cuius rei gratia comparata sunt VTI POSSI-  
 149 DETIS et VTRVBI. Et quidem VTI POSSIDETIS interdictum de  
 fundi uel aedium possessione redditur, VTRVBI uero de re-  
 150 rum mobilium possessione. Et siquidem de fundo uel ae- 4  
 dibus || interdicitur, eum potiore esse praetor iubet, qui pg.238  
 eo tempore quo interdictum redditur nec ui nec clam nec  
 precario ab aduersario possideat; si uero de re mobili,  
 eum potiore esse iubet, qui maiore parte eius anni nec  
 ui nec clam nec precario ab aduersario possederit; idque  
 151 satis ipsis uerbis interdictorum significatur. Sed in VTRVBI 10  
 interdicto non solum sua cuique possessio prodest, sed  
 etiam alterius quam iustum est ei accedere, ueluti eius cui  
 heres extiterit, eiusque a quo emerit uel ex donatione aut  
 dotis nomine acceperit. itaque si nostrae possessioni iuncta  
 alterius iusta possessio exuperat aduersarii possessionem, 15  
 nos eo interdicto uincimus. nullam autem propriam pos-  
 sessionem habenti accessio temporis nec datur nec dari  
 potest; nam ei quod nullum est nihil accedere potest.  
 sed et si uitosam habeat possessionem, id est aut ui aut  
 clam aut precario ab aduersario adquisitam, non datur ac- 20  
 152 cessio; nam ei <possessio> sua nihil prodest. Annus autem  
 retrorsus numeratur. itaque si tu uerbi gratia VIII mensibus  
 possederis prioribus, et ego VII posterioribus, ego potior  
 ero, quod trium priorum mensium possessio nihil tibi in  
 hoc interdicto prodest, quod alterius anni possessio est. 25  
 153 Possidere autem uidemur non solum si ipsi possideamus,  
 sed etiam si nostro nomine aliquis in possessione sit, licet  
 is nostro iuri subiectus non sit, qualis est colonus et in-  
 quilinus; per eos quoque, apud quos deposuerimus, aut 29  
 quibus commodauerimus, aut quibus gratuitam habita||tio- pg.239

---

§ 149 conf. Inst. 4, 15, 4<sup>a</sup> || § 153 fere = Inst. 4, 15, 5.

---

2 VTI Goeschen, ut C || 3 possessione Inst., possessoriiis C ||  
 rerum Inst., rebus C || 4 possessione Inst., possessionem? C<sup>n</sup> ||  
 9 possederit Huschke, possidet C || 10 ipsis Goeschen, ipsius C ||  
 sed Goeschen, si? C || 11 cuique Goeschen, quique uel quoque  
 C<sup>n</sup> || 12, alterius Goeschen, alteris C || accedere Goeschen, acci-  
 dere C || 20 accessio nam] naccessio? C<sup>n</sup> || 21 possessio  
 addidit Goeschen || 24 trium] trum C || 27 etiam C, et Inst. ||  
 possessione Inst., possessionem C || 28 is Inst., in C || iuri Inst.,  
 iure C.

nem praestiterimus, ipsi possidere uideamur. et hoc est quod uulgo dicitur retineri possessionem posse per quemlibet, qui nostro nomine sit in possessione. quin etiam plerique putant animo quoque retineri possessio(nem, id est ut quamuis neque ipsi simus in possessione) neque nostro nomine 5 alius, tamen si non relinquendae possessionis animo sed postea reuersuri inde discesserimus, retinere possessionem uideamur. adipisci uero possessionem per quos possimus, secundo commentario rettulimus. nec ulla dubitatio est, quin 154 animo possessionem adipisci non possimus. Reciperandae 10 possessionis causa solet interdictum dari, si quis ex possessione ui deiectus sit; nam ei proponitur interdictum cuius principium est VNDE TV ILLVM VI DEIECISTI, per quod is qui deiecit cogitur ei restituere rei possessionem, si modo is qui deiectus est nec ui nec clam nec precario (ab eo) 15 possederit; — eum, qui a me ui aut clam aut precario possidet, inpune deicio. Interdum tamen etsi eum ui deiecerim, qui a me ui aut clam aut precario possederit, cogor ei restituere possessionem, ueluti si armis eum ui deiecerim; nam propter atrocitatem delicti in tantum patior actionem, ut omni modo debeam ei restituere possessionem. armorum autem appellatione non solum scuta et gladios et 20 galeas significari intellegemus, sed et fustes et lapides.

---

§ 153 secundo commentario] 2, 89 seq. 94 seq. || § 154 usque ad 14 possessionem fere = Inst. 4, 15, 6 || § 155 inde ab 22 armorum = Inst. 4, 15, 6.

---

4 praestiterimus Boecking, restituerimus aut quibus gratuitam habitationem (per errorem repetitis quattuor uocabulis) C || ad uideamur ducere Institutiones intellexit Lachmann, deumur C || 4—5 ( ) additum ducibus Institutionibus || 6 relinquendae Inst., reliquendae C || possessionis Inst., possion uel possione C<sup>n</sup>, conf. C<sup>a</sup> pag. 281 uers. 28 et pag. 287 uers. 51 || 7 discesserimus Huschke, discepserimus C || 8 adipisci Inst., apisci C || 10 animo C, animo solo Inst. || adipisci Inst., apisci C || possimus Lachmann, possumus C || 11 interdictum dari C, interdici Inst. || possessione C, possessione fundi uel aedium Inst. || 12 sit C, fuerit Inst. || 14 deiecit Inst., deiecisti C || rei C, om. Inst. || 15 ( ) addidit Huschke || 16 possederit — ] (possi)de(a)n(ta)que uel simile aliquid in C<sup>n</sup> fuisse suspiceris, conf. C<sup>as</sup>. quae particula (post uerbum finitum) in incertis litteris lateat, nescimus; expectes sane uel namque; ceterum de possederit forma cogitauit iam Goeschen || 17 possidet], possideret C || deicio Fitting, deicip uel simile aliquid uisum est in C extare || 18 possederit Goeschen, possideret C || 20 nam Goeschen, non C<sup>n</sup> || 21 restituere C<sup>n</sup> || 23 intellegemus? C cum Institutionum codice W<sup>a</sup>, intellegimus Institutionum codices BPW<sup>b</sup> || sed et Inst., set? C.



156 Tertia diuisio interdictorum in hoc est, quod aut sim-  
 157 plicia sunt aut duplicia. Simplicia *sunt* ueluti in quibus  
 alter actor, alter reus est, qualia sunt omnia restitutoria  
 aut exhibitoria; namque actor || est, qui desiderat aut ex-  
 hiberi aut restitui, reus is est, a quo desideratur, ut exhi- 5  
 158 beat aut restituat. Prohibitoriorum autem interdictorum  
 159 alia duplicia, alia simplicia sunt. Simplicia sunt ueluti  
 quibus prohibet praetor in loco sacro aut in flumine publico  
 ripae eius aliquid facere reum; nam actor *est* qui desi-  
 160 derat ne quid fiat, reus is qui aliquid facere conatur. Du- 10  
 plicia sunt ueluti VTI POSSIDETIS interdictum et VTRVBI. ideo  
 autem duplicia uocantur, quod *par* utriusque litigatoris in  
 his condicio est, nec quisquam praecipue reus uel actor  
 intellegitur, sed unusquisque tam rei quam actoris partes  
 sustinet; quippe praetor pari sermone cum utroque loqui- 15  
 tur. *nam* summa conceptio eorum interdictorum haec est  
 VTI NVNC POSSIDETIS, QVOMINVS ITA POSSEDEATIS, VIM FIERI VETO;  
 item alterius VTRVBI HIC HOMO DE QVO AGITVR [APVD QVEM]  
 MAIORE PARTE HVIVS ANNI FVIT, QVOMINVS IS EVM DVCAT, VIM  
 FIERI VETO. 20

161 Expositis generibus interdictorum sequitur, ut de or-  
 dine et de exitu eorum dispiciamus. et incipiamus a sim-  
 162 plicibus. <Si> igitur restitutorium uel exhibitorium inter-  
 dictum redditur, ueluti ut restituatur ei possessio qui ui  
 deiectus est, aut exhibeatur libertus cui patronus operas 25  
 indicare uellet, modo sine periculo res ad exitum perdu-

---

§ 156 = Inst. 4, 15, 7 || § 157 = Inst. 4, 15, 7 || § 158 = Inst.  
 4, 15, 7 || § 159 = Inst. 4, 15, 7 || § 160 usque ad 15 *sustinet* =  
 Inst. 4, 15, 7; inde a 15 *quippe* conf. Theophilus 4, 15, 7.

---

1 in hoc C, haec Inst. || 2 ueluti C<sup>n</sup> (teste Goescheno) et Inst.,  
 delet Huschke || 3 is est C, is Institutionum codices BP<sup>a</sup>, est is PbW ||  
 5—6 exhibeat aut restituat C, restituat aut exhibeat Inst. || 6 autem  
 Inst., aut? C || interdictorum Inst., interdictorum interdum C<sup>n</sup>  
 (ex dittographia) || 7 duplici alia simplicia sunt C, simplicia sunt  
 alia duplicia Inst. || 8 quibus C, cum Inst. || aut C, uel Inst. ||  
 9 facere reum Heffter, facere eum C, fieri Inst. || actor est Inst.,  
 actorem C || 10 is C, om. Inst. || 12 quod C<sup>n</sup>, quia Inst. || par Inst.,  
 piscar. C || 14 partes C, partem Inst. || 15 utroque Goeschen,  
 utrousque C || 16 nam Goeschen, non C<sup>n</sup> || 17 NVNC Goeschen, n C ||  
 VIM Theophilus, uin C || 18 HIC] hisc (expuncta s littera) C || uerba  
 APUD QVEM ex glossemate ad VTRVBI adscripto nata esse perspexit  
 Mommsen (conf. Theophilus et Dig. 43, 31, 1) || 19 MAIORE PARTE  
 Theophilus, maiores partes C || VIM Theophilus, uin C || 22—23 simpli-  
 cibus Goeschen, sinpublicibus C.

- 163 citur, modo cum periculo. Namque si arbitrum postula-  
uerit is cum quo agitur, accipit formulam quae appellatur  
||arbitraria, et iudicis arbitrio si quid restitui uel exhiberi pg.241  
debeat, id sine periculo exhibet aut restituit, et ita ab-  
soluitur; quodsi nec restituat neque exhibeat, quanti ea 5  
res est condemnatur. sed et actor sine poena experitur  
cum eo, quem neque exhibere neque restituere quicquam  
oportet, praeterquam si calumniae iudicium ei oppositum  
fuerit decimae partis. quamquam Proculo placuit denegan-  
dum calumniae iudicium ei qui arbitrum postulauerit, quasi 10  
hoc ipso confessus uideatur restituere se uel exhibere de-  
bere. sed alio iure utimur, et recte; potius enim ut  
modestiore uia litiget, arbitrum quisque petit, quam quia  
164 confitetur. Obseruare (autem) debet is qui uult arbitrum  
petere, ut statim petat, antequam ex iure exeat, id est 15  
antequam a praetore discedat; sero enim petentibus non  
165 indulgetur. Itaque si arbitrum non petierit, sed tacitus de  
iure exierit, cum periculo res ad exitum perducitur. nam  
actor prouocat aduersarium sponsione, (quod) contra edictum  
praetoris non exhibuerit aut non restituerit; ille autem ad- 20  
uersus sponsionem aduersarii restipulatur. deinde actor qui-  
dem sponsionis formulam edit aduersario, ille huic inui-  
cem restipulationis. sed actor sponsionis formulae subicit  
et aliud iudicium de re restituenda uel exhibenda, ut si  
sponsione uicerit, nisi ei res exhibeatur aut restituatur, 25

|| (24 uersus) pg.242  
in C legi nequeunt)

— aliud facere quam qu— dicat qu— pg.243  
(7 uersus in C legi nequeunt)

— appellata— 30

1 namque] conf. Cas || 4 exhibet Goeschen, exhibeat C || 4—5 ab-  
soluitur Blukme, absoluit C || 6 actor Goeschen, actores C || 7 quem  
Huschke, que C<sup>n</sup> || 8 oportet Huschke, oportere? C<sup>n</sup> || 9 ad sen-  
tentiam suppletum est || 10 iudicium] iudicio(mi)? C || ei] eia? C ||  
12—14 conf. Cas || 12 potius Goudsmil, tius? C || 13 litiget] litigiet  
C || 14 autem e. g. additum est || 15 ex C; expectari de intellexit  
Kalb in Woelfflini Archiv für lateinische Lexikographie I pag. 86 ||  
17 indulgetur] indulgentur C || itaque Goeschen, ihq? C<sup>n</sup>, sed ita,  
ut secunda (et fortasse prima quoque) harum litterarum correctionem  
passa esse uideatur || 19 sponsione Hollweg, sponsionem C || quod  
om. C || 23 suppleuit Huschke, conf. tamen C<sup>a</sup> || 26 sententiam post  
restituatur duce Hollwegio ita fere perficere possis: quanti ea res erit,  
aduersarius ei condemnetur.

(5 uersus in C legi nequeunt)

intelle

qua

(5 uersus in C legi nequeunt)

modis

paratus fuit

(3 uersus in C legi nequeunt)

166

|| ————— fructus licitando, is tantisper in possessione pg.244  
con|stituitur, si modo aduersario suo fructuaria stipulatione  
ca|uerit, cuius uis et potestas haec est, ut si contra eum  
de poss|essione pronuntiatum fuerit, eam summam aduer-  
sario soluat. haec autem licendi contentio fructus licita-  
tio uocatur, scilicet quia ————— 15

—|—————. postea al-  
ter | alterum sponsione prouocat, quod aduersus edictum  
praetoris possidenti sibi uis facta sit, et inuicem ambo re-  
stipulan|tur aduersus sponsionem; uel —————  
—| una inter eos sponsio itemque restipulatio una 20  
—| ad eam fit. —————

166<sup>a</sup>

—| resti ————— iudex, apud  
quem de ea | re agitur, illud scilicet requirit, <quod> prae-  
tor interdicto complexus est, id est uter eorum eum fun- 25  
dum easue aedes per id tempus quo interdictum redditur,

~~~~~  
10 in eis, quae paginam codicis C 244 praecesserunt, Gaius agere
coeperat de ordine et exitu interdictorum retinendae possessionis ||
ante fructus licitando Krueger (conf. Kritische Versuche pag. 92)
e. g. haec supplet: et qui superauerit fructus licitando, etc. ||
15 post quia Krueger e. g. haec supplet ad sententiam perficiendam:
de eo inter se certant, uter eorum fructus interim percipiat. postea
alter etc. || 18 sit] est C^a || 19 Adolphus Schmidt (Interdiktenver-
fahren pag. 288) ita supplet: uel si unus tantum sponsione prouo-
cauit alterum, una inter eos sponsio etc.; Huschke ita: uel
stipulationibus iunctis duabus una inter eos sponsio etc. ||
20 fortasse e. g. restipulatio una tantum ad eam fit supplendum
est; quid post ad eam fit apud Gaium extiterit, dici nequit || 23 ea
quae proxime ante iudex praecesserunt, duce fere Huschkio ad sen-
tentiam ita suppleri possunt: Deinde editis formulis sponsionum et
restipulationum iudex apud etc., conf. tamen C^a || 24 quod addidit
Goeschen || 26 per id tempus C, eo tempore Polenaar || interdictum
Goeschen, interdicto C.

nec ui nec clam nec precario possederit. cum iudex id explorauerit et forte secundum me iudicatum sit, aduersarium mihi et sponsionis et restipulationis summas quas cum eo feci condemnat, et conuenienter me sponsionis et restipulationis, quae mecum factae sunt, absoluit. et hoc 5 amplius si apud aduersarium meum possessio est, quia is fructus licitatione uicit, nisi restituat mihi possessionem, 167 Cascelliano siue || secutorio iudicio condemnatur. Ergo is pg.245 qui fructus licitatione uicit, si non probat ad se pertinere possessionem, sponsionis et restipulationis et fructus licitationis summam poenae nomine soluere et praeterea possessionem restituere iubetur; et hoc amplius fructus quos interea percepit reddit. summa enim fructus licitationis non pretium est fructuum, sed poenae nomine soluitur, quod quis alienam possessionem per hoc tempus retinere 15 et facultatem fruendi nancisci conatus est. Ille autem qui fructus licitatione uictus est, si non probauerit ad se pertinere possessionem, tantum sponsionis et restipulationis 169 summam poenae nomine debet. Admonendi tamen sumus liberum esse ei qui fructus licitatione uictus erit, omissa 20 fructuaria stipulatione, sicut Cascelliano siue secutorio iudicio de possessione recipienda experitur, ita *similiter* de fructus licitatione agere. in quam rem proprium iudicium comparatum est quod appellatur fructuarium, quo nomine actor iudicatum solui satis accipit. dicitur autem et hoc 25 iudicium secutorium, quod sequitur sponsionis victoriam; 170 sed non aequae Cascellianum uocatur. Sed quia nonnulli interdicto reddito cetera ex interdicto facere nolebant, atque ob id non poterat res expediri, praetor || in eam rem pg.246 prospexit et comparauit interdicta quae secundaria appellamus, quod secundo loco redduntur. quorum uis et potestas haec est, ut qui cetera ex interdicto non faciat, ueluti qui uim non faciat aut fructus non liceatur aut qui fructus licitationis satis non det aut si sponsiones non

1 possederit *Goeschen*, possideret *C* || 4 sponsionis *Goeschen*, sponsiones *C* || 6 quia *Goeschen*, quam *C*ⁿ || 11 summam *C*, summas *Huschke* || 12 uerba inde ab quos usque ad 13 fructus in *C* per errorem bis scripta sunt || 15 alienam *Goeschen*, alienanam *C*ⁿ || 16 nancisci *Goeschen*, nancisci *C* || 22 recipienda *Hollweg*, recipendae *C* || 25 accipit *Boecking*, accipiatur *C* || 31—32 quorum b(is et potestas) fuerit in *C*, conf. *C*^s || 32 faciat] facit *C* || 33 liceatur] licetur *C* || 34 satis non det *Krueger*, sata non dat? *C*ⁿ; inter haec et sequentia desideratur mentio eius, qui cum in possessione sit, possessione non cedat aduersario, qui eum fructus licitatione superauerit || sponsiones *Krueger*, sponsionibus *C*.

faciat sponsionumue iudicia non accipiat, siue possideat, |
restituatur aduersario possessionem, siue non possideat, uim
illi possidenti ne faciat. itaque etsi alias potuerit | inter-
dicto VTI POSSIDETIS uincere, si cetera ex interdicto | —

per interdictum secundarium — | 5
(2 uersus in C legi nequeunt)

secundarium — |

quamuis hanc opinionem — |

Sabinus et Cassius secuti fuerint — |

(9 uersus in C legi nequeunt)

10

(20 uersus in C legi nequeunt)

pg.247

171

modo |

pecuniaria poena modo iurisiurandi religione — | ;
eaeque praetor — | 14

— aduersus infitiantes ex quibusdam || causis dupli actio pg.248

constituitur, ueluti si iudicati aut depensi aut damni ini-
uriarum aut legatorum per damnationem relictorum nomine
agitur; ex quibusdam causis sponsionem facere permittitur,
ueluti de pecunia certa credita et pecunia constituta; sed
certae quidem creditae pecuniae tertiae partis, constitutae 20

172 uero pecuniae partis dimidia. Quodsi neque sponsionis

§ 171 init. conf. Inst. 4, 16 pr.; inde ab 15 aduersus usque ad
18 agitur fere = Inst. 4, 16, 1.

1—3 conf. C^{as} || 1 faciat] facit C || sponsionumue Krueger, spon-
sionisue C || possideat Krueger, possideatsi? Cⁿ || 2 suppleuit Krue-
ger || possideat Krueger, possid(e)ant? C || 3 ne] n (i. e. non) C ||
4—6 sic supplet Huschke: si cetera ex interdicto fecisset, si non
fecit, tamen per interdictum secundarium uincitur. — In
proximis ars nesciendi exercenda est || 13 iurisiurandi Inst., iurisiu-
rando C || 14—15 in ultimis paginae codicis C 247 uersibus duce
Institutionum 4, 16 pr. talia fere extitisse suspiceris: Nunc admo-
nendi sumus, ne facile homines ad litigandum procedant, temeri-
tatem tam agentium quam eorum cum quibus agitur coerceri modo
pecuniaria poena modo iurisiurandi religione modo metu
infamiae; eaeque praetor etc.; sed, si incertis codicis C ductibus
(conf. C^a) fides habenda est, Gaius omnia nunc admonendi sumus
structura fortasse ultima hoc potius modo expresserat: temeritas tam
agentium quam eorum cum quibus agitur, modo | pecuniaria poena
modo iurisiurandi religione (modo metu infamiae) coer|cetur
(in C fuerit (coer)centur); eaeque praetor etc. || 15 suppletum ex
Inst. || dupli Inst., duplici C || 17 relictorum Inst., relictum C ||
20 certae Goeschen, certa C.

- neque dupli actionis periculum ei cum quo agitur iniungatur, ac ne statim quidem ab initio pluris quam simpli sit actio, permittit praetor iusiurandum exigere NON CALUMNIAE CAUSA INFITIAS IRE. unde quamvis heredes uel qui heredum loco habentur, ————— obligati sint, item feminae pupilli]que eximantur periculo sponsionis, iubet tamen
- 173 eos iurare. Statim autem ab initio pluris quam simpli actio est ueluti furti manifesti quadrupli, nec manifesti dupli, concepti et oblati tripli. nam ex his causis et aliis quibusdam, siue quis neget siue fateatur, pluris quam simpli est 10 actio.
- 174 Actoris quoque calumnia coercetur modo calumniae iudicio, modo contrario, modo iureiurando, modo restipulatione. Et quidem calumniae iudicium aduersus omnes actiones locum habet, et est decimae partis, praeterquam 15
- 176 quod aduersus adsertorem tertiae partis est. Liberum est autem ei cum quo agitur, aut calumniae iudicium opponere aut iusiurandum exigere, non calumniae causa agere.
- 177 Contrarium autem iudicium ex certis causis constituitur, 19
 || ueluti si iniuriarum agatur, et si cum muliere eo nomine pg.249
 agatur, quod dicatur uentris nomine in possessionem missa dolo malo ad alium possessionem transtulisse, et si quis eo nomine agat, quod dicat se a praetore in possessionem missum ab alio quo admissum non esse. sed aduersus iniuriarum quidem actionem decimae partis datur, aduersus 25
- 178 uero duas istas quintae. Seuerior autem coercitio est per

§ 173 = Inst. 4, 16, 1 med. || § 174 usque ad 12 coercetur = Inst. 4, 16, 1 med.

1—2 iniungatur Lachmann, coniungatur C || 3 iusiurandum Goeschen, iurisurandum C || 4 causa Goeschen, causae C || 5 lacunam ante obligati Krueger sic fere supplet: nisi ex suo facto, conf. tamen C^a (an simplo tenus?) || sint] sunt C || 5—6 feminae pupillique] feminis pupillisque C || 7 autem Inst., añ C || 7—8 actio est C, est actio Inst. || 10 neget Inst., negat C || 12 actoris C, item actoris Inst. || calumnia Inst., calumniae C || 15 praeterquam quod] p̄tq̄q̄ in Cⁿ extitisse quominus suspicemur, spatii in C angustiae non omni modo uidentur prohibere; conf. tamen C^{as}, fortasse p̄tq̄ tantum scriptum erat || 19 constituitur Goeschen, constituu(n)tur? C, conf. C^a || 21 dicatur Goeschen, dicetur C || 22 transtulisse Goeschen, transtulisset C || 25 actionem Goeschen, actionis Cⁿ || 26 coercetio C.

- contrarium iudicium. *nam* calumniae iudicio decimae partis nemo damnatur nisi qui intellegit non recte se agere, sed uexandi aduersarii gratia actionem instituit, potiusque ex iudicis errore uel iniquitate uictoriam sperat quam ex causa ueritatis; calumnia enim in adfectu est, sicut furti 5 crimen. contrario uero iudicio omni modo damnatur actor, si causam non tenuerit, licet aliqua opinione inductus crediderit se recte agere. Vtique autem ex quibus causis contrario iudicio agi potest, etiam calumniae iudicium locum 10 habet; sed alterutro *tantum* iudicio agere permittitur. quae ratione si iusiurandum de calumnia exactum fuerit, quemadmodum calumniae iudicium non datur, ita et contrarium 15 dari non debet. Restipulationis quoque poena ex certis causis fieri solet; et quemadmodum contrario iudicio omni modo condemnatur actor, si causam non tenuerit, nec requiritur an scierit non recte se agere, ita etiam restipulationis poena omni || modo damnatur actor, si uincere non 20 potuerit. Qui autem restipulationis poenam patitur, ei neque calumniae iudicium opponitur neque iurisiurandi religio iniungitur; *nam* contrarium iudicium ex his causis 25 locum non habere palam est.
- 182 Quibusdam iudiciis damnati ignominiosi fiunt, ueluti furti, ui bonorum raptorum, iniuriarum; item pro socio, fiduciae, tutelae, mandati, depositi. sed furti aut ui <bonorum> raptorum aut iniuriarum non solum damnati non 25 tantur ignominia, sed etiam pacti, ut in edicto praetoris scriptum est; et recte: plurimum enim interest, utrum ex delicto aliquis an ex contractu debitor sit. *nec tamen* ulla parte edicti id ipsum nominatim exprimitur, ut aliquis igno-

§ 182 usque ad 28 sit fere = Inst. 4, 16, 2.

¹ *nam* Goeschen, non C || *uerba* decimae partis *delet* Huschke || ² damnatur Goeschen, damnetur C || ⁴ uel iniquitate Goeschen, uel iniquitate C || ⁵ adfectu Goeschen, adfectum C || ⁷ aliqua Goeschen (*olim*), alia C, falsa Goeschen (*postea*) || ⁹ agi Lachmann, agere C || ¹⁰ tantum Goeschen, tm. C || ¹¹ calumnia Goeschen, calumniae C || ¹³ dari non Goeschen, non dari C || 17—202, 8 *conf.* Cas || ²⁰ iniungitur Savigny, niungitur Cⁿ || *nam* Goeschen, non Cⁿ || ²² quibusdam C, ex quibusdam Inst. || ²⁴ furti C, furti quidem Inst. || 24—25 bonorum Inst., om. C || ²⁶ pacti ut] pacti it aut pactut C, pacti (*omissis uerbis* ut ... scriptum est) Inst. || 28 nec tamen Krueger, *conf.* Zeitschrift der Savigny-Stiftung Rom. Abth. II p. 56 seq., nam uel nim C?

miniosus sit; sed qui prohibetur et pro alio postulare et cognitorem dare procuratoremue habere, item <pro>curatorio aut cognitorio nomine iudicio interuenire, ignominiosus esse dicitur.

- 183 In summa sciendum est eum qui cum aliquo consistere 5
uelit <in ius uocare> oportere et eum qui uocatus est, si
non uenerit, poenam ex edicto praetoris committere. quas-
dam tamen personas sine permissu praetoris in ius uocare
non licet, ueluti parentes patronos patronas, item liberos
et parentes patroni patronaeue; et in eum qui aduersus 10
184 ea egerit poena constituitur. Cum autem in ius uocatus
fuerit aduersarius neque eo die finiri potuerit negotium,
uadimonium ei faciendum est, id est ut promittat se certo
185 die sisti. Fiunt autem uadimonia quibusdam ex causis pura, 14
id est sine satisdatione, quibusdam cum satisdatione, || qui- pg.254
busdam iureiurando, quibusdam recuperatoribus suppositis,
id est ut qui non steterit, is protinus a recuperatoribus in
summam uadimonii condemnetur; eaque singula diligenter
186 praetoris edicto significantur. Et siquidem iudicati depen-
siue agetur, tanti fit uadimonium, quanti ea res erit; si 20
uero ex ceteris causis, quanti actor iurauerit non calum-
niae causa postulare sibi uadimonium promitti. nec tamen
<pluris quam partis dimidiae, nec> pluribus quam sester-
tium \bar{c} \bar{m} fit uadimonium. itaque si centum milium res
erit, nec iudicati depensiue agetur, non plus quam sester- 25
187 tium quinquaginta milium fit uadimonium. Quas autem
personas sine permissu praetoris inpune in ius uocare non
possumus, easdem nec uadimonio inuitas obligare possumus
praeterquam si praetor aditus permittat.

1 sit] esset C || 1 et 4 supplementa incertissima sunt, conf. Cas ||
2 procuratorio] curatorio C || 6 { } additum duce Huschkio || oportere
C || 7 uenerit] uenierit C || 8 sine] siue C || 9 patronos patronas]
patronas patronos C || 10 eum Goeschen, eam C || 11 egerit C, ex-
pectes fecerit || 12 eo die Savigny, odie C || 14 autem Goe-
schen, aut Cn || 15 cum satisdatione Goeschen, cum satisdation Cn ||
18 summam Goeschen, summa C || 20 fit Wlassak, fiat C || 21 non
Goeschen, nam Cn, conf. Cas || 23 { } addidit Huschke || 25 agetur
Goeschen, ageretur C || 26 milium Goeschen, milia C || quas Goe-
schen, qas? C || 28 nec Goeschen, ne C || inuitas Savigny, inuicas C ||
possumus Goeschen, n̄ possumus C || 29 praeterquam Goeschen,
praeterqua C.

INDEX NOMINVM¹⁾.

- Ἀγριοί (in uersu Homérico)* III 141.
 Agrippina (Claudii uxor) I 62.
 L. Annaeus Seneca cos. (a. 56 p. Chr. n.) II 253.
 Antoninus: conf. constitutio.
 Atilianus tutor I 185. [194.]
 Bithyni (lex Bithynorum) I 193.
Cn. Arulenus Caelius Sabinus (iurisconsultus) III 70. 141.
 Caesar: conf. Nero.
 Cascellianum iudicium IV 166^a. 169.
C. Cassius Longinus (iurisconsultus) I 196. II 79. 195. 244. III 71. 133. 140.
 147. 161. IV 79. 114. 170.
 Claudius I 32^c. I 62 (diuus); conf. constitutio, lex, senatusconsultum.
 constitutio principis I 2. 5.
 Antonini (imperatoris) constitutio de eo qui sine causa seruum suum
 occiderit I 53; eiusdem principis constitutio de dominis in ser-
 uos saeuientibus I 53.
 — (imperatoris) rescriptum de erroris causa probanda I 74.
 — (optimi imperatoris) epistula de inpueribus adoptandis I 102.
 — (imperatoris) rescriptum de bonorum possessione secundum
 tabulas testamenti non iure factas petita II 120 seq.
 — (imperatoris) rescriptum de bonorum possessione contra tabu-
 las a liberis feminini sexus petita II 126.
 — (imperatoris) rescriptum de exceptione doli mali scriptis here-
 dibus opposita II {149^a}. 151^a.
 — (diui Pii) constitutio de legatis adquirendis II 195.
 Claudii edictum de Latinis, quomodo ius Quiritium consequantur I 32^c.
 Hadriani (diui) rescriptum de responsis prudentium I 7.
 — — edictum de ciuitate Romana petenda I 55.
 — — rescriptum de erroris causa probanda I 73.
 — — de liberis mulieris liberae quae cum alieno seruo co-
 erit I 84.
 — — edictum de peregrinis qui sibi liberisque suis ciuitatem
 Romanam petierint I 93.
 — — subscriptio de patria potestate eius qui cum uxore
 praegnate ciuitate Romana donatus sit I 94.
 — — de maiore xxv annorum, qui hereditatem adierit, in
 integrum restituendo II 163.
 — — constitutio de legato extraneae personae per praeceptio-
 nem relicto II 221.
 — — rescriptum de legatorum et fideicommissorum usuris
 II, 280.
 — — oratio de fideicommissis quae peregrinis data sunt II 285.
 — — epistula de diuidenda fideiussorum obligatione III 121.
 121^a. 122.

1) Nomina legis latorum conf. sub u. „lex“.

Neronis constitutio de Latinis, quomodo ius Quiritium consequantur I 33.

Traiani constitutio de Latinis, quomodo ad ius Quiritium perveniant I 34.

— (diui) constitutio de iure patroni in bona Latini, qui ius Quiritium consecutus sit III 72 seq.

Vespasiani (diui) de liberis ex ancilla et libero natis I 83.

principales constitutiones de conubio ueteranis concessio I 57.

— — de fratris sororisue filia uxore ducenda I 62.
— — de testamentis militum II 109.

epistolae principum de iure Latii I 96.

Dialis (flamen) I 112. 130. III 114; (flaminica) I 136 (?).

edictum I 2. 6; conf. constitutio.

EPHESVS IV 53^c.

epistula: conf. constitutio.

Fufidius (*iuriconsultus*) II 154.

(*Gai iuriconsulti*) edicti interpretatio et libri ex Q. Mucio facti I 188.

— — commentarii de bonorum possessione (ab intestato) III 33.

— — commentarii de iure patronorum III 54.

Galatarum gens I 55.

Hadrianus (diuus) I 7. 30. 47 (*deest* diuus). 53. 73. 77. 80. 81. 84. 92. 93.
94. 115^a. II 57 (*deest* diuus). 112. 143. 163. 221. 280.
285 (oratio diui Hadriani). 287. III 73. 121. 121^a. 122;
conf. constitutio, senatusconsultum.

Homerus (Graecus poeta) III 141.

Iauolenus Priscus (*iuriconsultus*) III 70.

Italia III 121^a. 122.

Italica praedia I 120. II 31. 63.

Italicum solum II 14^a. 27.

P. Saluius Iulianus (*iuriconsultus*) II 218. 280.

Iuniani (Latini) I 22. [29.] III 56.

M. Antistius Labeo (*iuriconsultus*) I 135. 188. II 231. III 140. 183. IV 59.

C. Caecina Largus cos. (a. 42 p. Ch. n.) III 63.

Latium (Latii ius) I 95. 96.

lex I 3.

— Aebutia IV 30.

— Aelia Sentia I 13. 18. {21?} 27. 29. 31. 37 seq. 40. 47. 66. 68. {69.} 70.
71. {73?} 80. 139. II 276?. III 5. 73. 74 seqq.

— Appuleia (de sponsu) III 122.

— Aquilia III 202. 210 seqq. usque ad 219. IV 9. [21.] 37. 76. 109.

— Atilia I 183 seqq. 195. 195^b seq.; conf. Atilianus.

— Bithynorum I 193.

— Calpurnia IV 49.

— censoria IV 28.

— Cicereia III 123.

— Claudia I 157. 171.

— Cornelia (de eis quibus aqua et igni interdicitur) I 128.

— — (de sponsu) III 124. 125.

— Crepereia IV 95.

— XII tabularum I 111. 122. 132. 145. 153. 157. 165. II 42. 45. 47. 49.
54. 64. 224. III 1. 9. 11. 17. 18 seqq. usque ad 21. 40.
46. 49. 51. 78. 82. 189. 190. 191. 223. IV 11. 14. 21.
28. 76. 79. — lex I 165. 200. III 23. 27. 28. 85. 192.
193. 194.

— Falcidia II [224.] 227. 254.

- lex Fufia Caninia I 42—46, 439. II 228, 239.
- Furia testamentaria IV {23.} 24 — Furia II 225.
- — de sponsu IV 22 — Furia III 421, 421^a, 422.
- — IV 109.
- Hortensia I 3.
- Iulia de maritandis ordinibus I 478.
- — (de fundo dotali) II 63.
- — (caducaria) II 141, 144, 150, 286.
- — (de bonorum cessione) III 78.
- {Iulia de} uicesima hereditatum III 425.
- leges duae Iuliae IV 30.
- lex Iulia iudiciaria IV 104 (conf. IV 30).
- — et Papia Poppaea I 145.
- — et Plautia II 45.
- — et Titia I 485 seqq. 495, 495^b seq.
- Iunia I 22, 23, 80, 167, II 110, 275, III 56, 57, 70; conf. Iuniani.
- — Vellaea II 134.
- Marcia IV 23.
- Minicia I 78 seq.
- †Ollinia IV 109.
- Papia II {111.} 206, 207, 208, 286^a, III 42, 44, 46, 47, 49, 50, 51, 52 seq.
- Papia Poppaea: conf. lex Iulia.
- Pinaria IV 15.
- Plautia II 45; conf. lex Iulia.
- Publilia (de sponsu) III 427, IV 22.
- Silia IV 19.
- Titia: conf. lex Iulia.
- Vallia IV 25.
- Visellia {I 32^b}.
- Voconia II 226, 274.
- incerti nominis (de liberis ex ancilla et libero natis) I 85 seq.
- incerti argumenti I 160.
- leges (de mulierum usucapione tollenda) I 111.
- Cornelius Lupus cos. (a. 42 p. Chr. n.) III 63.
- Manes (dii) II 4.
- Martialis (flamen) I 112.
- Masurius: conf. Sabinus.
- Paulus Fabius Q. f. Maximus (cos. a. 11 a. Chr. n.) I 136.
- Trebellius Maximus: conf. Trebellius.
- Q. Mucius Scaeuola (iurisconsultus) I 188, III 149.
- Nero Caesar II 197; conf. constitutio et senatusconsultum.
- M. Cocceius Nerua (iurisconsultus) II 15, 195, III 133.
- A. Ofilius (iurisconsultus) III 140.
- oratio diui Hadriani II 285.
- Pegasus cos. (sub initium imperii Vespasiani) I 31, II 254. *idem tamquam iurisconsultus citatur* III 64, praeterea conf. senatusconsultum.
- Proculus (iurisconsultus) II 15, 195, 231, III 140, IV 163.
- Publiciana actio (IV 36).
- Pusio cos. (sub initium imperii Vespasiani) I 31, II 254.
- Quirinalis (flamen) I 112.
- Roma I 20, 27, 32^b, 32^c, 33, 100, 164^a, 183, 185, II 278, IV 104, 105, 109; conf. IV 53^c.
- P. Rutilius praetor (actio Rutiliana) IV 35.

- Masurius Sabinus (*iurisconsultus*) III 183 — Sabinus I 196. II 79. 154. 178. 195. 218. 244. III 133. 156. 161. 218. IV 79. 114. 170.
- Caelius Sabinus: conf. Caelius.
- Saluianum (*interdictum*) IV 147.
- senatusconsultum I 2. 4.
- Claudianum I 84. 91. 160.
- auctore diuo Hadriano factum I 30. 47 (*deest diuus*). 77. 80. 84. 92. 115^a. II 57 (*deest diuus*). 112. 143. 285 (*ex oratione d. Hadriani factum*). 287. III 73.
- Lupo et Largo cos. (*a. 42 p. Chr. n.*) factum III 63 seqq. usque ad 71.
- ex Maximi et Tuberonis (*cos. a. 11 a. Chr. n.*) relatione (?) factum I 136.
- Neronianum II 212. 218. (conf. 220. 222). 197 seq. (auctore Nerone Caesare factum).
- Pegaso et Pusione cos. (*sub initium imperii Vespasiani*) factum (de Latinis libertis) I 34.
- Pegaso et Pusione cos. factum (de fideicommissis) II 254 —
- Pegasianum II 256. 258. 259. 286^a.
- Tertullianum (III 33^a?).
- Trebellio Maximo et Annaeo Seneca cos. (*a. 56 p. Chr. n.*) factum II 253 — Trebellianum II 255. 258.
- de erroris causa probanda I 67 seqq. II 142. III 5. 73.
- de seruo minore annorum $\bar{x}\bar{x}\bar{x}$ testamento manumisso II 276.
- de tutore a muliere petendo I 173 seq. 177. 180. 182.
- senatusconsulta ad legem Fufiam Caniniam facta I 46,
- Seneca: conf. Annaeus.
- Seruiana actio IV 35.
- Ser. Sulpicius Rufus (*iurisconsultus*) I 188. (III 149.) 179. 183 — Seruius II 244. III 156.
- Sextus (*iurisconsultus*; *Sex. Caecilium Africanum potius quam Sex. Pomponium intellegendum esse censet Mommsen in Zeitschrift für Rechtsgeschichte uol. VII pag. 479*) II 218.
- Traianus: conf. constitutio.
- L. Trebellius Maximus Pollio cos. (*a. 56 p. Chr. n.*) II 253; conf. senatusconsultum.
- Q. Aelius Tubero (*cos. a. 11 a. Chr. n.*) I 136.
- Tyria (purpura) IV 53^d.
- M. Verrius Flaccus (*grammaticus*) III 193 (??).
- Vespasianus (diuus) I 85; conf. constitutio.
- Vestales (uirgines) I 130. 145.
- ueteres I 144. 145. 165. 188. II 55. III 180. 189. 202. IV 11.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Law
Rom
G144li
1891

Gai,
Institutiones.

